

5.2. 4387

விவ சிவ

திருக்கோணமலை
இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின்

வெள்ளிவிழா மலர்

81

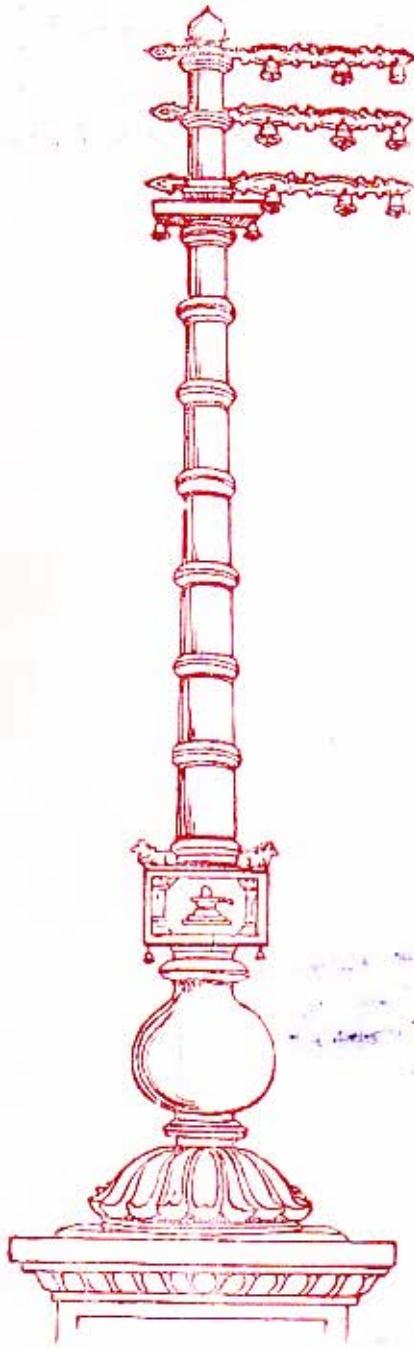

கலைஞர் தமிழ்நாடு
புது 1-87 முத்துப்பா
வெளியிட்டேர்கள்

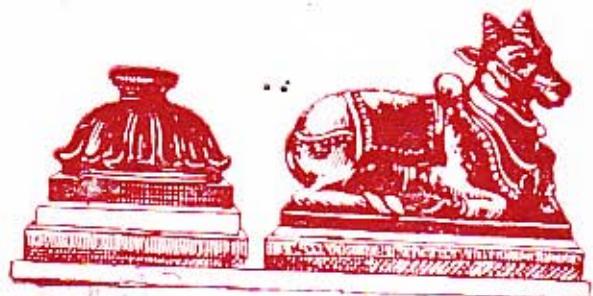
இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்,
ஞானசம்பந்தன் வீதி,
திருக்கோணமலை.
(இலங்கை)

1980

250.6
வினாக்கள்
SLIPR

“ மதிவளர் சட்டமுடி மன்று எாற்றமுன்
துதிசெயும் நாயன்மார் தூய சொன்மலரிப்
பொதிநலன் நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே ”

250-6

கிழாங்

SL/PR

சிவ ரிவ

திருச்சிப்பூர்மஸலம்

“வாழும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்குக”

ந.ப. 4387

~~கிழ்-ஷ. 81~~

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்

இருபத்தெந்து ஆண்டு நிலைவு

வெள்ளிவிழா யலர்

4387.

ஒராக்கியுட் தமிழ்த் தலை,
கிழ். 7-57 மீ. உழைக்க.
செய்து,

“அன்பாலே மக்கள் குலம் இணைந்து வாழும்
அருள்நெறியைப் பரப்புதலே எமது நோக்கம்”

வெள்ளியிட்டோர்:

இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்
நூலாசம்பந்தன் வீதி,
திருக்கோணமலை, (இலங்கை)

1980

இந்தனு உலகில் சிதறிய முத்துக்கள்

முன்னுரை

பதிப்புரை

வாழ்த்துரை ஆசியுரைகள்

1. பெரியபுராணக் கருத்துரைகள்	தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள்
2. உலகமே ஒரு பெரிய சர்வகலாசாலை:	ஸ்ரீஸ்ரீ கயிலைக்குருமணி
தருமையாதீனம் 25-ஆவது குருமகாசந்திதானம் அவர்கள்
3. நாதனும் நல்லிசையும்	சுங்கீத வித்துவான்
செல்வி விஜயகுமாரி இராமநாதபிள்ளை அவர்கள்
4. சைவசமய நெறியின் சமரசம்	திரு. டி. டி. நாணயக்கார அவர்கள்
5. அன்பு என்னும் அரண்	தொகுப்பு
6. திருமுறைகள் ஒதித் திருவருள் பெறுவோம்	திரு. தி. ந. சிங்காரவேல் முதலியார்
பி. ஏ., பி. எல். அவர்கள்
7. ஒருசொல் கேள்வி	தொகுப்பு
8. வழித்துணை	சிவத்திரு தத்புருஷ தேசிகர் அவர்கள்
9. நடராஜா (மூலம் ஆங்கிலம், தமிழ் வடிவத்துடன்)	பேராசிரியர் சுவலின் லூட் அவர்கள் எம். ஏ., டி. டி.
10. பன்னிரு திருமுறைகள்	‘புவர்ஸ்மணி’ திரு. ந. ரா. முருகவேள் அவர்கள்
எம். ஏ., எம். ஓ. எல்.
11. திருவாசகத்தில் தேவர்கள் படும்பாடு	‘டாக்டர் திரு. வ. சுப மாணிக்கம்’ அவர்கள்
எம். ஏ. பிளச். டி.
12. இறையுணர்வு	மாட்சிமிகு நீதிபதி மு. மு. இஸ்மாயில் அவர்கள்
13. கல்வி	வித்துவான் திரு. தி. சா. தியாகராஜ தேசிகர் அவர்கள்
14. சைவத்திருமுறைகள்	தொகுப்பு
15. சேக்கிழார் பெருமை	“கவியோகி” சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள்
16. நமது குலதெய்வம்	“ஞானசம்பந்தம்”
17. அறிவொடு வழிபடுகை	தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள்
18. சைவசித்தாந்தமும் தமிழர் பண்பாடும்	“புலவர்மணி”
திரு. ந. ரா. முருகவேள் அவர்கள் எம். ஏ. எம். ஓ. எல்.
19. மறக்கருணை	தொகுப்பு
20. சமய உணர்வு	மாட்சிமிகு நீதிபதி ஆர். சதாசிவன் அவர்கள் பி. ஏ., எம். எல்.
21. அடிகளாரின் சமரசநெறி	திரு. ந. மகேந்திரன் அவர்கள்
22. சைவசமய நாலைப் பணி	புலவர் பெ. பொ. சிவசேகரன் அவர்கள்

சிவ சிவ

முன்னுரை

திருக்கோணமலையில் சென்ற இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன், குவரக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதினத்தின் குருமகாசந்திதானமாக விளங்கி யருஞும் திருப்பெருந்திரு. தெய்வத்தின் அருணசல தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள் (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்) அவர்களின் திருவுள்ளத்தின் அருளாசிகளுடன் அமைக்கப்பெற்ற இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம், செந்தமிழ்ச் சிவதெறி மரபுவழி இயன்றளவு மாற்று அதன்வழிநின்று வாழ்க் கூவயில் சௌவத்திருநெறி காட்டும் செம்மை வாழ்வு வளம்பெற வேண்டும் என்ற விழுமிய எண்ணத்தடன் பற்றிய நற்றிருப்பணிகளில் ஈடுபட்டுச் செயலாற்றியதமையையும், செயலாற்றுவின்றமையையும் அனைவரும் நன்கறி வர். அந்தவடையில் பலநூற்பள்ளிகளைச் சீர்சால் சிறப்புக்களுடன் செயலாற்றி வரும் மன்றத்தின் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவு குறித்து எல்லாம் வளவு இறைவன் திருவருட் குறிப்பாட்டும், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பெருமான் அவர்களின் குருவருடுத்தும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது இவ் வெளிவிழா மஸர். இவ் வெளிவிழா மஸர் இயன்றளவு சிறப்புடன் வெளிவருவதற்குத் துணைத்திருவிய அடல் வச்வானின் திருவருணி உச்சி மேற்கொண்டு வாழ்த்தி வணக்குவின்றேம்.

நாறிழம் வாழ்த்தும்;

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் வெளிவிழா மஸர் வெளிவிடுவதற்குரிய வகையில் பணிவண்பான் வேண்டுகோலைத் திருவுள்ளங்கொண்டு ஏற்று வாழ்த்துச் செய்திகளும், ஆசிச் செய்திகளும் வழங்கி உலாவாதரவு தந்தகுளிய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பெருமான் அவர்களுக்கும், திருத்தகுழமையாதீணம் ஸ்ரீவ௃த்தி குருமகாசந்திதானம் அவர்களுக்கும், திருப்பணந்தாள் ஸ்ரீவாசி மடம் ஸ்ரீவழி தம்பிரான் கவாமிகள் அவர்களுக்கும், பேரூராதினம் ஸ்ரீவழி கவாமிகள் அவர்களுக்கும், கௌமாரமடாலயம் ஸ்ரீவழி கவாமிகள் அவர்களுக்கும் பொன்னர் திருவடிவளிய பணித்து வாழ்த்தி நமது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைப் பணிவண்புடன் தெளிவித்துக் கொள்ளுகிறதுடன், வாழ்த்துச் செய்திகளும், ஆசிச்செய்திகளும் வழங்கி ஆதரித்தகுளிய பெருமக்களுக்கும் நமது நெஞ்சார்ந்த நன்றியையும் வாழ்த்துக்கொண்டுகின்றேம்.

வெளிவிழா மஸர் சிறந்த முறையில் வெளிவிடுவதற்குரிய பொருளுத்தினித்தும் பேராதரவு தந்தம் ஆகரித்து அன்புக்கட்டிய அநுள்ளப்பக்கள் அமைவருக்கும் நமது நெஞ்சார்ந்த நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் பணிவண்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேம்.

வெளிவிழா மஸர் சிறந்த முறையில் அருட்பொலிவுடன் வெளியிடுவதற்குரிய முறையில் பிழை திருத்தங்கள் செய்தும், மஸரின் முறையை நன்கொழுத்தும் பெருவதியளித்து ஒக்கித்த நமது அன்புக்குரிய “பல்கலைப் புலவர்” உயர்த்திரு. க. சி. குஸரத்தினம் ஜெய அவர்களுக்கும், சகல சிறப்புக்களுடன் சிறந்த முறையில் மஸரை அமைத்து அச்சிட்டு உதவிய நமது அன்புக்குரிய சாந்தி அச்சுக் காலியாளர் உயர்த்தி. தி. நாசரத்தினம் அவர்களுக்கும் அவர் உதவியாளர்களுக்கும் நமது நெஞ்சார்ந்த நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் பணிவண்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேம். மேலும், இவ் வெளிவிழா மஸர் அமைவர்களின்றும் பேராதரவு பெற்றுச் சிறப்புடன் ஆதகாக அமைத்து வெளிவரத் தோன்றுத் துணையாக விளக்கியருளிய இறைவன் திருவருணை மூப்பொறி தூய்மையுடன் வாழ்த்தி வணக்குவின்றேம்.

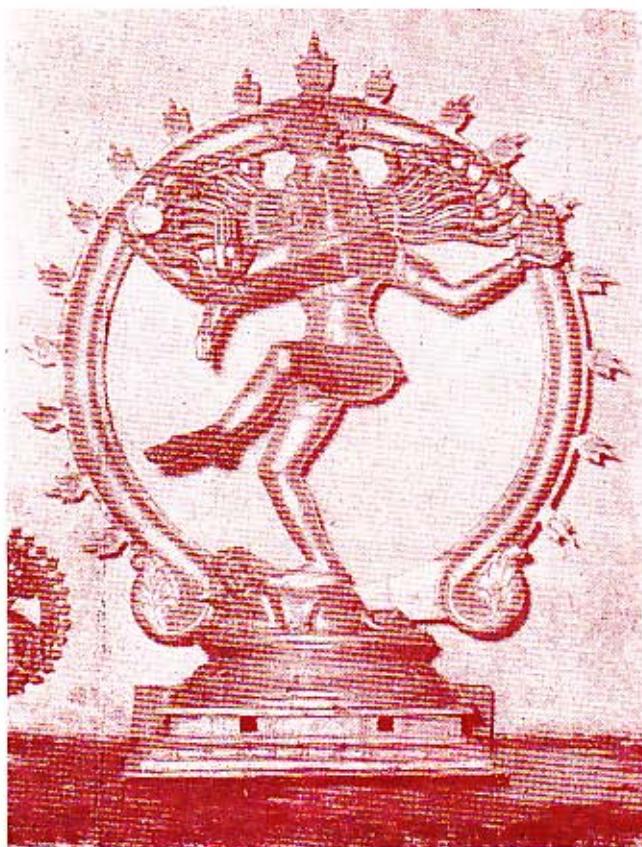
திருச்சிற்றம்பணம்

“வாழ்க உலகெல்வம்

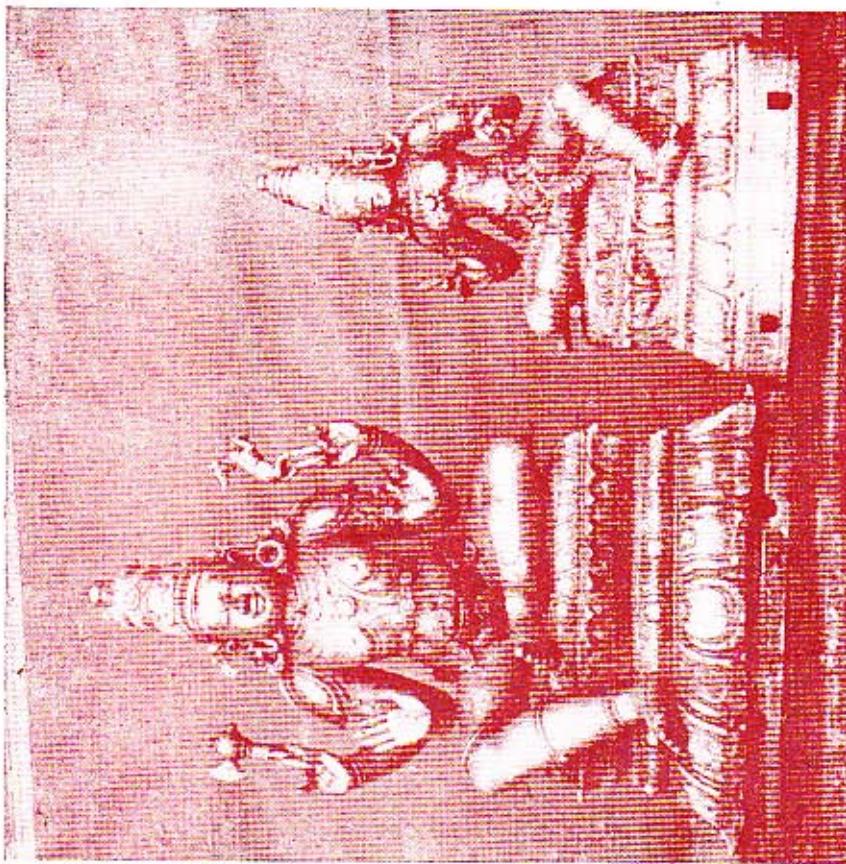
மன்றங்களை அமைத்து நெறிப்
 படுத்துவதென்பதே ஒரு ஆச்சரியம்!
 அதிலும் அருள்நெறி மன்றங்களை
 உருவாக்கி இயக்குவது அதைவிட
 ஆச்சரியம், எல்லாவற்றையும்விட
 கால்நூற்றுண்டியக்கி, சமயப்பணி
 ஆற்றி, அறி வுப்பாற்றி,
 வெள்ளிவிழாக் காண்பதென்பதே
 ஒரு பெரிய ஆச்சரியம். இல்லை!
 சாதித்தபுதுமை! அற்புத சிருஷ்டி!
 இந்த ஆக்கத்திற்கு திருக்கோண
 மலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்
 தினர் கையாண்டு வெற்றியும்
 கண்ட வெள்ளிவிழா சிறப்புற
 எல்லாம் வல்ல
 இறைவன் திருவடிகளை
 வழுத்துகின்றேம்.

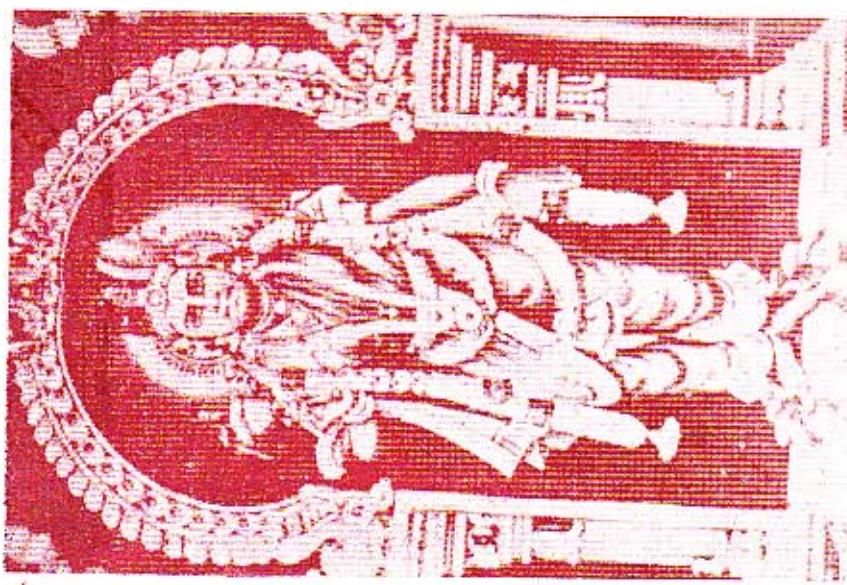
சாந்தி அச்சகம்
 யாழ்ப்பாணம்,

விஞ்ஞானத்துக்கு விஞ்ஞானமாகவும்,
மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு மெய்ஞ்ஞானமாகவும் விளங்கி உலக
அறிசூர்களின் கவனத்தை ஸ்ரத்து விளங்கும்
நானமா நடராசப் பெருமான்.

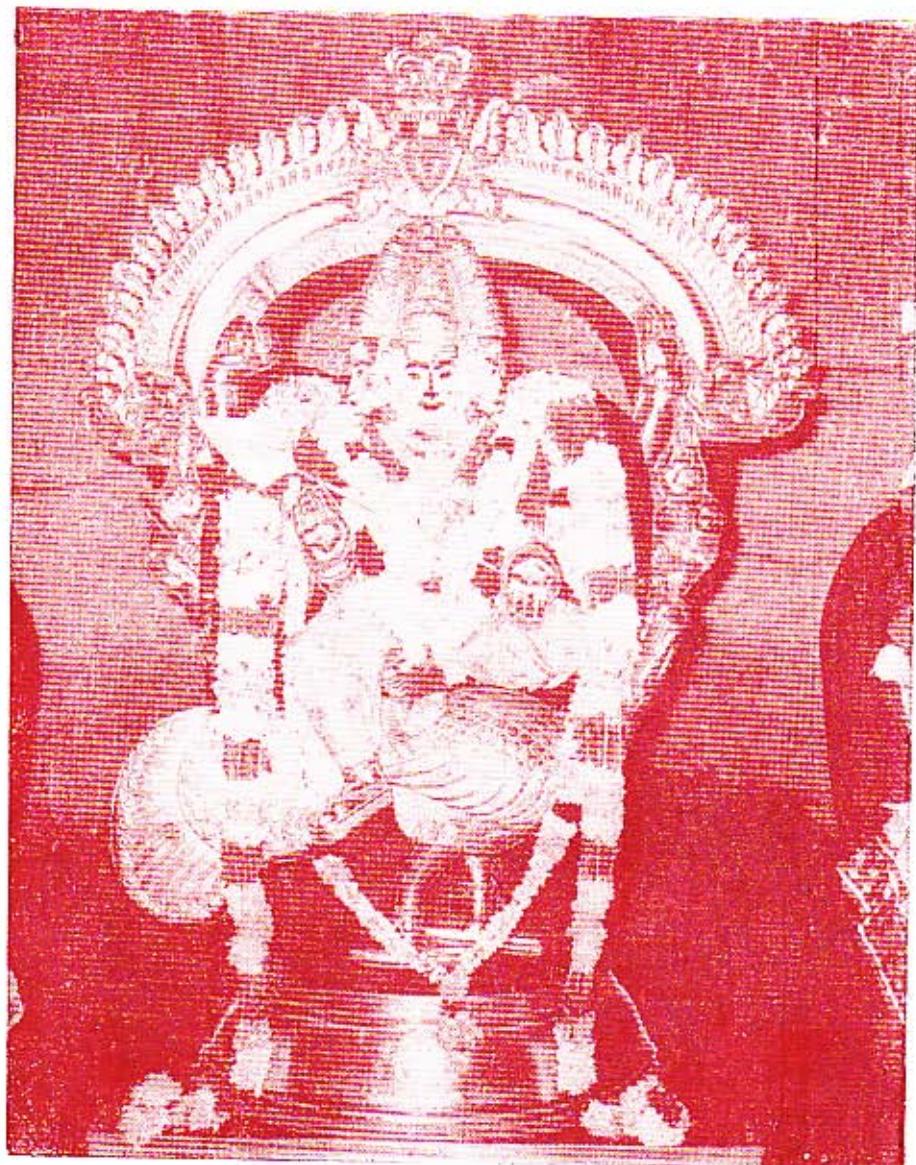
தென்கலிலே என ஏழங்கும் திருக்கோணமலையில்
கோவில்கூண்ட ருபியர் எ
அருள்மிகு கோவேசப்பிரநாலும் யாதுகொமையம்பானும்.

புத்தமிழுச் சங்கம் அனைத்துத்
செந்தமிழ் வளர்த்த மதுவூர் அருள்மிகு
மின்டுத்தியப்பான்

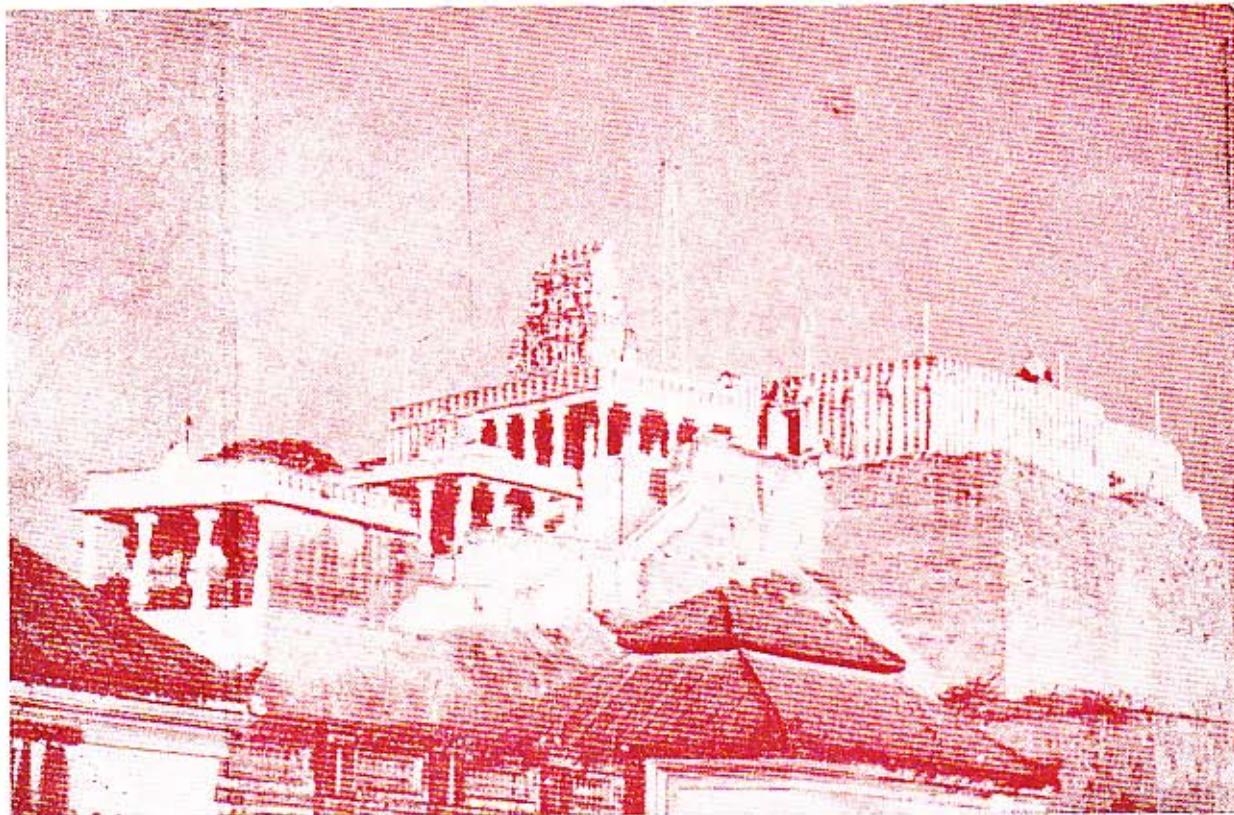

தென்காலையாம் கொண்டு நீண்ட முறையில் தூணரகட்டும்.

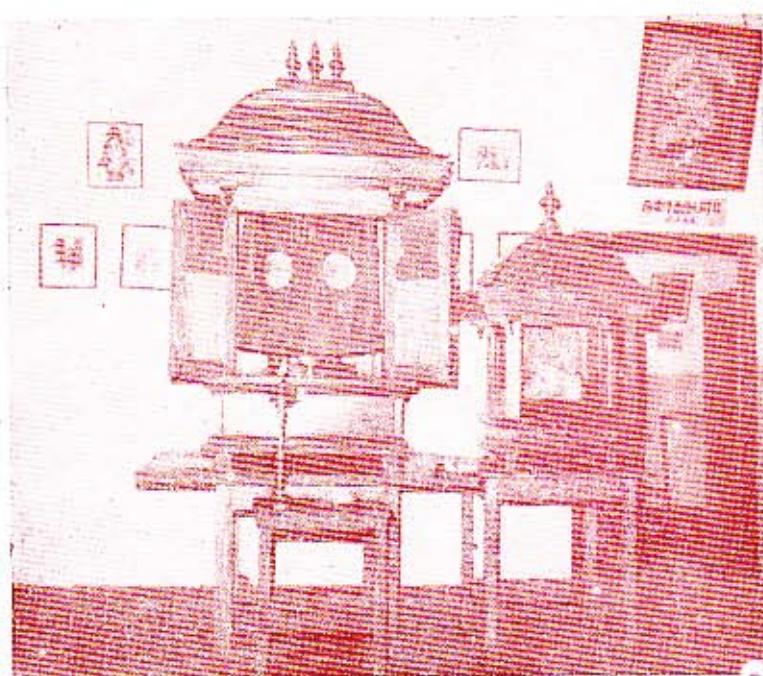

குந்றக்குடி (தமிழ்நாடு) யில் கோயில்கொண்டருளியுள்ள
அருள்மிகு சண்முகநாதன்

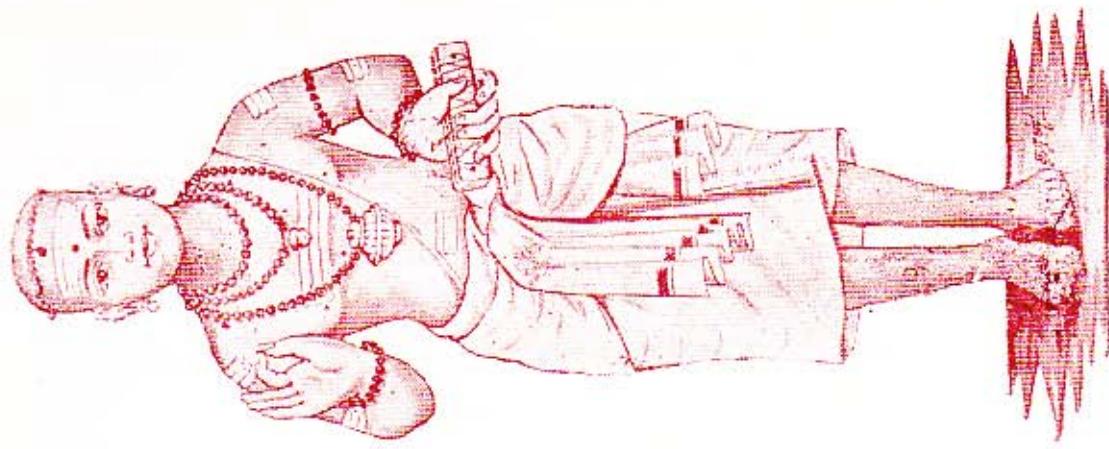
திருக்கோவைமலை இ/ அ. ம. வெள்ளியூ மல. - 1980

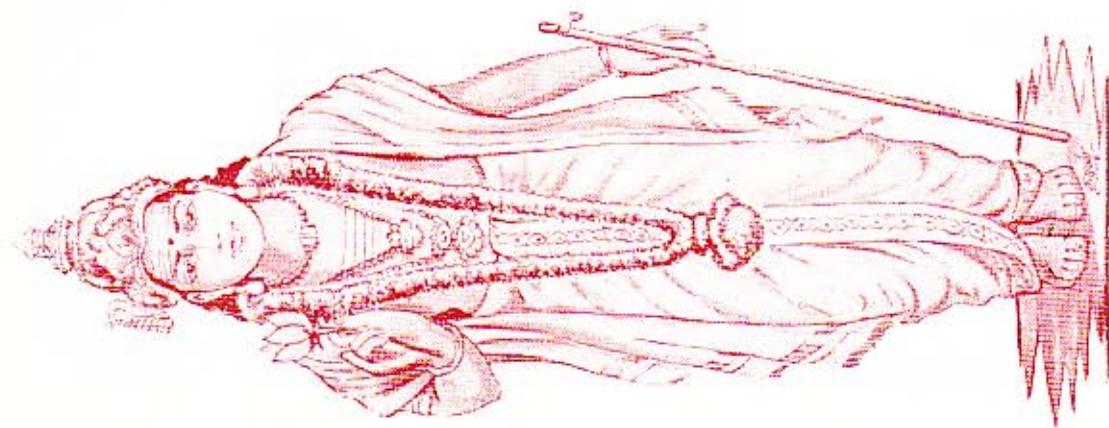
குந்ரக்குடி மலைக்கோவில்.

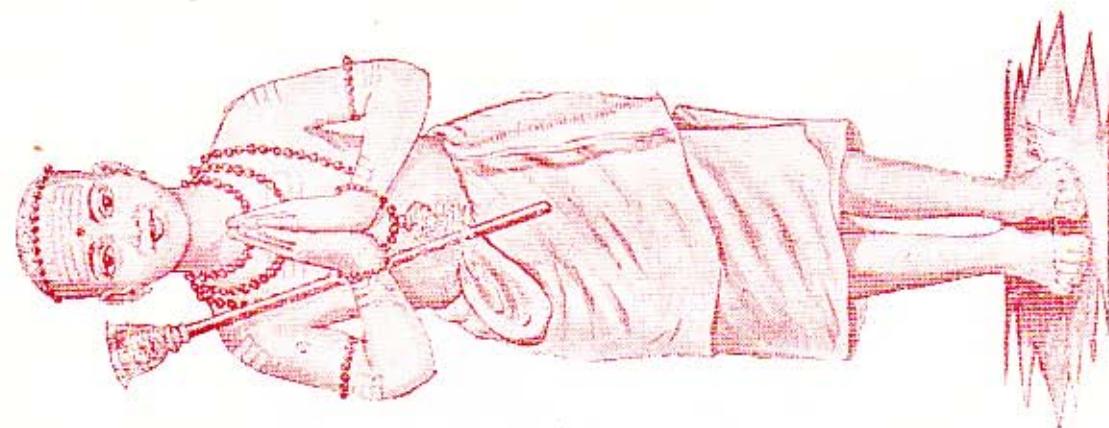
மன்றத்தின் பணிமனையில் எழுந்தருளச்செய்யப்பெற்றுள்ள ஆடல்வல்லான் திருக்கோயிலும் தெய்வத் திருமூறைக் கோயிலும்.

“ஸாம்பிலை திருக்காத்துப்பா
நிடத் தால் போற்றுத்
நடங்கித்தாவாத்த அவர்மிகள்

“வாய்த்திடி நான்தெ
ஏங்கேங்கி தீடுதீடு
உந்தர்யுத்தி அவர்மிகள்

“உயிர்வைக்கால் தான்திரியை
ஏங்கேங்கி நியாய் அடிசூத்து
தீந்தான்திர்க்கரச சுவாரிகள்

“ஸாம்பிலை தான்திரியை
ஏங்கேங்கி நியாய் அடிசூத்து
தீந்தான்திர்க்கரச சுவாரிகள்
அவர்மிகள்

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

குந்றக்குடி,
திருவண்ணமலை ஆதினம்,
இராமநாதபுர மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு.

வாழ்த்துரை

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்திற்கு வெள்ளி விழா! செய்தி யகிழ்வைத்தான் நரு சிறது. ஆலூழும், “பொழுதுவிடியவிலையே” என்ற கவலையும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. வைகறைப் போதில், பொழுது புலர்வதை அறிவிக்க வாளில் வெள்ளி தோன்றும். அதனை விடிவெள்ளி என்பர். ஒரு அமைப்பு அல்லது இயக்கம் மேற்கொண்ட தொண்டுகளின் மனிதகுலம் விழித்தெழுவதை அறிவிப் பதாக அமையவேண்டும். தினிந்ததற்கியாமை மயக்கில் ஆணை இருளில் சிக்குண்டிருந்த குரன், அறிவு தலைப்பட்டுப் புத்தொளி பெற்றதை விளக்கும் சின்னமே சேவற்கொடி. ஞாதந்தின் இருள் நீங்கிப் பொழுது புலர்வதை சேவல் கூவிக்காட்டுகிறது அறியாமையை உதற்றத்தன்றி அறிவுவேள்வி செய்தலை ஏழுச்சியுடன் செய்க என்று குரல் கொடுப்போனே சேவற்கொடியோன். ஆனால், நாட்டில் நிகழ்வதென்ன? அருள்நெறி இயக்கம் தமிழகத்திற்குப் புதிய இயக்கமங்று. சங்ககாலத்துப் பக்குடுக்கை நன்கனியார் காலம் தொட்டு, வளரியக்கம் தமிழகத்திற்குப் புதிய இயக்கமங்று. சங்ககாலத்துப் பக்குடுக்கை நன்கனியார் காலம் தொட்டு, வளரியக்கம் தமிழகத்திற்குப் புதிய இயக்கமங்று. அருள்நெறி இயக்கம் கடவுளை நம்புகிறது. ஆலூழும், கடவுளுக்கு உயிர்கள் கொத்தடிமைகள், என்று ஒத்துக் கொள்வதில்லை. மலிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கிய காலம் தொட்டு, சமயநெறி தோன்றி வளர்ந்து வரலாற்றுக்குச் செழிப்பைத் தந்திருக்கிறது. ஆலூழும் சமய நிறுவனங்கள் சமய இயக்கங்கள் காலப்போக்கில் மனிதகுல வரலாற்றுக்கு வளமுட்டுவதற்குப் பதிலாக வல்லடி வழக்குகளில் ஈடுபட்டிருப்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. அதன் காரணமாகத் தூய்மையான - அன்புமயமான, பொதுமை நலம் மிக்க சமயவழிப் பட்ட சமுதாயத்தில் சாதிச் சமூக்குகள் தோன்றின. குலம், கோத்திரங்கள் கொலூபிடம் ஏறின. வளம் - வறுமை, வளத்திற்கும் வறுமைக்குமுள்ள இடைவெளிகள் அகன்றன. வல்லவர்கள் வாழ்ந்தனர். வல்லமை மில்லாதவர்கள் வாழ்க்கை இழந்தனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் சமயம் தடித்த புரோகித நிலையை அடைந்து விட்டது. சமயப் புரோகிதர்கள் வல்லார் பக்கமே நின்றனர். சிலர் வாழ்ந்தனர்; பலர் வாழ்க்கை இழந்தனர். சமயம் மனித குலத்தின் பொதுவான நன்மைக்கு எதிராகச் செயற்படும் இழிநிலையை முழுமையாக அடையும் நிலையில் சமய நெறிக்கு எதிர்ப்புக்கள் தோன்றின. உலகத்தின் மிகச்சிறந்த மனிதகுலச் சிந்தனையாளர்கள் சமயநெறிக்கு எதிராகச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டனர்.

இங்கணம் சிந்தித்தவர்களில் மிகுதியும் பாராட்டுதலுக்குரியவர் மாழுளிவர் கார்ஸ்மாக்ஸ். ஆனால், இந்தச் சமய மறுப்பு இயக்கம் கார்ஸ்மாக்ஸால் தொடங்கப்பட்டதல். அவர்காலத்தில் அவரால் அது முழுமை பெற்றது. சமய நெறியைச் சார்ந்த புரோகிதர்கள் மனிதகுலத்திற்கு எதிராகச் சிந்தித்தபொழுதெல் மாம் அந்தெந்தியில் நின்றே எதிர்த்துப் போராடியவர்கள் பலர் உண்டு. அவர்களுள் முத்த சான்றேர் பக்குடுக்கை நன்கனியார். இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் பக்குடுக்கை நன்கனியார். அவர் ஒரு வீட்டில் மிகுழச்சியும் ஒரு வீட்டில் அழுகரலும் ஏன்? இதுதான் உலகியலா? இதுதான் உலகியல் என்றால் இந்த உலகத்தைப் படைத்தவன் பண்பிலாளன். அவன் இருக்கட்டும்! இன்னுதன் உள்ள தாகிய உலக அமைப்பை இவியவைக மாற்றுக என்று ஆணையிடுகிறார்.

ஒரில் நெய்தல் கறங்க ஒரில்
கார்த்தன் முழுவின் பாணி ததும்பப்
புணர்ந்தோர் பூவனி யணியப் பிரிந்தோர்
பைதல் உன்கண் பணிவார் புறைப்பப்
படைத்தோன் மன்றஅப் பண்பிலாளன்!
இன்னு தம்முடிவ் வலகம்
இனிய காண்சிதன் இயல்புணர் தோரே.

(புற. - 194)

இப்பாடல் கடவுளை மறுக்கும் பாடலன்று. கடவுள் இங்கனம் வேறுபட்ட உலகத்தை படைத்திருக்கமாட்டான், என்பது கவிஞரின் எண்ணம். இன்பு துன்ப வேறுபாடுகள், அறியா மாந்தரின் படைப்பு. ஆதலால் இனிய உலகத்தைப் படைத்திடவேண்டும், என்பது அவனது இதயகீதம்! ஞாவத்தைச் சுற்றிவரும் வழியிலும் நீலத்திரைவானிலும், வாளின்றிமியும் மழையிலும்கூட புதுமை விளங்குகிறதோ! இவைகளுக்கும் அப்பாற பட்ட பேரருளாளாகிய இறைவனிடத்தில் எங்கனம் வேற்றுமை தோன்றமுடியும்? எங்கனம் சிறுமை தோன்ற முடியும்?

இறைவனமே பொறுமை! பொறுமையே இறைவனமை! என்று கருதினால் இனிய உலகத்தினைப் படைத்திட காம். பக்குடுக்கை நன்கனியாரைத் தொடர்ந்து திருவள்ளுவர் கோன்றுகிறார். நாடு, இனம், மொழி வேறு

பாடுகளைக் கடந்து உயிர்க்குவத்தை ஒன்றுக்குகிறார். பிறப்பில் வேறுபாடு இல்லை என்ற புதுநெறியைப் ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்று கூறி உணர்த்துகின்றார். திருவள்ளுவரைத் தொடர்ந்து அப்பரடிகள் மனிதுக்கு வாழ்வளிக்க வந்தார். அப்பரடிகள் மனித உரிமைகளுக்காகப் போராடியவர். எதேச்சாதி காரமான முடியாட்சியை எதிர்த்தார். உலகிலேயே முதன்முதலில் முடியாட்சியை எதிர்த்து மனித உரிமைகளுக்குக் கிளர்ச்சி செய்தவர் அப்பரடிகளேயாவர். அப்பரடிகளும் மனிதகுல ஏற்றத் தாழ்வுகளை - மதத்தின் பெயரால் பாதுகாக்க நினைந்து சாத்திர சம்பிரதாயங்களைக் காட்டி ஸ்ரீ வழக்காடுபவர்களைச் சாடுகிறார்:

‘‘சாத்திரம் பலபேசும் சமூக்கர்காள்! கொத்திரமும் குலமும் கொண்டு என் செய்விர்!..’’

என்பது அப்பரடிகள் வாக்கு. அப்பரடிகள் பொருளியலில் தர்மகர்த்தா முறையை வலியுறுத்துகிறார். அதாவது செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் அதற்கு உரியவர்கள்லர். அவர்கள் மற்றவர்களுக்காகச் செல்வத்தைப் பாதுகாத்து வழங்குபவர்களேயாவர் என்பது கருத்து.

‘‘இரப்பவர்க்கு ஈய வைத்தார்;
சபவர்க்கு அருளும் வைத்தார்;
கரப்பவர் தங்கட் கெல்லாம்
கடுநர கங்கள் வைத்தார்.’’

என்று அருளியுள்ளார். இவர்கள் நமது அருள்நெறி இயக்கத்தின் ஞானுசிரியர்கள். அவர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக உழுத நூன உழுவகள் பண்தினி நூல்த்தை வளாப்படுத்தவில்லை. மக்கள், நெருப்புக்கொழி உழுதகால் வழியே உழுகின்றனர். புதைமண்ணில் சிக்குண்ட மிருகம் ஏறழுமியாமல் தத்தளிப்பதைப்போலத் தத்தளிக்கின்றனர்..

இந்த நிலையை வெள்ளியீராக் காணும் மன்றத்து நண்பர்கள் உள்ளவாறு உணரவேண்டும். தத்துவங்கள் உயர்ந்தவையாக இருந்தால் போதா. அத்தத்துவங்கள் செயலுருவம் பெற்றிருக்கவேண்டும். அருள்நெறி இயக்கத்தின் கொள்கை உலகுக்கெல்லாம் அம்மையப்பரான கடவுள் பெயரால் அப்பரடிகள் அடிச்சவட்டில் பொதுமைச் சமுதாயத்தைக் காண்பதேயாம். அருள்நெறியில் நின்று தொண்டுசெய்வதே நமது கோட்பாடு. இளைஞர் அருள்நெறியின்றம் வரலாற்றில் நிலையான இடத்தைப் பெறவேண்டும். சமுத்திருநாட்டில் நிலவும் மொழிவழி இனவேறுபாடுகள் அகற்றப்படவேண்டும். கண்ணல் தமிழ்மொழி பேகவோரும், செவிக்கினிய சிங்க ஓம் பேகவோரும் ஒரு குலத்தராதல் வேண்டும். இருமொழியும் கொண்டும் கொடுத்தும் வளம்பெறவேண்டும். இந்த இனிய சாதனையை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் நிறைவேற்றுவதற்குரிய பணிகளை மேற்கொள்வதாக, அளிவருக்கும் நமது இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்.

‘‘என்றும் வேண்டும் இன்ப அங்பு’’

அடிகளார்

வ

ஆசிச்செய்தி

வெள்ளியீராக் காணும் திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் அம்பலவாணன் அருள்பெற்றென்றும், குளமும் கோட்டமும் அமைத்துக் கோணேசப் பெருமான் கோயில்கொண்டு விளங்கும் திருக்கோண மலையினின்று திக்கெட்டும் புகழ் எட்டத் தமிழும் சைவமும் தழைத்தினோங்க வளமுடன் நாளும் வாழியவே என்று மனதார ஆசிகள் கூறி வாழ்த்துகிறேன். மன்றத்தின் பணிகளில் அயராது ஈடுபட்டு மறுவின்றிச் செய்தொண்டினை செல்வனே செயல்படுத்திச் சிறந்து விளங்க எல்லாம் வல்ல கோணமாமலை இறைவனை வணங்கி என்று நல்லாசிகளை வழங்குகின்றதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியுமடைகின்றேன்.

வாழ்க இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம். வளர்க சிவப்பணிகள்

அதி கோணேசர் கோயில்,
தமிழ்வகாமம் (இலங்கை)

சம்பிரமணியம் காளியப்பு சிவசப்பிரமணியம்
அறங்காவலர் குழுத்தலைவர்

திருக்கலைய பரம்பரைத் தாநுஸூலமாதீனம்,
26-ஆவது குருமாசந்திதானம்
ஸ்ரீஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

வ

குருபாதம்

தகுமபுரம்
மாழூரம் (அஞ்சல்)
தமிழ்நாடு

திருத்தருஸூலமாதீனம் குருமகாசந்திதானம் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

“ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே”

உலகமணைத்தும் பரவித் திகழ்ந்த தொன்மையான சமயம் சைவம். இதுவே உலகின் முதற்சமயம். “ஓங்கும் பொருட் சமய முதற்சைவ நெறி” என்று சேக்கியூர் சுவாமிகள் இந்நெறியைச் சிறப்பிப்பர். இன்று இச்சமயம் இந்தியாவில் மட்டுமென்றி ஈழநாட்டிலும் நிலைத்து நிற்கிறது என்றால் அன்று சமயசீலராகத் திகழ்ந்த யாழ்ப்பானத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் ஆற்றிய பணியே எனவாரம். அவருக்குப் பின்வந்த அறிஞர்களும் ஆங்காங்குள்ளசைவ சபைகளும் இடையெழுது செய்து வந்த தொண்டுகள் மேலும் சமய வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்தன.

சைவமுந் தமிழுந் தழைத்தினிதோங்கப் பணியாற்றிவரும் குன்றக் குடி மகா சந்திதானம் அவர்கள் ஆங்காங்கும் அருள்நெறி மன்றம் அமைக்கச் செய்து சமயப்பணி செய்துவர ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். அவ்வண்ணம் இலங்கை - திருக்கோணமலையில் அமைக்கப்பெற்றுள்ள இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் இந்தாள்வரை பல பணிகளைச் செய்து இப்போது வெள்ளியூர் கொண்டாடுகிறது. விழா நிலைவாக மலர் ஒன்றும் வேளியிட இருப்பது அறிய மகிழ்ச்சி.

விழா மலர் நன்கு மலர்ந்து நாடெட்கும் தெய்வமணம் கமழுச் செய்யவும் மலர்ப்பணியில் பங்கு கொள்ளும் அன்பர்கள் எல்லா நலனும் பெற்று இனிது வாழும் செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக் கின்றோம்.

திருவள்ளுவர் கழகம்
திருஞானசம்பந்தன் வீதி
திருக்கோணமலை (இலங்கை)

ஆசிச்செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் வெள்ளியூர் கொண்டாடும் செய்தி அறித்து மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் சென்ற இருபத்தெட்டாண்டுகளாகத் திருக்கோணமலையில் சைவமும் தமிழும் வளர அளப்பரிய பெரும்பணி ஆற்றியுள்ளமை பாராட்டுதற்குரியதாகும். திருமுறைவழி நின்று சைவமும் தமிழும் வளர்க்கும் இம்மன்றம் எதிர்காலத்தில் மேலும் நல்ல பணிகளைச் செய்யவேண்டுமென இறைவன் திருவருளை நினைக்கின்றேன்.

வாழ்க இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்

இங்கனம்
புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தர்
(தலைவர்)

ஸ்ரீஸஹ் காசிவாசி

முத்துக்குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் அருளிய
வாழ்த்துச் செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் (இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவு) வெள்ளிலிமாவும், அதுதொடர்பாக மலர் வெளியிடும் நிகழவிருப்பதற்கிந்து மகிழ்ச்சி.

“நல்லெநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லுதமிழ் எங்கே சுருதி எங்கே” என்று தமிழறிஞர்களால் பாராட்டப்பெற்ற ஆறுமுகநாவலரும், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையும் மற்றும் பல தமிழறிஞர்களும் பிறந்து தமிழும் சமயமும் வளர்த்த இலங்கைப் பதியில் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தன்னுடைய ஈடுணையற்ற பணிகளால் ஏற்றமிகு நல்வாழ்வு பெறவும் மன்றத்தின் பணிகள் மல்கிச் சிறக்கவும், மலர் மாண்புடன் விளங்கி மண்கமழுவும் செந்திற்கந்தன் சேவடிகளை ஒத்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

கபம்

சிவ சிவ

சூ' காசிமடம்,
இருப்பனந்தான்,
தஞ்சை மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு.

ஆசிச்செய்தி

“உற்றவர் நாட்டவர் ஊரார்—இவர்க்கு
உண்மைகள் கூறி இனியதை செய்தல்
நந்தவம் ஆவது கண்டோம்—இதில்
நல்ல பெருந்தவம் யாதொன்றும் இல்லை”.

என்ற உயரிய நோக்குடன் தவவாழ்வு வாழும் தொண்டரையா அவர்கள் வாயிலாகத் திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் பணிகளை அடிக்கடி கேட்கும் வாய்ப்பீணப் பெற்றுள்ளேன்.

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தமிழுலகுக்கு அன்புநெறியையும் அருள் நெறியையும் பரப்பும் தனது தொண்டு நெறியில் வெள்ளிலிமாவினைச் சிறப்புடன் கொண்டாடவிருப்பது அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதனை நினைவுட்டும் வகையில் மலர் ஒன்று வெளியிடவிருப்பதும் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

“சைவமும், தமிழும் தழைத்தினிது ஒங்கு” வதற்கெனவே தன்னைஅர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ள இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் திருத்தொண்டு சிறக்கவும் உலகெலாம் அன்பும், அறமும், செழித்தோங்கவும் மன்றத்தின் வெள்ளிலிமா சிறப்புடன் நடைபெறவும் எவ்வளம் வல்ல எம்பெருமான் திருவருள் பாலித்தகுளவேண்டுமென இறைஞச் சேவன்டுகிறேன்.

அன்பு ஒங்குக்.

அறம் வளர்க்

“தமிழ்ச்செல்வம்”
மதுரை. (தமிழ்நாடு)

அன்புடன்
இருபதி சாமிநாதன்

தமிழ்நாடு-சென்னைப் பண்ணிசை அன்பர் இயக்கம்,
இயக்குநர்,

“சேக்கிழார் திருவடிச் செல்வர்” சிவத்திரு கு. செல்வந்தராஜ முதலியார்
அவர்களின்

வாழ் த்துப்பா

அடியார் பெருமை

இனிது இனிது தமிழ்மொழி இனிது
தமிழோ முன்று வகையினை யுடையது
முன்றே இயலிசை நாடகம் என்ப
இசையோ ஏழு பிரிவினைக் கொண்டது
ஏழும் மூவர் தமிழமுறை யாக்கும்
முறையோ பன்னிரு திருமுறை யாகும்
பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர் இருபத்தெழுவர்
இருபான் ஏழும் இனியநல் நட்சத்திரம்
நட்சத்திரமோ அடியார் ஆழ்வார்க்குரிய நாடகன்
நாடகோ முந்தாற்று அறுபான் ஜந்தும்
வருடம் என்று வழங்கும் என்ப
வருடமோ அறுபது கணக்கினை உடையது
கணக்கோ மாந்தரும் மகேசனும் எழுதுவது
ஈசனீ எழுதுவதோ இனியநல் கீழ்க்கணக்கு
கீழ்க்கணக்கு எழுதுபவன் இன்னம்பர் ஈசனீ
இன்னம்பர் ஈசன் இன்கவைக் கரும்பினான்
கரும்பின் கவையைக் கண்டவர் விண்டிலர்
விண்டவர் கண்டிலர் என்னும் கூற்றைக்
கண்டவர் கண்ணப்பர் அதுவும் அரரக்கண்ணனை
அரரக்கண்ணனும் அளித்த முத்தி கண்ணப்பருக்கே
கண்ணப்பரின் பெருமை செப்புதல் அரிதரிதே.

சேக்கிழார் பெருமை

சிறந்தது சிறந்தது அரமே சிறந்தது
அரத்தினைச் செய்வோர் வள்ளல் ஆவர்
வள்ளல் பேக்னே போர்வையை ஈந்தான்
போர்வையோ உலக மேலின்-முகத்தி
உலகமோ பதினுன்கு என்று கூறுப
பதினுன்கினும் சிறந்தது இப்பார் பூவுலகே
பூவுல கோதிரு வராகனின் மீட்பு
வராகமோ திருமாவின் பத்துபிறவியில் ஓன்று
பிறப்போ யாவர்க்கும் பொதுமையில் திகழ்வது
பிறப்பினைப் போக்கச் சான்றேர் வழிகாட்டுவர்
சான்றேர் என்பவர் புண்ணியஞ் செய்வோர்
புண்ணியமோ பலநல் விளைக்கு வித்தரம்
வித்தெனப் படுவதே விண்டுவின் வடிவம்
விண்டுவோ பித்தனின் பாகத்துள் அடக்கம்
பித்தன் என்பவன் பிறைகுடிய பெம்மான்
பிறையோ வளர்தலும் தேய்தலும் உடையது
தேயா மூர்த்தியென் ரெருவன் உள்ளெனவின்
அவனே அளப்பெரும் அரனெனப் படுவோன்
அரனின் வடிவமே அடியார் வடிவம்
அடியார் வடிவினை அழகுற அமைக்க
தெய்வச் சேக்கிழார் பெருமாற் கல்லு
தேவர் எவராலும் செப்புதற் கரிதே:

கு. விக்னராஜா
மாவட்ட நீதிபதி

மாவட்ட நீதிமன்றம்,
கொழும்பு,
(இலங்கை)

ஆசிச்செய்தி

தேவாரப் பாடல்பெற்ற திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம், குன்றக்குடி திருவண்ணமலை ஆசீனத்தின் குருமகாசந்திதானம் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களால் அமைக்கப்பெற்று, இற்றைவரையும் நற்பணிகள் பல ஆற்றியுள்ளது. சிறப்பாகச் செந்தமிழ்ச் சௌலைநெறி நின்று, இளைஞர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய அனைவரும் ஆண்மேநேய ஒருமைப்பாட்டுணர்வுடன் பல இடையூறுகளுக்கிடையே இறைவன் திருவருள் நம்பிக்கையுடன் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் திருப்பணிகள் பல ஆற்றி. இக்கால உலகப் போக்கில் ஒரு சிறப்புமிக்கதான் சாதனையை நிலைநாட்டியதன் நற்பேரூக வெள்ளிலிழா காணவிருப்பது குறித்து நான் பெருமகிழ்ச்சியடைவதுடன், இந்தகைய தொரு சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ள மன்றத்தினரையும், மற்றும் அன்பர்களையும் வாழ்த்தி ஆசிக்குறவுது எனது கடமையாகின்றது. அந்தவகையில், மன்றத்தின் வெள்ளிலிழா மலருக்கு எனது உள்ளம்நிறைந்த ஆசிகளையும்வழங்கி, இளைஞருங்காலத்தில் பெருஞ்சோதனைகளுக்கிடையே நற்பணிகள் பல ஆற்றி, மனித சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை அமைதிக்கும், ஒருமைப்பாட்டுக்கும் அறமிக்க நீதியான வாழ்வுக்கும் மன்றத்தினர்கள் நிறைநலத்துடன் பணியாற்றி வழி வழியமைத்துச் சிறந்துவிளங்க எல்லாம் வல்ல கோணமாலை இறைவெளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம்.

அங்புடன்

கு. விக்னராஜா

கலாநிதி கி. நாச்சிமுத்து, எம். ஏ., பிஎச். டி., அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் வெள்ளிலிழா தணைப்பெற இருப்பதை அறிந்து மகிழ்ந்தேன். அருள்நெறி என்பது மக்களுக்குச் சேவை செய்வதுதான் என்ற கருத்தை முன்னிறுத்திச் செயல்பட்டுவரும் மன்றத்தினர் எல்லாருடைய பாராட்டுக்கும் உரியவராகின்றனர்.

மனிதன் முதலில் இவ்வுலக வாழ்வைச் செல்வையாக வாழப்பழக வேண்டும். அவ்வாறு வாழமுடியாதவர்கள் பேசும் ஆன்மீகம் போலியானது. வறியவன் மோட்சம் எப்படி இருக்கும்? அங்கும் பட்டினி தான் கிடப்பான் அவன். நம்மை வறுமையிலும், நோயிலும், அறியாமையிலும் ஆழ்த்தியிருப்பவை நாம் இதுவரை மேற்கொண்டுவந்த தத்துவங்களும், வாழ்க்கை முறைகளுமாக இருப்பின் அவற்றைக் கைவிட வேண்டும்.

திருவாரூர்த் தேருக்கு இயந்திரம் பொருத்திப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் நம்மவர்கள், “ஆன்மீகத்தை” மேல்நாடுகளில் கொண்டு சென்று விற்றுப் பிழைப்பது பெரிய ஏமாற்றுக்கப்படுகிறது. எனவே இன்று நமக்கு வேண்டியது மக்களின் வாழ்வை நலமுறச் செய்யும் உலகியலான ஆன்மீக - அல்லது மனதிநேயம். அதற்கு அடித்தளம் மக்கள் தொண்டு. அந்தத் தொண்டை அருள்நெறியாகக்கொண்டு செயல் பட்டுவரும் அருள்நெறி மன்றத்தின் பணிகள் மேன்மேலும் சிறக்க வாழ்த்துகிறேன். மன்றப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லோருக்கும் என் பாராட்டுகள்.

கொலோன் பஸ்கலைக் கழகம்,
மேற்கு ஜெர்மனி

அங்புடன்,
கி. நாச்சிமுத்து

—
**“ஆத்மஜோதி” ஆசிரியர் அவர்களின்
 ஆசிச்செய்தி**

அடிகளார் என்றால் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பெருமா ணையே குறிக்கும். அதேபோன்று திருக்கோணமலையில் மன்றம் என்றால் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தையே குறிக்கும். இருபத்தைந்து ஆண்டு களாக இம்மன்றத்தை இன்றுவரை கட்டிக் காத்துப் பணிகள் பல ஆற் றிய பெருமை இம்மன்றத்தின் இளைஞர்கள், அன்பர்கள் ஆதரவாளர் களையே சாரும்.

இம்மன்றத்தின் இளைஞர்கள் எவ்விதமான வேறுபாடுகளுமின்றி கொக்கைப்போல, கோழிப்போல, உப்பைப்போல இருக்கின்றனர். கொக்கு நீர்வளருள்ள இடத்தில் இருப்பதுபோன்று, மன்றத்தின் இளைஞர்களும் அருள்வளருள்ள இடத்தில்தான் இருப்பார்கள். கோழி குப்பையைக் கிளரி உணவை எடுத்துக் குஞ்சுகளுக்குக் கொடுப்பதுபோல இம்மன்றத்தினரும் அடிகளார் அவர்களுடைய அறிவுக் கருவுலங்களிலிருந்தும், பெரியபுராணம், திருமுறைகள் ஆகியவைற்றிலிருந்து இளைஞர்களுக்கும், மற்றும் பெரியவர்களுக்கும் ஏற்ற கருத்துக்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொடுக்கின்றனர். உப்பு கறிக்கு ருசியைச் கொடுத்துத் தான் மறைந்துவிடுகிறது. அதுபோல மன்றத்தினரும் பல தொண்டுகளைச் செய்து தன்னை வெளிக்குக் காட்டிக்கொள்ளாது தொண்டுகளுள்ளே பறைந்துவிடுகின்றனர்.

இம்மன்றத்தினர், கருமணியாக விளங்கும் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பெருமானுடைய அடிதூற்றி வாழ்ந்து இற்றைக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் உறுதியான முளைப்புடன் திருக்கோணமலையில் பணிகள் பல ஆற்றிடங்களை அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள், அளைவர்களினதும் நல்லாதாவகளைப் பெற்று விளங்குவது இக்காலத்தில் ஒரு பெருஞ்சாதனையாக விளங்குகின்றது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றேயும். மன்றத்தின் தலைவர் அவர்கள் முதற்கொண்டு இளைஞர்கள் அளைவர்களினதும் நற்பணிகள் மேறும் தொடர்ந்து நீண்டு வைரவிழாக் காணவேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு எமது மனமார்ந்த ஆசியையும் அளிக்கின்றேயும்.

ஆத்மஜோதி நிலையம்
 நாவலப்பிட்டி (இலங்கை)

நா. முத்தையா

சௌவப்புலவர் - பண்டிதர்
இரா. வடிவேல்

வித்தியாலயம் ஒழுங்கை,
திருக்கோணமலை. (இலங்கை)

வாழ்த்து

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றுடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்வென்று
ஒதிய ஞான சம்பந்த னுரைத்த
ஒண்டமிழ் வேதநன் நெறியைச்
ஏதனை யாக்ஷி சுற்புத்தர மார்க்கந்
தழைத்திடு தொண்டுகள் செய்து
ஆதியுமந்தமு மிவாண்டிக் கன்புசெய்
அருள்நெறி மன்றம் வாழ்க.

ங்குகி யுயிராகி யதனுள் நின்ற
உணர்வாலி நிற்பானு நியேயென்று
தென்று திருமுறைகள் பாடித் தந்த
திருநாலுக் கரசரடி பரவிநாளும்
தாழாதே உலகெலாந் தாசமார்க்கந்
தழைத்தோங்க விழைக்குமருட் தொண்டிஹாறி
ஆளாகு மினாஞ்சருள் நெறியின்மன்றம்
அம்பலவ ஞருளாலே நீடுவாழ்க.

வைத்தனன் தனக்கே தலையுமென் னாவும்
நெஞ்சமும் வஞ்சமொன் றின்றியென
உய்த்தவர் தொண்டர்க்குந் தொண்டராஞ் சுந்தரர்
உரைத்திடேந் சுருதியாந் திருமுறையை
இத்திய மோதியுன் நெகிழ்வினை வருள்நெறி
நின்றிடு மினாஞ்சருகள் மன்றமது
உத்தமர் சுகமார்க்க நெறியினை யுலகினுக்
குணர்த்தியே நீடு வாழ்க.

வான நாடரு மறியொனுதந்
மறையி லீறுமுன் தொடரோ னுதென
ஞான நாடக மாடு மம்பலக்
கூத்த நற்திரு வடிகள் நன்னியே
சேனு வாஞ்சக மார்க்க நெறியினிற்
சிந்து பைந்தமிழ் வாச கந்தரு
மானு வாமணி வாச கர்வழி
வளரு மருள்நெறி மன்று வாழ்கவே.

சௌவமும் அருள்நெறியிற் தழைக்கவேண்டும்
தண்டமிழு மல்வழியே வளரவேண்டும்
பொய்வந்த புன்நெறியை விலக்க நால்வர் -
பொன்நெறியிற் செல்கவேனப் புனிதமாக
ஜயைந்து ஆண்டின்முன் அடிகள் குன்றக்
குடிதந்த குரவரிடு ஞானதீபம்
மெய்வந்த இனாஞ்சருள் மன்றமாக
மேதினி மேலொளிதந்து வாழ்கவாழ்க.

இரா. வடிவேல்

வித்துவான் தவத்திரு
சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்
பேரூராதீஸம்

—
சிவமயம்

பேரூர் (அண்சல்)
கோயமுத்தூர் - 641010
(தமிழ்நாடு)

வெள்ளிவிழா வாழ்த்து

1. மக்கள் வாழ்வு மலர் அருள் வழங்கும் நெறியில் சென்றுயர்ந்து தக்கார் எனவும் அறநெறியைச் சார்ந்தார் எனவும் உலகுரைக்க மிக்கதான் பணிசெய்தல் வேண்டும் என்பர் மேலோர்கள் செக்கர் சடையா னருள் சேரும் திருவார் இலங்கை மாநிலத்தில்:
2. ஆடும் பெருமான் கழல்வணக்கும் அடியார் பலராய்த் திகழ்கின்றூர் நாடும் அன்பால் திருக்கோண மலையில் நயந்த அருள்நெறியில் கூடும் அன்பால் இளைஞர் அருள் குலவுமன்றம் அமைந்தினிடே பாடும் பணியால் மக்களுடன் பழகிப் பணிசெய் துயர்ந்துள்ளார்:
3. நன்மை பெருகும் அருள்நெறியில் நமது சமயத் திறம்பேணி தன்போல் பிறரும் வாழ்ந்திடவும் சாதி பிணக்கு நீங்கிடவும் அன்பால் கோயில் பணிசெய்து அருமைத் தமிழால் வழிபட்டு இன்புற்றினிய பணிஇருபத் தைந்தாண் டாற்றி ஞர்இனிடே.
4. தொண்டர் அன்புத் தொடர்பதனால் குழும் இளைஞர் தம்முடனே பண்டும் இன்றும் என்றுமுள பரமன் தாள்கள் பணிந்து பயன் கொண்டு திருக்கோ ணத்திறைதாள் கும்பிட்டேத்தும்படிபலர்க்கும் விண்பாங் கிணிய அருள்நெறியின் விளங்கி வாழ்க பல்லாண்டு.
5. திருமுறை நெறியில் வாழ்ந்து திருவருள் வளங்கள் சேர்ந்து ஒருமைசேர் மனத்தி ஞேடு உயிர்க்கினி தான்செய்து வருபவர் அருள்நெறிப்பால் வளர்மன்றம் இளைஞர்க் காக்கி இருபதின் ஐந்தின் மேலா இறையருள் பெருக வாழி.
6. வாழ்க இளைஞர் அருள்நெறியில் வளர்க மன்றம் தொண்டர்குழாம் குழக பணிகள் மக்களுக்குத் தொடரும் வகையில் தொன்மைநெறி வாழ்வு மலர்க திருமுறையில் வழிபா டாற்றும் குழல்களால் தாழ்வ நீங்கி ஒருமைநிலை தழைக்கக் குருதாள் வாழ்ந்துகின்றேம்.

சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்

குருவே துணை

தவத்திரு சுந்தரகவாமிகள்

ஆதினகர்த்தர்
கெளமாரமடாலயம்

சின்னவேடம்பட்டி அஞ்சல்,
கோயம்புத்தூர் . 641006,
தமிழ்நாடு.

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்

வெள்ளிவிழா வாழ்த்து

வெள்ளபாக்கள்

கருக்கோண ஸீத்தவிர்க்கும் கண்ணுதலான் மன்றமும்
திருக்கோண மாமலையில் சிலப் — பெருக்கார்
இளைஞர் அருள்நெறிப்பேர் ஏற்றமன்றம் இன்பம்
விளையுழையர் வெள்ளிவிழா வே.

இலங்கையினில் தோண்றும் இளைஞர் பலவாம்
நலங்கைவரச் கொள்வதனை நண்ணி — இலங்குதவக்
குன்றை அடிகள் குலவி அருள்நெறிப்பேர்
மன்றாராயாமைத் திட்டதன்பின் மாண்பு.

இளைஞர் அருள்நெறியில் இன்பமுறத் தொண்டர்கள்
முளையா விளங்கி அன்பில் முழ்கி — விளைவாகத்
தெய்வ அருள்பெற்றுத் திகழும் வணம்புரிந்தார்
மெய்மையடி யார்வாழ்க் வே.

இருபத்தைந் தாண்டதனை எய்துமன்றம் பல்சீர்
மருவி இளைஞர் இன்பம் மன்னக் — குருமாண்பு
குழ்க்கலைஞர் வேவன் துணையடியைப் போற்றுவோம்
வாழ்க்கபல் லாண்டு வளர்ந்து.

அன்டுள்ள

சுந்தரகவாமிகள்

க. சித்திரவேல்
மன்றத் தலைவர்

கிறீன் வீதி
திருக்கோணமலை (இலங்கை)

வாழ்த்துச் செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம், தனது இருபத் தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவை இறைவன் திருவருட்டுணையுடன் வெள்ளிலிழாவாக நடாத்தவில்லை பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். மன்றத்தின் திருப்பணிகள் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக சகலருக்கும் நற்பயன்களை ஈய்த்துள்ளன என்பதிற் சுற்றேலும் ஜயமில்லை. திருப் பெருந்திரு தெய்வசிகாமணி அருளுங்கல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளீர்) அவர்களின் அன்புநிறைந்த ஆசியுடன் இயங்கும் இம்மன்றம் தொடர்ந்தும் இத்திருப்பணிகளில் வரையறையின்றிச் செயலாற்றி வளரும் என்ற நம்பிக்கையில் உறுதி கொள்ளுகின்றேன்.

மன்றத்தின் தெய்வசிகாமணி கல்வி நிலையம் சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு அளப்பரிய சேவைபுரிகின்றது. அச்சேவைகளைச் செவ்வனே நடாத்தும் இளம் அருள்நெறி இளைஞர்களின் சமய, சமுதாய அருளுணர்க்கிள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கவை. மாணவ மாணவிகளிடையே நிலவும் பண்பும், பணிவும், ஒழுங்கும் காணும்பொழுது ஒரு தனி இன்பத்தைத் தருகின்றது. இந்திலை மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்கவேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

குமரகுருபரர் நூலகம், கல்வித்துறையில், குறிப்பாக சைவசமயத்துறையில் அங்கு தேடிச்செல்வோருக்கு ஒரு தனிச்சிறப்புமிக்க செந்தமிழ் சிவநெறிக் களஞ்சியமாக விளங்குகின்றது - பயனளிக்கின்றது. மேலும், முறைக்குமுறை அரியநூல்களைத் தமிழகத்துச் சௌவத் திருஆதீனங்களின் பேருத்துக்குடனும், அறிஞர் பெருமக்களின் உதவிகளுடனும் சேகரித்துப் பேணிப் பாதுகாக்கும் நன்முயற்சியில் ஊக்கங்கொண்டுள்ள மன்றத்தினர்களின் - இளைஞர்களின் உழைப்பினால் மன்றத்தின் நூலகம் அறிவுக்களஞ்சியமாக விளங்கிப் பணியாற்றுகின்றது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள மன்றத்தின் கமத்தொழிற்பண்ணை திருவருட்டுணையுடனும், அருள்நெறி அன்பர்களின் ஆதரவுடனும் குறையின்றி இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாண்டில் இதுன் செயல்முறைகளை விரிவுபடுத்தி நன்னெறியைக் கடைப்பிடிக்கும் மன்றத்துமாணவர்களின் முயற்சிகள்பாராட்டுதற்குரிய தாக விளங்குகின்றது. மாணவர்களுக்கென சைவகுருகுலம்*, ஒன்றினை மன்றத்தின் கமத்தொழிற் பண்ணையிலேயே துவங்கி நடாத்துவதற்குரிய ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருக்காலச் சந்ததியினரின் நலன்கருதித் துவங்கப்படவிருக்கும் இப்பணி இறைவன் அருளால் வெற்றி பெறுவதாக.

சற்றில் வெள்ளிலிழாவின் சகல குறிக்கோள்களும், இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் சகல திருப்பணிகளும், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் ஆசியுடனும், அருள்நெறி அன்பர்களின் நல்லாதரவுகளுடனும் செவ்வனே சிறப்புற்று நிறைவைய்க் கொடுத்து அன்பு கணிந்த வாழ்த்துக்கள்.

க. சித்திரவேல்

த. சு. அவினாசிலிங்கம்
நிறுவனியவர் - இயக்குநர்

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்தியாலய
கோயம்புத்தூர் - 641020
தமிழ்நாடு
தென்-இந்தியா

ஆசிச் செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம், வெள்ளிவிழா நடைபெற இருப்பது தெரிய மகிழ்ச்சி. சமூக, சமய சேவைக்கென மன்றத்தினர்கள் சேவைசெய்துவருவது பாராட்டத்தக்கது. தங்கள் 25 ஆண்டு சேவையைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இளைஞர்கள் பல ருக்கும் ஊக்கம்ஹாட்டி, உங்கள் சேவை செல்வனே நடந்து, அதன்மூலம் மன்ற இளைஞர்களும், அன்பர்களும் இன்புறுவீர்களாக.

அணைவருக்கும் அன்பு ஆண்டவன் அருள்

அன்புள்ள
த. சு. அவினாசிலிங்கம்

எ.

பிரார்த்தணை உரை

கோணேசப்பெருமான் திருவருளால், "இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்" மேன்மேலும் விழாக்கள்காணும் வகையில், மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா வெகு சிறப்பாக அமைவதாக.

அறிவுநெறி—அன்புநெறி—அருள்நெறி என்கின்ற முத்திற நெறிகளில், அறிவுநெறி வேதநெறி அறியவேண்டியதை அறியும் நெறி, அறியவேண்டியதில் சுவை பிறக்கவேண்டும். அந்தச்சுவை அன்பாய்ப் பரினமிக்க வேண்டும். அன்பாய்ப் பரினமித்த வறி அது அன்பு நெறியாம். அது தமிழ்நெறி எனவும் படும்.

தமிழ்நெறியாகிய அன்புதெறி கைகூடுமானால் அருள்நெறி உதயமாகும். அருள் என்னும் அன்பின் குழவி என்பது தேவர் வாக்கு. அன்பு பெற நெடுக்கும் அருட்குழவியை வளர்த்தெடுக்க அந்தத் திருவருட்குழந்தையையே பிரார்த்திப்போமாக.

கல்லூரி வீதி
திருத்தெல்வேலி
யாழ்ப்பாணம் (இலங்கை)

இலக்கியகலாற்றி
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

கந்தபுராண விதி,
கந்தமடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜத்து சைவப் புலவரும்
யாழ்ப்பாணத்து யில்கவைற் செய்தித் தாளின்

கௌரவ ஆசிரியருமான

திரு. க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துரை

புண்ணிய பூமியாகிய பரதகண்டத்துக்குத் தென்பாலுள்ள ஈழமண்டலம் சிவபூமி யாகும். ஈழத்திருதாட்டில், வேதநேறி நழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்கப் பூதபரம்பரை பொலியப் புளித்தவாய் மலர்ந்தருளிய திருஞாளசம்பந்தக் குழந்தை தேவாரம் பாடியருளியதும், முருகப்பெருமாணடியாராகிய அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருப் புகழ் பாடியருளியதும்; குளக்கோட்டு மாமன்னன் திருப்பணிகள் செய்ததுமான திருக் கோணமாமலைத் திருப்பதியிலே, திருக்கலாய பரம்பரைத் திருவருள் டூத் குன்றக் குடியடிகளார் ஆரம்பித்து வைத்த இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தங்கு வெள்ளியிரு வைபவத்தைக் கொண்டாடும் வேளையில் எமது பாராட்டிலையும் நல்வாழ்த்தினையும் கூறுவதில் உவகையும் பெருமையும் உறுதின்ரேம்.

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தார் நாள்தோறும் செய்துவருகின்ற நற்பணிகளையும், நையித்தியமாக ஆண்டுதோறும் எடுத்துவருகின்ற திருமுறை விழாப் பொலிவையும், அன்பு, அறம், அருள்பூப்ப அங்வைப்போது செய்துவருகின்ற பெரும்பணிகளையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடிவதில்லை.

முன்னர் இராஜராஜ சோழன், அனபாயச் சோழன் முதலாய மாமன்னர்கள் செய்துவந்த திருமுறை விழாக்களின் சாயலில் சிறிதளவாயினும் பொதுமக்கள் எல்லோரும் பங்குபற்றக்கூடிய வகையில் இளைஞர்கள் செய்துவருகின்ற புனித விழாப் பொலிவு பங்குபற்றுவோரையும் பார்த்து நிற்போரையும் இரும்புதெய்தக் செய்யும் இயல்வினாகும்.

தமிழ்நாட்டிலே திருவாவலாய் என்னும் மதுரையிலே சௌக்கர் மினுட்சி துணைக் கொண்டு நடைபெற்று வருகின்ற பன்னிரு திருமுறை மன்றம் திருமுறைப்பணி புரிந்து வருகின்ற பான்மையில் எங்கள் நாட்டில் கோணைசர் மாதுமையாள் துணைக்கொண்டு எம்மவர் பக்தி சிரத்தையோடு பாடிப்பரவி பணிபுரிந்துவருகின்ற தொண்டினை என்னென்பது.

தொண்டுக்கே இலக்கணமாக வாழுகின்ற தொண்டரையும், தொண்டர் பலரை உருவாக்கும் தொண்டர்நாதரையும், நானும் துநிசெய்யும் திருமுறைகளைப் பூசித்தும் வாசித்தும் உய்யுநெறியடைய வழிகாட்டுவது இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்.

திருமுறை அகஸ்ட பாராயணம், திருமுறை திருவ்வாக்காட்சி, திருமுறைகள் பற்றிய விரிவுறைகள், சிவாலயப்பணி முதலிய சேவைகளைத் தவப்பணியாகச் சின்னாஞ்சிறுவர் சிறுமிகளும் சேவித்துச் செய்துபழக வசதியும் வாய்ப்பும் செய்வது இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்.

செயல்வல்ல இளமைவாய்ந்த பலவரை உறுப்பினராகக் கொண்ட அருள்நெறி மன்றம், உய்வைத் தரசெய்த நாவ்வர் பொற்பாதங்களை உயிர்த்துணையாகக் கொண்டு, அருள் நெறியினை உலகறியச் செய்யும்வகையில், தியானம், பாராயணம், நல்லெலாழுக்கம் ஆகிய மேன்மைகள் இன்னும் மிகுந்து, நற்பணிகளையே நாட்கடமையாகக்கொண்டு வளர்வதாக.

இன்று வெள்ளிவிழாக்காலும் வியன்றுள் மன்றம், உள்ளியண்பர் போற்றி உவப் பலைய, தெள்ளிய நற்கெருங்கு பலவாற்றித் தூயமுறையில் வாழ்கவென, அண்டக்கவரும் அனுதினமும் போற்றிசெய்யும் தொண்டர்நாதீஸ நாமும் துதிந்து வாழ்க்குகின்றோம்.

வணக்கம்.

சிவதொண்டன் ஆச்சிரமம்
செங்கலடி
(இலங்கை)

ஆசிச்செய்தி

திருவருளும் கருவருளும் சிறந்து காக்க
அருள்நெறி யதனில் அயரா தொழுகி
ஒனிநெறி யாகும் ஓங்குசீர் சைவத்தை
வழிவழி பேணும் இளைஞர் மன்றமே.

நால்வர் கொள்நெறி காட்டிய நாதனை
நால்வர் நாவினால் நவின்ற நம்பனை
மாலறப் பாடுமின் மாண்புற வாழுமின்
ஆல முண்ட அப்பன் துணையே.

துள்ளி யெழுந்து தொண்டு செய்து
வெள்ளி விழாவுதைக் காலும் வீரர்காள்
புள்ளி மாண்மழு பொற்கரத் தேந்தும்
வள்ளல் அருளால் பொன்விழாக் காலுவீர்.

தேவி தேவனைத் திருக்கோண மகையனை
பாவிகள் பாவம் பாறக்கெய் வானை
ஆவியுள் எளவும் அயராது நினைந்து
குவி யழைமின் குணம்பல பேசுமின்.

பூசி நீறு பொன்னடி போற்றவும்
வாசி கூறி வாடுற வாழ்த்தவும்
காசி வாசி கண்ணுருதற் கடவுள்
ஆசிகொண்டு ஆசிக் ருதுமே.

“அன்பு ஒம் சிவ”

சிவதொண்டன்
அ. செல்வத்துவர்

ஸ்ரீ நடராஜாவிலாஸ் நகை மாளிகை

சிதம்பரம்
தமிழ்நாடு

வாழ்த்துச்செய்தி

திருமகள் அருளால் பெருவளம் மல்க
அருளார் நெஞ்சினர் அகமகிழ்ந் துறையும்
திருக்கோண மலையெனும் பெரும்புகழ் நகரில்
இளைஞர் மனவிருள் இரியும் பாங்கினில்
அருள்நெறி மன்றம் ஆற்றும் பணிகள்
கருணையே வடிவாம் கறையிடற் றண்ணல்
அருளால் வளர்ந்து ஆலபோல் தழைத்துப்
பொன்னின் எழுந்தால் பொறிக்கத் தக்கதாய்
இருபதோ டைந்தாம் ஈடிலா ஆண்டுகள்
நிறைந்தமை யறிந்து பெரிதும் மகிழ்ந்தனம்
பொன்திகழ் அம்பலம் பொருந்துவோ ஞருளால்
பொன்னும் துகிரும் வைரமும் ஆய
எண்ணில் விழாக்கள் காண
அம்பலவன் அடிமலர் போற்றுவன் நானுமே.

இரத்தின. பாலசுப்பிரமணியம்

வாழ்த்துச்செய்தி

ஶசவசமயத் தொண்டில் சிந்தனையும் செயலும் ஒன்றிணைந்து
பணியாற்றிவரும், திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் இரு
பத்தெதந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தி குறித்து வெள்ளிவிழா நடைபெறவிருப்ப
தறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஶசவசமயப் பணிகளில் அதிகமான
கடுபாடுகள் கொண்டு நற்பணியாற்றி விளங்கும் மன்றத்தின் சிறப்புக்
கள் பல என்பது நாமறிவோம், அன்பர்கள் அறிவார்கள். மன்றத்தின்
பணிகள் அனைத்தும் சமயத்துறையில் நல்ல பலன்னித்துவகுகிறது.
மேலும், மன்றத்தின் பணிகள் அனைத்தும் பரமேகவர கடாட்சத்தால்
பல்லாண்டுகாலம் சிவத்தொண்டாற்றி வாழுவேண்டும் என வாழ்த்தி
வெள்ளிவிழா மலருக்கும் நல்லாசிகள் கூறுகின்றோம்.

கெங்காதரானந்தா

சிவயோக சமாஜம்,
திருக்கோணமலை. (இலங்கை)

ச. ரு. சோமாஸ்கந்த ஜயர்
ஆதின கர்த்தர்

பத்திரகாளி அம்மன் கோயில்,
திருக்கோணமலை (இலங்கை)

ஆசியுரை

விவெந்தெல்லையும் செந்தமிழும் எங்கள் தமிழர் சமுதாயத்தினிடையே தழைத்தோங்கவேண்டுமென்னும் பெருநோக்கோடு பணியாற்றிவரும் திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தனது வெள்ளிலிழாவைக் காண்பதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மக்கள் வாழ்க்கையில் சில பல நிகழ்ச்சிகளோ அனுபவங்களோ ஏற்பட்டுச் சமய உணர்வையும் கடவுள் நம்பிக்கையையும் எழுப்பில்லே சின்றன. இச்சூழ்நிலையே மனிதனுக்கு இறைவனின் பெருமையை உணர நேரிடுகின்றது. சிந்தனையுள்ள மக்களுக்குள் ஓவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒரு காலத்திற் சமயப்பற்று ஏற்பட்டே திரும். இதற்குத் துண்டுகோலாக இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் இயங்கி வருவது பெருமைக்குரியது.

சிறுவர்களுக்குச் சமயக் கல்வி ஊட்டுவதிலும், அவர்களுக்குத் திருத்தொண்டுகளில் பயிற்சியளிப்பதிலும், சமய வழிபாடுகளில் கலந்து கொண்டு சைவ ஒழுங்குவிதிக்கொப்ப வழிபாடாற்றிக் கொள்வதிலும் எமது கலாச்சாரம் பண்பு இவைகளைக் காப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டுவதோடு, கமத்தொழிற் பயிற்சிக்கெனக் கமத்தொழிற்பண்ணை அமைத்தும், சமயப் பேருரைகளையும் நடாத்தி மக்கள் மனதில் சமயப் பற்றை மும் பண்பாட்டையும் வளர்த்துவரும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தையும் அதன் ஈழியாக்களாகிய இளைஞர்களையும் அவர்கள் ஆற்றிவரும் நற்சேவைகளையும் உள்ளார வாழ்த்துகின்றேன் - நல்லாசிகள் கூறுகின்றேன்.

மேலும், மன்றத்தின் இளைஞர்கள், மன்றத்தின் பணிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் அஜை வரும் தொடர்ந்து வளர்த்துவரும் மன்றத்தின் சிவப்பணிகள் மேன்மே லும் வளர எல்லாம் வல்ல இறைவன் கோணதாதேஸ்வரரையும் இறைவி பத்திரகாளி அம்பிகையையும் மன்றத்துக்கருகாமையிலுள்ள முத்துக்குமாரப் பெருமானையும் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

வாழ்க அருள்நெறி மன்றம். வளர்க-நற்பணிகள்.

ஓம் சக்தி

ச. ரு. சோமாஸ்கந்த ஜயர்

. .
ஆயின் பிரதிநிதி மேதகு முனிசிரேஷ்டர்
வண. ஜி. ஈ. எஸ். வம்பேக் கவாமிகள் அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

இனான்று அருள்நெறி மன்றத்தின் வெள்ளியூ மலருக்கு ஆசியரை வழங்கச் சந்தர்ப்பங் கிடைத்தமை குறித்து பெரிதும் மகிழ்ச்சியறுகின்றேன்.

அருள்நெறி பரப்புவதில் கால்நூற்றின்டைக் கழித்துள்ள சாதனை சாலவும் போற்றுதற்குரியது. இன்று உலகெங்கும் இனான்றிடையே ‘விரக்தி’ மனப்பான்மை ஊடுருவல் செய்துள்ளமை நம் கவனத்திற்கும் கவலைக்கும் உரியதொன்றுகும். இனான்றின் இந்தப் போக்கிற்கு காரணத்தை நாம் ஆராயப்படுகின் இறையணர்வு சரியான வழி யில் இனான்றிகளுக்குப் புகட்டப்படாமையே என்பதை நாம் நன்கு அவதானிக்கலாம். எமது இனான்றிகள் வழிதவறவிடாமல் அருள்நெறி பரப்பிவரும் இம்மன்றத்தின் பணிகள் இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் அவசியமான ஒன்றுகும். இப்பணியில் இன்னும் பல நூற்றுண்டு நீட்தது நின்று சேவையாற்ற எனது வாழ்த்துக்கள்.

ஆயர் இல்லம்,
ஜி. ஈ. எஸ். வம்பேக்
திருக்கோணமலை.

. .
திருக்கோணமலை வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி
திரு. ஜி. துரைராஜசிங்கம் அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துச் செய்தி

திருக்கோணமலை நகரில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றி வந்துள்ள இனான்று அருள்நெறி மன்றத்தின் சேவைகளைக்கண்டு பெருமிதமடைகின்றேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் ஆசியால் அன்று துவங்கப்பெற்றுள்ள இம்மன்றத்தின் இனான்றிகள் செய்துவரும் இவ்வருள்நெறித்தொண்டு திருக்கோணமலை வாழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த ஓர் அரும்பெரும் பேரெந்தே கூறல்வேண்டும்.

சைவ சமய மக்களுக்கென ஓர் சிறந்த நூலகம் மன்றத்தில் இயங்கி வருவதைப் பல மாணவர்கள், அன்பர்கள் அறியாமல் இருக்கலாம். சைவசமய நூலறிவைப் பெற விரும்பும் மாணவர்களுக்கும் மற்றும் அன்பர்களுக்கும் மன்றத்தின் நூலகத் தொடர்பு இருந்தால் பெரும்பயன் அடைவர் என்பதை இச்சமயத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

மன்றத்தின் நூலகப்பணி சிறந்து விளக்கவேண்டுமென மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

மன்ற உறுப்பினர்களின் அயராத உழைப்பினால் வெளிவரும் வெள்ளியூ மலர் ஈழநாடு மட்டிலுமல்ல தாயகமாகிய தமிழ்நாட்டிலும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் என்பது எனது உறுதியான நம்பிக்கை.

மன்ற இனான்றிகளின் விவெந்திப் பற்றும், அயராத உழைப்பும் வழிவழியாக் நின்று பயன்தர எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வாழ்க இனான்று! - வாழ்க அருள்நெறி!

ஐ. துரைராஜசிங்கம்

வெ
விமயம்

சிவத்திரு சி. சரவணமுத்து
நல்லறங்காவலர்

“திருவாசக மடம்”
திருக்கேதில்வரம்,
(இலங்கை)

வாழ்த்துச்செய்தி

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறையினங்க
பூதபரம் பரைபொலிய புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
தீவள வயற்புனல்குழ் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருமுறைகள் சௌவர்களாகிய நம்மை உயிப்பான் வேண்டி, எல்லாம் வல்ல முழு
முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் தம்மிடத்துத் தொண்டுபூண்டு திருக்கைவாசத்தி
விருந்து அனுக்கத் தொண்டர்களை பூவுலகத்துக்கனுப்பி, தமிழ் வேதமாகிய தேவார
திருவாசகங்களைப் பாடித் தம்மை வழிபடவைத்த அரிய பொக்கிழமே திருமுறைக
ஊரும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி கவாமிகள்கூட, நின்னை மறப்பிலாத என்னை மையல்
செய்து மண்ணில்லேல் பிறக்குமாறு அருளினை என்று பேசுகின்றார். ஆகவே பூவுலகில்
உள்ள நம்மை உயிரிக்கவே இறைவன் இப்படி அனுக்கிரகம் செய்துள்ளார்.

இப்படியான அருமருந்தன்ன திருமுறைகளுக்கு விழா எடுத்து பூசிப்பதென்பது
முன் பலகோடிகாலம் செய்த புண்ணியவசத்தாற் கிடைப்பது. அதனைத் திருவண்ண
மலை குன்றக்குடி ஆதினத்தின் குருமகா சந்திதானம் அவர்களின் ஆசியும் அருணம்பெற்ற
இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினர் திருமுறைகளுக்குத் தவருது ஆண்டுதோறும் விழா
எடுப்பதும் மன்றத்தினரின் தலையாய நற்பணிகளுள் ஒருபெருஞ் சிறப்பாக அமைந்துள்
ளாது. இவ்வாண்டு நடைபெறும் திருமுறைப் பெருவிழாவுடன் மன்றத்தின் வெள்ளி
விழாவும் நடைபெறவிருப்பது நாம் பெற்ற பேரேயாகும்.

இப்படியான பெருவிழா திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் பாடல்பெற்ற
தும், தெட்சனைகளாசம் எனப் போற்றப்படுவதுமாகிய திருக்கோணமலையில் நிகழ்வது
திருக்கைவாசத்தில் நடப்பதுபோன்ற பெருமைக்குரியது. ஆண்டுதோறும் தமிழ்வேத
மாகிய திருமுறைகளுக்குப் பெருவிழா எடுத்துச் சிறந்துவிளங்கும் மன்றத்தினர், மன்றத்
தின் வெள்ளிவிழாவும் காண்கின்றனர். இத்தகைய சிறப்புதனும் அடக்கத்துடனும்
திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள மன்றத்தினர்களுக்கு இலங்கைவாழ் சைவமக்கள் பெருங்
கடப்பாடுடையவர்கள். மேலும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினர் திருவருணநடனும்
குருவருணதனும் பொன்விழா, வைரவிழா ஆகியனவும் கண்டு நம் உயிரணை திருமுறை
யும் - சைவமும் தமிழும் நிலைத்திருக்க எல்லாம் வல்ல திருக்கேதில்வரப் பெருமானின்
திருவருள்கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சிவ சிவ

வாழ்க திருமுறை - வாழ்க சைவம்.

வாழ்க தமிழ் - வாழ்க அருள்நெறி மன்றம்,

“வாழ்க உலகெலாம்”

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவத்திரு சி. சரவணமுத்து

ஆசிச்செய்தி

தென்னாடுடைய சிவபெருமான் சைவத் தமிழ் மக்கள்பால் கொண்டுள்ள அளப் பருங் கருணையால் எமக்குக் கிடைத்துள்ளவை தெய்வத் திருமுறைகள். இவை நாம் பெற்ற அருந்தியம் - கருவுலம். பரந்தும் ஆளமாயுள்ள இத்திருமுறைக்கடலில் முழுகி முத்தும், பவளமும் ஏனை இரத்தினங்களும் மட்டுமல்ல அமரத்துவம் தரும் அமுதமும் பெறலாம். இறைவனை அடைவிக்க வல்லவை திருமுறைகள். அவற்றைப் போற்ற வேண்டுவது எமது தலையாய் கடன்.

பல்லாண்டுகளாக ஈழத்தில் திருமுறைகளுக்குச் சிறப்பு விழாக்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. பாடல்பெற்ற சிவத்தவமான திருக்கோணமலையில் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் பத்தாவது தடவையாகத் திருமுறை விழா எடுக்கும் செய்தி மட்டற்ற மகிழ்வு தருவதாகும். இருபத்தெந்து ஆண்டுகளாசச் சைவமுந் தமிழும் இளிதோங்கவும், மக்கள் உள்ளத்தால் உயரவும், பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றிவரும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தனது வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் பத்தாவது தடவையாகத் திருமுறை விழாவும் கொண்டாடப்படுவது நாடுசெய்த நற்றவப்பயனே.

மன்றத்தின் நற்பணிகள் மேன்மேலும் சிறக்கவும், திருமுறைகள் மக்கள் மனத்தை நிறைக்கவும், ஞானமா நடராசப்பெருமான் திருவருணைச் சிந்தித்து வழுத்துகின்றோம்.

இந்துசமய ஆலோசனைச் சபை,
கொழும்பு (இலங்கை)

மு. சிவராசா
செயலாளர்

க. கணகராசா

2

உரிமையாளர்

“மில்க்கவற்” தொழிலகம்

“திருஆவவாய்”

காங்கேயந்துறை வீதி.

யாழ்ப்பாணம் (இலங்கை)

ஆசிச்செய்தி

அன்பும் பணிவும் தமது இரு கண்மணிகளாகக் கொண்டு பணிபுரிபவர்களின் பெருமைகளைச் சொல்வதும் நினைப்பதுவும் பெரும் பேறு. பணிகளுக்கு ஆட்பட்டுத் தொண்டாற்றுபவர்களைப் போற்றி அவர்கள் பின்செல்வதே நல்வழி, இதனை அகில உலகமே ஓப்புக்கொண்டுள்ளது, ஆனால், இன்றைய நிலையையும், சமுதாயம் சென்று கொண்டிருக்கும் வழியையும் என்னத்தில்கொண்டு வாழ்வதும் நமது கடமை.

கிழக்கிலங்கையில் பழைய ஈஸ்வரருள்ள புண்ணிய பூமியில் இருபத்தெந்து ஆண்டுகள் அயராது தொண்டு செய்து திருமுறையையும், சைவத்தையும், செந்தமிழையும் நன்கு பேணிச் சமூகப்பணி, நாட்டுப்பணி புரிந்துவரும் நல்வர்களாகிய இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினரை திருகோணமலை வாழ் மன்றத்தின் பணிகளுக்கு ஆதரவு நல்கும் அன்பர்களை நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம், மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா நடைபெறவிருப்பதும், வெள்ளிவிழா மலர் வெளிவரவிருப்பதும் பாராட்டுதலுக்குரியதே, மன்றத்தினரின் திருத்தொண்டுகள் வாழ்க. மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா சிறப்புடன் வெற்றி பெறுவதாக, மாதுமையாள் சமேத திருக்கோணஸ்வரப் பெருமான் திருவருளால் மன்றத்தினரின் நற்பணிகள் என்றும் நிலவிப் பயன்தருவதாக.

வணக்கம்

அன்பின்

க. கணகராசா

அ. தங்கத்துரை
அரங்காவலர்குழுத் தலைவர்

சிவானந்த தபோவனம்,
திருக்கோணமலை,
(இலங்கை)

ஆசிச் செய்தி

அகிலமெல்லாம் ஒருக்குமாய் வாழவேண்டுமென்று தவண்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் சிந்தனையில் உதித்த இயக்கமே அருள்நெறி இயக்கமாக உருவெடுத்துத் தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கை முதலிய தமிழர்கள் வாழும் ஏனைய நாடுகளிலும் பணி புரிந்து வருகின்றன.

இலங்கையில் அடிகளாரின் இயக்கமாகிய அருள்நெறி இயக்கங்கள் பல இடங்களிலும் தோன்றிச் சில ஆண்டுகள் இயங்கிவந்தது உண்மையே. இப்பொது அம்மன்றங்களில் பல இயங்கும் நிலையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. திருக்கோணமலையிலுள்ள இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் ஒன்றே அருள்நெறி இயக்கமாக உருவெடுத்து. இப்பொழுது இருபத்தெந்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடத்தி இன்று வெள்ளிவிழாக் காண்கின்றது.

தெய்வசிகாமணி கல்விநிலையம், கமத்தொழிற்பண்ணை, குமரகுருபரர் நூலகம், ஆகியன திருக்கோணமலை அருள்நெறி இயக்கப்பணிகளில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன.

மன்றம் திருக்கோணமலையில் “ஸலக் குருகுலம்” என்ற அமைத்து நடத்தவும் அருள்நெறியாளர்களின் பேராக்காவை வேண்டி நிற்கின்றது.

மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா மலர் ஓன்று மலர் இருப்பதைக்கேட்டுப் பெருமகிழ் வெய்துகின்றேன். மன்றப் பணிகள் வளர்ச்சியடையவும், வெள்ளிவிழா மலர் நாட்டிற்கும், மொழிக்கும் மக்களுக்கும் சிறப்பாக சைவத்துக்கும் நற்றிருஷ்டு செய்யும் நல்லறி ஞர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்து இலங்கை முழுவதும் சைவமண்மும், தமிழ்மணமும் விசி சிறப்படைய வேண்டுமெனவும் முழுமனதோடு வாழ்த்தி ஆசிக்குகின்றேன்.

அ. தங்கத்துரை

திருக்கோணமலை ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்
உயர்திரு வே. வெற்றிவேலு அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் ஆரம்பித்து இன்று இருபத்தைந் தாவது வருடத்தை நிறைவெட்டுத்துள்ளது. ஒரு குழந்தை எவ்வாறு பிறந்து, தவழ்ந்து நடந்து, ஒடி, ஆடி, வாலிப்ப பருவத்தை எய்துகிறதோ அந்திலையை பக்தர்களிடையே ஊட்டுகின்றது.

அருள்நெறி மன்றத்தின் இளைஞர்கள் ஆற்றிவரும் தொண்டுகள் அளப்பாரியன. சைவமுந் தமிழும் தழைத்தினிதோங்க மன்றத்தினர் பல்வாண்டு வாழ்ந்து மேலும் மேலும் சிறந்த தொண்டுகள் செய்யவும், மன்றம் பொன்விழா, வைரவிழா கண்டு கொண்டாடும் காலமும் வரவேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

வாழ்க மன்றம். வளர்க தொண்டு,
“மேன்மைகொள் சைவநீடி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

நூராண்மைக்கழகப் பணிமனை,
திருக்கோணமலை, (இலங்கை)

வே. வெற்றிவேலு

ஆசிச்செய்தி

ஸ்வைம் தமிழும் தழைத்து, சிறப்பாகத் திருக்கோணமலையிலும் பொதுவாக ஈழத்திருநாட்டிலும் ஓங்கிளவரவும். அளப்பரிய ஆக்கமான பணிகளைச் செலுத்தும் திருக்கோணமலையில் அமைந்துள்ள இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் வெள்ளிவிழா காண் பதையிட்டு வெளியிடப்படும் மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா மலருக்கு ஆசிச்செய்தி அனுப்பு வதை பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகின்றேன்.

இம்மன்றம் தவப்பெருந்திரு நெய்வசிகாமலை அருணூசல தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட பெருமை உடைத்து. அப்பெருமகளுர் தமிழக்கும், சைவத்துக்கும், சிறப்பாக மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் காலத்துக்கேற்றவாறு பழைமச் சிறப்பிலும், அறத்திலுமிருந்து விலகாது காலத்தின் வகையறிந்து அதன் பாரம்பரிய வளர்ச்சிக்கேற்ப புதியதொரு புரட்சிரமான முறையில் சேவைகள் பல செய்வதை நாமறிவோம் - தமிழலகமும் நன்கறியும் - சைவ மலகும் நன்கறியும்.

தவத்திரு அடிகளார் அவர்களின் வழிநின்று பணியாற்றும் மன்றத்தின் இளைஞர்களின் நன்முயற்சிகள், தொண்டாற்றுவது என்ற உயர்பண்பு எல்லோருக்கும் கிடைப்பது மில்லை, எல்லோராறும் முடிவுதுமில்லை. இவ்விளைஞர்களின் அளப்பரிய சேவைகளால் இம்மன்றம் வளர்ந்து பல்வேறு இடையூறுகளுக்கிடையிலும் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

காரியங்கள் என்றும் பூரணத்துவம் அடைவதில்லை. தனிமனிதன் சாரியத்தில் ஈடுபட்டுத்தான் முடிவுடைகிறோன், மன்றம் நிற்கின்றது.

இம்மன்றம் அதன் அடிப்படை நோக்கத்திலிருந்து பிறழாது மேன்மேலும் வளர்ந்து திருமலையில் திண்ணமாய் நிற்க அடியேவின் ஆசிகள்.

ச. டி.வகலாலா

வே. நடேசன்
செயலாளர்

அ. தென்மராட்சி இசைக்கலை மன்றம்,
சாவகச்சேரி. (இலங்கை)

ஆசிச்செய்தி

மனிதனை மனிதன் பாராட்டாது இருக்கும் இந்தக் காலத்தில், இளைஞர் அருள் நெறி மன்றம் ஆற்றிவரும் சேவைக்கு நன்றியடையோம். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மூலகர்த்தாவாக எங்கள் மத்தியில் வந்து இம்மன்றத்தை அங்குரார்ப்பணம் செய்த தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் கருணை இருந்தவாறென்னே.

இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினர் கமத்தொழிற்பண்ணை, கல்விநிலையம், நூலகம் வாரவழிபாடுகள் இறைபணி செய்தல், திருமுறை ஒதல் ஆகிய பெரும்பணிகளைச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிவருவதை மிகமிக வரவேற்கின்றோம்.

எல்லாப் பணிகளையும் நாம் கருத்திற் கொண்டாலும் இவற்றை எல்லாம் வழி தவறாது ஒழுங்கின்படி நடத்தும் திறமைதான் அச்சானி போன்றது. முழு மனதுடன் பொறுப்பேற்ற எந்தச் செய்தும் அவன் செயல் என்பதை முன்வைத்துக் காரியங்களைத் திறம்படச் செய்யும் பண்பாடு அமைந்தவர்கள், மக்கள் மனதிலும் வருங்கால மாணவர் உள்ளங்களிலும் பதியக்கூடிய முறையில் எந்தக் காரியங்களையும் தாமே செய்துமுடிக்கக் கூடிய திறமும் அன்புக் கருணையும் அமைந்தவர்களாக விளக்கும் மன்றத்தின் இளைஞர் களையே சாரும்.

சாதி, சமய வேறுபாடின்றி எல்லாரும் ஒரு குலம் இறைபணியே மனித வாழ்வின் சிறப்பு என்ற பெரிய உண்மையைச் செயலில் பணியாற்றும் பெருமையை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தில் பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது. வளர்ந்த வாலிபர்கள் பலர் இந்த மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்காக நின்று தங்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்கின்ற பெருந் தொண்டினையாவரும் மறக்கமுடியாது. இறைவன் அருளால் இன்றுபோல் என்றும் பூத்துப் பொலியவென வாழ்த்துகிறேன்,

வாழ்க அருள்நெறி. வளர்க வையகம்.

வே. நடேசன்

१

மாட்சிமிகு நீதிபதி வே. பெ. சுந்தரலிங்கம் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

மன்றத்தின் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவு காரணமாக வெளியிடப்படும் மலருக்கு ஒர் வாழ்த்துச்செய்தியின் எழுதுவதற்குச் சந்தர்ப்பங் கிடைத்தமைக்காகத் திருக்கோணமலை அருள்நெறி மன்றத்தின் தொண்டர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி யைக்கூறக் கடமைப்பட்டவனுக் கீருக்கிறேன்.

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் வரலாற்றைப்பற்றியும் அதில் தொண்டாற்றும் சுகல உறுப்பினர்களைப்பற்றியும் நான் செவியற்றிருக்கிறேன், இம் மன்றத்தின் சிறப்பை மேலும் அறிவதற்கு இம்மலர் ஓர் தவநாலாக அமைந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தெய்வத்தை வணங்குதலும், நலத்தை வணங்குதலும் ஒன்றே. நலத்தை நினைந்து நலத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதே தேவபூசையாகிறது. இதை மனதிற்கொண்டு இம்மன்றம் இயங்குவதைக் காணும்பொழுது பெருமையடைகின்றேன். இவ்விழாவில் வெளியிடப்படும் வெள்ளிவிழாமலர் என்னும் நூல் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் கடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பதற்கு இறைவன் அருளீருவேங்குவோமாக.

நீதிபதி இல்லம்,
திருக்கோணமலை, (இலங்கை)

வே. பெ. சுந்தரலிங்கம்

२

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்த்துச்செய்தி

“சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி தோங்குக” என்ற அருள்மொழி என்றென்றும் நிலைபெற்று ஒவிப்பதோடலாமல் நடைமுறையிலும் செயலாற்றி, சமூக நற்பணி கள் அனைத்தையும் இறைபணியாக நினைவில்கொண்டு ஆடும் பெருமானின் கிருபையினால் கடந்த கால்நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்பு எங்கள் அருள்நெறித் தந்தை தவத்திரு குன்றக் குடி அடிகளார் அவர்களின் நல்லாகிகளுடன், இன்றுவரை பல ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கிடையில் - பலவிதமான இடையூறுகளுக்கிடையில் அரும்பாடுபட்டுப் பணியாற்றிவரும் நமது இளைஞர் அருள்நெறி மன்றமும், அதன் பணிகளும் இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டில் மன்றத்தின் இளைஞர்களின் அரும்பெருஞ் சாதனை என்றே திடமாகச் சொல்லலாம். பலவித மான நெருக்கடிகளுக்கிடையிலும், பிறரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இடையூறுகளுக்கிடையிலும் மன்றத்தின் நிலைகலங்காத நிலையில், இன்று நமது மன்றம் ஈடு இனையற்ற ஒர் நற்பெருஞ் சாதனையை நிலைநாட்டிக்கொண்டே சமுதாய நலனுக்குரிய உயர்நிலையில் பணியாற்றி வளரும் ஒர் அருள் நிலையம் ஆகும். மன்றத்தின் எதிர்கால நல்வளர்ச்சிக் கும் அதன் பணிகளுக்கும் இறைவன் திருவருணம், அடிகளார் பெருமானின் குருவருணம் செந்தமிழ்ச் சிவநெறி அன்பர்கள் திருக்கூட்டத்தின் நல்லாதரவும் உண்மைத் தொடர் பும் துணையாக அமையுமாக என எல்லாம்வல்ல ஆடல்வல்லானுகிய நடராஜப் பெருமானின் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கொழும்பு.
(இலங்கை)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பென்றுமுள்ள
அ. நாகேந்திரன்
மன்றப் பொறுப்பு உறுப்பினர்

யாழ்ப்பாணம் “அருள்மொழியரசு” வித்துவான்
திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

மனிதர்களாகப் பிறந்த நாம் சிறந்த குறிக்கோள்களை வாழ்வியல் நெறிகளாகக் கொண்டு வாழவேண்டும். அப்படியல்லாது வெந்ததைத் தின்று, வேகாததை எறிந்து காலவெள்ளத்தின் வேகத்திலே ஈர்ப்புண்டு, ஏதோ...இருந்தோம்...இறந்தோம் என்று படிக்கணக்கு எழுதுவதற்கு வாழ்க்கை.

அழியும் உடல்கொண்டு அறப்பணிகள் பல செய்யவேண்டும். அப் படித் தாயதொண்டின் பெருமையை உலகறியச் செய்த பெரியார் அப்பர் பெருந்தகை. திருவீழிமிழலையில் வற்கடம் வந்துற்ற காலத்து காழி வேந்தருக்கு வாசியுடன் காசு வழங்கிய பெருமான் அதிகைக் காவலருக்கு வாசியில்லாமல் காசு வழங்கி கைத்தொண்டின் பெருமையை காசியில் விளக்கினார்.

மேலும் “நான்” என்ற அகப்பற்றையும், “எனது” என்ற புறப்பற்றையும் ஒருங்கே விட்டொழிக்கவேண்டுமாலும் “எங்கடன் பணிசெய்து கிடப்படே” என்ற தாசமார்க்கத்தில் ஈடுபடலே ஏற்றமுடைய செய்கையாகும்.

இத்தகை செந்தெறியாம் ஒளிநெறியில் ஏறக்குறைய இருபத்தெந்து ஆண்டுகள் ஓரைத் திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினர் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு சமுதாயத்திற்கு நல்லபணிகளை ஆற்றுகின்றனர். ஆண்டுதோறும் திருமறைவிழாக்களை நடாத்தி, மக்களிடையே ஆண்மீக விழிப்பை ஏற்படுத்தும் இவர்களுது பணியே யாவற்றிற்கும் சிகரமென ஓளிர்கின்றது.

இத்தகைய தாய திருத்தொண்டாம் மெய்நெறிப் பாதையிலே இவ்விளைஞர்கள் பிடுநடைபோட எல்லாம்வல்ல கோணேசப்பெருமான் இன்னருள் பாவிப்பாராக.

வாழ்க் கொண்டுள்ளம்,
(இலங்கை)

வாழ்க் கொண்டுள்ளம்.

இவ்வண்ணம்,

வசந்தா வைத்தியநாதன்

மு. கோ. செல்வராசா ஜே. பி. யு. எம்.
தர்மகர்த்தா

திருக்கோணேசர் ஆலயம்.

திருக்கோணமலை, (இலங்கை)

ஆசிச்செய்தி

அண்பும் அறலும் உடைத்தாயின் அதுவே இல்வாழ்வின் பண்பும் பயனும் என்று கூறுகின்ற வள்ளுவப் பெருந்தகை வாழ்ந்த சமூகத்தில், மனிவாசகப் பெருமான் தோன்றி அண்பும் அருளும் வேண்டுமென்று கூறியது. “அண்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாள்” என்ற வள்ளுவன் கூற்றுக்கு உரமாயிற்று. அந்த ஆழமான அண்பே சிவமாகுமென்று நம்பிய தமிழ்மக்கள் முழுமுதலாய சிவனை, தென்னாடுடைய சிவனே எந்தாட்டவர்க்கும் இறைவன் என்று அழகாகக் கூறினார்கள்.

அந்தப் பெருமையான பாதங்களை என்றும் மறவாதிருக்க, அண்பின் பெருக்கில் உருவாகும் “அருள்” நெறி பரப்பும் உண்ணத்மான லட்சியத்தைச் சிவநெறி நின்று - நல்லவழி காட்டிப், புரட்சியில் புதுமைகளை, மனிவாசகப் பெருமான்போன்று ஆட்சிக்கே புத்திகூறும் மந்திரியைப்போன்று விளக்கிய, அதிவணக்கத்துக்குரிய தவத்திருக்குநர்க்குடி அடிகளார் பெருமானின் அருள்மொழிக்குக் கட்டுப்பட்டு, அவரது பணியை எல்லையற்றுப் பரப்புகின்ற அருள்நெறி மன்ற 25-வது ஆண்டு வெள்ளிவிழாவில் கால அடியெடுத்து வைக்கின்ற முக்கிய பருவத்தில் என் ஆசியர்ரையை வழங்கும் வாய்ப்புப் பெற்றது. திருக்கோணமலை ஈசன் - உலகதாதன் - கோணேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருளன்றே.

மனிவாசகப் பெருமான் “அவன் அருளால் அவன்தாள் வணங்கி” என்றே கூறுவார். இது சிந்திக்கற்பாலது. இதனை எப்பயன் பெற்றாலும் நாம் கண்டுகொள்ள முடியாத ஓர் தனித்துவம் மிக்க அருள்நெறியாகும். மேற்படி நெறியைப் பரப்பும் உண்ணத்மான பணியைப் புரியும் அருள்நெறி மன்றமும், அதன்பிதாவான் தவத்திருக்குநர்க்குடி அடிகளார் பெருமானும் நீடுமி வாழ கோணேசப் பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன். வணங்குகிறேன்.

வணக்கம்.

அன்பன்

மு. கோ. செல்வராசா

2
பாரானுமன்ற உறுப்பினர்
உயர்திரு இரா. சம்பந்தன் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசிச்செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினர் சென்ற பல ஆஸ்டுகளாக சிறப்புப்பணியாற்றி, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவெய்தியுள்ள இத்தருணத்தில் வெள்ளிவிழா கொண்டாடும் இவ்வேளை எனது ஆசியுரையை வழங்குவதையிட்டுப் பெரு மையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன்.

இம்மன்றம் தொடங்கிய காலந்தொட்டு இற்றைவரை செயலாற்றியுள்ள நற் பணிகள் பலப்பல. திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினரின் சேவையை திருக்கோணமலை மக்களும் ஸமயக்களும் நன்கறிவர். தவத்திரு குன்றக்குடி அடுகளார் அவர்களின் நல்வாசிகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ள இம்மன்றத்தின் நற்பணிகளுக்கெல் வாம் முதுகெதும்பாக விளங்குபவர்கள் இம்மன்றத்தின் வளர்ந்த இளைஞர்களும், கல்வி நிலைய மாணவர்களும் என்பதில் நாம் பெருமையடைந்து பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. மன்றத்தினர்கள் சைவத்தையும் தமிழையும் வாழ்வில் வளர்ப்பதோடு மட்டுமல்ல வாது, சிரிய ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் நிறைந்த இளைஞர் சமுதாயம் ஒன்றையும் உருவாக்கி வருவதையிட்டு நான் மகிழ்வைட்டின்றேன்.

திருக்கோணமலைவாழ் மக்கள் இம்மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு மேலும் ஆதரவு கள் அளித்து இம்மன்றத்தை மேலும் பலப்படுத்த வேண்டுமென்பது எனது அவா. வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடும் இம்மன்றத்தினர் மேலும் சிறந்து விளங்கி மனித சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி தொடர்ந்தும் பணிகள் பல ஆற்றிச் சிறக்கவேண்டி எல்லாம் வல்ல கோணமாமல்லப் பிரமாணப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருக்கோணமலை, (இலங்கை)

இரா. சம்பந்தன்

2
திருக்கோணமலை திருமுருகாணந்த சங்கத்தினரின்
வாழ்த்துச்செய்தி

“சைவமும் தமிழும்” எமது இரு கண்கள். இவைகள் எமது ஹயிரமுச்சக்கள். இவற்றைப் பேணிக் கார்க்கும் கருத்து எம்மவர் எல்லோர்க்கும் உண்டு. அன்று இறைவனை இனிய தமிழில் வடிவங்கள்டவன் தமிழன். நாய்மௌர்களும், நற்றமிழ்ப்புலவர்களும், மற்றும் பாரான்ட பேரரசர்களும் தமிழையும் சைவத்தையும் பேணிக்காத்து அவர்களின் வறித்தோன்றல்களாகிய எம்மவர்க்கு விட்டுச்சென்ற அரியபெரிய பொக்கி ஓங்களாகும்.

ஆண்டுதோறும் திருமன்ற விழா எடுத்து நம்முன்னேர்கள் விட்டுச்சென்ற பேரிலக் கியங்களையும் சைவதெறிகளையும் நமக்கு அளித்துவரும் அதேவேளையில் எமக்கும் தமிழ் நாட்டு நல்லறிஞர்களின் பேருணர்களைக் கேட்கும் வாய்ப்பீனை அளித்துவரும் பெரும் பணியை ஆற்றும் மன்றம் ஊர்ந்து விரிந்து இன்று வெள்ளிவிழா காலை நிலைகள்கூட பாராட்டிப் போற்றுகின்றோம்.

மேலும், மேலும் மன்றப் பணிகள் வளர்ந்து பொன்னிவிழா காண எல்லாம் வல்ல திருமுத்துக்குமரன் அருள்வித்து நிற்க வேண்டுகின்றோம்.

திருமுருகாணந்த சங்கத்தார்

ஒம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”
திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் மன்றத்தின்

ஆசிச்செய்தி

ஒரு நாட்டின் நன்மதிப்பு அந்தாட்டின் நீர்வளம், நிலவளம் முதலிய சிறப்புக்களாலும், கைதூவா ஆடவர்களாலும், நல்வழியீட்டும் செல்வர்களாலும், பல்களைப் புலவர்களாலும், ஆண்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றேராலும், பெறப்படுவதாகும். மக்கள் மாக்களினின்று வேறுபடுத்தி மாண்புறச் செய்து, சமயதெறியும் மொழியும் விழுமிய ஒழுகலாறுகளுமேயாம். ஒழுகலாற்றுக்கு விழியென நின்று வழிகாட்டி ஏறு துணை புரிவன, தோவா நாவின் மேலோராய நற்குண மனத்துடை தொண்டர்களின் செயலும் அவர்தம் வாழ்க்கை நெறியுமே.

எல்லாம் வல்ல சிவப்பரம்பொருள் மெய்ப்பொருட்கள் தோற்றுமாய் மெய்யே நிலை பேரூய் விளங்குவது அச்சத்தியப் பொருள். வழிபட்டுயந்தவர்களே அறு பான் மூட்மை நாயன்மார்கள். அவர்கள் சத்கியத்தைக் கடைப்பிடித்தே தமது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்த சிறப்பினைத்தான் தெய்வப் புலமைச் சேக்கிழார் பெருமான் தமது பெரிய பூராணத்திற் னெந்து கூறிச்சென்ற வழியிலே இம்மியளவும் விலகாமல் சித்தாந்தத் திருநெறி முடிந்த முடிபுகளைக் கொண்டுவிளங்குந் தனிநெறியிலே உயிர்களுக்கு உய்வுநிலை அளிக்கவல்ல பெருநெறிகாட்டி குற்றமிலாதார் குரைகடல் குழ்ந்த திருக்கோணமலையின் கண் மேன்மைகொள் சைவநீதியை விளங்கலைக்கும் இளைஞர் அருள்நெறியன்றம் இருபத் தைந்தாண்டை எய்துகிறது என்பதைக் கேட்டு யார்தான் மகிழார? மகிழ்ந்து மிக மலர்ந்து உள்ளக்கமலமாலையினை மன்றத்தையித்திருமன்னில் நிறுவத் துணைநின்ற குன்றக்குடி அடிகளாரின் புனிதபாதத்தில் குட்டுக்கெள்ளிரோம், தமிழகத்தே பலவேறு ஆதினங்கள் ஆற்றும் அருட்பனியை தனித்துநின்று ஆற்றும் மன்றத்தின் ஊழியர்கள் - இளைஞர் களின் நற்பணிகளைப் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றோம்,

ஆண்டுதோறும் சிவநெறியின் பெருமையைக் கேட்கவும் சிந்திக்கவும்வைக்கும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் எமது சைவ இளைஞர்களை சமயவழியில் பயிற்றுவித்தும் சமயவாழ்வை வாழப் போதித்தும், விவசாயச் சாதனையில் ஈடுபடுத்தி எம்நகர்க்கு ஆற்றும் பணிகள்கு மனமலருளிக்குந்து பீறிட்டு எழும் சுகந்த இனப் அன்பு மலரை பணித் தினம் திங்களணி திருக்கோணநாதனின் நிறைகழுவினிலித்து வாழ்த்துகிறது திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் மன்றம்,

பிரதான விதி,
திருக்கோணமலை. (இலக்கை)

வணக்கம்

இந்து இளைஞர் மன்றம்

ச. சின்னத்தம்பி

கெளரவ செயலாளர்

சுக்தி நிலையம்,

பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் வீதி,

திருக்கோணமலை. (இலங்கை)

அவனாருளாலே அவன்தான் வணக்கி அருள்நெறி வளர்க்கும் அருள்நெறிமன்ற வெள்ளிவிழா ஆசிச்செய்தி

மக்கள் எனப்படுவோர் அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம், ஆசாரம் இவை நான்கும் மலரப்பெற்றவர்களோ. சமயநெறியில் இளமையிலிருந்து வாழ்க்கையமைய இப்பண்பு கரும் வளர்வனவாரும், இனம் பருவத்தில் சிறுவர்கள் உள்ளத்தில் சமயப்பற்று வளர்ச்செய்தலும், சமயப் பேருரைகளை நடத்தலும், திருமுறைகளைப் பொருளுணர்ந்து ஒதுவித்தலும் மெய்யன்புகொண்ட வழிபாட்டுக்கு வழிவகுப்பதாரும்.

இப்பணியை ஒரு ஸ்தாபன ரீதியில் நடத்த அன்புள்ளமும், அயரா உழைப்பும் இன்றியமையாதது. திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக இப்பணியில் அயராது உழைத்து வருகின்றது. இது மகிழ்ச்சிக் குரியதொன்றாகும்.

இந்நாளில் ஒரு ஸ்தாபனத்தைத் தோற்றுவிப்பது எனிது. அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவது அரிது. இதில் எத்தனையோ இடர்பாடுகளைக் கடக்கவேண்டியிருக்கும். இரவுபகல் பாராது உழைக்கவேண்டியிருக்கும். இத்தனைக்கரும் ஈடுகொடுத்து இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தை வளர்த்துவரும் மன்ற இளைஞர்களையும், சிறுவர்களையும், சிறுமியர்களையும் பாராட்டி ஆசிக்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் நல்லாசிகளோடு சிறுவர்களுக்கும், சிறுமியர்களுக்கும் சமய போதனையும், சரியா மார்க்கத்தையும் ஊட்டி, காலத்துக்குக் காலம் சமயப் பேருரைகளையும் நடத்திவரும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் இன்னும் பல வாண்டு இப்பணியைத் தொடர்ந்து நடத்தி மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிவகுக்குமாறு அன்னை பராசக்தி அருள்புரிவாளாக.

“ஒன்றே செய்யவும் வேண்டும். அதுவும் நன்றே செய்யவும் வேண்டும்.”

வாழ்க அருள்நெறி மன்றம்.

வளர்க இளைஞர்தம் நற்பணிகள்.

அன்புக்குரிய,
ச. சின்னத்தம்பி

மாட்சியிரு நீதிபதி சோ. இராஜநாதன் அவர்களின்

ஆசியுரை

திருக்கோணமலையில் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சௌவத்திற்கும் தமிழுக்கும் தம்மாலியன்ற சேவையாற்றி அதன்வழி சமுதாயம் வாழச் சேவையாற்றிவரும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினர் வெளியிடவிருக்கும் வெள்ளிவிழா மலருக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் அகமிக மகிழ்ந்து அளப்பரிய வாழ்த்துக்களை நல்கின்றேன். சமயம், ஒழுக்கம், என்பனவற்றில் இளைஞர்களுக்கிடையே நம்பிக்கை குன்றிவரும் இந்நாட்களில் இவ்விளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தினர் தமது இருபத்தைந்தாவது நிறைவு விழாவைச் செவ்வனே கொண்டாடுவதற்கும் இம்மலர் மலர்ந்து சைவ நறுமணம் வீசுவதற்கும் எனது மஹமார்ந்த நல்லாசிகள்.

“மேங்கூம்பொள் சைவ நீதி சின்னக்கு உலகமெல்லாம்”

மாயட்ட நீதிமன்றம்,
புதுதித்துறை. (இலங்கை)

சோ. இராஜநாதன்

திருமதி சந்திரபவானி பரமசாமி
தொழில் அலுவலாளர்

தொழில் அலுவலாளர் அலுவலகம்,
திருக்கோணமலை. (இலங்கை)

ஆசிச்செய்தி

கோயிலும் கலையும் குழந்த கோணமாமலையில், நாளும் நற்றமிழால் சமயத் தொண்டாற்றிவரும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம், 1980ம் ஆண்டில் தனது இருபத் தைர்தாவது வயதிலே வெள்ளிவிழாச் சிறப்பிதழாக வெளிவரவிருக்கும் வெள்ளிவிழா மலருக்கு மணங்கமமும் ஆசிச்செய்தி அளிப்பதிலே பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நாகரிக உலகிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இன்றைய இளஞ் சமுதாயத்தினருக்கும், எமது தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் இனிமையையும் பண்பாட்டு நல்லியல்பு கலையும் சௌசமயத்தின்சிறப்பினையும் எடுத்துக்காட்டி சமுதாயத்தின் சமயவாழ்வு மலர வேண்டுமென்ற பெருநோக்கத்துடன், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் நல்லருளாசிகளுடன் மன்றத்தின் இளைஞர்களின் நற்பணிகளாலும் அயரா ஊக்கத்தாலும் எதிர்காலத்தில் மன்றம் மேன்மேலும் வளர்ச்சி பெற்றும், சமய உணர்வினையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் நன்கு வளர்த்து சௌவத் திருநெறியைப் பரப்பிச் சிறந்து வளரவாழ்த்துகின்றேன். ஆன்றைய பிள்ளையாம் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு அஸ்கட ஆக்கு அப்பாலும் தன் திருவருவுங் காட்டியருளித் திருப்பாடல் பாடியருள அருள்தந்தருளிய கோணேசப்பெருமான் மன்றமும் அதன் பணிகளும் வளர அருள் பாலிப்பாராக.

வணக்கம்,

அன்பு ஆசிகளுடன்

திருமதி சந்திரபவானி பரமசாமி

“அருவாய் வருவாய் அருள்வாய் ருக்னே”

உதவி வைத்தியர், சூலப்பிரசாரகர்

சிவத்திரு இரா. சிவான்பு அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

“சேவையின்மூலம் சர்வேஸ்வரரீசக் காண்”, “மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை” என்ற தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பெருமான் அவர்களின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றி அரும்பெரும் சேவைகளை ஆற்றி அன்றைடையை நிறைவேசெய்து நிமிர்ந்து நிற்கிறது இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம். பொருள் அழியும் தன்மையது. அருள் அழியாது. அழிந்துபோகும் பொருள்நெறியைக் கொண்டு அழியாத அருள்நெறியை வளர்த்து இருள்நெறியை அழித்து தெய்வீகத் திருநெறியிலே தீரோக்கலியுகவரதனும் முருகப்பெருமான் திருவருள் புரிவானாக.

“ஈடா” மன்றம் பொதுவாக தமிழ்மக்கட்கும் சிறப்பாகச் சௌவத்திற்கும் ஆற்றும் தொண்டு அளப்பரியது. ஆடும் பெருமானுக்கோர் ஆலயம் எடுத்தும், தெய்வத்திரு முறைகளுக்கோர் கோயில் எடுத்தும், அழகு தமிழுக்கோர் நூலகம் அமைத்தும், அன்புக் குழந்தைகளை அருள்நெறியைப் பின்பற்ற அவர்களுக்கோர் அருங்கலை வகுப்புக்கள் வைப்பதும் இன்னும் இன்னேரன்ன பணிகளும் எடுத்தியம்பற்பாலதோ?

வெள்ளிவிழாக்காஜூம் மன்றம் பொன்னிவிழா, வைரவிவிழாவுங் கண்டுவிளங்க எல்லாம்வல்ல முருகப்பிராளை பிரார்த்தித்து என் ஆசிகளை வழங்குகின்றேன்.

அரசு மருத்துவமனை,
கல்லூரை. (இலங்கை)

திருவருள் தீரோக்க
நெறி.

அன்பின் அடிமை
இரா. சிவான்பு

25-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா ஆசிச் செய்தி

இற்றைக்கு இருபத்தெந்தாண்டுகளை நிறைவுசெய்திருக்கும், எமது இளைஞர் அருள் நெறி மன்றத்தைப் போன்று இன்னும் பல மன்ற வினாக்களை ஈழத்திருநாட்டில் பல விடங்களிலும் வித்திட்டார்கள், எங்கள் வணக்கத்துக்கும் வாழ்த்துக்குமிரிய தவத்திருக்குடி அடிகளார் அவர்கள், அவற்றில் பல தோன்றின, மறைந்தன. ஆனால், எங்கள் திருக்கோணமலையில் நாட்டிய வித்து இளைஞர்களின் ஊக்கத்தினுலும், விடாழியற்சியாலும் பலமாக வேருங்கி, இன்று பல இளஞ்சுடர்களை ஒளிக்கச் செய்துள்ளது. இப்பெருமை நமது மன்றத்து இளைஞர்களுக்கும் திருக்கோணமலைவாழ் மக்களுக்குமே சாரும்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் இதே நோக்குடைய எமது குருவாசிய இராஜராஜேஸ்வரியின் ரஷ்யர்சியால் தோன்றிய “திருக்கோணமலை, தட்சணகான சபையினர்” இம்மன்றத்தின் பணிகளையும் சாதனைகளையும் போற்றுதிருக்க முடியாது. இன்றைய நிலையில் மன்றத்தினர் ஆற்றிவரும் சமுதாயச் சேவைகள் மிகவும் மக்தானது என்பதைக் குறிப்பிடுவதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் கொள்கின்றோம். இந்தவகையில் வெள்ளிவிழாச் சிறப்பினைப் பெற்றுவிளங்கும் மன்றத்திற்கு எங்கள் நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

வாழ்க தவத்திரு அடிகளார்.

வார்க அருள்நெறி.

தெட்சணகான சபை,

திருமதி இராஜராஜேஸ்வரி தெட்சனூழ் ததி
தலைவரும் மாணவிகளும்

டாக்டர் சி. சிவானந்தம்
தலைவர்

— ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா சமித்தி,
திருக்கோணமலை. (இலங்கை)

ஆசிச் செய்தி

“அன்பும் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்” என்று அருளியுள்ளார் திருமூலர்; இன்றைய உலகம் ஒழுக்கம் இழந்து தடுமொறும் காரணம் யாது? நமது ஆசியாய நூல்களின் அடிப்படைக் காரணங்களை அறியும் அறிவு இல்லாத காரணமாகும். அல்லது அறியவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இல்லாத காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

திருவள்ளுவர் ஒழுக்கம்பற்றிக் கூறும்போது, ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும், அது உயிரினும் மேலாகக் கருதப்படும், என்று கூறினார். எனவே ஒழுக்கம் சிறப்பிற்குமியது. அதனைச் சமயவாழ்வு முறையால்மட்டுமே அடைய முடியும், என்பதை நமது பழங்காலத்து சமயச் சான்றேர்களாகிய சமயக் குரவர்கள் - நாயன்மார்கள் அனுபவரிதியாக அறிந்து உணர்ந்து பிறவிப்பயன் பெற்று, மனிதவர்க்கமும் பயன்பெறவேண்டும் என்பதற்காகத் தங்களைத் தியாகம் செய்து மனிதவர்க்கத்தின் மேம்பாட்டிற்காக நல்ல போதனைகளைச் சாதனை செய்யுமாறு விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். ஆனால், நாம் நமது குழந்தைகளுக்குச் சமய அறிவைப் புகட்டுவதற்கான செயற்றிட்டங்கள் ஒன்றினையும் செய்தோமில்லை. இந்திலை மிகவும் அபாயகரமானது என்று உணர்ந்த சமயப் பெரியார்கள் எடுத்துவரும் பெருமூயற்சியில் திருக்கோணமலை] இளைஞர் அருள்நெறி மன்றமும் முயன்றுகொண்டிருக்கின்றது. அதன் பணியில் இன்று மன்றம் 25-ஆவது ஆண்டு நிறைவாக வெள்ளிவிழா கண்டுள்ளது குறித்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மேலும், வானிபமிடுக்கோடு அருள்நெறிப் பணிகளில் மேலும் ஈடுபட்டுப் பணிகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற எல்லாச் சக்திகளையும் எம்பெருமான் அருளவேண்டுமென்று அவர் தாள்வண்ணங்கி வாழ்த்துகின்றேன்.

சி. சிவானந்தம்

துர்க்காதேவி ஆலயம்,
தெல்லிப்பழை,

(இலங்கை)

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, துர்க்காதூரந்தரி,
செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின்

ஆசியுரை

வெள்ளிவிழாக் கானும் பேற்றினைத் திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் பெற்றுள்ளது. சௌவ சித்தாந்தத்திற்கும், திருமுறைகளுக்கும் பெருமதிப்புக் கொடுத்துப் பேணிவருகின்ற சிறப்பு இம்மன்றத்திற்கு உண்டு. ஆலயவழிபாடு. திருத் தொண்டுகள், பஜை ஆகிய புனித நெறிகளில் மக்கள் வாழ்ந்து மகத்துவமடைய இம்மன்றம் வழிகாட்டுகிறது. வருடாவருடம் திருமுறைவிழாவெடுத்துத் திருக்கோணமலை நகரைப் புனிதமடையச் செய்யும்பேறும் இம்மன்றத்தினுடையதே. மன்றத்தின் மணிமுடியாகத் திகழும் இளைஞர்கள், மாணவ மாணவிகள், அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவருடைய பேராதரவுகள் அனைத்தும் ஒன்றுசேர்ந்து இன்று வெள்ளிவிழாக் கானும் பேறும் இம்மன்றத்துக்குக் கிடைத்துள்ளது.

மேன்மைகாள் சௌவநீதி உலகமேல்லாம் விளங்கவேண்டுமாயின் இத்தகைய சௌவ மன்றங்கள் நல்லபடி இயங்கவேண்டும். தொண்டர்கள் பலர் பணிபுரிய முன்வர வேண்டும். தியாக உணர்வு பெருகவேண்டும். திக்கெட்டும் திருவருள் பரப்பும் செயற் திறன் வேண்டும்.

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் இவ்வரும் பணியில் ஈடுபட்டு இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவு அடைந்துள்ளது. எனவே, இம்மன்றம் மேலும் நற்பணி யாற்றுவேண்டித் திருவருளை வழுத்தி ஆசிக்கி அமைகின்றேன்.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

டி. டி. நாணயக்கார
மும்மொழி பரிவரத்தை கர்த்தா

பிரதேச அபிவிருத்தி, தமிழ்மொழி அழவாக்க
இந்து சமய விவகார அமைச்சர்,
கொழும்பு. (இலங்கை)

வாழ்த்துச்செய்தி

கோணமாமலை என்னும்போது, சௌவெந்றியை உணர்ந்த எவ்வரையும் ஆத்மீக வழிக்குக் கொண்டுசெல்லும் ஒரு காந்த உணர்ச்சி மேலிடுகிறது. ஏன்? இந்தப் புனித நகரம், சௌவை சமயத்தையைப் பரப்பிய தேவாரத் திருப்பதிக்கங்களுள் இடம்பெறுகின்றது இலங்கையின் பூர்வீக மன்னானும் சிவதெந்துச் செல்வனுமாகிய இராவணேஸ்வரனுல் பூசனை புரியப்பட்ட வரலாறு கொண்டது. புனிதவாய் திறந்து அழுது ஞானப்பால் உண்ட திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளது வணக்கத்துக்குரியது. இதனால் இத்திவ்ய தல மகிழ்மையை இந்துமதத்துடன் இணைந்த பெளத்த சமயத்தினரும் மதித்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள், “இலங்கைவாழ் மக்கள் அணைவருக்கும் புண்ணிய நகரமான திருக்கோண மலை வழிபாட்டிற்குரியது. இதனால் மீண்டும் பெருமைப்படுகின்றேம். இதனைவிட உலகில் இரண்டாவது இயற்கைத் துறைமுக நகரமாக விளங்கும் பெருமையும் இதற்கு உண்டு.

இந்தப் புனித நகரிலே ஆத்மீக சாதனையை வளர்ப்பதற்குப் பல கழகங்கள், மன்றங்கள் இருந்தபோதிலும் திருமலை (ஆம்; திருமலை என்று இக்காலம் சுருக்கமாக அழைப்பார்) இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தனித்துவமான சக்தியுடன் வளர்ந்துவருகிறது. இதனை இயக்கும் மூலகாரணமான செயலாளரையும், மன்றத்தினரையும், தலைமைப்பீட்டத்தையும் வியந்துகொள்வதில் எம்மதத்தவரும் சம்மதப்படுவார். இது எங்கள் சமயம், இதுவே சிறந்தது என்ற அகங்காரம் சிறிதும் இன்றி நாம் ஆத்மீக அருள்நெறியை ஓவ்வொரு மனிதர்களின் வாழ்விலும் காணவிரும்புகிறோம் என்றும், அதன் காரணமாக மனித இனம் ஏங்கெங்கு வாழ்வின்றதோ அங்கெல்லாம் பரப்ப விரும்புகிறோம் என்ற பொதுநல நோக்குடன் நற்பணிபுந்துவருகிறார்கள். அறநெறியுடன் அன்புமயமான ஆண்டவன் கருணையை நினைவுபடுத்துகிறார்கள். நானே பெளத்த சிங்களவர்; என்ன இந்த மன்றத்தின் செயல்திறன் கவர்ந்ததோடு அமையாது, இந்த வாழ்த்துச் செய்தியை கால் குந்றுண்டு கழித்து கழிப்படையும் மன்றத்தின் வெள்ளியீழா மலருக்கு எழுதவத்தை விருந்து எல்லாம் வெளிப்படையாக அமைகிறது. அன்பு என்ற மூவெழுத்து மந்திரம் இந்த உலகினையும் பராடலகினையும் இலைக்கும் சக்தி வாய்ந்தது என்பதை திருக்கோண மலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் என்னை உணரவைக்கிறது. இதுவேதான் சமயங்களின் அடிக்காலம்.

நான்பெற்ற செல்வமான தமிழ் அறிவும், என் சமயமான பெளத்த தர்மத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையுமே சௌவசமயத்தை உணரவும் அதன் அடிப்படை ஈற்றி விருந்து சமரசமான அறிவையும் உணரவையும் பெறமுடிந்தது. பெற்றதன் பயனுக்கு தமிழ்மக்களின் சமய அரங்குகளிலும், இலக்கிய மேடைகளிலும் தெரிந்ததைப் பேசும் குழந்தைகள் ஏற்பட்டன, ஒருநாள் நாவலப்பிடியில் நிகழ்ந்த பாராட்டுயீழா ஒன்றுக்குத் தலைமைதாங்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அங்கே உலகம் சுற்றி அரன்நாமம் குழவைத்து மீண்டும் தாயகம் திரும்பிய சுவாமி சக்திதான்தா அவர்களது ஆசியும் நல்வாழ்த்தும் கவித்தது, அதன்மேல் என் உள்ளம் உயர்வதாயிற்று. அந்த நிகழ்ச்சியின் ஒரு வாரத்துள் திருக்கோணமலையிலிருந்து ஒரு கடிதம் என்னை வேண்டியவாறு பாராட்டி வேண்டுகோள் ஒன்றையும் விடுத்து என் முகவரிக்கு வந்தது. கடிதத்தைப் படித்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தேன். அங்கே விடுத்த வேண்டுகோள் எனக்கோர் புதுவிழான உற்சாகத்தைத் தந்தது. சமயசம்பந்தமாக நான் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை சௌவசமயத்தவரையும் கவர்ந்துகொள்கிறது என் உறுதிகொண்டேன். அப்போது எனது மனப்பிராந்தியத்தில் ஒருவிதமான சிவிரப்புச் சுற்பட்டது. தமிழால் வந்த செல்வமாக அந்தக் கடித விண்ணப்பத்தை வரவேற்றேன். எனது சமய அறிவு தமிழ்மொழி மூலமாக தமிழ்ச் சகோதரர்களுக்கும் பயன் ஏற்படுவது மாத்திரமல்லாமல் இன் ஒற்றுமைக்கும் வழி வகுப்பதாக அறிந்துகொண்டேன். இதை என் சகதர்மினியிடம் கூறினேன். அவர் சொன்ன பதிலைக் கேட்டபோது, ஏன் சொன்னேன் என்று என்ன நேரிட்டது. “உங்களுக்குப் பைத்தியமா? இப்போதுதானே இனக்கலவரம் நடந்து பெரிய கெடுபிடி, உயிர்சீரதம் எல்லாம் ஆளது; மறந்துவிட்டர்களோ? இன்னும் இரு இனத்தவரிடையே

யும் புகைச்சல் இருக்கிறது; எதையாவது எழுதிவிடுக்கோ' என்று அவர் சொன்னார். மீணவி கொல்வதும் சரியென்ற நிலையில், என்ன பதிலைப் போடுவது? என்று இருந்து விட்டேன். பதில் கடிதம் போடாதிருந்தும், மன்றச் செயலாளரிடமிருந்து ஐயா எங்கள் மன்றத்தின் வருடாந்த மகாநாட்டில், “சைவ சமயத்தின் சமரச நெறி” என்ற தலைப்பில் பேசுங்கள் என்று பணித்து மறுகடிதம் வந்தது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் கூட்டுத்தாபனமொன்றில் தட்டச்சாளராகக் கடமைபுரியும் திருக்கோணமலைப் பெண் என்னிடம் சிங்களம் படிப்பதற்காக வந்தார். அவரிடம் இந்த மன்றத்தைப்பற்றி விசாரித்தேன். அவர் மன்றத்தின் நிர்வாகத் திறமைபற்றியும், செயலாளரின் நற்பணிகள்பற்றியும் கூறித் தமது படிப்புக்கும், வாழ்வு வளத்துக்கும் வழிகாட்டிப் பொருளுத்தியிலித்து உதவிய மன்றத்தினரின் சேவையை விபரித்தார். உடனே என்மன்றில் அருள்நெறி மன்றத்தில் உரையாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. குறிப்பிட்ட தினத்தில் என் பேச்சு நடந்தது. இச்செயல் தமிழர்கள் மத்தியில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. எனக்கு நல்லாசிகள் வழங்கியது.

விழாவுக்கு நான் சென்றபோது, மன்றத்தின் இளைஞர்கள் கல்வி நிலைய மாணவர்கள், அண்புடன் வரவேற்றரூர்கள், ‘‘அச்சாணி இல்லாத வண்டி முச்சாணும் ஓடாது’’ என்ற பழமொழியும் என் மனக்கண் முன் என்ன அலைகளாக மிதந்தன. மன்றச் செயலாளர் எண்ணைப்பற்றிச் சபையோருக்கு அறிமுகம் செய்த பாணி, அவர் ஒரு சொற் சித்திரவாணர் என்பதைப் புலப்படுத்தியது. மகாநாட்டை நடாத்திய மன்றத் தினர்களின் சதுரப்பாட்டை அவதானித்தபோது உண்மையில் செயல்வீரர்கள் என்று கருக்கமாகக் குறிப்பிட முடிந்தது.

மனிதனுக்காகவே சமய நெறி அமைந்தது. அங்கே எமது சமயம், எங்கள் இறைவன், என்ற அகங்காரம்-மகாரம் எதுவும் இராது. என்ற உண்மை நிலைய, திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் எனக்கு நன்கு புலப்படுத்தியது. “யாதும் ஸாரே யாவரும் கேள்வி’’ என்ற பண்பு நெறியில் தமிழர் பரம்பரை, என்னையும் அந்த நிலையில் அழகாகப் பேசவைத்து, ஆசிகள் பல தந்து வழி அனுப்பியபோது, கால் நூற்றுண்டு காலமாக களங்கம் ஏதும் இல்லாது வாழ்ந்துவரும் மன்றம் நூற்றுண்டு நூற்றுண்டாக இன மத பேதம் எதுவுமின்றி வாழுவேண்டும் என்று என்மனம் வாழ்ந்தியதை நேயர்கள் - அன்பர்கள் அறிய வேண்டும். இந்தப் பாதையில் ஆத்மீக நெறி வழங்கும் மன்றங்கள் மலிந்து தோன்றினால் எம்மிடையே - மனித இனத்திடையே பிளவு வருமா? தாழ்வுதான் ஏற்படுமா?

உலகத் தோற்றுத்தில் உடன் தோன்றிய இந்து சமயத்தின் அடிப்படை உண்மை மனித இனம் உள்ளவரை அறியாத பேருண்மை என்பதை, உலகில் வாழும் மக்கள் எங்கெங்கே மக்கள் வாழ்வோ அங்கங்கே மதங்கள் - சமயங்கள் தோன்றினும் இந்த அடிப்படை உண்மைக்கு அழிவில்லை. என்ற முத்திரையைச் சின்னமாகக் கொண்டு திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் செயலாற்றி வருகின்றமையை நான் நன்கு உணர்கின்றேன். எம்மதமும் சம்மதம் என ஏற்பவர் கருத்து அது. அங்கு, அருள் என்ற அடிப்படையைக்கொண்ட சமயங்களின் உண்மை நெறிகளையும் தத்துவங்களையும் பரப்பவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் நெறிப்படுவது இம் மன்றம். மன்றத் தின் தோண்டர்களும், மாணவர்களும் சிறந்து மிக இதயழுவ்யான நற்பணிகள் பல புரிய திரிகோணக் குன்றுநிறை இறைவன் திருவருள் குழ்வதாக.

இறைவரை மன்றம் செய்துவரும் திருப்பணிகளுக்கு அரசாங்கம் வழங்கிவரும் மாணியம் போதானமை நன்கு புலப்படுகிறது. ஆயினும், மன்றத்தின்பால் அண்புள்ளங் கொண்ட அன்பர்கள் வழங்கும் வள்ளுவையுமிக்க மானியம் மன்றத்தின் பொருளாதாரத்துக்கு ஆக்கம் அளித்து வருகின்றமையையும் அறியமுடிகின்றது. எதிர்காலம் இங்கு நிகழும் நிஷ்காமிய கைங்கரியங்களை அரசாங்கம் உணர்ந்துகொள்ளும் சூழ்நிலை இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவுடன் உருவாகியுள்ளது என்பதை உணர்கிறேன். உணர்த்தும் தகைமை மன்றத்துக்கு உண்டு என்பதில் உறுதிகொள்கிறேன்.

இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் நூற்றுண்டு காலங்களாக சிறந்து வளர்க்கவென்று வாழ்ந்துகின்றேன்.

வணக்கம்:

இவ்வண்ணம்,

டி. டி. நாணயக்கார

“யாதும் ஈரே யாவரும் கேள்ர”

பொதுச்செலாளர் ஓவியர் திரு. ச. பெண்டிக்ற் அவர்களின்

வாழ்த்துச்செய்தி

மூன்று கேள்விகள்

நாம் ஏன் பிறந்தோம்? ஏன் வாழ்வின்கேறும்? எங்கே செல்வோம்?
ஆய்வு தொடங்குவின்றது; முடிவும் வந்தது.

“எல்லாம் பொய்” என்பர் சிலர். “முழுவதும் உண்மை” என்பர் வேறு சிலர்.
“அவன்றி அனுவும் அசையாது” “யாவும் அவன் செயல்” என்பர் வேறு சிலர்.
மேலும், “பிறவாதிருக்க வரந்தாரும்” என்றும், “எத்தனை கோடி இன்பந்தந்தாய் இறைவா” என்றும் இன்னும் வேறு சிலர் மட்டுமன்று; “ஒன்றும் புரியவில்கூ”, “நாம் ஒன்றும் அறியோம்” என மற்றும் சிலர்! இவைமட்டுமா! கடவுள் உண்டா இல்லையா?
அதை யார் கண்டார்? என்பவை அடுத்தவரும் அரட்டையடிப்புக்கள். விளைவு என்ன?

ஆத்திக நாத்திக மோதல்கள். இவை இவ்வாருக. “பேசாதிருப்போர் பெரியோர்” என்று, பெரும் புத்திசாலிகள் கண்ணுடி மோனத்தில் மூழ்குவர்; இன்றேல் காடு சென்று கடுந்தவம் செய்வர். இவை நிற்க. உண்மை பேசாது; ஆயினும், உணர்த்தும்.

ஏன் பிறந்தோம் என்பதற்கு ஞானம் விடை பகருகின்றது. எப்படிப் பிறந்தோம் என்பதற்கு, ஞான வழியில் தோன்றிய விஞ்ஞானம் ஆய்ந்தறிந்து தெரியவைக்கின்றது. அஞ்ஞானமோ, ஒன்றும் தெரியாது உழல்கிறது என அறியக்கூடியது.

அறிய வேண்டியவற்றை அறிய வைப்பதே அறிவின் குறிக்கோள்; ஆதலால், அறிதினும் அரிதாகிய மானிடப் பிறவியில், உண்மை அறிவு பெருவிடில் அதனால் யாது பயன்?

துன்பம் தவிர்த்து இன்பம் நாடுதலே மனிதவாழ்வின் இயல்பாகும். அத்தகைய இன்பம், உடலின்பமாகிய சிற்றின்பம், உயிரின்பமாகிய பேரின்பம் என இருவகைப்படும். அவற்றை முறையே பொருளின்பம் அருளின்பம், எனவும் கூறலாம். பொருள் இன்பம் உள்ளவர்க்கு அருள் இல்லையேல் அது ஒரு பெருந்துன்பம். அருள் உள்ளவர்க்குப் பொருள் இல்லையாயினும் துன்பம் கொள்ளார் என்பது, ஒரு பெரும்மறைந்த நிறைந்த உண்மையாகும். நிற்க,

இவ்வையக வாழ்வில் மக்கள் தத்தம் வாழ்க்கைப் போக்கிற்காக, பலப்பல கொள்கை நெறிகளைத் தத்தமக்கென வகுத்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். பின்னர் வாழ்வின் நிறைவில் அருள்நெறி ஒன்றைத் தெரிந்து வாழ்ந்து, பேரின்பம் பெறுவதே அவர்களது கொள்கையும் குறிக்கொள்ளுமாக அமையும்.

அருள்நெறி மன்றம் வாழ்க ஆருயிர் இளைஞர் வாழ்க
மருள் தவிர் குன்றம் வாழ்க மாநில வளங்கள் வாழ்க
ஒருமன அன்பர் வாழ்க ஒமெனும் உணர்வு வாழ்க
திருமலை என்றும் வாழ்க தீந்தமிழ் வாழ்கி வாழ்க!

வணக்கம்.

கல்வி, கலை பண்பாட்டுக் காப்புக் கழகம்,
டெவிட் வீதி, யாழ்ப்பாணம்,
(இலங்கை)

ச. பெண்டிக்ற்

—
திருத் தருமாதீஸ் “சித்தாந்தப்புலவர் மனி”
உயர்திரு. ந. ரா. முருகவேள், எம். ஏ., எம். ஓ. எல்.,
தமிழ்நாடு அரசு சைவ (இந்து) சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை
ஆசிரியர் அவர்களின்

வாழ்த்துச்செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா அண்மையில் திகழ இருப்பது அறிந்து அளவிலா மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் பலப்பல சிறந்த நல்ல, தொண்டுகளை ஆற்றிவந்துள்ளது. அதன் செயலாளராக விளங்கிப் பணிபுரிந்து வரும் தொண்டர் திரு. சண்முகராசா அவர்களின் உழைப்பும், மன்றத்தின் தலைவர் அவர்கள் முதற்கொண்டு மற்றும் உறுப்பினர்களின் உண்மை உழைப்பே அருள்நெறி மன்ற வளர்ச்சிக்கும், வெள்ளிவிழா நிகழ்ச்சிக்கும் மூலகாரணமாக அமைந்துள்ளது என்பது மிகையாகாது.

திரு. ‘‘தொண்டர்’’ சண்முகராசா அவர்களை, யான் இருப்பு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நன்கினிது அறிவேன். அவர்கள் இந்தியாவுக்குப் பலமுறை யாத்திரையாக வந்துள்ளார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் இங்கு சென்னையில் என்னை வந்து கானுவார்கள். என் இல்லத்திலும் விருந்தினராக வந்து தங்கிப் பெரிதும் மகிழ்விப்பார்கள். திருக்கேதாரம், ஸ்ரீ அமரநாதம், ஸ்ரீ பத்திரிநாதம், பசபதிநாதம் முதலிய செவ்வுதற் கரிய வடநாட்டுத் தலங்களுக்கும் சென்று, சிவபிரானித் தரிசித்து மகிழும் பேறு பெற்றவர் திரு. சண்முகராசா அவர்கள், தருமாதீஸம் மகாசந்திதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ கயிலைக் குருமணி அவர்களும், இப்போதுள்ள குருமகாசந்திதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ சண்முக தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களும், நமது தொண்டர் திரு. சண்முகராசா அவர்களின் உயர்ந்த பண்புகளையும் உண்மைத் தொண்டுகளையும் நன்கினிது அறிந்து போற்றிச் சிறப்பித்துப் பாராட்டியுள்ளார்கள்.

சமய வாழ்க்கைக்காகவே திருமணம் செய்து கொள்ளாமல், உண்மையான சைவத்தொண்டுகள் புரிந்துவரும் திரு. சண்முகராசா அவர்களை நினைக்கின்றபொழுதெல்லாம், ‘‘சைவ முதல் திருத்தொண்டர்’’ என்று நம் சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபூராணத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ள அரிய இனிய சொற்றெட்டரே, என் நினைவுக்கு வருவது வழக்கம். உண்மையில் அத்தொடருக்கு உரிய வராகத் திரு. சண்முகராசா அவர்கள் விளங்கி வருகின்றார்.

இளைஞர்களைச் சமய உணர்வுடனும், ஒழுக்கத்துடனும், திரு. சண்முகராசா அவர்கள் பயிற்சி அளித்துப் பழக்கி வருகின்றார். வாரவழிபாடுகள் முதலியன முறைப் படி நடத்தி, தாய்மார்கள் பெருந்திரளாகக் கலந்து கொள்ளும்படி செய்து, சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றி வருகின்றார். தாய்நாடாகிய தமிழகத்தில் இருந்து வரும் சாங்கோர்களையும், அறிஞர் பொழுமக்களையும் வரவேற்றுச் சிறப்புகள் செய்து, அவர்கள் மூலம் சமயச் சொற்பொறியுகள் நிகழ்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றனர். தொண்டின் சிறப்பினால் பலதுறைகளில் உள்ள பொதுமக்களும், பெருமக்களும் கின்றார். அவர்கள் அனைவரும் அவர்கள் தொண்டுக்கும் மன் அவரை அறிந்துவைத்துள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் அவர்கள் தொண்டுக்கும் மன் நத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துப் பேருத்தின் புரிந்து வருகின்றனர். அரசில் உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ள உயர் அலுவலர்களும், அவர்தம் உண்மைத் தொண்டின் அறிந்து பெரிதும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் புரிந்து வருகின்றனர்.

இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா நிகழ்ச்சிக்குப் போராசிரியர் திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தலூர் அவர்கள் அங்கு வர இருப்பது அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சின் தேவை. வெள்ளிவிழா மிகவும் சிறப்புற நிகழ்ந்து மேன்மேறும், வளர்ந்து பொன்னிவிழா, வைரவிவிழா, பவளவிவிழா, முத்துவிவிழா, நூற்றுண்டுவிவிழா முதலிய விழாக்கள் பலவற்றை ஏற்றுச் சிறப்புறுதல்வேண்டும் என்று, திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன் நத்திற்கு அண்மையில் நிகழவிருக்கும் வெள்ளிவிழா நிகழ்ச்சியை முன்னிட்டு என் முன்மார்த்த நல்வரும்ததுக்களைப் பெரிதும் அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வாழ்க மன்றத்தின் ஊழியர்கள்.
வளர்க இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்.

இங்குணம்

தங்கள் அன்புமிக்க,

ந. ரா. முருகவேள்

சென்னை.

தமிழ்நாடு. 31-12-79.

ஓய்வுபெற்ற அரசு அதிபர்,
உயர்திரு. செ. சிவநூலாம் அவர்களின்

வாழ்த்துச்செய்தி

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் கால் நூற்றுண்டு சேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறது. பொதுமக்களுக்கு இற்றைவரை செய்த சேவைகளை ஐந்தொகை செய்து. அதுத்த கால் நூற்றுண்டில் செய்யவேண்டியவைகளைப் பற்றி சிந்தனை செய்வதற்கும், பொதுமக்களை வருங்காலத் திட்டங்களில் பங்குகொள்ளச் செய்வதற்கும் இது ஒரு சந்தர்ப்பம். அருள்நெறி மன்றம் துணிவுடனும், உரிமையுடனும் வெள்ளி விழா எடுக்கின்றது. மன்றத்தின் பழைய நண்பர்களுக்கு இது ஒரு பெரும் மகிழ்ச்சி தரும் விழா.

“நீர் திருக்கோணமலைக்கு இடமாற்றமாகச் செல்கின்றீர். அங்கு தொண்டர் என்று ஒருவர் இருக்கின்றார். அவர் பார்க்கும் தொழில் சிறிது. ஆனால் பெரிய மனுஷன். அவரைப் பார்க்கத் தவறவேண்டாம்” 1968-ம் ஆண்டு திருக்கோணமலை மாவட்டத் திற்கு நான் உதவி அரசாங்க அதிபராக மாறிச்செல்லும்போது, நான் மதிக்கும் ஓர் பெரியாரால் எனக்குத் தரப்பட்ட நல்ல ஆலோசனை இது. மூன்று வருஷங்கள் அங்கு கடமை செய்த காலத்தில் அருள்நெறி மன்றத்தினருடன் நெருங்கிப் பழகினேன். பெரியாரின் புத்திமதியை உணர்ந்தேன். இன்றும் தொண்டருடன் தொடர்புள்ள வளைகலே இருக்கிறேன்.

இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் செய்துவரும் நல்ல முயற்சிகள் பல. இளைஞர் மத்தியில் செய்யப்படும் தொண்டுகளைச் சிறப்பாகக் குறித்துப் பாராட்ட வேண்டும். சைவ சமய அறிவை ஊட்டுவித்தல், இறை சிந்தனையில் வளர்தல், ஒழுக்கம், கட்டுப் பாடு, என்ற அத்திவாரத்தின்மேல் வித்தியாவிருத்தி, பெற்றேர், ஆசிரியர்களிடம் அன்பு செலுத்தி மதிப்புக்கொடுத்தல். தேச ஆரோக்கியத்துக்கு ஏரிய இடம் கொடுத்தல், நேரத்தின் பெறுமதியை உணர்தல், நித்திய கருமங்களை ஒழுங்கு முறைப்படி செய்து முடித்தல், கடமை உணர்ச்சி - இவைகளை எல்லாம் இளைஞர்களுக்கு தொண்டர் தன் வாழ்க்கையை முன்மாதிரியாக வைத்து மன்றத்தில் உள்ள தன் உதவியாளர் களின் ஒத்துழைப்புடன் அல்லும் பகலும் போதித்து வந்தார். பல இளைஞர் கள் உண்மையில் பயன் பெற்றார்கள்.

இம் மன்றம் பலமுறை திருமுறை விழாக்களை ஆண்டுதோறும் நடாத்தியிருக்கின்றது. எமது நாட்டிலிருந்தும், தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் நல்ல பேரறிஞர்களை வழங்க சிறந்த சமய நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்திச் சமய எழுச்சியை உண்டாக்கியிருக்கின்றது. சமயப் பெரியார்கள் திருக்கோணமலைக்கு வந்தால் உபசாரம் செய்வதில் மன்றம் முன்னணியில் நிற்கும். மன்றத்தின் தலைமை அலுவலகம் கோயில் விதியில் அமைந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின் எல்லா விதத்திலும் தகமை யுடைய வெள்ளிவிழா மக்களின் மனம் நிறைந்த ஆதரவோடும், பெரியோர்கள் ஆசிரியாடும் மங்களகரமாக நடைபெற, இன்னும் பல்லாண்டு, பல்லாண்டு மன்றத்தின் சிறந்த சேவைகள் தொடர்ந்து முன்னேற எல்லாம் வல்ல கோணேசப்பெருமான் அனுக்கிரகம்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

செ. சிவநூலாம்

வாழ்ப்பாடும்.
(இலங்கை)

வாழ்த்துரை

யாழிப்பாண உதவி அரச அதிபர்
உயர்திரு செ. கணேஷ் அவர்கள் வழங்கிய

திருக்கோணநாயகரின் தலமார் திருக்கோணமலையில், இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அருள்நெறி பரப்பி, ஆற்றல்மிக்க இளம் சமுதாயத்தை உருவாக்க முனைந்துவரும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் நடாத்தும் வெள்ளிவிழாவின் இணைவாக வெளிபிடப்படும் அருள்நிறை மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்க இறைவன் திருவருள் கிட்டியமைக்குப் பெருமகிழ்வுகொள்கின்றேன்.

இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தன்னலமற்ற சேவை புரியும் ஒரு தனித்துவம்வாய்ந்ததுமட்டுமல்லாது, தன்னலமற்ற தொண்டர்களையும் கொண்ட ஒரு அருள்நெறி மன்றம் அம்மன்றத்தோடு கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகத் தொடர்புகொண்டு செயலாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற தொண்டர்களுள் நானும் ஒருவன் என்ற வகையில், இவ்வெள்ளிவிழா என உள்ளத்தை மகிழ்விக்கும் உன்னத விழாவாக அமைகிறது.

தவப்பெருந்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் ஆசிகள் பெற்ற இம்மன்றம் மென்மேலும் வளர்ந்து, வளரும் சமுதாயத்திற்கு இறைவனின் இன்பமிகு பணியை ஆற்ற வேண்டுமென இறைவன் இறைஞருக்கின்றேன்.

யாழிப்பாணம். (இலங்கை)

செ. கணேஷ்

வ
திருப்பணந்தார் ஸ்ரீகாசி மடம்
தேவார இசைமணி சோ. முத்துக்கந்தசுவாமி தேசிகர் அவர்களின்
ஆசியுரை

இலங்கை - திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவெற்று வெள்ளிவிழா கொண்டாடும் நற்செய்தி அறிந்தேன். மிகவும் மகிழ்ச்சி.

திருநாவுக்கரசு வளர் திருத்தொண்டின் நெறிநின்று அருள்நெறித் தொண்டும், சமூகத்தொண்டும் சீரிய முறையில் செய்துவரும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் வெள்ளிவிழா ஸ்ரீதாயான சுசன் திருவருள் துணைகொண்டு சிறப்புற அவனடி இறைஞருக்கின்றேன்.

திருநாவுக்கரசுப் பெருமானின் தவநெறி வழிநின்று வாழ்ந்து பணியாற்றிவரும் மன்றத்தினர் அவர் வளர்த்த அருள்நெறி நின்று “என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்ற உணர்வோடு ஈழத்தில் (திருக்கோணமலையில்) சமய, சமூகத் தொண்டுகள் பல செய்துவரும் மன்றத்தினர்கள் அனைவரும் நலம்பல பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்ந்து திருத்தொண்டு மேலும் மே மூம் வளர்த்துச் சிறக்க இறைஞருக்கின்றேன்.

இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் தொடர்ந்து தொண்டிற் சிறந்து, பொன்விழா, மணிவிழா, முத்துவிழா, வைரவிழா கொண்டாட வேண்டுமென எணையாண்டுகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீதாயான சுசன் திருவடிகளைப் போற்றிப் பணிகின்றேன்.

தெற்கு வீதி,
மலைக்கோட்டை,
திருச்சிராப்பள்ளி. (தமிழ்நாடு)

வணக்கம்

அன்புக்குரிய,
சோ. முத்துக்கந்தசுவாமி

“யாஹும் ஸரே யாவரும் கௌரீ”

வ.

“சிவதர்மச்செஸ்வர்”

உயர்திரு. சி. நவரெத்தினம் அவர்களின்

வாழ்த்துச்செய்தி

உலகம் பொருளியல் உலகம் என்றாலும், அருளியிலின் ஆக்கத்தில்தான் அடிகளன்றியுள்ளது. ஆனாலும், உலகியல் வாழ்வில் பொருள் இருக்கும் இல்லாமல்போகும். அருளோ அப்படியல்ல. மனித வாழ்வு அருளோடு ஆக்கம் பெற்றிருப்பின் வாழ்வும் குறைவிலா நிறைவாக அமையும். காரணம் அழிவில்லா அருளின் ஆக்கமே. பொருளோடு இரண்டாக் கலந்து வாழும் மனித வாழ்வையே எங்கும் காணமுடிகின்றது. அருளோடு உறவாடி வாழும் உயர் நிலையைக் காணமுடியாமலிருக்கின்றது. இவ்வளவு கீழ் நிலையில் வாழும் உலகியலில்; திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் கனது இயல்புக்கேற்றவாறு அருள்நெறிப்பணிகள் பல ஆற்றி வருகின்றமையையிட்டு தமிழினத்தவர்களாகிய நாம் பெருமையடைதல் வேண்டும். நாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்ற வகையில் சென்ற இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக மன்றம் பணியாற்றி அதன் நற்பயனை இப்பொழுது வெள்ளி விழா கண்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அருளிய ஆத்மீகத் தலைவர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் திருவள்ளத்தின் ஆசிக்குங்குட்டப்பட்டு பேராதரவுபெற்று விளங்கும் இம் மன்றம் ஈழத்திருநாட்டில் அருள்நெறி இயக்கத்தின் தனிக்கிறப்பிடம் பெற்று விளங்குவது குறித்து செந்தமிழ்ச்சை இனத்தவர்களாகிய நாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைவதுடன், வெள்ளி விழா கண்டுள்ள மன்றத்தின் அருள்நெறிப் பணிகள் மேறும் மேறும் வளர்ந்தோங்கி மனித சமுதாயத்தின் ஆண்மனை ஒருமைப்பாட்டுக்கும், நல்வாழ்வுக்கும் வழிகாட்ட வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளைப் பிரார்த்தித்து வணங்கி எனது உளம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களை மன்றத்தினருக்கும், மன்றத்தின் அன்பர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் இந்நன்னுளில் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அருள்நெறி வாழ்க்.

ஆண்மனைய ஒருமைப்பாடு வளர்க்.

வணக்கம்.

அன்பங்

சி. நவரெத்தினம்

கைத்தறி-தெசவு மாளிகை,
சாவகச்சேரி. (இலங்கை)

யாழ்ப்பாணம் - இனுவில்
அன்னை தொழிலக அதிபர்
திரு. சு. பொ. நடராசா
அவர்கள் வழங்கிய

ஆசிச் செய்தி

பாடல்பெற்ற புண்ணியத்தலமாகிய புனிதத் திருமலை வாழ் இளைஞர்கள் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டு காலமும் அயராது உழைத்து, சைவமும் தமிழும் தழைக்கவேண்டி உருவாக்கிய “திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்” இன்று வெள்ளிலிழாக் காண்பதையிட்டுப் பெருமையும் நன்மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன். இறைபக்தியும் மொழிப்பற்றும் அருவிவரும் நம் சமுதாயத்திடையே. புத் தொளியையும், அருளாக்க உணர்வையும் ஏற்படுத்துவேண்டிப் பலவழிகளிலும் மேற்கொண்டுவந்த தொண்டின் வெற்றி விழாவாக இது அமையவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன். மன்றத்தின் அருட்பணிகளுள், சைவசமய நூல்கள், அநாதை இல்லம், ஆகியவையும், ஆண்டுதோறும் எடுக்கும் திருமுறை விழாக்களும் போற்றிப் பாராட்டுவேண்டியவை, வருங்காலச் சமுதாயத்துக்கும் வழிகாட்டியாக அமையும் அருள்நெறி மன்றத்தாரின் இப்புனிதத் தொண்டின் மேன் ஈமையை, சமூக்கள் மட்டுமன்றிக் கடல் கடந்த நாடுகளில் உழுள்ள தமிழரும் அறியும் வகையில் மலராகப் பரிசீலித்து வெளிவருவதும் பெருமைக்குரியது.

அருள்நெறிமன்ற இளைஞர்களின் இப்புனிதப்பணி மேன் மேலும் பல்கிப் பெருகி வழிவழியாக் நிலைத்துப் பயன்தரவேண்டி கோடை சர் மாதுமையார் திருத்தாள்கள் வழுத்தி வாழ்த்துகின்றேன்.

வணக்கம்

காசிலியில் சேவவசெய்து நீட்டே வாழ்க்மாதோ!

செந்தமிழ்வாருசி, செந்தமிழ்ச்செல்வர், தமிழ்முழக்கம்
இஸ்லாமிய இறையன்பர்

ஜனப். எம். பி. எம். முகம்மது காசீம் ஆலீம் புலவர்
அவர்கள்

மன்றத்தின் சென்னி விழாவையொட்டி

யாத்தனித்த கவிதை

தொல்லைக்குள் கிடந்துமன்று உலக மாண்ய
நூலத்தை அசைத்தாட்டி ஆவல்கொண்டு
வெல்லத்தை நிகர்த்தகவ ஞானம் போக்கி
வினைக மடிந்துமலும் மனிதர் கோடி.

செல்வத்தைச் சிவன் வழியில் தானமாய் தவமயமாக்கி
சிந்தனையை இறைபாரவில் ஐந்தெழுத்தை ஒதி ஒதி
மெல்லத்தான் இறையன்பு மாணிடனில்லமித்து விட்டால்
வீட்டைடும் மோட்சதெற நமக்குத்தானே,

தோன்றியவன் தோன்றியது தொல்லைக்கூடே
சொல்லவொன்று வாசக்கு யெல்லைக்கோடே
இல்லையில்லை அதில்மயங்கி வந்தவழி மறந்து
இடர்பட்டு அழிகின்றுன் தெய்வநோன்பொன்றில்லை,
கொஞ்றிதயக் கோள்களவு கொடியபாவத்து
தன்றியவன் அழியாமல் இறைவன் பாதம்
கொண்டிதயம் தவம் ஞானம் அன்பு கொண்டால்
கோடானுகோடிதவம் இறையே காட்டும்.

ஐந்தெழுத்தை ஐந்தாக்கி சிந்தை நிலையே கொண்டால்
ஐம்புலனும் மனுவடலில் தவத்தேனுழூநிச்
சிந்தையெல்லாம் இனிக்கும் அவன்செயல்கள் முற்றும்
தேவர்களின் குணமாகிச் செய்செயா அன்பாய்மாறி
பந்தமெல்லாம் பறந்துவிடும் மக்கள் மனையெல்லாம் குட்சி
பாவையின தாட்டமென்று காண்பான் இன்பம்
சொந்தமெலப் பாராட்டி அகண்டாதாத்தச்
குழலையே இறை வழியாய் காண்பான் மாதோ.

தானமிடல் தவஞ்செய்தல் சிந்தைமெய்யில்
ஞானமுடன் இறைவாழி பதக்கைப் போற்றி
காணமிடல் புகழ்பாடல் சுசிந்துருகியுள்ளம்
வானமுடன் மண் தண்ணீர் நெருப்பு வாய் வாய்
வந்தமைந்த திருச்சோதி வடிவைக் கண்ணால்
காணுகின்ற அடிமையனுயப் பேறுபெற்றுக்
கோணவனின் குளிர்பாதம் நெஞ்சில் வைத்தால்
குவலயத்தி வலன் மகாத்மா கூறக்கேளீர்,

தொண்டாற்றும் தொண்டர்க்கே யினைவன் தொண்டாய்
தோற்று யிப்பான் இதுசகசம் முன்னேர்கண்ட
வெண்டரள மனிமொழி மீது உண்மை மனிதா கேளீர்
மேலான மக்கள் பணிசெய் இனோன்று அருள்தெறி மன்றம்
தொண்டாற்றும் சேவை கோணமலைக்குச் சென்று பார்த்து
துடிப்புடைய இனோன்றுகான் பணிபல புரிந்து ஞானம்
கண்டார்க்கும் காணுர்க்கும் இறைவன் நினோப்பை யூட்டி
காசினியில் சேவவசெய்து நீட்டே வாழ்க மாதோ.

இறைபணி புரியும், திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்தின்
வெள்ளிவிழா மலருக்குச்

செந்தமிழ்வாருதி, நல்லூயாதீனம் செந்தமிழ்ச்செல்வர், தமிழ்முழுக்கம்
ஐஞப். எம். பி. எம். முகம்மது காசீம் ஆலிம் புலவர் அவர்கள்
வழங்கிய

ஆசிச் செய்தி

அங்கு தந்தையிடமும், இங்கு தாயிடமும், இங்கு இப் புனியிலும் வந்து பிறந்து
வரார்ந்து, குழந்தை, பிள்ளை, வாயிபம் வயோதிபமாகி, சுற்றில் இல்லாமையிலிருந்து
வந்து, இல்லாமல் போயில்லோம், இம்மானிடச் சென்னம். இடைநடுப்பட்ட காலத்
தில், ஆணவர்ம், காமியம், மாய்கை கொண்டு, உலகவாசை உந்த, வந்தவழி மறந்து
பணம், காச், ஆடுமாடு, ஆண்திபூஸ்தி, மணி, மணவி, மக்கள், உற்றுர் உறவினர்,
சுற்றம், குழல் என்றெல்லாம் இறுமாந்து காலத் தை வீணபோக்கி, கடையனும்க்
கொடியனும்க் கோபியாய் பாயியாய், சன்னலும், கபடனும், அனுச்சாரம், அட்டேழியம்
பல புரிந்து கடைசியில் செத்தொழிந்தபோகும் செப்புச்சல்லி பெருத மானிடனை வந்த
வழி, வந்த வேலீ, எங்கிருந்தோம், எங்கு வந்தோம், இடைநடுவில் நம் கடமை என்ன?
என்ன செய்யவேண்டும்? என்றெல்லாம் சிந்தித்து, இறைவன் திருவடிநிழல் எங்குள்
எது? எப்படிப் பற்றுவது? எப்படி இறைஞ்சி இறையன்புகொண்டு நெக்குருகி, நெய்
கொரிந்த நெடுந்திப்போல் பற்றியுருகி, பரமன் பதங்கானை காலத்திற்குக் காலம்,
தீர்க்கதறிகள். வேதவிற்பன்னர்கள், நாயன்மார்கள், நல்வறிஞர், ஞானிகள், தோன்றி
உபதேசித்து, இறைமார்க்கம் காட்டி ஆத்மாக்களை இறையன்பர்களாக்கிச் சென்றுள்
ஊர்கள். அந்த நல்லடியார் சேவைகளை, மக்களில் மாண்புடையோர் பின்பற்றி
நல்லதொண்டு புரிந்து வருகிறார்கள். வருவார்கள் இவ்வனித்திய உலகம் உள்ளமட்டும்
நடக்கும். சந்தேகமில்லை அத்தகைய ஆத்மீகப் பேரார்வம் கொண்டு- பேரவாக்கொண்டு
பல நந்தெறி மன்றங்கள், தவச்சாலைகள், அறச்சாலைகள், யாகசாலைகள், யோகசாலைகள்,
பல உள்ளடுக்கும். அப்புண்ணிய கைங்கரிய மன்றங்களில் ஒன்றுதான் திருக்கோணமலை
இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம்.

அம்மன்றம் செய்யும் ஆண்மீகப்பணிகள் அளப்பரியது. சுமார் இருபத்தைந்து
ஆண்டுகளாக, நல்லடியார்கள், ஞானிகள், கல்வி கலாவிநோதர்கள், கஸ்ஞாகள்,
அறிஞர்களைக்கொண்டு இறைத்தியானம், இறைபணி புரிந்து, மாக்க களை மக்கவாக்கி,
அதாவது தேயவும்தொழும் தேசிகர்களாக்கி சாலவும் சிலவழியில் பணிபுரிந்து வரு
கிறது. இம்மன்றத்தில் விடத்தத்தில் நாட்டில் வாழும் மூலம் ஆகிய நானும்,
இல்லை நாயேனும் பேசியுள்ளதை என்னிப் பேருவகை பெற்றுள்ளோன். நன்றி. அம்
மன்றம் இவ் ஆண்டில் வெள்ளி விழா! இல்லை வெற்றி விழா!! மாய்கையிலிருந்து
நெஞ்சொளி துவங்கக் காட்டிய தெய்வீக சேவையின் புனிதவிழாக் கொண்டாடுகளை
நூதி. அத்துடன் தெய்வீகம் நிறைந்த கட்டுரைகள், கவிதைகள் அடங்கிய வெள்ளி
விழா மலரும் வெளியிடுகின்றது. அதையறிந்து ஆனந்தம் கொண்டு, அம்மலருக்குப்
ஷுண்மையைத் தண்மையாய்க்கொண்ட பொல்லாவடியேன் ஜெகச்சோதியான பொற்
பாதம் போற்றித் தொழுது ஆசிச்செய்தியோன்று எழுதுகிறேன். இளைஞர் அருள்நெறி
மன்றம் பன்னுாற்றுஞ்சூகாலம் இறைவன் திருப்பணி செய்து மக்களினுத்தின் மன
மாசுதுடைத்து இறைவனை ஐங்காலம் இல்லை ஐம்பதுகாலம் தொழுது ஆன்ம முன்
னெற்றமடையப் பணிசெய்து பாக்கியம் பெறுவதுடன், இம்மன்றத்தில் தொண்டாற்
தூம் இளைஞர்களாகிய தொண்டர்குழாழும் அதன் தலைவரும் ஆலபோல் தழைத்து
அறுகதுபோல் வேருள்ளிக் கோலியமுங்கில் குலம்போலச் சந்திர, சூரியர்கள் உள்ளகாலம்
மட்டும் தொண்டாற்றி, ஆத்மீகப்பணிபுரிய எல்லாம்வல்ல எம்பெருமானுகிய இறை
வணை அடியேன் இன்றஞ்சுகிடேன்.

கயம்.

Appreciation of Saiva Siddhanta by Western Scholars

Saiva Siddhanta philosophy is the choicest product of the Dravidian intellect.

"The Saiva Siddhanta System is the most elaborate, influential and undoubtedly the most intrinsically valuable of all the religions of India. It is peculiarly the South - Indian, and Tamil religion.....Saivism is the old prehistoric religion of South India, essentially existing from Pre - Aryan times, and holds away over the hearts of the Tamil people."

Revd. Dr. G. U. Pope M. A., D. D.
Thiruvachakam P. IXXIV

"There is no school of thought and no system of faith or worship that comes to us with anything like the claims of Saiva Siddhanta."

"The system possesses the merits of great antiquity. In the religious world, the Saiva System is the heir to all that is most ancient in South India. It is the religion of the Tamil people by the side of which every other form is comparatively of foreign origin."

"In the largeness of its following as well as in regard to the antiquity of some of its elements, the Saiva Siddhanta is beyond any other form, the religion of the Tamils and ought to be studied by all Tamil Missionaries.

"We have, however, left the greatest distinction of this system till the last. As a system of religious thought, as an expression of faith and life, the Saiva Siddhanta is by far the best that South India possesses. Indeed it would not be rash to include the whole of India and to maintain that, judged by its intrinsic merits, the Saiva Siddhanta represents the high water mark of Indian thought and Indian life, apart of course from the influences of the Christian Evangel "

Revd. W. Goudie
Christian College Magazine, XXII 9

யாழ்நால் அருளிய முத்தமிழ் வித்தகர்,
ஒவரி விடுலானந்த அட்களார் அவர்கள்

அ பூத்திருநாள் இப் போசலும் தபியும் தகையுதினின்றோர்கள்
தெய்வப்பணிகள் அறத்தியறவியல் அருட்பெரியார்,
திருப்பொருந்தியு. ஆறு முத்தாவர்கள் அவர்கள்

திருவாவடை 25-வது திருவாவடையை
மீது மீது விழிவிட போன்றுமொத்தம்
உருளை கூடுக்கிறார்கள்.

திருவாவடை 26-வது திருவாவடையை
மீது மீது விழிவிட போன்றுமொத்தம்
உருளை கூடுக்கிறார்கள்.

மாவடித்தாடு தெரிக்கும், செந்தமீழ் மோழிக்கும்,
உல்லித்துவம், மாந்தகுளத்துவம் ஆகிய சமூதங்களின்
உத்துவத்துக்குப் பல அறக்கட்டில்கள் திருவி
அருளாட்சி நடாத்தியதுமே திருத்தகருணமொத்தம்
சின் 25வது அருமாசாத்திரங்கம் பூஜையும்
மீது குருமணி சுப்பிரமணிய தேசிக நூலைச்சம்பந்த
பரமாசாரிய கவாமிகள் அவர்கள்.

பாரதநாட்டில் கணவியாகுமிருதல் இமயமலை திருக்
தீக்தாரம்வரை ஸட்சக்கணக்கான பொருளில் அறங்
ஷ்டலோகன் பல நிறை மனித சமூகாயத்தின் மூன்று
மூன்றாக்கும் மூன்றிக்கு ஆக்கழும் ஊக்கழும் அலித்
கருஞ்சில்லை திருப்பூந்தான் பூர் காசி மடத்தின்
அதிபராக விளங்கி அருளாட்சி நடாத்தியநூலையும்
பூஜை காலிவாசி அருள்நத்தித்தமிழரான கவாமிகள்
அவர்கள்.

திருவாவடை 26-வது திருவாவடையை
மீது மீது விழிவிட போன்றுமொத்தம்
உருளை கூடுக்கிறார்கள்.

திருவாவடை 26-வது திருவாவடையை
மீது மீது விழிவிட போன்றுமொத்தம்
உருளை கூடுக்கிறார்கள்.

திருக்குறுமொத்தம் சின் 26-வது குருமாச் சுடி
நடானமாக எழுத்தகுளி அருளாட்சி நடாத்தியநூல்
பூஜையும் மீது மீது விழிவிட போன்றுமொத்தம்
உருளை கூடுக்கிறார்கள்.

திருவாவடை பூர் காசி மடத்தின் அதிபராக எழுத
கருவி அருளாட்சி நடாத்தியநூல் பூஜையும் காலிவாசி மூத்துக்குமாசவாமிக் கும்பிரான்
கவாமிகள் அவர்கள்.

நான் மறுமலர்க்கிடும், சமுதாய மறுமலர்க்கிடுமே தமது முச்சாகக்
கொண்டு, பணியாற்றியதுஞ்சி,
கன்றக்குடி - திருவண்ணமலை ஆதினத்தின் பிழவது
நுழைகாசந்திதாயமாக எழுந்தருளி அருளாட்சி நடாரத்தியதுஞ்சி
அருள்தெறித்தந்தை திருப்பெருத்திங் தெய்வசிகாமணி
அருந்தாச தேசிக பழமரசாரிய கவாபிகள்
(கவக்டீரு, குன்றக்குடி அடிக்காரி அவர்கள்)

இலங்கைமணித் திருநாடு தந்த வள்ளல்
“சிவபெறுப்புரவலர்” சிவத்திரு. க. கணகராசா ஜி. இ. அவர்கள்
(பில்க்ஸேவர் தொழிலக உரிமையாளர்)

மன்றக் கமத்தொழிற் பண்ணையில் புதிதாகக் கட்டப்பெற்ற கட்டிடத்தை
உள்ளுராட்சி உதவி ஆணையாளர் உயர்திரு.த. வாமதேவன் அவர்களும்,
மன்றப் பாதுகாவலர் உயர்திரு. மு. இராமநாதபிள்ளை அவர்களும் திறந்துவைக்கின்றார்கள்.
கிரு.கோணமீன் ஆ. இ. ம. வெள்ளியூர் மஸர் - 1980

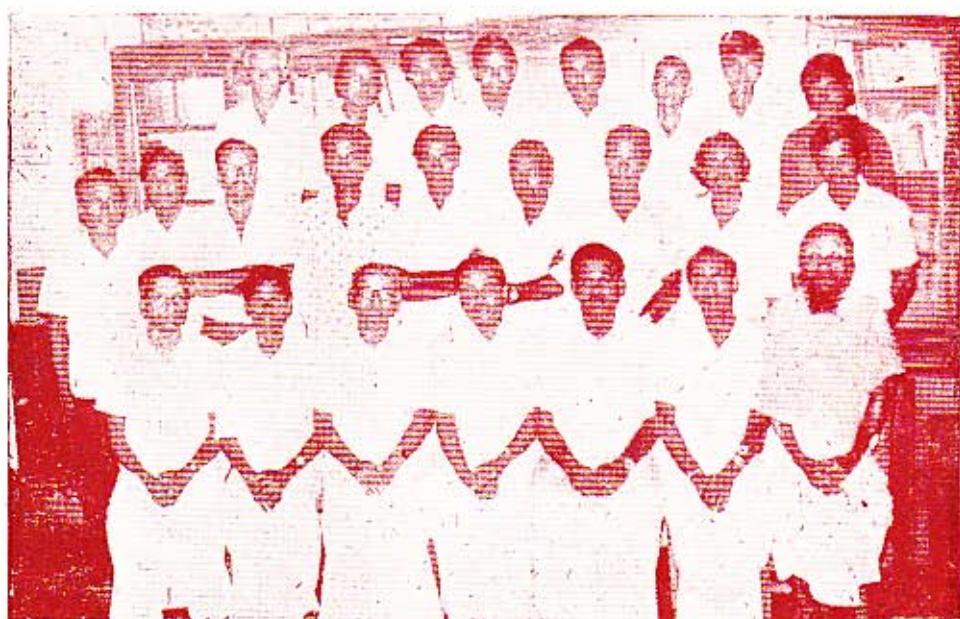

வெள்ளிவிழா கண்டுள்ள மன்றத்தின் தலைவர்
உயர்திரு. க. சித்திரவேல் ஆவர்கள்.

கிருஷ்ணராமபாரத அ., பி. எ. வெள்ளிவிழா மலை 1980

மன்றத் தெய்வசிகாமணி கல்விநிலையத்தின் மாணவ மாணவிகளும்
கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரிய இளைஞர்களும்.

மன்றப் பேரவை - செயல்வை உறுப்பினர்களும்,
மன்றத் தலைவர் அவர்களும்.

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணக் கருத்துரைகள்

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்

சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் சீர்பாவும் செஞ்சோற் காப்பியத்தை “எடுக்கும் மாக்கதை” என்று பாடத் தொடங்கினார். சேக்கிழார், தமது நூலுக்குப் பெரியபுராணம் என்று பெயர் குட்டவில்லை. ஆனால், பெரியோர் வரலாற்றைக் கறுவதாலும், ஒதுவோருக்குப் பேசரிய பெருமை சேர்ப்ப தாலும், பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் பெருமை - அப்பெரியோன் அடியார்க்கு எளியனாக எழுந்தருளிய அருமையில் எளிய பெருமையை எடுத்து விளக்குவதனாலும், முன்னும் பின்னும் இதனையொத்த பெருநால் தோன்றுமையாலும் பெரியபுராணம் என்று பாராட்டப் பெறுகிறது. தமிழில் புராணங்கள் பலவுண்டு. அவற்றில் சிறப்புடையனவும் உண்டு; சிறப்பில்லாதனவும் உண்டு. ஆனால் அந்த வரிசையில் பெரியபுராணம் எவ்வத்து என்னைத்தக்கதன்று. புராணம் என்று உகை வழக்கில் கூறினாலும் பெரியபுராணம் புகைந்திருக்கப் பட்டதன்று. அஃதோரு வரலாற்று நூல்; வாற்வாங்கு வாழ்ந்த சான்டேர்களின் சரிதநூல்; பக்திச்சுவை நலம் பாரிக்கும் பெருநால்; இனப் அன்பினை இடையருது விளைக்கும் இன்தமிழ் மறைநால்; “திரையைச் சுத்திணைத்தின் பெருமையெல்லாம் தென்திசையே வென்றேநச் செய்த திருநால்”; “அனசவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல் வழக்கின் துறைவெல்ல” த தோன்றிய அரிய பெரிய அருள்நிறை விற்கநால்; தமிழ்மொழியின், “இசை முழு வதும் மெய்யறிவும்” கொண்டு விளங்கும் முழுமுதல் நால். சேக்கிழாரின் செஞ்சோற் காப்பியம் தமிழ்நாட்டுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழினத்திற்கும் தனிப் பேரரணை அமைந்ததோடன்றி ஆக்கமும் வழங்கியது. ஆதலால், சேக்கிழார் பெருமான் தந்த பெரியபுராணத்தினை ஆர்க்கற்றுத் துய்க்கவேண்டும்; நாள்தோறும் பெரியபுராணத்தை ஒதும் பழக்கம் மேற்கொண்டால் மலம் அடக்கும்; மனம் கரையும்; அருள் முகிழ்க்கும்; சங்கரன்தான் சாஸ்பு கிடைக்கும்.

★ ★ ★

குறைவிலா நிறைவேசர் வரலாற்று நூலாகத் தமது பெரியபுராணத்தைச் செய்து தந்துள்ளார் சேக்கிழார் பெருமான். பெரியபுராணத்தில் பேசப்பெறுத் செய்தியில்லை; பக்தியென்ற ஆதாரகருதியை அடிப்படையாகக்கொண்டு மனிதகுலத்திற்குத் தேவையான அனைத்துச் செய்திகளும் பேசப்பெற்றுள்ளன. சேக்கிழார் பெருமான் சிந்தையின் நிறைவையே அளவுகோலாக்கக்கொண்டு, “திருநின்ற செம்மையுடையோர்” வரலாற்றை வகைபட விரித்துச் செய்துள்ளார். சமுதாயத்தின் அனைத்து மட்டத்திலும் அரன்டிக்கு அன்பு பூண்டு விளங்கிய அனைத்துப் பெருமக்களின் வரலாற்றையும் எந்தவித வேறுபாடுமின்றி இயல்புற எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

★ ★ ★

பெரியபுராணம் கடவுளைப்பற்றிப் பாடவில்லை; அதுபோலவே மனிதரைப்பற்றியும் பாடவில்லை; அடியார்க்கெளியராக விளங்கிய கடவுளையும், கடவுளுக்குத் தொழும்புடின்டு கடவுளைத் தமது திருவள்ளுத்தின் ஏழுந்தருளச் செய்து கொண்ட அடியார்பெருமக்களைப்பற்றியுமே சேக்கிழார் பெருமான் பாடினார். அஃதாவது, அடியார் வழிபட்ட கடவுளையும், கடவுள் வழிபட்ட அடியார்களையுமே பாடினார். கைலாயத்தின் உக்கி விலுள்ள இறைவளைப் பாடாமல் ஆசுர்த் திருவிதியில் நடந்த அண்டர்நாயகனையும், அருள்நிறை திலையில் அம்மைகான ஜந்தோயிற் குத்தியற்றும் அம்பலவாண்சராயுமே பாடினார்; அரண்மணை வசித்தோறைப் பாடவில்லை; அவர்களில் அரண்டிக்கு ஆளானேரையே பாடினார்.

★ ★ ★

பெரியபுராணத்தில் பாடப்பெற்றுள்ள பெருமக்கள் வாழ்வாக்கு வாழ்ந்து வெற்றிபெற்ற நற்றவச் சான்டேர்கள். பெரியபுராணத்தில் வருகின்ற அடியார்களுக்குப் பக்தியுண்டு. ஆனால், பக்தியென்ற ஒரு தகுதி குருதியே சேக்கிழார் பாடிவிடவில்லை. சீலத்திலும், நோன்பிலும், செறிலிலும், அபிலிலும், ஆரா அபிலிலும், அருளிலும் சிறந்துவிளங்கிப் பக்தியையும் கொண்டு ஒழுகியவர்களைத்தாம் சேக்கிழார் பாடினார். வாழ்க்கையைக் குறிக்கொள்ளுடையதாகக்கொண்டு குறிக்கொள்ளையடையும் உறுதியும் பூண்ட - இன்பதுப்பங்க ஈன்ப பொருட்படுத்தாது இலட்சியப்பயணம் செய்த தவசெல்வர்களைத்தாம் சேக்கிழார் பெருமான் சிந்தை சூவிர, உள்குவிர வாழ்த்தாகின்றார். பக்தியைப்பாங்கில் நின்றவர்களும் திருத்தொண்டின் நெறியில் நின்ற வர்களுமே போற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். “மாதேவர்க்கு ஏகாந்தராக” ஒழுகித் தங்கள் வாழ்க்கையை

வெள்ளியோ மலர்

உயர்த்திக்கொண்டவர்களாகிய அடியார் பெருமக்களின் வாழ்க்கையை எந்தவேறுபாடும் கருதாது திருத் தொண்டின் தகுதி ஒன்றையே தகுதியாகக் கருதிப் பெரியபூராணத்தைப் பாடியிருப்பதொன்றே அல்தோர் உலகப் பொதுநுல் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

★

★

★

பெரியபூராணம் ஓர் உயர்த்த சமய நூல்; உலகப் பொதுச் சமயநூல், சமய நெறிகளின் பெயர்களும் வழிபடும் பொருளின் பெயரும் - பெறும் கோலமும் மாறுபட்டாலும் சமய நெறியின் அடிப்படை இயல்பு, மாறிலினங்களும் வழியில்லை. கடவுளை நம்புதல், ஈறிலாப் பதங்கள் யானவையும் கடந்த இன்ப அங்பே தவமாதல், திருத்தொண்டில் இன்பமார்தல் ஆகிய அஷ்டத்துலகச் சமயத்திற்கும் பொதுவான கொள்கை. இத்தகு சமய நெறியில் வாழ்ந்த, இல்லை, தவம்செய்த தவஞானச் செல்வர்களின் வரலாற்றை எடுத்துக்கூறுவதால், இங்கு உலகப் பொதுச் சமய நூலாகும். எனிலும், சேக்கிழாரின் சிந்ததச் சார்பு சிவநெறியிலேயாம். சிவநெறியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைச் சேக்கிழார் விளக்கியே பெரியபூராணம் செய்துள்ளார்.

★

★

★

இதனைச் சாக்கிய நாயனார் வரலாற்றுல் நாம் உணரமுடிகிறது. சாக்கிய நாயனார், முன்னை நல்லூரின் கையின் காரணமாகச் சிவநெறியிற் பிரக்கவில்லை. ஆயினும், பின்னைப் பெருந்தவத்தால் சிவநெறியே மெய்ந்தெறி யென்பதை உணர்ந்துவிடுகிறார். சிவநெறியின் சிறந்த கொள்கையுள் வினாகளைச் செய்கின்ற உயிர்கள் உள்ளு; செய்வினையுண்டு; செய்வினையின் பயனுண்டு; அந்தப் பயனை உயிர்களுக்க் கூட்டுவிக்கும் பராம் பொருளுமுண்டு. இந்த நான்கு வகையாக அமைந்து விவங்கும் மெய்ந்தெறியாகும் சிவநெறி என்பது சேக்கிழார் பெருமான் கருத்து.

★

★

★

பெரியபூராணம், வாழ்ந்து வாலைக்குடிய பிறவியின் பயணியடைந்த சான்டேர்களின் வரலாற்று நூலாகும். பெரியபூராணத்தில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் அலோத்தும் நிகழ்ந்தவை, ஏன்? இன்னும் முயன்றால் நிகழக்கூடியவை, ஆனால் நம்முடைய சமய வாழ்க்கை ஊற்றெழுச்சி யடையதாக இல்லை. உள்ளக் கிளர்ச்சி யடையதாக இல்லை. பொறிகளில் சமயத்தோற்றும் காணப்படுவதே தவிரப் புலன்களில் சமய ஒழுக்கம் இல்லை. இந்தக் குறை எங்கிருக்கிறது, எங்கில்லை என்பதை நாம் பகுத்துக்காட்ட விரும்பவில்லை. இன்றைக்குப் பெரியபூராணம் நம்முடைய வாழ்க்கை வீழ்ச்சியினால் வியப்புறத்தக்க வெறும் அற்புதமாகத் தெரிகிறது. ஏன்? நாம் பெரியபூராணத்தை ஒதுக்கின்றோம்; எழுத்து, சொல், பொருளுணர்ச்சியோடுதான் ஒதுக்கின்றோம். பொருளின் பயனுணர்வு நம்மில் இல்லையென்று கூறினால் அன்புக்கர்ந்து சிலவாது பொறுத்தாற்றுமின்.

★

★

★

தமிழ்மூடைய ஆஸ்மீக வீழ்ச்சி பயங்கரமானது. ஆரவாரம் மிகக் கடங்குகளே நடைபெறுகின்றன. அரணமாந்த காதல்மிகக் வழிபாடு அருகிப்போயிற்று. நம் அடியார்களும் இறைவனும் இதுதான் வாழ்க்கை நெறி யென்று கூட்டியுணர்த்திய நெறியை, நாம் உள்ளாரப் பின்பற்றவில்லை. இன்று திருத்தொண்டு எது? அல்லது ஏது? திருத்தொண்டர் யார்? நாடு தழுவிய திருவருட் பேரியக்கம் நடந்த தமிழகத்தில் அந்த திருவருட்புனர் வற்றுது முற்றுது வளம்கொழிக்கவேண்டுமென்ற நினைப்பில் அமைந்த திருக்கோயில்கள், திருமடங்கள், தேவைக்கேற்றவாறு இயங்கவில்லை. ஆங்கெல்லாம் உயிர்ப்புள்ள இயக்கங்களைக் காணும். முன்னேர் வறலாற்றைச் சேக்கிழார் நமக்கு எடுத்து தந்தது, படித்து மகிழ்வதற்கு மட்டுமன்று; வாழ்ந்து பயன்கொள்ளவுமாகும். தமிழகத்தின் சமய இயக்கம், நான்மார்கள் நிகழ்த்திய தொண்டுகீர்த்த தொடர்ந்து செய்திருக்குமாலும் இன்றிருக்கும் அவலரிலை திலையளவுகூடத்து தோன்றியிருக்காது.

★

★

★

அடியார்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் செய்த தொண்டினை நாம் வழி வழி செய்யத் தவறிவிட்டோம்; அந்தத் தொண்டின் நெறி ஒல்லும் வகையாலெல்லாம் உயிர்ப்பிக்கப் பெறவேண்டும். அடியார்கள் செய்த தொண்டினைச் செய்கின்ற இயக்கங்கள் பெருகி வளரவேண்டும். அந்த அடியார்களிலும் பலர், மனித உடலில் நடமாடியவர்களுக்குத்தான் தொண்டு செய்தார்கள். பின்புதான் மனித உருவிலேயே கடவுள் வந்து அதை ஏற்றுக்கொண்டார். எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அங்கு காட்டவேண்டும்; பக்திமையால் பலகாலும் கும்பிடவேண்டும். அதுவே பெரியபூராணத்தைப் போற்றும் முறை அல்லது சேக்கிழார் பெருமானை வழிபடும் முறை.

தமிழர்கள் வரலாற்றறிவுக்கு எட்டாத காலந்தொட்டே சமயநெறியைக் கண்டும், அந்தெந்தியில் நீன்று ஒழுகியும் வந்துள்ளனர். தமிழகச் சமயநெறி செயற்கை வடிவம் கொண்டதன்று. சிறந்த வாழ்வின் படிமுறை வளர்ச்சியில் வளர்ந்து முழுமைநலம் பெற்ற பெருமை நெறியாகும். தமிழகச் சமயம். செம்பொருட்டுள்ளிவெணப்படும் “சித்தாந்தம்” என்று பெயர்பெறும். அஃதாவது, சிந்தனையின் எல்லை கண்ட முடிபு - முடிந்த முடிபு என்பது அதன் பொருளாகும். இன்று உலக அரங்கில் சமயநெறிக்கு மாறு பாடாக எழுந்துள்ள கடவுள் நம்பிக்கையற்ற கம்யூனிஸ்த்தை ஈடுகொடுக்கக்கூடிய உண்மைத் தகுதி, தத்துவக் செழுமை தமிழகச் சமயநெறிக்கே உண்டு. கம்யூனிஸ்த் கொள்கைக்கூடும் நமது சமய நெறிக்கும் இருக்கின்ற ஒரே வெறுபாடு கடவுள் நம்பிக்கை ஒன்றுதான். ஆனாலும் மனித உலகம் - அவற்றின் அமைப்பு சமநிலைச் சமுதாயம் ஆகிய துறைகளில் கம்யூனிஸ்த்திற்கும் நம்முடைய சமயநெறிக்கும் முரண்பாடுகள் இல்லை, என்பதை அறிவிக்க மதிழ்கிண்ணரோம். கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையினரால் எழுப்பப்படும் வினாக்கள் அனைத்தையும் இயல்பிலேயே வாழ்க்கையின் அனுபவப் படிகளில் ஆராய்ந்து தெளிந்து முடிவெடுக்கப் பெற்ற - வளர்ந்த ஒரு நெறி தமிழகச் சமயநெறி. “சிந்தையுள் தெளிவுமாகித் தெளிவிலுள் சிவமுமாகி” என்று திருமுறை சிறப்பிக்கும் இருநெறி. தமிழகச் சமயநெறி, கற்பனையிற் கருக்கொண்டதன்று; சிந்தனையிற் செழித்து வளர்ந்த செந்தெறி. தமிழகச் சமயச் சிந்தனையில் முன்னுக்குப்பின் முரண்ணிலை. அது நம் பிக்கைக்கும் ஏற்றது; ஜபத்திற்கிடமின்றித் தெளிவிற அமைந்த அருள்நெறியாகும். சிவம் பெயர் மட்டுமன்று. அதுவே இன்பம், மெய்யனர்வு, திருவடிஞானம், உவகம் எல்லாமே.

வாழ்க்கை அருமையானது; வாழ்வது ஒரு கலை; வாழ்க்கைக்கு நெறியும் முறையும் உண்டு; வாழ்க்கை இஸ்ட்சிப் நோக்குடையது; குறிக்கோள் இஸ்லாத வாழ்க்கை கூட்டச்சாம்பலுக்கே; குறிக்கோஞ்சன் கூடிய வாழ்க்கையே குவலயம் போற்றும் வாழ்க்கை என்று வாழ்க்கைக்கொரு “சிறப்பான குறிக்கோணச் சமய நெறிவழியாகத் தந்து மனித வாழ்க்கையை வனப்படுத்திய மொழியும் தமிழே”.

அன்பு

உடல் சார்ந்த அன்பு காமமே. கடவுள்பால் அன்பு, பிரேரணை அல்லது பக்கதி. அது தூய அன்பு. அதுவே அன்பின் பொருட்டு அன்பு. ஏதோ ஒரு தன்னை வாபாம் பெறும்பொருட்டு ஒருவரை நேசிப்பது சுயநல அன்பு. அது உங்களை இப்பூவுலகில் கட்டுப்படுத்துகிறது. உயிர்ப் பிராணிகள் அணைத்தையும் பகவானின் தோற்றுமாக நாராயண பாவளையுடன் நேசிப்பது தூய அன்பு. அது தெய்வீக அன்பு. அது விடுதலைக்குச் செலுத்துகிறது. தூய அன்பு மீட்ப வித்து, இருதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, உங்களைக் கடவுளாக மாற்றுகிறது. கடவுள் அன்பின் திருவருவே. அவர் ஓர் அன்புக் கடலே, நீங்கள் கடவுள்ளு பூதியடைய விரும்பினால் நீங்களும் அன்பின் திருவருவாகவேண்டும்.

— சுவாமி சிவானந்தர்

உலகமே ஒரு பெரிய சர்வகலாசாலை

(தெருமயாதீவத்தின் 25-ஆவது, குருமகாசந்திரானாக விளங்கியருளி அருளாட்சி செலுத்தியருளிய
ஸ்ரீலக்ஷ்மி கயிலிக் குருமணி அவர்கள்
திருக்கேதார யாத்திரை செய்தருளியருள்ள வழங்கியருளியது.)

வைதீகம் என்றால் இவெளகீக்கத்தின் முயற்சி என்பது அறிஞர். அதுபோல யாத்திரை என்பது உலகனுபவம் - உலகப் படிப்பு என்னம். இதன் மூலம் கல்வி கேள்வி காட்சி என்ற பல படியாலும் உணர்ந்து தெரிந்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. உலகமே ஒரு சர்வகலாசாலை போன்றது. கலாசாலைகளில் ஒரு சமயத்தில் ஒரு விஷயந்தான் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கும். யாத்திரையின் மூலமோ பல விஷயங்களை ஏக காலத்தின் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புண்டு. சர்வகலாசாலையில், படித்த பெரிய அறிவாளிகள் - பண்டிதர்கள் இருந்து போதிப்பார்கள். ஆனால் யாத்திரையிலோ படிப்பந்தேயில்லாத பாமரிலிருந்து பெரிய படித்த மேதாவிகள் பலரும் நமக்கு அறிவு கொளுத்திக் காக அமைந்து விளங்குகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் மற்றவரிடம் காண்முடியாத அனுபவ அறிவு விளக்கம் தெரியவரும். இவ்விதமாகப் பலரிடமிருந்தும் அரிதில் கிடைக்கக்கூடிய அறிவு நலத்தை நாம் அடையமுடியும். அதுவும் நம் இந்திய தேசத்தில் இந்தக் காலம் அதிகம். இமயத்திலிருந்து கண்ணியாகுமரி வரை பல்வேறுபட்ட சமயாசாரங்கள், நாகரிகங்கள், பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள், குண்நல் வேறுபாடுகள் உள்ளவர்களைப் பார்க்கி ரேரும். பழக்கிரேம். அதனால் எவ்வளவு பெரிய அறிவாளியாக இருந்தாலும் அறிவின் தேட்டத்தில் ஆர்வம் உடையவர்களுக்கு விஷயம் ஏதாவது கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும்; மற்றுக்கண்ணிலிருந்து தன்னீர் வந்துகொண்டே இருப்பதுபோல. ஆகவே யாத்திரையில் பலரையும் பார்க்கிரேம். பழக்கிரேம். கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்கிரேம். இதுவும் ஒரு கொள்ளின் கொடுப்பனவுதான். இதிலிருந்து படித்த விஷயங்களை அனுபவத்தில் வைத்துப் பார்க்கவும் வாய்ப்பேற்படுகிறது. ஆகவே மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆயுளில் ஒரு தடவையே னும் நீண்ட யாத்திரை செய்து வரவேண்டும். மேற்கூற பல தட்ப வெப்ப நிலைங்களில் 'சென்று வருவதாலும், பல தீர்த்தங்களில் நீராடுவதாலும், நம் முடிய ஆரோக்கியம் வளரும். அதனால் ஆயுள் வளர்கிறது. எந்த நிலையிலும் எதையும் தாங்கக் கூடிய உடல் வளிமையும், மன வளிமையும் கொடுக்கிறது. உணர்ச்சிவேகம் பண்பாடெழுது கிறது. எதையும் ஆய்ந்து அமர்ந்து தெரிந்து கொள்ளும் பொறுமை ஏற்படுகிறது. யாத்திரையில்

ஞானச்சாந்தி, சாந்தம், பொறுமை இவை உண்டாகின்றன. இவ்விதமாக நம்மை உருவாக்கிக் கொள்ள யாத்திரை அவசியம். குணநலமும், உண்மையும், தெய்வ நம்பிக்கையும், மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதில் ஆர்வமும், ஏனைய பிறவும் கிடைக்கின்றன. பெரியோர்கள் தரிசனம் கிடைக்க வழி ஏற்படலாம். அவர்கள் உபதேசம் கிடைக்க வும் வழி ஏற்படும். எல்லாம் செம்மையாகப் பெற்று வையத்தில் வாழ் வாங்கு வாழலாம். பொறுவாக யாத்திரையில் நமக்குத் தெய்வத் திருவருள் பூரணமாகக் கிடைக்கும். பேரின்பழும் கிடைக்கும், என்று தவணூளிகள் கண்டு சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முறையாகத் தொடங்கினார்களுச் சர்க்கருவும் வாய்க்கும் என்று தாயுமான அடிகள் சொல்லி விருப்பதையும் இங்கு நினைவில் கொண்டுவருதலை.

யாத்திரை இருவகையாலும் மேற்கொள்ளுதல் உண்டு. வெடிக்கையாகவும் பொழுதுபோக்காகவும் கருதிப்போதல் ஒருவகை. தலயாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை மூர்த்தி தரிசனம் கருதிச் சேரல் மற்றெல்லா வகை. இரண்டிலும் மூர்த்தி அனுபவ அறிவு பெற வாய்ப்புண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட பலனை இசித்து யாத்திரை செய்வதை விட நிஷ்காம்யமாகச் செய்வது மிக மேலானது. உண்ணால் இறைவன் நம்முடைய செயல் ஒவ்வொன்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறுன். அவனுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. அவன் செய்விக்க நாம் செய்கிறேம். இங்கு காம்யத்திற்கு இடமில்லை. காம்யம் எழுவது மலச் செட்டையில்லை. காம்யத்தழுந்தியவர்கள் அதனால் வரும் சிறு நன்மைகளையும் பெருந்திமைகளையும் அனுபவிக்கவேண்டும். ஆகவே இச்சை கட்டா தென்பதென்க. இதனை மனிவாசகப் பெருமான் "வேஷ்டத்தக்க தற்போய்நீ வேண்டமுழுதும் தருவோய்ந்தே..." என்று திருவாசகத்தில் குறித்துள்ளது யான்றி நோக்குதற்குரியது. வளர்ந்துவரும் "பற்றுக பற்றற்றுன் பற்றின் அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு" என அறிவிக் கின்றார். "நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானே இதற்கு நாயகமே" என்னும்படி தன் செயல்நிறுத்த திருவருள் உணர்வோடு யாத்திரையில் ஈடுபடுவோமானால் அவன்றுளால் அனைத்தும் கைக்கடும்.

இன்பம் செல்வம் எல்லாமும் அவனேயாதவின் நம் தகுதிக்கேற்ப ஆசைதீரக் கொடுப்பான். மூலபண்டாரம் வழங்குவான். நமையானும் ஈசன் நினைவாது முன்வந்து நிறுத்துவான். இறுதியாக அழிவாத இன்பத்தை அளிப்பான்.

இவ்வளவு வளத்தையும் நல்கும் யாத்திரையை மேற்கொள்ளும்பொழுது காலத்தை வீணை கழிக்

காமல் திருமுறை ஒத்துழும், பிறரை ஒத்து செய்துழும், கேட்டுழும், பிறரைக் கேட்பித்ததுழும் மிக மிக நல்லன. அப்பொழுதுதான் யாத்திரை பாரமில்லாமல் தெளிவாக எளிதாக இருப்பதைக் காணலாம். மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது ஜப்ட்காவத்தில் ஒருமுறையேனும் யாத்திரை சென்று திருவருள் நலம் பெற்று வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வார்களாக.

“வாழ்க உலகெலாம்”

அங்பு

தூய அங்பு பேரின்படுமே. தூய அங்பு இனிமையானது. அங்பாகப் பேசுக. அங்பாகச் செயலாற்றுக, அங்பாகச் சேவிக்குக. நீங்கள் விறைவில், பரவோக ராச்சியத்திற்குள் அல்லது பரம அமைதிக்குள் நுழைவீர்கள். பணக்கமை பணக்கமையால் ஒழிவதில்லை. ஆனால் அங்பாலேயே பணக்கமைக்குப் பதிலாக அங்பைக் கைம்மாறு செய்குக, சிறிது நேசிக்குக, ஆனால் நீள்காலம் நேசிக்குக. அங்பு நீடித்து நிரீஸ பெறும் இயல்புடையதாயிருக்கவேண்டும். அங்பு தெய்வீக ஊக்கம் அளித்து, ஓளிபெறச்செய்து, நாயகமாக நடாத்துகிறது. அங்பு ஹண்ணமையாகப் பெறுவது அல்லது உடன்படிக்கை பண்ணுவதன்று, ஆனால் கொடுப்பதே. அங்பு என்பது தனி நன்மை, மேன்மை, அமைதி தூயவாழ்க்கை முதலியலையே. அன்பே இப்பூவுலிற் சிறந்த விஷயம். அது சொந்த இருதயங்களை இணையவைக்கிறது. அன்பே மோட்சத்தின் அல்லது நித்தியானந்தத்தின் கதவைத் திறக்கவீல் திறவுகோல். அங்பு அங்பை ஊக்குகிறது. அங்பு உயிரினத்தின் உயிர் இரட்சகள்; அங்பு ஒரு தெய்வீக சஞ்சிலி. அது அழியாமை, பரம அமைதி, நித்தியானந்தம் ஏன்பவற்றை அளிக்கிறது.

— சுவாமி சிவானந்தர்

நாதனும் நல்லிசையும்

சங்கீத வித் துவான்

செல்வி விஜயகுமாரி இராமநாதபிள்ளை அவர்கள்
இருக்கொண்மலை. (இலங்கை)

ஓங்கார சத்தியஜோதியான இறைவன் திரு ஏகுவே நல்லிசையாகும். நாதருபியாக விளங்கும் நாதன் அசைவும் குழைவுங் கொண்ட அழுத இசையாக அனைத்திலும் ஒனிக்கிறோன். ஓம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருள் விரியின், நாதவிந்து எனப் பெறப்படும். இதில் முதன் நிற்பது நாதமே.

நாதனும் விளங்குவதும் நாதம். நாதமாய் விளங்குவதும் நாதன். சொல்லவில் இரண்டாய்ப் பொருள்ளவில் ஒன்றேயும் விளங்குகின்றன. நாதனும் நல்லிசையும் இந்நாதத்தை ஆகதநாதம் அநாகத நாதம் என்றும் பெரியோர் வகுத்திருக்கின்றார்கள். அண்டவெளியிலும் மனிதனின் மூலாதாரத்திலிருந்தும் உற்பத்தியாவது அநாகதநாதம். இதை உணர்ந்தவர்கள் யோகிக்கோ. நாதயோகியாகிய ஸ்ரீதியாக ராஜ கவாமிகள் அநாகதநாதத்தின் பெருமையைப் பலவாறு புதிந்து பாடியுள்ளார்கள். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது “ஸ்வராகஸ்தாரஸ்” என்ற கிருதியாகும். அதேது மனிதனுல் உண்டாக்கப்படுவது ஆகதநாதமாகும்.

இசையின் எவ்வளவைக் கண்டவரும் இல்லை. விண்டவரும் இல்லை. காலங்கண்டறியாத இசையைக் கணக்கிடமுடியாத அமைவுகள் பெற்றுவிளக்கும் இசையை முதன்முதற் கருத்தினில் இசைத்தவர்யார்? என்றுமே எவ்ராலும் விடைகாண முடியாத வினா. காரணம் அனுவினுள் அனுவாய், அண்டத்தின் அண்டமாய் அமைந்திவிளக்கும் ஆண்டவனே - ஆடல்வல்லானே அவ்விசை என்பதனாலாகும். அசையும் பொருளின் இசையாய் இனிக்கிறோன் இறைவன். இதனுலேயே இறைவனை “இசைவடிவினை” என்று இயம்புகின்றார்கள், இசைஞானிகளும் அருள்நலங்கொண்ட யோகிகளும். ஆடும் பெருமானுகிய நடராஜன் திருக்கரத்தில் டமருகமும், வாணியின் கையில் வீணையும், கோவிந்தன் கையில் குழலும் விளங்குவது இசைக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை இனிதே நமக்கு உணர்த்துகிறது. ஆகவின் தெய்வீகம் கமழும் திவ்யக்கலை இசையென்று கூறின் பின்கொகாது.

சாமலேதத்தை முதலில் இசைத்தவன் இறைவன். அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்தவனும் அவனே.

இதனால், சங்கரனுக்குச் ‘சாமகானப்பிரியன்’ என்ற திருநாமமும் வழங்கப்படுகிறது.

வேதநாயகன் கல்வாளின் நிழவிலிருந்து பண்டு நால்வருக்கு அறமுறைத்த நன்னேரமே, அவிலத் துக்கு இசையோதப்பட்ட இன்பவேளை என்றால் கையுண்டோ? மனிதவர்க்கத்திற்கு இறைவன் அளித்த வெகுமதிகளில் மாண்புமிக்கது - தெய்வீக மிக்கது இசையாகும். அரிய மானிடப்பிறவி எடுத் தோர் அரண்டிசேர மிகச்சிறந்த எளியவழி இசையாகும். சமயக்குரவர்கள், மெய்யடியார்கள், இசைஞானிகள் ஆகியோரின் வரலாறுகள் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

சைவத் திருநெறியின் திருநயன்களில் ஒன்றாக விளங்குவது திருமுறைகள். பன்னிருதிருமுறைகளில் அமைவை உற்றுநோக்கின், “ஓம்” என்ற பிரணவ மந்திரத்துள் அவை அடங்கியிருப்பது புல அரும். அருள்ஞானப்பாலுண்ட திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அழகு தமிழில் தம் மழலைத் திருவாயால் மலர்ந்தகுளிய “தோடுடைய செவியன்” என்ற திருப்பதிகம் திருமுறைகளை ஆரம்பித்து வைக்க, திருத்தில்லையம்பலவன் சேக்கிழார் பெருமானுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளிய “உவகேவாம்” என்ற திருப்புராணம் திருமுறைகளை நிறைவெசும்தகுஞ்சிறது. இங்கு உற்று நோக்கவேண்டிய அமசம் யாதெனில், இசைக்கலைக்கு இலக்கணமாய் விளங்கும் திருமுறைகள்தாம் தமிழ் வேதமாகவும் திகழ்கின்றன. திருப்பதிகத்தின் முதலெழுத்தாயமைந்த “ஓ” என்ற அட்சரமும் திருப்புராணத்தின் உற்றெழுத்தாய் அமைந்த “ம்” என்ற அட்சரம் ஒன்று சேரப் பிரணவ மந்திரம் பிறக்கும் அழகுதான் என்னே.

பண்ணிசையே முதலிற் தோன்றியது. அதன் அடிபோற்றிப் பின்வந்தவையே இராகங்கள். நல்லிசைக்கு உயிரும் உணர்வும் ஊட்டிப் பக்திப் பரவசங்கொள்ளச் செய்வன திருமுறைப்பாடல்கள். ஆண்டவனுடைய “அருள்பெற்று ஆனந்த பரவசம் கொண்டு இறைநிலையில் ஒன்றித்திருந்து சமயக்குரவர்கள் பாடியகுளிஞர்கள். அதைக் கேட்டுப் பரவசங்கொண்டான் பரமன். இதன் விளைவு சைவ

சமயம் பெருமைபெற அற்புதங்கள் பல நிகழ்ந்தன. அவனிடைய ஆச்சரியமுற்றது. அகமகிழ்ந்தது. “பழைய என்பு பொற்பாவையாகவும்”, “கொலை செய் யானை குவிந்து பணியவும்”, “முதலை வாயுண்ட பின்னைய நல்கவும் வைத்தது எது? இறைவனுடைய நல்விசையே. நால்வளை மார்க்கத்தில் ஒழுக்க நிலைக்கு - நெறிக்கு விளக்கந்தந்தவர்கள் சைவரமயக் குரவர்களோ. அவ்வழியில் அவர்கள் அரணை அடையவைத்தது எது? அதுவும் பண்ணிசையே. “தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறி யேன்” என்றாருளினார் அப்பர் பெருமான். “ஆழிசை இசைப்பயனும்” என்று ஏத்தினார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். இவையெல்லாம் வளி யுறுத்துவது எதனை? இறைவனே இசை: இசையே இறைவன் என்ற பேருண்மையைல்லவா!

வெள்ளியங்கிரியைப் பெயர்த்தெடுக்க முனைந்த இராவனேஸ்வரன், அடுக்கற் கீழக்கப்பட்டு அல்ல அற்றார். அவ்வழிப் போந்த வாகீசமுனிவர் அவன் அல்லவுக்கிரங்கி, “சாமகாளப்பிரியா” என்று குறிப்பாறுணர்த்தினார். இராவனேஸ்வரன் உடனேயே பண்ணஞ்சும் சாமகீதம் பரிவுடன் பாடினான் பரங்கன் திருவள்ளும் மகிழ்ந்தது; பல வரங்களும் பரிசிலக்கும் இராவனேஸ்வரனுக்குக் கிடைத்தன.

மேலும், சுங்கை திரிமூர்த்திகளின் வாழ்விலும் இசையானது இயம்புதற்காய் பல அற்புதங்களையும் நல்விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நாத உபாசணையால் நாதன் அருங்பெற்ற அந்த மகான்கள் இசை உலகுக்கு ஆக்கி அளித்துள்ள உருப்படிகளே இதற்கு நம்சான்றுகளாகும். தெய்வீகங்

கமழும் பாடல்கள் என்ற காரணத்தினால்ரூன் இவை இன்றும் தெய்வீகப் பெருமையோடு இந்திலவுக்கில் விளங்குகின்றன.

இசை பரிசுத்தனிடத்திலேயே செறிந்து விரிந்து பரந்து பயன்கொடுக்கிறது. காரணம் கள்ளாமில்லை உள்ளத்திற்குள் கடவுள் உறைவான். எனவே அங்குதானே அவன் இசையும் விளங்கும்.

இசையைக் கொடையாகப் பெற்றவர் முற்பிற வியில் இறைவனுக்குத் தேஞ்சிடேகம் செய்தவரென் ஆண்களேர் கூறுவர். இதை மெய்ப்பித்துள்ளார்கள் சமயக்குரவர்களும். சுங்கை ஞாவிகளும். இசையைப் பயின்றவர் எப்படிப் பாடவேண்டும் என்றும் அவர்களே கூறுகின்றார்கள். “காதலாகிக்கிந்து கண்ணீர் மல்கி” ஒதவேண்டும், என்றாருநு கிண்ணர் சம்பந்தப் பெருமான். “நெக்கு தெக்குகுகி வைந்து வைந்து பாடவேண்டுமென்கிண்ணர் மணிவாசகப்பெருமான். இசைக்கவைஞ்சின் வட்சணம் எவ்வளவு அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாடுபவர் உள்ளாம் உருகிப் பாடுவாரோயானால், கேட்பவர் உள்ளாம் என்ன, உடலமே உருகும். அத்தகைய மகாசக்தி இசைக்கு உண்டு.

இவற்றால் நாம் உம்தனைர் வேண்டியது யாதெனில், இறைபக்கியோடமெந்த இசைதான் மனிதனைப் புனிதனுக்கி அவன் மாண்டி சேர்ப்பிக்கும் ஆகவே, அற்புத சக்தி வாய்ந்த நல்விசையை நாடிக்கற்றுணர்ந்து, நாதனைப்பாடி நற்கதி பெறுவேமாக.

“பண்ணின் இசையாகி நின்றும் போற்றி பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி”

இறைவன் பிறப்பு, இறப்பு இல்லாதவன். இவ்வுலகில் எப்பொருளுக்கும் நோற்றம் உண்டேல்மறைவும் உண்டு; ஆதி இருந்தால் அந்தம் உண்டு. முதலிருக்குமேல் முடிவும் உண்டு. இவை எதுவும் இல்லாதவன் இறைவன். அவனுக்கு ஆதியும் இல்லை; அந்தமும் இல்லை. அதனால்தான் மணிவாசகப் பெருமான் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ் சோதி” என்று பாடுகின்றார். அவன் முன்னைப் பழும்பொருட்கும் முன்னைப் பழும்பொருளாக இருப்பவன். ஆதி அந்தம் இல்லாத இறைவனை - அநாதி என்றும் கூறுவர். இன்றும் கூறப்போனால் எந்த நிலையிலும் மாற்றம் இல்லாதவன். என்றும் ஒருபடித்தாய் இருப்பவன். அதனால்தான் அவனை இயற்கை என்று கூறினர் முன்னோர்.

இன்று எதை எடுத்தாலும் இயற்கை என்று சொல்வதைக் கேட்கின்றோம். நம் ஹரில் ஒரு

சோலை இருந்தால் “ஆகா இயற்கை என்ன அழகாக இருக்கிறது” என்கின்றோம். செவ்வான்ததைப் பார்த்தால் இயற்கை என்கின்றோம். அது தவறு இன்று நாளை என்று இல்லாமல் என்றுமே மாருத தாக ஒரு நிலையிலேயே இருப்பது எதுவோ அதுவே இயற்கை என அழைக்கப்பெறும். ஆகவே இறைவனை அந்திலையில் உள்ளவன். பிறவெல்லாம் காலவெள்ளத்தில் கரைந்துபோகக்கூடியன. ஆதவின் இறைவனையே இயற்கை என அழைத்தல் தகும்: அவன் எந்தாசெயல் செய்தாலும் விகாரப்படுபவன் அல்லன். அவன் அவிசாரி. எனெனில் தினைவு மாத்திரையிலேயே காரியங்கள் ஆற்றும் தன்மையடையவன். இத்தகைய தன்மைகள் உடைய இறைவனையே அப்பராதிகள் முதற்கண் “பிறப்போடு இறப்பு என்றும் இல்லாதரன் கான்” என்று கூறுகின்றார்.

— தருமயாநினம் 26-ஆவது குருமகாசந்திதானம் அவர்கள்

சௌகாலிக சூதாரணை நெறியின் சமரசம்

உயர்திரு டி. டி. நானாயக்கார அவர்கள்,
இளைப்பாறிய வித்தியாதிபதி, பாணந்துறை. (இலங்கை)

இந்த மதம், என்றே எப்பவோ தோன்றிக் காலம் வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலைமை விளை உடையது. இந்தியா அதனைச் சூழ்ந்து இந்து சமுத்திரம், இந்து நதி, அதன் பள்ளத்தாக்கில் இந்துக்கள் வாழ்வது, இவர்கள் பண்பாட்டில் எழுத்தது இந்து நாகரிகம்; இது மிகவும் தொன்மையானது; பழங்குமிகு உடையது; என்று கருக்கி விடவாம். இவை யாவும் இன்றைய தொல்பொருள் ஆயுங்கள்து ஆராய்வில் எழுத்த உண்மைகள். உலகம் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்துக்கள். இதனை நினைவுபடுத்திக்கொள்வதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சௌகாலிக சமயத்தின் புராதனமான இவிங்க வழி பாடு முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானது அருந்துவத் திருமேனி வழிபாட்டைக் குறிக்கின்றது. இம் மாபெரும் தத்துவத்தின் உண்மையை விரிப்பின், என் பேச்க நீண்டுவிடும். அதுபற்றி சௌகாலிகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். ஆயினும் இதுபற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகின்றேன். இந்த உலகம், இரண்டு பொருள் இவ்வாமல் ஒருபொருள் அமையவில்லை என்ற உண்மையைக் கொண்டுள்ளது. குடு - குளிர்; குரியன் - சந்திரன்; இரவு-பகல்; ஓன்று - பல; உண்மை-இன்மை; ஆண் - பெண்; மக்கள் - மாக்கள்; இப்படி யே கொண்டே போகலாம். எனவே இரு சக்திகளின் உண்மைப்பாட்டை விளக்குவது இவிங்க வழிபாடாகும். சக்தியும் சிவமுமாகிய இருபெரும் இமைப்பை உடையது. இவிங்கம் என்ற அருந்துவத் திருமேனி வழிபாட்டை, ஆயிர 'அர்த்தநாரீசுவரர்' தோற்ற மாக்கினர். அந்த உண்மைப் பொருளை, ஞானப் பாலுஷ்டத்திருநூனசம்பந்தமுற்றத்திநாயனுர் அம்மை அப்பராக்கக் கண்டு, "தோடுடைய செவியன்..." அதாவது தோடு பெண்கள் அனியும் காதனியைக் குறிக்கின்றது. செவியன் காதை உடையவன் என்று ஆண்பால் விருதிவைத்துப் பாடியருளியதால் சிவகீக்குறிக்கிறது. எனவே பெண்ணும் ஆனு மான (தோற்றம்) என்று ஆண் பெண் உரு இரண்டறக்கலந்த தன்மையைத் தனது முன்றுவது வயதில் தேவாறத்தில் குறிப்பிட்டருளின்றுர். சேக்கிமார் கவாமிகள், தாம் பாடுதற்கிருந்து அடியார்கள் வரவாருகிய பெரியபூராணத்திற்குக் காப்புச் செய்யுளை எவ்வாறு தொடங்குவது? என்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்த பொழுது "உலகெலாம்" என்று

இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளிய பாடவில் "மவர் சிவம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்" என்று சேக்கிமார் கவாமிகள் தமது பாடவில் குறிப்பிட்டருளுகின்றார்கள். இங்கே மஹாதி சிவபெருமானையும் சிவம்படி மஹாதேவியாரையும் குறிக்கும், அந்த நாரீசுவரர் வடிவினைக் காட்டுகின்றது. இவை போன்ற கருத்துக்கள் இந்து மதத்தின் புராதன இவிங்க வழிபாட்டின் தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய வழிபாடு இந்துக்களோடு தொடர்பு கொண்டு வாழ்ந்த, சுமேரியர், பார்ஷவையியர், எகிப்தியர் போன்றேரிடமும் இருந்ததாகவும் அங்கிருந்து ஜூரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பரவியதாகவும் தொல்லியல் வரலாறு கூறுகின்றது. இவிங்கங்கள் அவ்விடங்களிலும் நிலத்தின் கீழிருந்து தொல்பொருள் ஆயிவு அறிஞர்களால் எடுக்கப்பட்டிருப்பது இதற்கு ஆதாரம். "அந்த இன மக்களின் பணபாடுகளையும் கலாச்சாரங்களையும், ஆத்மீகத் தத்துவங்களையும் அறிந்த ஏனைய இனத்தவர்கள் இவர்களது ஆத்மீக தத்துவ நெறியை இந்துமார்க்கம் என அழைத்தனர்.

இந்து மதத்தில் காலவெள்ளத்தின் போக்கில், கொள்கைகளும் வெவ்வேறு வகையில் மாற்ற தொடங்கின. முழுமுதற் கடவுள் என அவர்கள் கருதிய சிவனை வழிபாடவாயினர். இதனால் சிவ சமயம் சௌகாலிக சமயம் என அழைக்கப்பட்டது. சிவம் என்ற தெய்வம் உயிர்களைப் படைத்தலும் உயிர்களைக் காத்தலும், அவற்றை அழித்தலும், அருள்ளும், மறைத்தலுமாகிய ஐந்து தொழில்களை (பஞ்சகிருத தியங்களை) உடையவராகிறார். இத்தொழில்களை நிகழ்த்தும்போது, பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் என்ற திருநாமங்களைப் பெறுவர். சௌகாலிக உண்மையை ஒப்பற்ற தலைவனுகிய இறைவனைப் பதி என்றும், உயிரினங்களாகிய ஆண்மாக்களைப் பசு என்றும், அந்த ஆண்மாக்களைச் சார்ந்து இறுகப் பின்திது நிற்கும் மலங்களை (அழுக்குகளை) பாசம் என்றும் இவை அநாதியாகவே உள்ள பொருள்கள் என்றும் முப்பொருள் உண்மையை நன்கு வலியுறுத்தி வழகிறது. இந்நிலைமை ஆத்மீக நூல்த்தில் இந்துக்கள் முன்னேறியவரலாற்றின் அறிகுறியாகும். மும்மலங்கள் அகன்றதும் இறைவன் ஆண்மாக்கள் சேரும் முத்தி நிலைபற்றிப் போதனை புரிந்த துசிவசமயம் அவ்வது சௌகாலிக.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வீர்” “இறைவன் ஆத்தியில் எல்லோரும் சமம்” என்று வாழ்ந்த சைவசமயச் சூழில், ஒருபெரும் குறுவளி விசியது. சமரச நல்வாழ்வில் வளர்ந்த திராவிடச் சமுதாயத் தீவிரான் ஒரு புதிய சமூகம் நுழைத்தது. அது சமஸ்கிருத மொழியைத் தாய் மொழியாகவுடைய ஆயிய சமூகம். இச் சமூகத்தினர் இந்திய மண்ணில் புதுந்ததும் திராவிடரின் சைவசமயத்தில் - இந்து சமயத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சைவசமய நெறியில், வருணுச்சிரம பாகுபாடுகளும், வேதங்கள் மூலமாக யாகங்களும் தோன்றின. அந்தணர் (பிராமணர்) அரசர் (ஷத்திரியர்) வணிகர் (வைசியர்) வேளாளர் (குத்திரர்) என்ற இனப் பிரிவுகளும், கோமேதயாகம் (பக்ககளைப் பலியிடுதல்) அஸ்வமேத யாகம் (குதிரைகளைப் பலியிடுதல்) போன்ற யாக வகைகளும் சைவசமயத்தில் தோன்றின. சமரச நெறியுடன் வளர்ந்த சைவசமயம், எனிய மதங்கள் அதன் மூலில் தோன்றக் காரணமாயிற்று. சைவ நெறியிலிருந்து வழுவிய சமரச நெறியும், யாகங்களிலுள் ஏற்பட்ட ஜீவ ஹிமசெயும் வேறு மத தாபகர்களுக்கு வாய்ப்பை அளித்தன.

வருணுச்சிரம விதிகள் சைவசமயத்தில் புதுந்த பொழுது சைவ ஆலயங்கள் தாழ்ந்த வருணுத்தவர் களிலிருந்து மெஸ்ல் மெல்ல விலகத் தொடங்கின. எல்லோரும் சமமாக ஆலயங்களில் இறைவனை வழி படும்நிலை தளர்ந்து போய்விட்டது. அதோடு நின்று விடராமல், வருணுச்சிரம விதிகள் நடைமுறைப்பட்ட பொழுது, உயர் குலத்தவர்களுக்குள் அகப்படாத வர்கள், உயர்குலத்தவர் வீடுகளிலும், பொது நிலையங்களிலும் புக்கணிக்கப்பட்டனர். ஆயிர் வரவும் வேதங்களும் சைவசமய சமரச நெறியில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியபோது, ஆலயங்களில் பணிபுரிந்த பிராமண குலம் மேலோங்கியது. பிராமணர்க்கு அரசர்களும், மாணியங்கள், மந்திரிப் பதவிகள் ஆகியன கொடுத்து, பெருமதிப்பு அளித்தனர். அரசர்களுக்கு மந்திரியாக ஆஸமயம் பிராமண வகுப்பினர் அமாத்தியப் பிராமணர் என்று அரசுகள் சுவாமி பெற்றனர். ஆளும் ஒடுக்கத்துடன் இறைவனை வழிபாடு செய்யும் புனித ஆலயங்களில் ஆணவும் தலைகார்ட்டத் தொடங்கியது. கடவுளின் இல்ல மாகிய கோயிலில், கீர்ப்பக்கிரகம் (மூலஸ்தானம்) வரை குலத்தால் உயர்ந்த பிராமணரும், அவ்வாதேர் கோயில் முன்மண்டபம் முதல் வீதிகள் வரையும், அத்தகுதியும் அந்த குலத்தவர் வீதிக்கு அப்பாறுமாக-ஆண்டவன் சந்தியில் வழிபாடு செய்தனர். கோயில் மூலஸ்தானம் வரை சென்று இறைவனுக்குப் பூசை செய்வோர் தாம் மனிதகுலத்துள் உயர்த்தோர் என்று பெருமிதம் கொள்ளவும், அடுத்த வருணத்தவர்கள் தங்களிலும் தாழ்வான் ஓர் இனம் ஆலயவழிபாட்டில் தங்களுக்கும் அப்பால் நின்று தரிசனங் செய்வதுகண்டு ஆறுதல் கொள்ளவும், அடுத்து இறைவனுக்கு அறுகெடுத்து அர்ச்சனை புரிவதைக்கூட பார்க்க முடியாதவர்களாக வேதனை

யற்று வேறுக நிற்கும் நீரினுமாக ஆலயவழிபாடு நடைபெற்றது. இன்றும் சைவ ஆலயங்களில் இந்த நிலையாற்றமில்லாது இருக்கிறது.

ஆலயத்தின் பேரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுத்தறிவு படைத்த மனிதனே இன்னும் விமோசனம் பெறுகிறார்கள், மனிதனின் ஆணைக்குப்பட்ட அற்ப விலங்கினங்கள் விமோசனம் பெறுவதற்கும் மனிதனது ஜீவகாரணய சிந்தனை வேண்டுமல்லவா? ஆலயங்களில் பலியிடுதலாகிய செயல்கள் ஒழிக்கப் படாத நிலை இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் இருந்தமையை உலகப் பெரும் புலவகுகிய திருவள்ளுவப் பெருமாளின் பின்வரும் திருக்குறளின் கருத்தின் மூலம் நன்கு தெரிகின்றது.

“ஆவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டனின் ஒன்றன் உயிர் செஞ்சுத் துங்னுமை நன்று”

அதாவது ஆயிரம் வேள்விகள் செய்து அவிர்ம் பாகம் இறைவனுக்குக் கொடுப்பதிலும் பார்க்க, ஒரு பிராணியின் உயிரைப் போக்கி, அதன் ஊனை உண்ணுமை நல்லது. என்று சைவ நெறியில் ஏற்பட்ட - சைவ நெறிக்குப்படாத யாகம் செய்யும் கொள்கையைக் கண்டித்துக்கொள்கிறார் திருவன்ஞாவப்பெருமான்.

இதே காலப்பகுதியிலேதான், கவிலவஸ்து நகரத்திலே இந்த மதநெறியில் வாழ்ந்த ஆத்திரிய குலத்திலே ஒரு புரட்சிக் குரல் ஏறுத்தது. நாடாளம் பிறந்த அரசிளங்குமரங் சித்தார்த்தர் சிந்தையிலே ஒரு நாடுகுதையம் தோன்றி, பெளத்த ஜோதியாகச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்தது. அப்பிரகாசம் இரு எண்டந்துள்ள எங்கும் பரவியது. எந்த உயிர்க்கும் தீங்குப்பரியாத கருணை உள்ளத்தால் அவர் போதனை கள் சாதனைப்பட்டன. நான் முன்னர் கூறியவாறு சைவசமயத்தில் ஏற்பட்டகுறைபாட்டினுல் பெளத்த மதம் வேகமாக வளர்த் தொடங்கியது.

ஆயினும், சைவ சமயம் பலவீணமடைந்து தளர்ந்துபோகும் நேரத்தில்தான், சைவ சமயக் குரவர்கள், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், ஆதி சங்கராச்சாரியர் தொன்றினார்கள். திருநாவுக்கரசு கவாமிகளும், திருநூளாசம்பந்தமூர்த்தி கவாமிகளும் ஒரே கால எல்லைக்குள் வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் சைவசமயம் மக்கள் வாழ்வில் பலமிழுந்துள்ள காரணத்தை உணர்ந்தார்கள். “சாத்திரம் பல பேசும் சமூகர்கள், கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என்ற செய்வீர்” என்ற பகுத்தறிவு முழுங்கியது. புரட்சிக் குரல் ஒவித்தது. வடமொழி மந்திரங்களால் இறைவனின் அரசுக்கிப்பதிலும் பார்க்க, பைந்தீந் தமிழில் அருட்பாடல்கள் புனைந்து தேவாரங்கள் மூலம் இறைவனை வாழ்ந்து எண்குதுதல் மேவான்து எனக்குருதினார்கள். மழலீத் திருவாய் திறந்து, ஞான சம்பந்தப் பெருமான் பண்ணேடு தேவாரப்பாடல் களைப் பாடியகுளினார்கள். மூன்றும் பின்னும் அவரைத் தொடர்ந்து தாண்டவலேந்தராகிய திருநாவுக்கரசு கவாமிகள் உழவாரத் தொண்டென். தேவாரப் பாமாலை புனைந்து பரம கௌப் பரவசம்

படுத்தினார்கள். அடுத்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரப் பகுகங்களைப்பாடி, வேண்டியவாறு வேண்டியது பெற்று இறைவளையுமே ஆட்கொள்கின்றார். இவர்களுக்கிடையில் வாழ்ந்து ஏனைய சைவசமய நாயன்மார்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளும் சைவ நெறியின் சமரசவாழ்விற்குப் புத்துயிர் அளித்து திருவருட்பொலிவினை மின்டும் அளித்தன. நாயன்மார்கள் திருக்கோயில்களை இறைவன் திருவருள் வெள்ளம் நிரம்பிய தடாகங்களாகக் கருதினார்கள், அவ்வள்ளுமே கருதியும் வழிபட்டார்கள். ஆன்டவன் சுந்தியில் தங்கள் பிறவீ நோய் நீங்கத் தேவாரங்களை ஒதிக் காதலாகிக் கசிந்து கள்ளீர் மல்கினார்கள். தொழில் மூலம் இறைவன் தொண்டு வாழ்வு வாழ்ந்து காட்டிய குரவர் குலத்தில் பிறந்த திருநீலகண்டநாயனார், ஆடைநெங்யும் இந்தத்தில் தோன்றிய அமர்நீதிநாயனார், பிராமணர் குலத்த வர்க்கு நிலையும் காத்த புலையர் குலத்தில் பிறந்த நந்தஞ்சௌபோன்ற நாயன்மார்கள், சிவபெருமானுக்கே அன்புழன்டு - அடிமையாகி இறைவளை அடைந்த பக்குவ நிலைகண்டு அந்தநேரத்தில் இருந்த சாதிப் பாருபாடு சைவநெறியில் மறதிவாய்ப்பட்டது.

வேத காலத்துக்குமுன் இந்து மதத்தில் சமரச நெறியோடு மக்கள் ஆத்மீக வாழ்வு வாழ்ந்த வரலாறு பற்றியும், வேதகாலத்தில் வருணாச்சிரய கட்டுப்பாடுகளாலும், யாகத்தின் பேரால் பகவதை போன்ற மற்றும் உயிர்வதைகள் - ஜீவஷமிஸ்சைகள் இடம்பெற்றதாலும் சைவத்தில் ஓர் வீழ்ச்சிரிசை எற்பட்டுமை குறித்தும், இவை காரணமாக வேறு புதியமார்க்கங்கள் எழுந்தமை பற்றியும், சைவ சமயக் குரவர்கள், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் காவல்கள் சைவசமயத்தின் பொற்காலமாகவிளங்கிச் சைவநெறியில் சமரசம் பேணப்பட்டுமை பற்றியும் நான் அறிந்தவரையில் கருக்கமாகச் சொன்னேன். இனி சமயக்குரவரிற் காலத்தால் பிறப்பட்டவர் எனக்கருதும் மாணிக்கவாசக சவாயிகள் காலத்தில் சைவ சமயத்தின் நிலைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் கி. பி. ஒன்பதாம் நாற்றுண்டென வரலாற்று அறிஞர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர். மாணிக்கவாசகர் என்னும் பொழுதே செந்தமிழ்த் தென் ஊற்றெடுக்கிறது. திருவாசகம் என்ற சொல்லில் தேன்குலி பாய்கின்றது. திருவாசகத்தைப் பாடுவது கேட்டால், அந்தத் தேங்கு கேட்பவர் செவிகளுக்கும், மனங்களுக்கும் நல்லிருந்தாய் - அருளாழுதமாய் இனிக்கின்றது. தமிழ்னாம் கமர்கின்றது. இதனை உணர்ந்தவரான மொழியால், இனத்தால், சமயத்தால், தேசத்தால் வேறுபட்டவராகிய, வணக்கத்துக்குரிய போப்பையர் அவர்கள் திருவாசகத்தின் இனிமையை - தெய்வீகத் திருத்தினை அனுபவிப்பதற்காகவே தமிழ்மொழி கற்று அடங்கின் திருவாசகத்தைத் தமிழிலிருந்து ஆங்கி லத்தில் அழகாக மொழிபெயர்த்து உலகுக்களித் தார்கள். இதிலிருந்து திருவாசகத்தின் மகின்மையை

யும், அதன் தெய்வீக இனிமைச் சிறப்பினையும் மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் தெய்வீகப் பெருமையையும் நன்கு தெரிகின்றது.

மாணிக்கவாசகவாயிகள் காலத்தில்பெனத்து மதம் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வேகமாக வளர்ந்திருந்தது, என்பதை நான் சொல்லவில்லை. மணிவாசகப் பெருமானது வாழ்க்கை வரலாற்றில் வேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மாணிக்கவாசக சவாயிகளுது தெய்வீக வாழ்க்கையும், திருவாசகத் தேவின் தெய்வீகமும் அப்படியான ஒரு குழந்தையை ஏற்படுத்தியிருக்கமுடியாது என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

சிவபுராணத்தைப் பாடத் தொடங்கிய மணிவாசகப் பெருமான் ஆரம்பத்திலேயே, “அவன் அருளாலே அவன்தான் வணக்கி” என்று, இறைவனை வணங்குவதற்கும் கடவுள் அநுக்கிரகம் வேண்டும், இறைவன் துணை வேண்டும் என்று தன்னை மறந்த நிலையில் பாடுகிறோர். இத்தகையவரது திருவாசக மணிகளும் அத்தகையனவே, பரிபக்குவ நிலை அடைந்த அவர், கேவலமான தர்க்க சம்பிரதாயங்களில் தனது தெய்வீக அறிவைச் - சிந்தனையைச் செலுத்துவாரா? இதனை நாம் நன்குணர வேண்டும். இதுபற்றிய பிரச்சினைகளைச் சைவசமய சமரச வாழ்வுக்கு அர்ப்பணமாக்கி, ஆதியிலிருந்தே தோன்றிய இந்துசமயமே ஏனைய மதங்களின் தாய்மதம் என்பதையும், எந்த மதம் தோன்றினாலும் சைவசமயத்தின் - இந்துசமயத்தின் மூலக் கொள்கைகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டு கிளைத்து எழுகின்றன, என்பதையும் இங்கு வளியுறுத்திக் கூறுகின்றேன். மதங்கள் சமரச நெறியிலிருந்து வழுகும் போது அதே நோக்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இன்னேரு சமயம் கிளைவிடும், என்ற உண்மையினை நாம் உணர்தல்வேண்டும்.

எனவேதான், சர்வமத பிடங்களும் சமரசமான பாதையில் ஒன்றுபட்டு மக்கள் வாழ்வு ஆதிமீக வாழ்வாக மலர ஆவன செய்தல் வேண்டும், இந்த மேலான பரந்த தோக்கத்திலேயே திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறிமந்றம் தடாத்தும் இச் சைவத்திருமுறை மாநாட்டில் என்னையும் பேசுமாறு நமது அன்புக்குரிய மன்றச் செயலாளரும், மன்ற உறுப்பினர்களும் பணித்தனர். இதற்கு மீண்டும் நான் அவர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றி தெரிவித்து, எனது கருத்துக்கள் சரியானவையோ அல்லதவையோ அதனை அமைதியுடன் கேட்ட பேரவையோர்க்கும் நன்றிகூறி அமைகின்றேன்.

சுகோதாரர்களை வணக்கம்.

ஓன்றே உலகம், ஒருவனே இறைவன்.

வளர்க சைவத்தின் சமரசம்.

“தென்னாட்டைய சிவனே போற்றி!

என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!!”

வணக்கம்.

(1979ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மன்றத்தின் சைவத் திருமுறை விழா - 24ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் ஆற்றிய பெருளை)

வெள்ளிலிழா மவர்

அன்பு என்னும் அரண்

அன்பு காட்டுதல், பிறர் கேட்டபின்பு செய் வது மனிதர்க்கு அழிகில்லை. உள் மனத்தில் மனி தத் தன்மை இருக்குமேயானால் இயல்பாக அன்பு கரக்கும்.

பிற மனிதனை மிருகமாக நிலைக்கும் மரமனைய மக்கள் இருக்கிறார்கள். பிறமனிதனை மரமாக நிலைக்கும் மிருகங்கள் மக்கள் வடிவில் இருக்கிறார்கள். பிறமனிதனை மனிதனுக நிலைக்கும் மனிதர்களும் ஒரு சிவர் இருக்கிறார்கள்.

மரமாக, மிருகமாக நிலைக்கும் மனிதர்கள் வடி வத்தால் மனிதர்கள், உள்ளத்தால் அன்பு இல்லாத என்புதோல் போர்த்த உடம்பினர்.

தன்னெத்த மனித ஜீவனை மனித உருவத்தோ இம் உள்ளத்தோடும் அனுகுவதும் சம அந்தஸ்து தகுவதும் யோகிகளால் முடியக்கூடிய காரியம். தம மை மனிதனுக எவ்வொரும் எண்ணினால் போதும், நாம் யோகம் செய்தவர்கள். பூமிதனில் இதனைவிடச் சிறந்த அதிர்ஷ்டம் வேறு எதுவும் இல்லை.

அன்பு இருக்கும் இடத்தில் மோதல் குறையும், பொறுமை தியும். நம்பிக்கையும் நல்ல எண்ணாமும் மேலோங்கும்.

அன்பு காட்டுதல், முகமன் கூறுதல், வணங்கி ழுரை வணங்கல், வாழ்த்தினரை வாழ்த்துதல், இவை அற்பமான நன்றிக்கடன்கள். ஆயினும் நம் மில் எத்தனை மனிதர்களிடம் இந்தப் பண்பு இருக்கிறது,

மனித குலத்திற்கு அனுசக்தி தருவது அன்பு.

அன்பு பிறக்குமிடம் இல்லம்.

அன்பு வளரும் இடம் வீடு.

அன்பு போற்றப்படும் இடம் அனுவலகம்.

அன்புக்காகத் தவம் செய்யவேண்டிய இடம் சமுதாயம்,

அன்பே உருவமாக ஆர்வமே வடிவமாக அமைக்கிறப்பது திருக்கோயில்.

அன்பின் சிகரம் நமது நாடு.

அன்பை விட்டுக்குள் - வெளியில் - குலத்தின் காணத் துடிப்பவர்கள் நல்லவர்கள்.

கையில் பணமும் பணப்பையும் இல்லாமல் அன்பை நெஞ்சாரச் சமந்துகொண்டு போனால் போதும்.

அந்த அன்பை அநேகர் வரவேற்பார்கள்,

அந்த அன்பை அநேகர் வந்தனைசெய்வார்கள்,

அன்புக்கு விரை அன்பே!

வையகத்தில் இன்பங் கண்டவர்கள்

வையகத்தில் சிறப்புக் கண்டவர்கள்

இவர்களுக்கு அரனுக இருப்பதை ஆராய்ந்தால் நாம் வந்து நிற்குமிடம்

அன்பெனும் அரனுகும்.

“சசனுக் (கு) அன்பிலார்

அடியவர்க்கும் அன்பிலார்

எவ்வெரிக்கும் அன்பிலார்

தமக்கும் அன்பிலார்.”

-- சிவஞானசித்தியார்

அமைதி

அமைதி ஒரு திவலிய இயல்பு. அது ஆன்மாவின் ஒரு குணம். அது பேராவலுள்ளவரிடத்தில் நிலைத்திருப்பதில்லை. அது புளித இருதயத்தை நிரப்புகிறது. அது காம வீகாரமுள்ளவர்களை விட்டு நீங்குகிறது. அது தன்னவமுட்டயவர்களிலிருந்து நழுவுகிறது. அது பரமஹமசர்களின் அளி.

— சுவாமி சிவானந்தர்

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

திருமுறைகள் ஒத்தித் திருவருள் பெறுவோம்

திரு. தி. ந. சிங்காரவேல் முதலியார் அவர்கள், பி. ஏ. பி. எஸ்.

‘‘ஆசையருப் பாசம்விடாய் ஆனசில பூசைபண்ணுப்
நேசமுடன் அஞ்செழுத்தை நீ நின்றயாய் -- சீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஒதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்’’

— குருஞானசம்பந்தர்

உவைகத்திலே பிறந்த நாம் எல்லோரும் துன்ப மில்லாத வாழ்வு வாழ முடவே விரும்புகின்றோம். ஆனால், எல்லோர்க்கும் இன்ப வாழ்வு அமைவ தில்லை. வாழ்க்கையே ஒரு பெரிய கடும் போராட்டம் போதுள்ளது. அந்த வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக ஒரு சக்தி நம்மை இயக்குவதை அனுபவ வாயிலாக நாம் உணருகிறோம். இன்னெதன்று வகுத்துரைக்க மாட்டாத ஒரு சக்தி நம் எல்லோரையும் ஆட்டுவிக்கிறது. அந்தச் சக்தியைத்தான் நாம் ‘‘கடவுள்’’ என்றும் ‘‘தெய்வம்’’ என்றும் கூற கிறோம். அந்தச் சக்திதான் நமக்கு வேண்டிய நன்மைகளைக் கொடுக்கிறது. நம்மை நல்லவர்களாகத் திருத்தி நல்வாழ்வு வாழுச் செய்கிறது. அந்தச் சக்திதான் நம்மை ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருக்க உதவுகிறது. அதுவேதான் நமக்குப் பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருகின்றது. போகமும் திருவும் புணர்ப்பிக்கிறது. பின்னே நம் பிழையென்ன வாம் பொறுக்கிறது. பிழையெல்லாம் தவிர வும் பணிக்கிறது. எனவே, இந்த உலகத்தில் நாம், நல்வாழ்வு வாழுவேண்டுமேயானால், மனக்கவலையை மாற்ற வேண்டுமானால், பிறவிப் பெருக்கடலை நீந்தவேண்டுமேயானால், இறைவனுடைய அருள் நமக்கு அவசியம் வேண்டும் என்று பொதுமறையாகிய திருக்குறள் விஷயத்துக்கிறது. எனவே மனத் தூய்மை பெறுவதற்கும், ஆம்புலன்களை அடக்கி ஆள்வதற்கும், நமக்கு இறைவனாக்கம் அவசியம். அதைப் பெறுவதற்காகவே பூசைகளும், ஆய வழிபாடுகளும் நம் முன்னேர்கள் நமக்கு வகுத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நாம் கடவுளை வணங்கும்பொழுது பொருள் வேண்டும், போகம் வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பது, ஒரு சிறந்த நெறியாகாது. நமக்கு வேண்டியன யாவும் அவரே தருவார். நாம் வேண்டத் தக்கது அவர் அறிவார். எனவே நாம் பயன்கருதிக் கெய்யும் பூசை, ஆசை வழிபாடாகும், நம் சமய ஆசாரியர்கள் எல்லாம் இறைவனை அன்பினால் வணங்கும் வழிபாட்டையே. நமக்குப் போதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பிரதிப் பிரயோசனம் கருதிக் கடவுளை வணங்குவது ஆசை வழிபாடு.

அதனால் நமக்கு ஆன்ம ஸாபம் ஒன்றுமில்லை. பிரதிப் பிரயோசனம் எதிர்பாராமல், கைம்மாறு கருதாமல் செய்யும் வழிபாடு, அங்பு வழிபாடு. இதில் எது சிறந்தது என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

இறைவன் நமக்கு கும் அளவற்ற நன்மைகளை அருளியிருக்கின்றன. பெறுத்தக்கிய பிறவியை நமக்குக் கொடுத்தது மட்டுமல்ல, இராமவின்க வள்ள ஸார் சொல்லுகிறார், ‘‘கல்வியெலாம் கற்பித்தான். அவன்பால் ஆதாயம் காணவைத்தான். இவ்வகைம் கானல் என்றே ஒல்லும் வகை அறிவித்தான் உள்ளே நின்று அவன் அருளும் உதவுகின்றன. இல்லையென்று பிறர்பால் சென்று இரவாவண்ணம் ஏற்றும் அவித்தான்’’ அத்தகைய இறைவனுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய நன்றி, அவனே நாம் வணங்குவதே. நம்பிக்கையோடு இறைவனை வணங்குவதற்கு வாய்த்த நற்பிறவி மனிதப் பிறவி. கும்பிடக் கும்பிட அங்பு கூடும். ‘‘கூடும் அங்பினில் கும் பிடலே அன்றி வீடும் வேண்டா விறல்’’ என்று பேசுவார் சேக்கிமார் பெருமான். வையத்துள் வாழுவங்கு வாழ்ந்து தெய்வத்தின் திருவடி சார்துவே மனிதப் பிறப்பின் பண்பும் பயனுமாதும். இத்தகைய பிறவி வாய்த்தபோதே, நாம் பெறுத்தற்களிய பெரும் பேற்றினைப் பெற முயலவேண்டும். இது பற்றியே ‘‘வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி மதித்திடுமின்’’: என்று திருநாவுக்கரசு கவாமிகள் பாடியருளினார்கள். கற்பதும், கேட்பதும் இறைவனை அடைவதற்கே, கல்வியின் பயனும் அதுவே எனவே மரணமில்லாத பெருவாழ்வு வாழுவேண்டுமானால், நினைபெறுமாறு எண்ணுவோமேயானால், பற்றி நின்றபாவங்கள் பாற்ற வேண்டுமேயானால், காதலாகிக் கிடிந்து, கண்ணீர் மல்கி, ஒதி ஒதி உணர்ந்து, ஒன்றியிருந்து நின்றும் இருந்தும் கிட்டும் நடந்தும் நெகிழ்ந்தும் இறைவன் திருவடிகளை நீளாநின்றது, நீத்தலும் கைதொழுவேண்டும். அதற்கு உண்டான முறைகளை மனிவாசகப் பெருமான் ‘‘ஆமாறு நின் திருவடிக்கே’’ என்று தொடங்கும். திருவாசகத்தில் விளக்கம் தத்தருவீயிருக்கின்றார். மணம், மொழி, மெய்களால் இறைவனைத் துடிப்பதே, ‘‘ஆகும் வழிகள்’’ என்று கூறு

கிரூர். வெறும் பூசனைகள் மட்டும் போதாது, அகம் குழுமந்து அங்புருகிக் கூத்தாட வேண்டுமென்றும், நம் குற்றங்களையுணர்ந்து திருந்தி அழுதுதான் ஆண்டவென்டப் பெறுவேண்டுமென்றும், தமக்குக் கூறுகிறூர்.

பூசையில் இலக்கணத்தைப்பற்றிக் கூறிய தாயுமான சுவாமிகள், பூசை என்பது “ஆசையை அடக்கி ஜம்புலங்களை நெஞ்சிலே நிறுத்தி சசைக்கதன் இதயத்தில் காண்டல். எனவே நம்முடைய வாழ்வுப் பகிதீர உண்பதும் உறங்குவதுமாக முடியாமல், ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பற்றிய பாசக் கடலுக்குள்ளே விழாமல், மனதற்ற ஒரு பரிசுத்த நிலையை அடையவேண்டும். அதற்கு திருவருள் ஒன்றுதான் உறுதலை என்கிறூர்.

அப்பர் சுவாமிகள் நமக்குக் காட்டிய நெறி “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்படே” என்பது அவர் அருள்வாக்கு. நம்மையும் தாங்கிக்கொள்ள அறநெறி பெறுவதற்கு ஆண்டவனுக்குப் பணி செய்து கிடப்பது மட்டும் போதாது. உயிர்களுக்குப் பணிசெய்து கிடப்பதே முக்கியமானது என்பது தான் அப்பர் பெருமானின் அருள்வாக்கின் முழுப் பொருள். ஆருயிர்க்கெல்லாம் நாம் அங்பு செய்தல் வேண்டும், என்பார் வள்ளலர். ஆலூல் உயிர்களுக்குச் செய்யும் தொன்டே இறைவனுக்குச் செய்யும் தொன்டு. மக்களுக்கு - உயிர்களுக்குத் தொண்டு செய்து உயர்ந்த நிலையை அடைந்த மகான்கள் நம் நாட்டில் அதேகர் இருக்கின்றனர். சுவாமி விவேகாநந்தரை அறியாதவர் யாரும் இருக்குமுடியாது. அவர் உலக மக்களுக்கு எடுத்துரைத்த அறிவுரை என்னவென்பதை, நாம் அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுதல் நலம். “ஏழை மக்கள்தான் நான் வணங்கும் கடவுள். கஞ்சியற்றும், கந்தையற்றும் தவிக்கின்ற அந்த ஏழை மக்களைக் கைதுக்கிவிட நீங்கள் முன்வராவிட்டால், உங்களுக்கு முத்தி எவ்வாறு கிடைக்கும்? கடவுளைத் தேடி நீங்கள் எங்கே செல்கின்றீர்கள்? ஏழைகள். துன்பப்படுவோர், பலவினர்கள் எல்லோரும் கடவுளர் அல்லவா? அவர்களை என் நீங்கள் முதலில் ஆராதிக்கக்கூடாது? நலிந்தோரது நன்மையை உத்தேசித்துத் தியாகும், சேவையும் செய்யவேண்டும். இதுதான் வேதாந்தத்தின் சாரமும் கடவுள் வழிபாடும் ஆகும்” என்று சுவாமி விவேகாநந்தர் விளக்குகின்றார்.

வாழ்க நம் திருமுறைகள்! வளர்க நம் சமயம்!!

“ஞாலம் நின் புகழேயாக வேண்டும்: நான் மறைகள் ஏத்தும் சீலமே ஆலவாயிற் சிவபெருமானே”

மனிதன் அன்பினால் வளர்ந்து அறி வினா ஸ்வயர்ந்து விளக்கவேண்டும், அப்படிப் பெறுகின்ற உயர்வுதான் உண்மை உயர்வு. அங்புதான் இன் பத்தைத் தருவது. அறிவுதான் உயர்வைத் தருவது. அங்பு பரவுவதற்குத் தன்னலம் குறைய வேண்டும். அறிவு பெருகுவதற்குப் பொருளின் தெளிவு ஏற்படவேண்டும். இவ்வணம் அன்பும், அறிவும் நிறைவுபெறும்போது அருளும், மெய்யணர்வும் கைகூடுகிறது. எனவே அங்பே வடிவான அங்புருவான இறைவனை அங்பு மூலம் தான் பெற முடியும் என்பது திருமந்திரம். “அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே” என்ப பாடுவார் மனிவாசகப் பெருமான். “அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படு மவவயே” என்பார் இராமலிங்க அடிகள். “அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அல்லதிலார்க்கு என்புதோல் போர்த்த உடம்பு” என்பது திருவள்ளுவம். இந்த அங்புநெறியை வளர்ப்பதற்குச் சிறந்த உபாயம், அறுபத்துமுவர்களாகிய நாயன்மார்களின் வரலாறு கூறும் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணமும், சௌவத் திருமுறைகளுமே. அவற்றை நன்கு படித்து, நினைந்து, உணர்ந்து ஒதுதலேயாகும், திருமுறைகளே சௌவநெறியின் தமிழ் மறைகள். மனிதன் வானத்திலே பறந்து வட்டமிட்டாலும், ஆஸ்மீக் சுக்கியினால்தான், அவன் உண்மையான வதுப்பெறுகின்றான். இதை நம் நாமக்கல் தமிழ்க் கல்விநூர் அவர்களும் நயம்பட எடுத்துரைக்கிறூர். பின்வரும் பாடலில்,

‘வானவெளி ஆராய்ச்சி மிகுந்து மேலும் வகை வகையாய் விஞ்ஞானம் வளர்ந்தே அந்தப் பானுவையே தொட்டு வரும் பாணம் ஏவி பயணத்தில் முழு வெற்றி பலித்திட்டாலும், ஆனவுயிர் உடலைத்தும் ஈசன்கோயில் ஆகுமென்ற மெய்யுணர்வை அளிக்கவல்ல ஞானவொளி காலை மனித வாழ்க்கை நாகமென்று சொல்லுவதே நாயமாகும்’

ஆகவே மனித சக்தி மேம்பட்டு வறுமை நீங்கி வளமடையச் சமயம் உணர்ந்தும் உண்மைப் பொருள்களை நாம் அறிந்தே ஆகவேண்டும். அப்போதுதான் நம் வாழ்வு முழுமைபெறும். இதற்குச் சிறந்த எனிய சாதனம் சௌவத் திருமுறைகளைப் பொருளுணர்ந்து ஒதுவதே முடிந்த முடிவு! திருமுறைகள் ஒதுவோம், திருவருள் பெறுவோம்.

ஒரு சொல் கேள்வி

சைவசமயம் நம் தமிழகத்திற்குரிய பழும் பெரும் சமயம். “பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவ சமயம்” என்பது, பேராசிரியர் மறைமலையடிக்காலரின் ஆராய்ச்சி முடிவு. இன்றைய உலகில் எத்தனையோ பல சமயங்கள் இருக்கும் வருடின்றைவாயினும், அவைகளில் எல்லாம் மிகவும் தொன்றை வாய்ந்தது சைவ சமயமேயாகும். எத்தனையோ பல பழும் பெரும் சமயங்கள் இந்தாளில் இல்லாமல் மறைந் தொழில்துபோயின. அவ்வளமில்லாமல் சண்னைம் புக்கற்காலம் முதல், ஏறத்தாழ இருபதாயிரம் ஆண் குகூர்க்கும் மேலாக இன்றைவும் நின்று நிலைபெற்று உயிர்ப்பாற்றல் மிகக் நிலையிற் சைவ சமயம் விளங்கி வருகின்றது. இதனை சேர் ஜான்மார்ஷல் போன்ற மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் உள்ளார உடன் பட்டுப் போற்றியுள்ளனர்.*

அப்படியாக அவர்கள் கொண்டுள்ள உறுதியான எண்ணக்கருத்து இதோ:

*....Among the many revelations that Mohenjodaro and Harappa have had in store for us, none perhaps is more remarkable than this discovery that Saivism has a history going back to the chaleo - lithic age or perhaps even further still and that it thus takes its place as the most ancient living faith in the World.”

— Sir John Marshall

நாம் நம் தமிழ்மொழியை எங்கணம் விரும்பிப் போற்றி வளர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேமோ அங்குமோ நம் பழந்தமிழ்க் கான்றேர்களும் முதா வதயர்களும் கடைப்பிடித்துப் போற்றி ஒழுகிய சைவசமயத்தினை இக்நித்து ஒதுக்காமல், ஏற்ற பேற்றி போற்றி வளர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். “தமிழர்கள் தங்களுடைய மொழியை மூம் இலக்கியங்களையும் குறித்து நானும் அடைய வேண்டியதில்லை.”

“Tamilians need not be ashamed of their language and literature.”

என்று ஜி. ஐ. போப் பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். அம்முறையில் சைவர்களாகிய நாம், நம் முடைய சைவ சமயம் குறித்துச் சிறிதும் நான்புடை வேண்டியதில்லை. ஆகவீ, அறிஞர் ஒகுவர் நம் முடைய சமயத்தின் உயர்வைக் குறித்துக் கூறியிருப்பதனைத் தழுவி, “நானும் சைவசமபத்தவன் மனிதர்களில் உயர்ந்த சிறந்த பஸ்ருகளை உடையவன்” என்று கூறிக்கொண்டு பெருமிதமடையாம்.

“The highest and noblest type of man”.

சைவ சமயம் என்லா வளங்களும் நலங்களும் வாய்ந்தது. அதன்கண் குருட்டுக்கொள்கைகளோ ஏதும் இல்லை. இத்தகைய குறைபாடுகள் நம் முடைய அறியாவையின் விளைவென்றி, நமது சமயத்தின் குறைபாடு அன்று. சில மனிதர்களில் நிய செயல்களும் இப்புகழும் உண்டு, அதைச் செயல்களுக்கும் இயல்புகளுக்கும் காரணம் சமயமே என்று, நாம் தவறாகக் கருதிக்கொண்டு மயங்கலாகாது. சமயப் போர்வையிற் திவர் தவறுகள் செய்யலாம். அதனால் நாம் சமயத்தைபே இகந்து புரிக்கவித்தல் முறையாகாது. அதுகொள்ள எடுக்கும் கருத்தில், பயிரையே அழித்துவிடுவதற்குச் சம்மாகும். “நெற் செய்யப் புற்றேயும்” என்றும் பழுமொழிக்கு இணங்க, உண்மையான சமய உணர்வும் ஒழுக்கமும் உடையவர்களாய். நாம் ஒவ்வொருவரும் வாழத் தலைப்படுவோமாயின் சமயப் போர்வையில் நடைபெறும் பலவகை இழித்தகவுக்கும் அழிசெயல்களும் நாளாடைவில் தாமே மாய்ந்து மறைந்தொழிந்து போய்விடும், என்பது தின்னனம்.

சமுதாய வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் மொழி எத்தனை இன்றியமையாததோ, அத்தனை அனாவுக்குச் சமயமும் இன்றியமையாததாகும். உண்மையான சிறந்த தூய சமய நம்பிக்கையும், ஒழுக்காறும் மக்கட் சமுதாயத்திற்குப் பெரு நலங்களை விளைவிக்கும். நாட்டுப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் போலவே, நமக்கு சமயப்பற்றும் உணர்வும் இன்றியமையாதனவாகும். மனிதன் உணவினுல்மட்டும் வாழவில்லை. உயரிய நிந்தனைகளும், கொள்கைகளும், குறிக்கொள்களும், நம்முடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்தி, மாட்சியுச் செய்கின்றன. எனவே பொதுவாகத் தமிழர்களும், சிறப்பாகச் சைவர்களும் ஆகிய நாம் அனைவரும் நம்முடைய அப்பர். சம்பந்தர், சுந்தரர், மனிவாசகர் போன்ற அருளாளர்கள் போற்றிவளர்ந்த சைவ சமயத்தினை. உண்மையாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுகி, வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ ந்து நலம்பலபெற்று உய்ய முறைவோமாக.

சைவ சமயப் பிக்க சிறந்த

தமிழர் சமயம். பழஞ் சமயம்.

மெய்யிற் செறிந்த விழுச் சமயம்

விரிந்த நோக்கின் வியன் சமயம்

பொம்பில் கேள்விச் சான்றேர்கள்

போற்றிப் புதுத்த பொருட் சமயம்.

வையம் செறிக்க இதுபரவி,

மக்கள் நலமே மிகவாழ்க.

த. ரா. மு.

வழித் துணை

சிவத்திரூப் தற்புருஷ் தேசிகர் அவர்கள்

“துணையோ டல்லறு நெடுவழி எகேஸ்” என்பது ஒள்ளவைப் பிராட்டியார் திருவாக்கு. திருக்குறளில் “பெரியாரைத் துணைக்கோடல்” என்னும் தலைப்பில் ஒரு அரிகாரத்தையே திருவள்ளுவர் பெருமான் அமைத்து வைத்துள்ளார். உயிர்கள் அணைத்தும், எந்த வேலையிலும் பயணங்குசெய்த படியேதான் இருக்கின்றன. முதற்படைப்புக்காலத் தில் தொடர்க்கிய அவைகளின் பயணம், முத்திக்காலம் வளர்யில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும். இந்தப் பயணம் சிவவேலைகளில் குறுகிய காலம் இடம் முதலியனவற்றைக் கொண்டதாயும் நிகழ்ந்துவருகின்றது.

இவ்வாறு பயணிகளாகத்தான் நாம் எப்போதும் இயங்கிவருகின்றே மென்பதைப் பெரும் பாலானவர்கள் சிந்திக்காமலேயே காலங்கறித்துவருகின்றார்கள். இந்தப்பயணமும் நம்முடைய விருப்பத்திற்கேற்ப, நாம் குறித்த இடங்களுக்கே நிகழுவதாகவும் இல்லை. பயணத்தை மேற்கொள்ளுகிறவர் அணைவரும் அதற்குரிய வசதிகளைத் திட்டம் செய்து கொண்டு, நாம் விரும்புகிற இடத்திற்குச் செல்வது கணக்கு. இங்குக் குறிப்பிடுகிற நமது பயணமோ அங்களும் அமைந்துகில்லை, அமைவதுமில்லை.

நாம் செய்திருக்கிற நற்செயல் தீச்செயல்களுக்கேற்ப அவற்றின் பயண்களை ஊட்டுவதற்காக, ஓட்டுவாலுகிய சிவபெருமான் பலவேறுவகைப்பட்ட பொருள்களை மேற்கொள்ளுமாறு நம்மைச் செலுத்தினார். எனிலும் நன்னிச்சைப்படி நடக்கமுடியாத நாம், அவர் செலுத்துகிறபடி எல்லாப் பயணங்களையும் மேற்கொண்டு ஆங்காங்கே நமது முன்னீச்செயல்களுக்கேற்ப இன்ப துண்பங்களை நுகர்ந்து வருகின்றோம்.

அதாகி கேவத்தில் ஆணவ மலத்துடன், அந்துவீதமாகக் கலந்து கிடந்த நமக்கு கருணைக் கடலாகிய சிவபெருமான் “காரண சரிரம்” என்னும் மூல உடம்பைக் கொடுத்து முதற் பயணத்தை மேற்கொள்ளும்படி செய்தார். அந்தப் பயணத்தில் நாம் ஒங்களொருவரும் செய்து நல்லின் திலைகள் நமது அடுத்த பயணங்களுக்குக் காரணமாகி மேலும் பல உடம்புகளைக் கொடுத்ததோடு மீண்டும் பல நல்லினை திலைகளைச் செய்வதற்கும் காரணமாகிவிட்டன. லைகளின் பயனுக் வந்து உடம்பு உரிய அனுபவத்தைப் பெற்ற பிறகு நம்மையிட்டு நீங்கிவிடும். நாம் கட்டிய விலை எஞ்சியிருக்கும்வரை, அவற்றின்

அனுபவத்திற்கு மேலும் உடம்புகளைத் தொடர்ச்சியாகப் பெற்றேயாகவேண்டும். இங்களும் உடம்புகள்தோறும் சென்று வாழுவதும் அவற்றை விட்டுப் பிரிவதுமே இங்கு பயணத்தை மேற்கொள்ளுகிறும் முடித்துமேவக் குறிக்கப்பெற்றது.

பயணத்தை மேற்கொள்கிறவன் தனது வசதிக்கேற்ப பலவேறு வகைப்பட்டவர்திகளை அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். கால்நடையில் தனது உடம்பையோர்தியாகக் கொள்ளுபவன் முதல், விணவழியில் வானங்களுக்கியப் பயணபடுத்திக்கொள்ளபவன்வரை பயணிகள் பலதரப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்தப் பயண வசதிகள் பயணிகள் பொருளாதார வசதியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதுபோல், உயிர்களின் பயண வசதி கரும் அவைகள் செய்த நற்செயல் தீச்செயல்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே அமைவனவாகும்.

காலங்கடந்து அநாதிகாலத்தில் தொடர்க்கப் பெற்ற நம்முடைய இந்தப் பயணம், மாறி மாறி நிகழ்ந்துகொண்டேயிருந்தால், ஒய்வுபெற்று ஓரிடத் தில் நிலையாக நாம் இன்புற்றிருப்பது எப்போது? “புல்வாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பஸ்விருக்மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய், வல்லகர் ஆகி முளிவராய்க் கேவராய்ச் செல்லான் தின்ரவித்தாவர சங்கமத் துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்தினைத் தேன் எம்பெருமான்” என்பது திருவாசகம். எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான பிறப்புக்களை எடுத்து இறுவரை இடையில்லாத பயணத்தைச் செய்துவருகின்ற நாம், இனியாவது ஒய்வுபெறுவதற்கான உபாயத்தை உணர்ந்து ஒழுகுதல்வேண்டும்.

அந்த உபாயம் யாது? அதுவே; பயணத்தில் நம்மைச் செலுத்துகிற சிவபெருமான் எந்தவேலையிலும் நமக்கு உற்ற துணைவராயிருந்து உதவுகிறார்என்பதை உள்ளபடி அறிந்து அவர்பால் உண்மையைபு செய்வதாகும். அங்பு செய்தோரும் செய்யாதோருமாகிய இருதீர்த்தினருக்கும் அவர் துணையாயிருந்து உதவிபுரிவாரென்பது உறுதி. ஆனால் செய்வோருக்கு முன்னின்று வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்லும் துணையாகவும், அது செய்யாதோருக்குப் பின்னின்று அவர் செல்லும் நெறியிற் செலுத்தும் துணையாகவும் அவர் இருப்பார். சிற்றறிவுடையதாகிய உயிர், வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்லும் உதவியைப் பெறுகின்றபொழுது பயணத்தை முடித்து ஒய்வுபெறும் பேற்றறையும் செல்லும் நெறியிற் செலுத்தும்

உதவியைப் பெறுகின்ற பொழுது மீண்டும் பயணங்களை மேற்கொள்ளவேண்டிய புதுப் பெரும்பொறுப் புக்களையும் அடைகின்றது. இதனை “உற்கை தரும் பொற்கை உடையவர்போல் உண்மைப் பின்னிற்கை அருளார் நிலை” என்று திருவருட்பயனில் ஆசிரியர் உமாபதி சிவம் உணரவைத்துள்ளார்.

“சிவாய நம வென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை - உபாயம், இது வே மதியாகும் அல்லாததெல்லாம் விதியே மதியாய் விடும்” என்ற நல்வழி வெண்பா இங்கே சிந்திக்கத் தக்கதாகும். இன்றியமையாது உணர்ந்து கொள்ளவேண்டிய இப்பேருண்மையைத் திருமூல தேவநாயனார், தமது திருமந்திர மாலைக் கடவுள் வாழ்த்து இருபத்தெட்டாவது திருப்பாடவில் தெளிவு செய்துள்ளார். அத்திருப்பாட்டு,

“இணங்கிநின் ரூண்டங்கும் ஆகிநின் ரூனும் பினங்கிநின் ரூண்பின்முன் ஆகிநின் ரூனும் உணங்கிநின் ரூண்மும் ராபதி நாதன் வணங்கிநின் ரூர்க்கே வழித்துணையாமே” என்பதாகும்.

உயிர்களுடன் ஒன்றுகி அவற்றுடன் கலந்துநிற்றலும், அவற்றின் வேறுகித் தனித்து நிற்றலும் அவற்றேருடு உடனுகிச் செலுத்தி நிற்றலுமாகிய மூன்று நிலைகளில் நின்று, சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு உதவிபுரிந்து வருகின்றார். இதனை “இணங்கி நின்றுன், எங்குமாகி நின்றுன், பினங்கி நின்றுன்” என்று பாடவின் முற்பகுதி புலப்படுத்தியது.

இங்களும் ஒன்றுயும் வேறு யும் உடனுயும் நின்று சிவபெருமான் உயிர்களுக்குச் செய்துவரும்

உதவி, இடையீடின்றி எந்த நாளிலும் திசம்புவதாகும், உயிர்களது கேவலநிலை, சுலநிலை, சுத்தநிலை ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் இறைவனது உதவி யின்றி ஏதும் நிகழாதாதவின் அவர் முன்னைப்பழும் பொருட்கு முன்னைப் பழும் பொருளாயும், பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமைப் பெற்றியனுயும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இது “பின்முன்னுகி நின்றுன்” என்று குறிக்கப்பெற்றது.

உயிர்களின் தொலையாத பயணத்திற்குக் காரணமாகிய வினையை விரட்டுவதற்குச் சிவபெருமான் கொள்ளுகின்ற திருமேவி “அகோரவடிவம்” என்று சொல்லப் பெறுவது. கோரமாகிய இந்தத் திருமேவியை மேற்கொண்டு உயிர்கள் கோரங்களைச் சிவபெருமான் ஓழிப்பதால் இந்தத் திருமேவியை அகோர வடிவம் என்று ஞான நூல்கள் கூறுகின்றன. வேகியா அற்போல் செய்த வினையினை வீட்டில் ஓரார்’’ என்பது சிவஞான சித்தியார், உயிர்களின் பிறவிப் பயணத்தை ஒழிக்கச் சிவபெருமான் “வணங்கி நின்றுன்” என்று அவரது வினைவீட்டும் திருமேவியை ஆசிரியர் உணர்த்தி, அவரே உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தலைவரும் என்பதை “அமராபதி நாதன்” என்பதில் புலப்படுத்தினார். திருவருட் பேற்று வரும் இவ்வண்மைகளை உணர்ந்து தொழுது தூமலர்தாவித் துதித்து நின்று அழுது காழுந்று அரற்றுகின்ற மெய்ததொண்டர்கள் செல்லும் நெறிகளைல்லாம் செந்தெறிகளாகும் படி செய்து வழித்துணையாயிருப்பது சிவபெருமானது இயல்பு என்பதை “வணங்கி நின்றுர்க்கே வழித் துணையாம்” என்பதில் அறிகிறோம்.

..தீதியில்லா மன்னர் இராச்சியமும் நெற்றியிலே
பூதியிலார் செய்தவழும் பூரணமாம் - சோதி
கழலறியா ஆசானும் கற்பிலகும் கந்த
விழல் எனவே நீத்துவிடு''

— தருமையாதீன் குருமுதல்வர்

“நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே”

Dance made vivid the dynamic rhythm of wheeling Birth and Death. Shiva rose, heaven-tall in his ice-castle of Kailasa, rent the still Centre of Being with the swing of Becoming, started the cyclic eternity of Karma, the man-made, and Dharma, human unmaking . . . and the cosmos spiralled in close on the ego's awaking . . .

Tandava! Ballet of born and reborn!
Tandava! Separate Time and Space torn
raw from the bosom of Brahma.

Tandava! Spin into rhythm the sky and the ocean,
even the spherical cosmos itself, thy still centre:

Axis unmoving,
loved one and love,
lover and loving;
neither above
nor yet below,
but here, in the present
Being—the glow,
painful and pleasant,
merged in Thy swing
of Thee I sing!

Tandava! Clothed with Directions, the crystal emotion,
dance me to life! By the death resurrection
I enter;

spring into living,
instant reborn,
all my heart giving;
part that is torn
mindful, yet never
trapped by its thought,
intellect's clever
twisting to nought;
moment and point
racked out of joint.

Tandava! Dakshina! Ego's insensate devotion
turns on itself, universal Becoming's Inventor!
it is neither the future, no past: it is now!
it is not the elsewhere, no dim heaven; but Here!

When body and mind
bend low to the storm;
when eyes that were blind
in watching transform
a vision, sharp-lined
to the act of the Norm . . .

In this ballet of fire, little I and great Thou
from duality's pattern stand forth, lightly clear

Darkness lifts; we are merged
by a spark that is urged
beyond Sun's incandescence,
externally fusing

BY EVELYN WOOD

to Love's coalescence,
swept out of choosing
Becoming's begun
to disintegrate
into Being's state,
where all is one:

OM !

NATARAJ, Nritiya's Lord,
rise, till Thy Head touch the stars.
Sweep of the torch and the sword,
shatter our habits' iron bars.
Swing of the bell tolling doom,
crumble the walls of our cage;
tell us for souls there's no room;
humble ourselves in Thy rage.
The lion's million - volt spring:
the steam - hammer blow of the tiger;
the elephant's ponderous swing;
the rush of the salmon upstream,
through rapids and cataracts leaping;
the dragonfly's hovering dream;
the plummeting swoop of the falcon;
the surge and the spout of the whale;
the compass - straight flight of the swallows;

the swan in their regal full - sail

the duck in their phalanx - jet ! rocket;

the charge of rhinoceros hurtling;

the deer in their rut, antlers locked;

the oak in its centuries' growth;

the bursting of leaves and bright petals;

the ivy on stone, that is loth

to clothe the sleek rawness of concrete;

convolvulus, blooming an hour;

the bees, with their ritual ballet;

the ant, in his disciplined power,

and totalitarian Man

all move in thee,

bound in thy dance,

for ever free

through random chance.

O ! Let

me forget

that life in me

makes Rhythm to Be.

Doing, the Doer, the Done;

how much remains

under the Tandava sun;

to face our errors;

to curb our dreams,

to calm our errors,
to prune Big Schemes,
to stop our craving
for power and name,
to drop the raving
and let the Flame
sear us with love,
Compassion's child.
Come! Let us act
to dam the wild
waste of self - praise,
to look at the Fact,
to cut through the haze
of fear and desire.
Let us aspire
only to prove
one single thing
in all appearance;
that interference
with lives of others
brings out suffering
and hate that smothers
life, from the sperm
to death's full-term.
Till we have grown,
ourselves, mature,
let us secure
what we have sown:
let us be sure
of our ignorance
in all but Thy dance:
Knowing, the Knower, the Known
are the Monad, all One.

In Kailas' ice, great Shiva begins
to turn the Wheel of deaths and lives.
some look, and find a faith which shrives
the living soul, redeems all sins;
others, reincarnation's chains
of pleasures linked with balancing pains.

The whole man sees
neither of these,

but in his own self the Dance contains,
The lightning stabs; the thunder wakes!

On calmest lakes
under the sun,
the surface quivers . . .
its mirror breaks;
and vapours, spun
in clouds, bear rivers.

Yet who, as man, has identified
those molecules, when once dispersed!
The drop the sun has atomised,
does it assemble from some thirst
to be the newly synthesised
speck of terrestrial pressure - form?
Do such fresh groups continue mind
and character, from norm to norm,

all different, in successive Ages?
Is water purified in stages?

Tandava! Lord of the living and dying:
born and unborn,
evening and morning,
growth and decay,
night and broad day . . .

Tandava! Lord of the diving and the flying,
swimming and crawling,
treading and spawning, obscurely mated.
total -created . . .

Tandava! Lord of the galloping, crying
centaur and faun;
reindeer calling.
elephants pacing,
caracals racing . . .

Tandava! Lord of affirming and denying.
Ambulant Man.
valuing, planning,
whose spirit knows
not whither it goes . . .

Tandava! Lord of the Rhythm which pervades
and evolves the whole Creation
ever - solving each equation
In its variable grades
with dynamic differential.
It resolves each permutation
to its final fact - essential.

Man accepts the Dance, resigns
all his drift to isolation,
plans to rival God's designs.
intellectual innovation
finds its level, sets his pace
to a partial integration
with What lies behind God's Face.
Tandava sweeps us, one and all,
into the cyclic heat and light,
stygian darkness, blazing white,
noise and deep silence, rise and fall;

every form of the Norm:
North — South — East — West

Ballet that is syncopating, evenly stressed,
super - accented rhythm of reverberating,
uninvented moment - massive miracles of Spring and
mating, instantly through death creating:
passionate - passive birth and the Breath

Inspired by flesh that vanisheth
when limbs thresh in sex, or death;
activity or agony.

Tandava swings the unthought things
into its Dance by no mere chance.

Fear, disappear! Desire, take fire, ignorance,
die, in Dance— and we come free—
OM!

ஓம்
சிவ சிவ
திருச்சிற்றம்பலம்

★ நடராஜா ★

“ஸ்வளின் லூட்”

கோண்டவா! கோண்டவா! கோண்டவா!

(இது, ஆங்கில அறிஞர் கலாநிதி ஸ்வளின் லூட் அவர்களால் ஆடல்வல்லானுகிய நடராஜப்பெருமானின் திருநடனத்தை ந்னைந்து ஆக்கிய ஆங்கிலக் கலைதயின் தமிழாக்கம். ஆங்கிலக்கலைதயை தமிழில் ஆக்கித் தந்கருவியவர் உயர்திரு பெ. பொ. சிவசேகரனுர் அவர்கள்.)

ஐனன மரணச் சக்கரச் சுழற்சியின் ஒழுங்கு நியதியை விளக்க எழுந்த இயக்கமே நடராஜத் தாண்டவமாகும்ரு வான்னாவிய கைலாசமலீ என்னும் பனிமாவிகையிலிருந்து சிவன் ஏறுந்து மோனத் தவநிலையைக் குலைத்து சிருஷ்டிக்கும் ஆட்டத்துடன் மனிதன் செய்த கர்பால்ஜெயின் சுழற்சியையும், மனிதனின் படைப்புக்கு உட்படாத தர்மத்தையும் ஆணவ எழுச்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவர அவளைச் சூழவரப் பிரபஞ்சத்தையும் முடுக்கித் தன் நடனத்தை ஆரம்பித்தார்.

தாண்டவா! பிறப்பு மறுபிறப்பின் ஆட்டமாய் இருப்பவனே!
தாண்டவா! பிரம்ம அந்தரங்கத்திலிருந்து புத்தம் புதிதாகக் கிழித்தெறியப்பட்ட காலமும் இடமுமாக நிற்பவனே.

தாண்டவா! விண்ணையுங் கடலையும், ஏன்? கோள வடிவான பிரபஞ்சத்தையும் கட மோனத் தவநிலையிலிருந்து ஒழுங்கு நியதியாகிய வயத்துடன் தோற்றுவித்தவனே.

அச்சுச் சுழலாத உன் ஆட்டத்தில்
உன்னால் அன்பு செய்யப்பட்டவரும் உன் அன்பும்
உனது அன்பர்களும் அவர்களின் அன்பும்
மேலுமின்றிக் கீழுமின்றி
ஆனால் இங்கேயே, இப்பொழுதே
ஜோதிமயமாய் இருப்பவனே
துன்பப்படுவோரும் இன்பழுதுவோரும்
உனது ஆட்டத்தில் முழ்சிநிற்கிறுர்கள்
அவர்களில் ஒருவனுக நின்று
தானுன்னைப் பாடுகின்றேன்.

தாண்டவா! திசைகளை ஆட்டயாக அணிந்திருப்பவனே.
பளிங்குபோன்ற தெள்ளாக் தெளிந்த உணர்ச்சி வடிவானவனே.
நான் உன்னில் பயிர்த்தெழுந்து ஆட என்னை ஆட்டுவிப்பாயாக.
சாவிலிருந்து என்னை மீட்டுகும் உனது திருவருளின் துணியாள்.
நான் உன்னை நாடு வந்துள்ளேன்.

புத்துயிர் பெற்று
மறுபிறவி எடுத்து
இருதயம் முழவதையும் உனக்கர்ப்பணித்து
உடைந்த சிந்தையுடனும்
நிறைந்த நெஞ்குடனும், ஆனால்
மனத்தின் எண்ணங்களுக்குள் சிக்காமல்
எனது திறமை படைத்த அறிவெல்லாம்
சூனியமாக

கணமும் பொழுதும்
என் என்பு மூட்டுக்களெல்லாம்
நெக்கு நெக்குருக்
உன்னை நாடி வந்துள்ளேன்.

தாண்டவா! தசினோழுர்த்தியே! புலன்களெல்லாம் தன்னில் அடங்கி ஒடுங்கு
மாறு அருள்செய்பவனே! அவில உலகத்தையும் படைத்தருஞும் பரம்பொருளே.

இது வருங்காலமுமல்ல, இது இறந்தகாலமுமல்ல, இப்பொழுதே
இது வேறெங்காகிலுமுள்ளதல்ல! மங்கிக் கிடக்கும் விண்ணுமல்ல;
ஆனால் இங்கேயே உள்ளது!

உடலும் உயிரும்
புயலுக்கன்றி பணிந்து வரும்பொழுது
குருடாயிருந்த கண்கள்
பார்க்கும் பொழுது
ஓர் காட்சியை உருமாறிக் காட்ட
அது ஓர் ஒழுங்கின் செயலுக்கு
கூரிய கோடிட்டாற்போல்
தோன்றுகின்றது.

இந்த அக்கினி ஆட்டத்தில் சிறியேனுகிய நாலும் பெரியோனுகிய நீயும் இரண்
பாய் இருக்கும் தன்மை நீங்குவது சிறிது தெளிவாகிறது.

இருள் அகல்கிறது
கூரியனது ஒளிப் பிழம்புக்கு அப்பாலுள்ள
ஓர் சுடர்ப் பொறியால் தாண்டப்பட்டு
நாங்கள் ஒன்றுகி விடுகின்றோம்.
நீயா நானு என்று பிரித்தறிய முடியாவண்ணம்
ஒன்றும் நித்தியமாய் அன்புருவாய்
ஒரே மயமாகி விடுகின்றோம்.
படைப்புத் தொடங்கியதும்
உன்னிடத்திலிருந்து பிரியத் தொடங்கியவை ஏவ்வாம்
பின்னர் ஒன்றுகி உன்மோனத் தவநிலையில்
ஒன்றுகி விடுகின்றனவே.

ஓம்!

நடராஜா, நிருத்தியத்தின் தலைவா.
உன்னுடைய சடாமுடி, நடசத்திரங்களை எட்டும்வரை எழுந்துறில்.
உன்னுடைய அக்கினிப்பிழம்பின் ஆட்டத்தாலும் மழுவின் ஆட்டத்தாலும்
எங்கள் இரும்புச் சட்டங்களாகிய பழக்கவழக்கங்களைத் தகர்த்தெறி.
உனது சங்காரங்குசெய்யும் மணியோசையின் ஆட்டத்தால்
எங்களை அடைக்கிருக்கும் கூட்டுன் கவர்களை நொருங்கச்செய்.
எங்கள் ஆத்மாக்களை அடைத்துவைக்க எந்த அறைகளுக்கும் முடியாது என்று
முழுக்கங்குசெய்.

உனது கோபாக்கினியில் நான் என்னும் எங்கள் அகங்காரத்தைப் பணியச்செய்.
இவட்சம் மின்வேகங்கொண்டு நூனூம் இரும்புச்சுருள்போன்று துள்ளி
யெழும்புஞ் சிங்கமும்;
நீராவியிலுள் இயங்குஞ் சம்மட்டியின் சப்தம்போன்று உறுமும் புவியும்;
பருத்த தேகந்தை ஆட்டி அசைந்து வரும் யாணையும்;
செங்குத்திலிருந்து குப்பென வீழ்ந்தெழுந்து, நீர்வீற்கிகளையும் தாண்டி
நீரின் ஒட்டத்தக்கு எழிர்நீச்சலடித்துவரும் சமன்மீனும்;

ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டு மீங்காரஞ்செய்யும் பருத்த சிறகுகளையுடைய
யூம்;

இரையை நாடி மேலிருந்து கீழே குப்பெனப் பாய்ந்து விழும் வல்லாறும்;
அலையை எழுப்பி நீரைத் தள்ளிவருந் திமிங்கிலமும்;

திசைகாட்டி காட்டும் திசைக்கு நேரே செல்வதுபோன்று பறந்து
செல்லும் தூக்கணங்குருவியும்;

அரசபவனி போன்று ஆற்றில் மிதந்துசெல்லும் அன்னங்களும்;
விண்ணில் பறந்துசெல்லும் வெடிவாணக்கப்பல் போன்று அணிவருத்
துக் கூட்டங்கூட்டமாகச் செல்லும் புருங்களும்;

அடித்துமோதிக் கத்திவரும் காண்டாமிருகமும்;
பருவகாலக் காமக்கிளர்ச்சியில் கவரிமான்களோடு பிணைந்துகிடக்கும்
பிணைமான்களும்;

குபீரென இலைகள் தளிர்த்து அழகொழுக இதழ்விரித்து நிற்கும் பலநாற்
ரூண்டுகளின் வளர்ச்சியைக் கண்ட ஒக்கு மரங்களும்;

இஷ்டமில்லாமல் சாந்தத்தரையின் புதிய பளபளப்பின்மேல் ஆடை
யாகப் போர்த்துநிற்கும் கல்லில் படரும் பசுங்கொடியும்;
மலர்ந்து ஓருமணி நேரத்துள் மறைந்துவிடும் சுற்றிப்படரும் மலர்க்
கொடியும்;

தேன் குடித்து களிகொண்டாடும் தேவேக்களும்;
ஒழுங்காக ஊர்ந்துசெல்லும் ஏறும்புகளும்;
சர்வவல்லுமை படைத்த மனிதனும்

அங்கிஸ் கெனுதபடி.

கிடைத்த தருணத்தில்
என்றுஞ் சுதந்திரமாக
உன் ஆட்டத்தில் கட்டுவெடு
உன்னில் எல்லாரும் ஆடுகிறார்கள்.
ஓ! நானும் என்னை மறந்து
என் வாழ்வைம்
உன் வயத்தில் அமிழ்ந்து விடட்டும்.

செயலும் செயல் புரிபவரும், செய்து செய்து முடித்தவைகளும்
இந்தந் தாண்டவச் சூரியனுக்குக் கீழ்
இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன.

எங்கள் குற்றங்களை நேருக்குநேர் சந்திக்கவும்;
எங்கள் கணவுகளை மட்டுப்படுத்தவும்;
எங்கள் பயங்கரங்களைச் சாந்தப்படுத்தவும்;
எங்கள் பெரிய திட்டங்களை மேலால் கிள்ளிவிடவும்;

பேருக்கும் அதிகாரத்துக்கும் வாஞ்சலசப்படும்

எங்கள் ஆவல்களை நிறுத்தவும்;

கட்டுக்கடங்காமல் கொந்தளித்துப் பேசுவதைப் போக்கவும்
அருளின் குழந்தையாகிய அன்பினால்
அந்தந் தீப்பிழும்பு ஆட்கொள்ளட்டும்.

வங்மீன்! தற்புகழ்ச்சியென்னும் காட்டுமிராண்டிக் குப்பையை
அழித்தொழிக்க எல்லோரும் செயல்புரிவோம்;

அச்சம், ஆசை ஆகிய மனப்பிரேமைக் கூடாக வெளிவர
நாம் சுத்தியத்தை நேரில் காண்போம்.

எல்லாத் தோற்றும்களிலும் ஒன்றையே காண்பதற்கு ஆர்வங்
கொள்வோம்.

மற்றவர்களின் வாழ்க்கையில் தலையிடுவது நமக்குத் துன்பத்தையே தரும்.
நாயின் கருவிலிருந்து மரணப்பியந்தம் வாழ்நாள் முழுவதும்
பொழுமையே எங்கள் வாழ்க்கையை அரித்துக்கொண்டிருப்பதை
உணர்வோம்.

நாம் வளர்ந்து முதியவராகும்வரை எல்லதுப் பெறுவதற்கு உறுதிப்பாடு செய்துகொண்டோமோ அதை அடைவதில் நிலைத்து நிற்போமாக.

உன்செயல் தலிர்ந்த எல்லாவற்றிலும் எங்கள் அறியாமை இருப்பதை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்வோமாக.

காண்பதும் காண்பவனும் காட்சியும் எல்லாம் ஒன்றே.

பனிமீலையாகிய கைவாசத்தில் மரணங்களினதும் உயிர்

வாழ்க்கையினதும் சக்கரத்தைச் சுழற்றத் தொடங்குகிறோம்

வாழும் உயிர் தன் குறைகளையெல்லாம் முறையிட்டுப் பாவங்களி
னின்றும் விடுபடுகின்ற அந்த விசுவாச பக்தியைக் காண்கிறார்கள் சிலர்.

இன்பத்தோடும் அதைச் சமப்படுத்துந் துன்பத்தோடும் தொடரும் பிறவிக்குப்புருவதைக் காண்கின்றார்கள் மற்றுஞ் சிலர்.

ஆனால்முன் மனிதன் இவற்றில் எதையும் காண்பதுல்லை.

அவன்களையாவுக்குள்ளேயே அந்த நடனம் நிறைந்துவிடுகிறது.

மின்னல் வெட்டுகிறது; இடு விழித்தெழுச் செய்கிறது!

குரியனின் கீழ் கிடக்கும் அமைதியான வாலிகளின்

மேற்பரப்பு நடுங்குகிறது.....

அதனுடைய கண்ணுடி உடைகிறது:

மேகங்களை ஆக்கிய நீராவித் துளிகள்

ஆறுகளை அள்ளிச் சொரிகின்றன.

அவை விட்டுப் பிரிந்ததும் அந்த அனுத்திரள்களைப் பிரித்தறியக் கண்டவன் மனிதனைப்போல் வேறு யாருளன்?

பூமியின் அழுகக்கினால் புதிதாக ஒன்றுசேர்ந்து துளியாவதற்குக் கொண்ட தாகத்தினால்

அந்தச் சூரியன் அனுவாகிய துளி ஒன்றுக் கொண்ட வந்து கூடியதோ.

அத்தகைய புதிய தொகுதிகள் ஒரு வடிவத்திலிருந்து இன்னேரு வடிவத் துக்கு மணத்தையும் பண்புகளையும் எடுத்துச் சென்றனவோ?

தொடர்ந்து வரும் காலங்களிலெல்லாம் வெவ்வேறு வடிவங்கள்க்கு இட்டுச் சென்றனவோ?

படிப்படியாக நீர் சுத்திகரிக்கப்பட்டதோ?

தாண்டவா! வாழ்பவர்களினதும் இறப்பவர்களினதும் தலைவனே!

பிறந்தும் பிறவாததும்

மாலையுங் காலையும்

வளர்ச்சியுந் தேயவும்

இரவும் நெடும்பகலும்

ஆகிய இவைகளின் தலைவனே.

தாண்டவா! சூழியோடுவன், பறப்பன்,

நீந்துவன், உள்ளவன்,

நடப்பன், மூட்டையிடுவன்,

கள்காணுமல் புணர்வன்,

முந்றுகப் படைக்கப் படுவன்

இவற்றின் தலைவனே.

தாண்டவா! பாய்வன அழுவனவற்றின் தலைவா.

மனித முகமும் கைகளும் கொண்ட குதிரை,

கொம்பும் வாலுமுடைய பிராணி,

கலியழைக்கும் பணிமான்,

வேகநடை போடும் யாணைகள்,

போட்டியிட்டோடி வரும்

புள்ளிமயிரிப் பூணைகள்

இவைகளின் தலைவா.

தாண்டவா! உடன்படுபவன், மறுப்பவன்,
தன் ஆத்மா எங்கே போகிறது
என்பதை அறியாத
மதிப்பீடு செய்பவனும் திட்டமிடுபவனும்
ஆகிய அலைந்து திரியும் மனிதன்
இவர்களின் தலைவா.

தாண்டவா! இயக்க வேறுபாடுகள் கொண்ட
பல்வேறு தரங்களிலுள்ள
சமன்பாடுகளாகிய பிரச்சனைகளை விடுவிப்பதும்
ஓழுங்காய் அமைந்த பல்வேறு
பொருட் கூட்டங்களையும்
அதன் அத்தியாவசியமான
கடைசி உண்மைக்குத்
திருப்பி விடுவிப்பதும்
ஆகிய படைப்பு முழுவதிலும்
ஊடுருவி நின்று வெளிப்படுத்தும்
லயத்தின் தலைவா.
மனிதன் நடனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு
அதனின்றும் தன்னைப் பிரித்துவைக்கும்
எல்லாவற்றினின்றும் விட்டுவிலகி
கடவுளின் திட்டங்களை
எதிர்ப்பதினின்றும் தவிர்த்துக்கொள்கின்றான்.
புதுமைகளைக் கண்டுபிடிக்கும்
அறிவின் எல்லை
கடவுளின் திருமுகத்துக்குப் பின்னால் கிடக்கும்
அரைகுறையான ஒன்றிப்புக்கு
எட்டி அடி வைப்பதை உணர்கின்றான்.
தாண்டவன் எங்கள் எல்லானரயும்
ஒருவரையும் விடாமல்
வெப்பமும் ஓளியுஞ் சேசத்த சமுறசிக்குள்ளும்
அமாவாசை இருட்டிற்குள்ளும், தூய பிரகாசத்துக்குள்ளும்,
சப்த சந்ததிக்குள்ளும், அமைதிக்குள்ளும்,
ஏறிலீழ் அடித்துக்கொண்டு செல்கின்றான்.
ஒவ்வொரு ரூபமும்
அ கற்குள் அடங்கி விடுகின்றது.
வடக்கு - தெற்கு - கிழக்கு - மேற்கு
ஆகிய திசைகள் சுருங்குகின்றன.
எங்கும் ஜாதக அழுத்தம் பெற்று
மகோன்னத்மான ஸ்வர எழுச்சியுடன்
ஏத்ரொலிக்கும் ஒன்றையத்துடன்
நிகழ்கிறது.
புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படாத ஒன்றுய்
சனப்பொழுது சடமாய்
வசந்தகால அற்புதங்களும் புணர்ச்சி இன்பங்களும்
சாவினாடாக உடனுக்குடன்
படைக்கப் படுவதைக் காண்கின்றோம்.
தலையினால் உணர்ச்சியூட்டப்பெற்ற
பாசம் நிறைந்த அடக்கமான
பிறப்பும் மூச்சம்
பாவியல் வாழுக்கையில் அஸ்வது சாவில்
அங்கங்களைல்லாம் ஒடிந்து முறிய
அறிந்துபோவதையும் காண்கின்றோம்.

செயலா சித்திரவதையா, எல்லாவற்றிலும் தாண்டவனின்

சித்திரவதையா, எல்லாவற்றிலும் தாண்டவனின்
ஆட்டம் நிகழ்கிறது.

தாண்டவன்

நாம் நினைக்காத காரியங்களை எல்லாம்
சந்தர்ப்ப வசத்தால் அல்ல
எப்பொழுதும் தன் ஆட்டத்துக்குள்
அகப்படுத்தி ஆட்டுகின்றேன்.

அச்சம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைகிறது!
ஆசை ஏற்று சாம்பராகிறது!
அறியாமை செத்து மடிகிறது;
எல்லாம் அவன் ஆட்டத்தில் -

நாங்கள் விடுதலை பெற்று
சுதந்திர புருஷர்களாக
வெளியேறுகின்றோம்.

ஓம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பு

அன்பு நலப்பாடு அணைத்தும் நிறைய ஒளிவிடும் தெய்வீக இயல்பின் உயிரியக்க முடைய சாரம். அன்பே இருதயத்தை இருதயத்துக்கு, மனதை மனதுக்கு, ஆன்மாவை ஆன்மாவுக்கு இனைக்கும் போன்று இசைப்பு அல்லது கட்டு. அன்பு ஒரு காலும் தர்க்கிப்பதில்லை. ஆனால் என்றும் தாராளமாகக் கொடுக்கிறது. அது குற்றம் அல்லது வசையால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அது கண்களாற் பார்ப்பதில்லை, ஆனால் இருதயத்தாலேயே. அது ஒரு தொலைநோக்கியூடாகப் பார்க்கிறது, அன்பு மன்பதையின் முடிவான அருள். அது ஆன்மாவின் மிகந் தூப்பமையான உரிமை. அன்பு உண்மையாகப் பூலோகத்தில் கவர்க்கலே. அது எவ்வாறு வகையான பயத்தையும் அகற்றுகிறது. உங்கள் அயலாரை உங்களையே போன்று நேசிக்குக். கடவுளை முழுக் கணிவுடனும் முழுக் கருத்துடனும் முழு நல்லுணர்ச்சியுடனும் நேசிக்குக். தூய அன்பு தன்னைப்பற்றின்றியது. தூய அன்பே அழிவற்ற தெய்வீக இயல்பு. தூய அன்பு ஒரு தெய்வீக உணர்ச்சியே. அது என்றும் இலங்குகிறது. அது ஒருகாலும் இல்லாம வாக்கப்படுவதில்லை. தூய அன்பின் உண்மையான இயல்பு மற்றையவர்களின் மகிழ்ச்சியில் வைப்பதற்கும் சித்தமாயிருத்தலே.

பன்னிரு திருமுறைகள்

(இராசராச சோழன் “திருமுறை கண்ட சோழன்” எனப் புகழ்ந்து போற்றப்பெறும் சிறப்புடையவன். சிறந்த சிவனடியான், திருமுறைகளைத் திருவருட்டுணையால் கண்டெடுத்துக் காத்துத் தமிழகத்துக்கு அளித்தவன். அப்பேரரசனின் ஆட்சிக்காலம் செந்தமிழ் உலகின் பொற்காலமாகச் சிறந்து விளங்கியது.)

எத்தனையோ பலரூல்கள் என்னற்ற நிலையில்
 இருந்துவரும் நம்தமிழில் என்றாலும், அவைகள்
 அத்தனையும், தெய்வநல் அகுட்சிறப்பால் மிகும்நம்
 அளப்பெருஞ்சீர்த் திருமுறைகட் கீடாக மாட்டா;
 “இத்தனையில் இதுபோன்ற இலக்கியங்கள் யான்டும்
 இறையருளின் நலஞ்செழிப்ப இல்லையில்லை” யென்றே
 வித்தகராம் மேனுட்டார் வியந்துமிகப் புகழ்ந்தார்;
 மேதகைய திருமுறைக்கீர் விளம்பற் பாற்றே?

“இலக்கியங்கள் எலாம், நாட்டின் இயல்பை, வர ஸாற்றை,
 இங்களையை, எழிற்பன்றை இனிதெடுத்துக் காட்டும்;
 இலக்கியங்கள் நாகரிகத் தெழில்விளக்கம்; நாட்டை
 எழில்வளஞ்செய் இன்னமிழ்தப் பெருவெள்ளம்; நல்ல
 இலக்கியங்கள் எழுந்தனவேல் எழுச்சியறும் நாடும்;
 இலக்கியத்தின் தரங்குறைந்தால் சமுதாயம் வீழும்;
 இலக்கியங்கள் புரட்சிபல தோற்றுவிக்கும்” என்பர்;
 இணையில்சைவத் திருமுறைக்கும் இவையினத்தும் பொருந்தும்.

திருநாளங்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்:

ஓருநாடுங் காணுத ஒப்பில்பெரும் பூரட்சி
 உருவாகித், தீங்கொழிந்து நன்கையெலாம் ஓங்கத்;
 திருநூலை எம்மந்தரி, திருமுறைகள் செய்த;
 திரையென்றதும் ஊருகும் செந்தமிழை வளர்த்த;
 அருள்நாடு மவர்க்கிணையாம் ஆற்றல்மிகு தகவர்
 அரிய்பெரும் பரப்புநர்தார் தோன்றுவிலர் யாரும்;
 மருளோட் வைத்தவர்த மிழ்வளந்தான்; வீழும்
 வளஞ்செறிந்த நமிழூன்று மகிழ்ந்துறைத்தார் நம்பி.

நூனத்தின் திருவருவாம் நூனசம்பந் தப்பெருமான்,
 நற்றமிழ்க் கண்
 தேனத்திற் சிறந்தபல திருப்பதிக் முன்பினில்லை
 வையிற் செய்து,
 கானத்தின் களஞ்சியமாய்க் கலைவளங்கள் பெருவித்தார்;
 தமிழ்க்காய்க் கல்வி
 வானத்தின் இலங்குசைவ மணம்புணரக் கொட்டுவர
 மாண்பென் சொல்கேன்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்:

திருநாவுக்கரசுகள்தம் திருமுறைகள் முன்றாம்
 சிறந்தநன்மெய் யுணர்வுவளம் திருந்தொலிரத் தேற்றும்;
 வரு “நூனப் பாடல்” எனப் போற்றிமிக மகிழ்ந்தார்
 மாதவத்துரசு சிவஞான யோகிக்காப்; மாண்பார்

குருநாதர் இவர், குறளில் “மெய்ணயுரவென்” ரேங்கிக்
 குலவுமதி காரவைப்பாய்க் கூறுகிறபர் மேலோர்;
 ஒருநாவுக் குரைசெய்ய ஒண்ணுமோ “செந்தகள்
 உறுதியினுக் கப்ப’’ ரென உலகுரைக்கு மன்றே.
 மெய்ணயர்வு வளஞ்சான்ற மேலோராய் விளங்கும்
 வித்தகர்நம் அப்பர்பெங்மான், வியனுலக மெல்லாம்
 உய்யும்வகை உளமிரங்கி உவந்தருளிச் செய்த
 உபதேச வளநலன்தான், பாந்ததிரு விருத்தம்,
 செய்திரு ஹெரிசெ, சீர்க் குறுங்தேவை, செந் தமிழ்நல்
 திருத்தாண்ட கம்மென்னும் தேன்மழையாய்ப் பெருகித
 தெய்வாருள் நெறிப்பயிர்தான் செழித்தோங்கச் செய்து,
 தேவாரம் எனும்பெயரால் திகழ்ந்தொளிரு மன்றே.

சந்தரமுர்த்தி சுவாமின்:

நந்தமருட் பெருங்குரவர் நம்பியா குரா
 நவின்றதிரு முறையேழாந் திருமுறையாய் நவில்வர்;
 சந்தரமுர்த் திகளென்னுமத் தாயவன்போல் யாண்டுச்
 சூழினும், ஓர் தலைமகன், நற் பெருங்கவினு னுண்டோ?
 செந்தமிழ்ச்சேங் கூராதிருத்தொன் டர்புரானம்
 செப்புதற்குத் திருக்கொண்டாத தாகைசிறக்கப் பாடித்
 தந்து, அவர்கும் காப்பியத்தின் தலைமகனை வைகித்
 தமிழ்கொண்டு, கடவுளையும் பணிகொண்டான் தானே.
 ஆசில்சீர் நம்நம்வி யாரூர் அரும்பெருமை
 யளத்தற் காமோ?
 நேசமிகப் புகழ்ந்துரைத்து நெடிதேத்த வேண்டுமெனும்
 நியமம் மாற்றி,
 ஏசியும்யிக் கிகழ்ந்துரைத்தும், இன்றமிழாம் இறையருளை
 எய்தி நின்ற
 தேசடைய சுந்தரர்தம் செந்தமிழ்ச்சொல் நயவளந்தான்
 செப்பற் பாற்றே?
 “தேன்படிக்கும் அழுதாம்நந் திருப்பாட்டு சுந்தரர்தம்
 திருப்பாட்” டென்னுர்,
 வாண்படிக்கும் சீர்த்தியிகு வடலூர்நல் இராமரிங்க
 வள்ள ஈர்தாம்
 தான்படிக்கும் தமிழ்மறையின் தனிச்சிறப்பைப் பொன்மலைக்கும்,
 சங்க தத்தின்
 ஹண்படைக்கும் பழிமறைய அனுநிலைக்கும் ஒப்பிட்டார்;
 உரைத்தல் என்னே?
 “தேவரெலாம் தொழுச்சிவந்த செந்தாள் முக்கட்
 செங்கரும்பே; மொழிக்குமொழி தித்திப்பாக
 மூவர்சொலும் தமிழ்கேட்கும் திருச்செவிக்கே
 முடனேன் புலம்பியசொல் முற்றுமோ? என்று
 ஏவருமே துதித்துவக்கும் தாயு மாநார்
 இனிதெடுத்துப் புசழ்ந்தனரேல், இறைய ருட்டான்
 யாவருள்சீர்த் திருமுறையின் பரிசாம்; இன்பப
 பண்புவளம் செறியதன்சீர் பரவற் பாற்றே.

மாணிக்ஷவாசக சுவாமின்:

இரும்புதரு மனத்தினையும் சர்த்துருக்கி எழிற்பொன்றை
 இனிது மாற்றிக்
 கரும்புதரு சுவைபெருக்கிக் கனிவுவளம் திருவாச
 கந்தான் காட்டும்;

இகும்புவியிற் சிற்றின்பை இனையில்பெரும் பேரின்பாய்
 இயவச் செய்தே
 அரும்புலவோர் புகழ்கோவை, அருள்ளூப வத்தின்வளம்
 அமைந்து நிற்கும்:

ஒன்பதாம் திருமுறை:

செய்யதிரு மாளிகைநற் றேவ, ரகுட் சேந்தனூர்,
 கருவுர்த் தேவர்,
 மெய்யுயர்கண் டராதித்தரி, வேணுட்டார், காடநம்பி,
 சேதி ராயர்,
 பொய்யில்புரு டோத்தமர், சிர்த் திருவாலி அழுதரெனப்
 புகலுஞ் சான்ஸேர்,
 உய்யும்வகை புகழ்ந்திசைத்த திருவிசைப்பா, திருமுறையில்
 ஒன்பத்தீரகும்.

பத்தாம் திருமுறை:

கருமூலம் நாமனைவோம் கழன்றுய்யக் கயிலைநின்றும்
 போந்த சித்தர்,
 திருமல் தேவரருந் திருமந்தி ரச்சிறப்பைத்
 தெரிந்து ரைத்தல்,
 அருள்மூல மிலாதார்க்கும் அமையுமோ? தமிழ்நூல்கள்
 அனைத்தி னுள்ளும்
 பெருமூல நூலென்னப் பிறங்குவது மூலர்தூஸ்;
 பிறிதென் சொல்கேம்?

நவன்சிறந்த நூனமுதல் நால்நெறியும் நவிற்றுவது;
 நானில் வத்திற்
 பலன்சிறந்த மந்திரங்கள் சக்கரங்கள் பயிற்றுவது;
 பரிந்தி ரங்கிக்
 குவன்சிறந்த அறவரைகள் கொண்ணகள்தாம் கூறுவது;
 குறிக்கொண் டுய்யத்
 திறன்சிறந்த நுண்பொருள்கள் தெருட்டுவது;
 திருமல் திருமந்திரம்.

பதினெட்டாம் திருமுறை:

ஆலவாய் அண்ண, வருட் காரைக்காலி அப்பமயார்,
 காடவர் கோன்;
 சிலமார் சேரமான் பெருமான், நக் சீர்ரொடு,
 சிர்க்கல் வாடார்,
 ஏல்லயர் கபிலரொடு பரணர், இளம் பிரான், அதிரா
 அடிகள் ஏத்தி
 ஞாலமகிழ் பட்டிசைத்தார், நட்பியாண்டார் நவின்ற,
 பதினெட்டு ரூகும்.

பெருகுபல சிறப்புகடய நாற்பதுநற் பிரபந்தம்
 பிறங்கும் இல்லில்;
 முருகனுக்கும்; விநாயகர்க்கும், முதன்மைமிகும்
 அடியவர்க்கும் முதல்வனுக்கும்,
 உருகுசலை அமைந்தொளிரும் உலாமுதல்தூஸ் இருபத்தென்
 நிதன்க னுண்டு;
 அரியதமிழ் நூற்பெருக்கில் பதினெண்ரூம் திருமுறைச்சீர்
 ஆற்ற நன்றாம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை:

சுவைகளென ஏட்டினோயே குழந்துணர்தொலி காப்பியனுர்
சொல்லிப் போத்தார்;
நவையறாரிர் நூலினுக்கு நல்லமைத்திச் சுவையொன்றும்
நல்ககச் சேர்த்தே,
உவகத்தும் நூற்கவைகள் ஒன்பதுக்கென் ரேபுஸவோர்
உரைத்துப் போந்தார்;
அவைகளின்மேல் அரியபக்திச் சுவையத்தைச் சேக்கிழார்
ஆக்கித் தந்தார்;

“வரலாற்றின் உணர்வுசற்றும் வாய்த்திலது தமிழ்மக்கட்டு”
என்றே வாய்சோர்ந்து(து)
உரையாற்றி மகிழ்வர்சிலர்; உண்மையது சிறிதெனினும்,
ஒர்த்து ணர்ந்தே
நிரலாற்றிற் சேக்கிழார் நெடிதாய்த்து வழங்குபெரு
நூல் நினைப்பின்,
திறனுற்றும் தமிழகத்தின் தேசியநற் காலியம்
அஃதேயா மன்றே?

வேறு

திருமுறை நூல்களின் தெய்வநலம் சான்ற
பெருமைகள்தாம் எல்லையிலாப் பெற்றித்து; — அருணமைகும்
நல்ல மறுமவர்க்கி நூல்களென நாமவற்றைச்
சொல்லலா முன்மை துணிந்து.

இயற்கையெழிற் கிண்புறுதல், வாழ்வியலைக் தேர்தல்,
மயற்கையறும் மெய்யறிவு வானில் — உயர்ச்சியுறல்,
நல்லொழுக்கில் நின்றருளை நாடல், உடையவர்கட்டு(து)
இல்லை திருமுறைபோல் இன்பு.

மனக்கவலை மாற்றும் மருந்தாகும்; எல்லா
நினைப்பரிய தீக்குணமும் தீக்கும்;—தனக்கிணையில்
தெய்வத் திருமுறைநற் செந்தமீழ் நூல்களோப்போல்
வையத் துயர்ந்தனஇல் மற்று.

கலைநிரம்பிக் கற்றற் கினிதாய், அறிவின்
நலன்நிரம்பிச் சொற்பொருள்கள் நன்றாய்;—விலைவரம்பின்று
உள்ளுதொறும் உள்ளுதொறும் உள்ளம் உவப்பிக்கும்
தெள்ளு திருமுறைநூற் சீர்.

ந. ரா. முருகவேள், எம். ஏ. எம். ஓ. எல். அவர்கள்

திருவாசகத்தில் தேவர்கள் படும்பாடு

பாக்டரி வ. சுப். மாணிக்கம், எம். ஏ. பிளச். டி.,

தலைவர் இந்திய மொழிப்புலமை, அண்ணமலைப் பல்கலைக்கழகம், கிதம்பாரம்.

திருமால் முதலான தேவர்களின் நிலைப்பற்றி மனிவாசகரின் உள்ளத்தையும், திருவாசகத்தின் ஒட்டத்தையும் வெளிக்கொண்டவதே இக்கட்டுரையன் நோக்கம். திருவாசகம் சமய நாலாயினும் இக்கட்டுரை சமநோக்கில் எழுதப்படவில்லை. ஆசிரியின் உள்ளம் கானும் திறன் முறையில் எழுதப்படுவது. அதுவும் இவ்வெள்ளிவிழா மலரில் மணம்சமாழும் இதனை உள்கொண்டு இந்த ஆய்வினைப் படிக்குமாறு வேண்டுகின்றன.

“சந்திரைந்த தேய்தகருளித்
தக்கன்தன் வேழ்வியிலில்
இந்திரைந்த தோன்தெரித்திட
தெர்சன் தலையரிந்து
அந்தரமே செல்லும்
அவர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே
தேவர்களை ஒட்டுக்கந்த
செந்தாரப் பொழில் புடைகுழு
தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே
பாடுங்கான் அம்மாலும்” – திருவம்மாணை

சந்திரையும், இந்திரையும், எச்சனையும், ஞாயிறையும் ஏனைத்தேவர்களையும் பல வேலு உறுப்புக்களைத் தேய்த்தும் நெரித்தும் தகர்த்தும் நாலாறு திசையாக ஒடும் படி செய்து அதனைப் பார்த்து உவப்படைந்தான் சிவன் என்று திருவாசகம் பாடுமேல், அத்தேவர்களின் அடிப்படைக் குற்றங்கள் என்ன? அன்னேரைப் பாட்டில் வைத்துப் பாடாகப் படுத்தும் திருவாசகத்தின் உட்கிட்கை என்னவென்பதுபற்றி நாம் ஒரு தெளிவு பெறவேண்டும். முதற்கண் திருவாசகத்தில் தேவர்களைக் குறித்துவரும் செய்திகளையும், அவ்விடங்களில் ஆளும் மொழிநடைகளையும் காண்போம். புராணப்படி தேவர்கள் இந்திய நாட்டின் தொகை போலப் பலகோட்டியராக இருந்தாலும் அக்கட்டத்துக்குத் தலைவர் ஆவார் முவரே.

“வான்வந்த தேவர்களும் மாலயைக்கூறு
இந்திரனும்”
“மாலயனே டித்திரனும் எப்பிறவியுத்தேடு”
“இந்திரனும் மாலயனும் ஏனேரும்
வானேரும்”

“கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு”
என்றபடி திருமால் நான்முகன் இந்திரன் என்னும்

மூர்க்கௌயே விதந்தெடுத்துக் குறிப்பாகப் பாடுபடுத்துகின்றது திருவாசகம். “புரந்தரன் மால் அயன்பால் இருளாயிருக்கும் ஒளி” என்ற திருக்கொவையாரிலும் இம்முப்பெயர்த் தொடர்பைக் காண்கின்றோம். இம்முவருள்ளுங்கட, இந்திரன் சில இடங்களில் விடப்படுகின்றன. தலைமைத்தன்மை ஏனையிருவரைப்போல் அவன் பெறுவதில்லை.

“அரியோடு பிரமற்கு அளவறி
யொன்னான்”

“பிரமன் மாலறியாப் பெற்றியோனே”

“பூமேல் அயனேடு மாலும் புகலரிதென்று”

“அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத
தேவர்கட்கும்”

இவ்வாறு திருமாலும் பிரமனுமே திருவாசகத்தின் தாக்குதலுக்கு முற்பட ஆளாகின்றனர். திருக்கொவையாரிலும் “நான்முகன் மாலறியாக் கடனும் உருவத்து” என்ற இடத்து இந்திரை ஒழித்த இருக்கட்டு காணப்படுகின்றது. இவ்விருவரைக் கூறி ஒன்று ஏனைத் தேவர்களையும் சுட்டியதாகும், என்பது கருத்து. மாஸையும் அயனையும் சேர்த்தே கூறும் பெருவழக்கு ஏற்பட்டமையின், பெயர் சொல்லாமலே இருவர் என்றால், இவ்விரு தேவரையும் குறிக்கும் தொகைமரபு தொன்றலாயிற்று. இருவரால் மாலுகானு எம்பிரான்” எனத் திருவாசகமும், “இருவர் அறியா அனிதில்லை யம்பலத்து” எனத்திருக்கொவையாரும் இத்தொகைமரபை ஆண்டுள்ளன. சில இடங்களில் மாலும் பிரமனும் என, பிரமனும் மாலும் என முன் பி ன் ஞ க் க் கூறப்பட்டாலும் இருவரையும் நிகராக வைத்தே திருவாசகம் தாக்குதல் தொடுக்கின்றது.

“அயன்மால் உள்ளிட்ட மேலாய
தேவரெல்லாம்”

“முன்னுய மாலயனும் வானவரும்
தானவரும்”

இவ்வாறு தேவர் கூட்டத்தைக் குறிக்கும்போது இருவரயுமே முதற்கண் மொழித்து ஏனையோரைப் பொதுவாகக் கூறுதல் நினையத்தகும். புராணப்படி திருமால் நான்முகனுக்குத் தந்தையாதவின், சில இடங்களில் திருமாஸைமட்டும் குறிக்கும் மரபும் உண்டு.

“முழுவதுங் கண்டவைனைப் பண்டத்தான்
முடிசாய்த்து”

“செங்கண் நெடுமாலும் சென்றிட ந்துக் காண்பரிய”

“வெளிவந்த மாலயதூம் காண்பரிய வித்தகலை”

“திருமாலும் பன்றியாய்க் செங்றுணராத் திருவடியை”

இங்ஙனம் திருவாசகத்தில் சில இடங்களில் நான் முகனைவிட்டுத் திருமாலைமட்டும் குறிப்புத்தோலவே திருக்கோவையும் “கருங்கண்ணை அறியாமை நின்றேன்” என்று குறிக்கும் போக்கினைப் பார்க்கின்றோம். எனினும் பொருட்பேற்றுஸ் நான்முக ஷையும் கொள்ளவேண்டுமென்பது கதிர்மணி விரக்கப் பெரும் பேராசிரியர் பண்டதமணி பின் கருத்து. “முழுவதுங் கண்டவைப் பதைக்கான்” என்ற திருச்சதகப் பாடலுக்கு “அடித்திய திருமால்” செய்தியை வெளிப்படையாக்கக் கூற வே, முடிதேதிய பிரமன் செய்திபுக்குறிப்பாகப் புலப் படுத்திய படியாம் என்று மொழிதார் பண்டதமணியார். ஆதனின் தேவக்குழு சிர்தக் திருமாலும் பிரமனும் தலைவர் ஆவார், என்று தெரிவலாம்.

திருமாலையும் நான்முகனையும் தலைமையாக வைத்து எண்ணித் திருவாசகம் தாக்குதல்தக்க காரணம் என்ன? சிவபெருமானைக் காலை வீவாம் என்ற முனைப்பை மேற்கொண்டு ஏனைத் தேவர்கள் செய்த வெளிப்படையாகத் தெரியவின்ஸை. சிவனைக் கண்டு காட்டுவோம், என்ற ஆணை முனைப்பில் திணைத்தவர்கள் அரியும் அபனுமே. திருமால் பண்டி உருவெடுத்துச் சிவன் திருவடிகாண் முனைத்தான். பிரமன் அன்னமாகி சிவனது முடிவைக் காணப் பறந்தான். தனிமுயற்சி பயணனிக்கவில்லை என்பது புராண முடிவு. இம் முனைப்புச் செயலைத் திருவாசகம் அழுத்தமான சொற்களால் தாக்கிப் பாடுகின்றது.

“மாலறியா நான்முகனும் காணு மலையினை”

“செங்கண் நெடுமாலும் சென்றிடத்துக் காண்பரிய”

“திருமாலும் பன்றியாய்க் செங்றுணராத் திருவடியை”

“பிரமன் அரியென் றிருவரும் தம் பேதமையால் பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுக்க”

“நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ நீண்ட நெருப்பை”

“திகழுத் திகழும் அடியும் முடியும் காண்பான் கீழ்மேல் அபனும் மாலும் அசமுப் பறந்துங் காணமாட்டா அப்மான்”

“பங்கயத் தயனும் மாலறியா நீதேபை”

இத்தொடரில் ஆறுப்பட்ட குக்கற் சொற்களைக் கிடைக்கிறது. தேவர்கள் சிவவை வழுத்தனிலையா? வணங்கவில்லையா? பரவவில்லையா?

எவ்வளவோ பிழங்கபடுவர், திருமாலால் “அறியமுடியாதவதுமை. நான்முகனுள் காண முடியாதவதுமையை சிவன் சிறுபொருளா? வெள்ளிடமலை என்பர். மலையாகவிருந்தும் ஏன்காணமுடியவில்லை? மால் தன்பெயருக்கேற்ப அறியா மயக்கத்தவன். ஒரு முகமுடையவன் காண்பான். நான்கு முகங்களைப்படையவன் எவ்வாறு காணவல்லான்? என்று இருவர்தம் பெயர்களிலேயே காரணம் அமைத்துகிடப்பதாகத் திருவாசகம் குறிப்பிற் ‘புலப்படுத்துகின்றது. செங்கண்ணை ஞாக இருந்தாலும் நெடுமால் ஆதலால் காணமுடியவில்லையாம். நீ இப்பக்கம் செல், நான் அப்பக்கம் வருவின்றேன். ஆதூக்கு ஒரு வாழிபாகப் போய்த் தேடிப் பிடித்துவிடலாம் என்பதுபோல, இருவரும் அங்கத்துப்பறந்தும் பேராசிரிப் பிழம்பாக விளங்கும் அடிமுடிபாகக் காணமாட்டதவ ராயினராம். அபனும் அரிபாலும் சிவனை அறிபுரதாகம நீதியாம். அடிமுடிதேடிய நிகழ்ச்சிபற்றிந் திருக்கோவைபுறர் ஆசிரியர் “அன்னம் திருவடித் தாமரையையும், பன்றி சுடைக் காட்டையும் தேடுதல்முறை எனவும், அப்வாறு தேடாது தமது அங்க்காரத்தினுஸ் மாறுப்படுப் ‘பன்றி தாமரையையும் அன்னம் காட்டையும் தேடியதால் கண்டிலர்” எனவும் விளக்கம் தருவர்.

இந் தலைவர்களும் மேற்கண்டவாறு சொற்றுக்கம் பெற்றனர், எனின் ஏனைத் தேவரின் பரிசுமிகு சொல்லவேண்டுமா? அடிமுடி தேடிப் நிகழ்ச்சி அரிக்கும் அபனுக்கும் வரியது. கடவில் எழுந்தநஞ்சகண்டு அஞ்சிபது எல்லாத் தேவர்களுக்கும் பொது. நஞ்சக்கு அஞ்சி அஸ்ரிபதனுஸ் இருதலைவர் முதலாக எல்லாத் தேவர்களும் ஆர்ரல் அப்ரவர்கள் என்பது வெளிப்படையாகின்றது. அந்தஞ்சை அழுதம்போல் உண்டு அவர்களைக் காதவித்தான் சிவபெருமான், என்பதனுஸ் அவன் முழுமுதல் என்பதும் வெளிப்படையாகின்றது.

நஞ்சம் அஞ்சி ஆவ எந்தாய் என்று
அவிதா இடும் நம்மவரவரே
சிற்றுயிர்க் கிரங்கிக் காய்சின் ஆவமுண்டாய்
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால்
உள்ளிட்ட மேலாய தேவரெல்லாம்
வீடுவர்காண் சாழலோ.

இத்திருவாசக அடிகளிலும் சொற்குத்தல்கள் உள். மனிதர்கள்போல் நஞ்சைப் பார்த்ததும் மிராண்டு ஓட்டமிட்டவர்கள் தேவர்களாவார்களா? இல்லை, நம்மவர்களாம் யாருக்காகச் சிவன் ஆவ முண்டானென்னின் நம்போன்ற சிற்றுயிர்க்காம். நஞ்சாலம் சிவன் உண்ணுவிட்டால் மேன்மையான வரென்று நினைத்து இருமாந்திருக்கும் தேவரெல்லாம் செத்தொழிலிருந்தால்.

சிவபெருமான் எத்தேவர்க்கும் அரியவன் என்று கருத்துக்கோள் திருவாசகம் முழுவதும் பரவிக் கிடக்கிறது. தேவர்கள் சிவவை வழுத்தனிலையா? வணங்கவில்லையா? பரவவில்லையா?

‘‘போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு
மாலன்று
அடிமுடி யறியும் ஆகர வதனிற
சுமூரண் ஏனம் ஆகிமுன் கலந்து
ஏழ்தலம் உருவ இடந்துமின் எய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணு மலரடி யினாகள்’’

என்ற போற்றித் திருவகவலால், திருமால் முதற்கண் தன்றுணிப்போடு பன்றிவடிவெடுத்துக் கிவெண்டியைக் காண்றுகூண்டது இனோத்தார் எனவும், மன ஒன்றுயந்தி பயன்படாதது என்று போற்றி முழுத்தினுரேவைம், அங்கனம் வழுத்தியபின்னும் மராடிக்கௌண்ணுடியவில்லை எனவும், அறிகின் ஞேரும். தன் முனைப்புக்கு மலரடியைக் காட்டாதது பொருத்தம். தொழுதுமின்னும் காட்டாதது பொருத்தமா? என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இறைவணை அடைதற்கு அன்புநெறிதான் தக்கது, என்று தெரிந்திருந்தும் முதற்கண் அதனையன்றே பின்பற்றியிருக்கவேண்டும். மனித இனத் திற்கு இது தெரியாமலிருக்கலாம், உயர்ந்த வானவர்க்குத் தெரியாது என்று சொல்லமுடியுமா? ஒருவழி பயன் படாத்தபோது, இன்னொரு வழியை மேற்கொள்வது விளைச்செயல் வகையென்று ஆகுமேயன்றிப் புத்தி நெறியாகாது.

தேவர்களை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் என் இடமெல்லாம் இழிவு படுத்துகின்றார், இங்குக் கொல் தொடுக்கின்றார், இழிமை பேககின்றார் என்பதற்குப் புறத்தே காரணங்கள் தேடவேண்டிய தில்லை. திருவாசகத்திலேயே காரணப் பாடல்கள் உள். அடிமுடி தேடிய புராணத்தால் ஆணவக்குற்றமும், தக்கன்வேள்வியிற் கலந்துகொண்டதற்குல் கிவெப்பெருமானை மதியாக குற்றமும் வெளிப்படுகின்றன. இன்னொரு பெருக்குற்றமும் தேவைனத்துக்கு உண்டு. தண்ணீர் உயருந்தொறும் கரையை உயர்த்தவேண்டும். மரம் நீணந்தொறும் அடியைக் கனப் படுத்தவேண்டும். உயர்ந்தோர் உயரவு யரத் தாழ்ந்தவர்களையும் கூட உயர்த்திக்கொண்டு செல்ல வேண்டும். இவ்வாறு கீழ்ந்தினையும் சேர்த்து உயர்த்தாவிட்டால் வெற்றுயர்வு வீழ்ச்சியைத் தந்துவிடும், இவ்வயர் பண்பு தேவர்கள்பால் இல்லை.

‘‘வாழ்த்துவதும் வானவர்கள்
தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாழுயர்ந்து
தம்மையெல்லாம் தொழுவேண்டிச்
குழ்த்துமது கரம் முரலும்
தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திவோன்
யானுமுன்னைப் பறவவனே..’’

இத்திருவாசகம் வானவர்களை முழுத்தனவுத் தார் என்று குற்றஞ் சாட்டுகின்றது. இக்குற்றம் தனித் தன்னவும் எனவும், பிறர்வழித் தன்னவும் எனவும் இருவகைப்படும். வானவர்கள் தாம் வாழ-

வேண்டுமென மொழியால் போற்றுகின்றார்கள். ‘‘வேண்டமுழுதும் தருவோய் நீ’’ என்மணிவாசகரும் ‘‘வேண்டுவார் வேண்டுவைத் தவான் கண்டாய்’’ என நாவுக்கரசரும் வழிகாட்டியிருத்தலின் தன்னவு வேண்டுகோள் குற்றமாகாது என்று ஒருவாறு கொள்ளவாம். தாம் வாழவேண்டுமென்ற ஓரளவு தேவர்களின் இறைவணக்கம் இருக்குமாயின் மணிவாசகர் விட்டுவிடுவார். தாம் என்றும் உயர்ந்துகொண்டே செல்லவேண்டுமெனவும், பிறவுமிரெல்லாம் தமக்குக் கீழாக நின்று தொழுதுகொண்டே யிருக்கவேண்டுமெனவும், ஓர் அதிகாரவெறி தேவர்கட்டு இருப்பதைத் திருவாசகம் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மனமொழி மெய்களால் தொழும்பொழுது, ‘‘ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள’’ என்றபடி முக்கருவிக்கும் ஒரு நோக்கமேயிருந்தல் வேண்டும். நாம் வானவரிடத்துக் காண்பது என்ன? மொழியால் இறைவணப் போற்றும்போது தாம் வாழவேண்டுமென்பது அவர்கள் நோக்கம். மொழியிலும் சிறந்த மனக்கருவியால் இறைவணப் பணியும்போது எல்லா மயிரும் தமக்கு அடிபணிந்து தம்முயர்வுக்காகப் பாடுபடவேண்டுமென்பது அவர்தம் நோக்கம். வழிபாட்டில் மொழியொன்றும், மனமொன்றும் வேண்டும், இப்போக்கு வஞ்சகமாகும். இறைவணைத் தாம் வழிபடுவைத் திடுத்து, பிறவுமிரெல்லாம் தம்மை வழிபடவேண்டுமென்று நினைப்பதும், சிவன் அதற்கு உறுத்தையாக இருக்கவேண்டுமென்று பரவுதும் கயமையிலும் கயமை.

‘‘தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன் செய்தொழுகலான்’’

என்றார் திருவள்ளுவர். இக்குறவின் விரிவே திருவாசகத்தின் ஒரு பகுதி என்று கொள்ளலாம். திருவாசகப்படி ஆணவும், மதியாமை, தன்னவு அதிகாரம் என்ற முக்குற்றங்கள் உடையவர்களே தேவர்கள் ஆதல்ளன. இச்சிறுமையுயிர்கட்டு இறைவன் முன்வந்து காட்சியிலிப்பான்று எதிர்பார்க்கமுடியுமா? ‘‘கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி’’ ‘‘கனவேயும் தேவர்கள் காண்பரிய கணைக்கழலோன்’’ என்று தேவர்கட்டு இறைவனது முற்றருமை பேசப்படுகின்றது.

‘‘புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி
பல்லிருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்’’

என்ற பிறப்புப்பட்டியலால் மணிவாசகர் தேவனுக்குப் பிறந்த அருங்கெய்தியையும் நாம் அறிகின் ஞேரும். எனவே, தேவரைப்பற்றி அவர் பாடும்போது அப்பிறப்பின் அனுபவ அறிவும் அவர்க்கு உண்டு, என்பதை நாம் உடம்பொடு புணர்தலாகக்கொள்ள வேண்டும்.

இறையருள் பெறுதற்குத் தேவப்பிறப்பு முற் றும் இடையூருகும். அப்பிறப்புக்கு இறைவன் ஒரு நாளும் காட்சியளியான். அவன் வெறுப்புக்கு உள் ளான பிறப்பு வானவப் பிறப்பு, வெறுப்புக்கு உள் ளான உலகம் வானுலகம். அவன் விரும்பும் பிறப்பு மனிதப் பிறப்பு, விரும்பும் உலகம் மண்ணுலகம் என்று திருவாசகம் தெளிவுசெய்திருக்கின்றது. தேவர்களின் இரு கலைவர்களாகிய திருமாலும் நான் முகனுமே மண்ணுலகிற் பிறக்க ஆசைப்பட்டார்கள் எனின், அபர்களும் அபர்களைச் சார்ந்த பொதுத் தேவர்களும் தேவப் பிறப்பில் இறைவனுஸ் என என்ன அவதிக்கு உள்ளானார்களோ?

“பண்பட்ட திஸ்லீப் பதிக்கரணைப் பரவாதே என்பட்ட தக்கன் அநுக்கன் எச்சன் இந்துவனஸ் விண்பட்ட யூதப் படைவீர பத்திரராற் புண்பட்ட வரபாடிக் பூவஸ்வி கொய்பாமோ..”

— திருவாசகம்

“அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவர் என்றிங்கன் பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே பத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி”
— திருவாசகம்”

“திருவாசகந்தன் இன் ஒதும் அஸ்பர் அஜெவர்க்கும் மேன்னேஹும் அண்ணிக்கும் பெரிய தோர் அராநாகமம். பேஷங்காஷ்தாரூம்; கரங்குவிவார்க்கும் சிரங்குவிவார்க்கும் பிறப்பறுக்கும்; அநஸ்தெறியில் ஒங்குவிக்கும்; அபரவர் தேயத்தீஸ் அவாய்தின்று ஆராத இன்பம் அடஞ்சும்; முக்கத வினாழுமது மோயப்பண்ணும்; அதன் பெருமை எண்ணு நற்கெட்டாது. சௌ சித்தாந்த முத்தி ஒன்றேயினும் அதே இந்திரத்தின் நிகழ்வதுப் பாசவீலும் சிவப்பேறும் ஆசிப இந்திரமும் கூடியதே சிவமுக்கி.”

தருமையாதினக் கயிலைக் குருமணி.

சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ

“வாழ்க் கூலகெலாம்”

அன்பு

உடல் சார்ந்த அன்பு புலனுகர்ச்சியே. அது கிளர்ச்சியூட்டப்பட்டு புட மிட்ட காமமே. அது கொச்சையானதும் இந்திரியங்களுக்குரியதுமாயிருக்கிறது. ஒரு கணவன் தன் மனைவியை மனைவியின் பொருட்டு நேசிப்பதில்லை, ஆனால் தன் சொந்த ஆண்மாவின் பொருட்டே அவனை நேசிக்கிறான். அவன் அங்கு தன்னலமுடையவனுயிருக்கிறான். அவன் அவளிடமிருந்து புலவின்பத்தை எதிர்பார்க்கிறான். குஷ்டரோகம் அல்லது அம்மைநோய் அவளது அழகை அழித்தால் அவள்பால் அவனின் அன்பு ஒழிகிறது. தூய அன்பு சிலத்தைப் பலப்படுத்தி மேம்படுத்துகிறது; வாற்றின் ஒவ்வொரு விணைக்கும் அதிவுயர் நோக்கத்தையும் அதே மேன்மையான இலக்கையும் கொடுத்து மனிதனைத் திடமுள்ளவனுயும் உயர் குணம் வாய்ந்தவனுயும் துணிவுடையவனுயும் செய் கிறது. அன்பு அஜைத்தும் கடவுள்ளபுக்கு விருத்தித் துணைக்கருவியே,

— கவாயி சிவானந்தர்

இறையுணர்வு

மாண்புமிகு மு. மு இஸ்மாயில் அவர்கள்
(தமிழக உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி)

மனிதன் தோன்றிய காலந்தொட்டு இன்று வரை வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கின்றன; இன்னும் வளர்ந்துகொண்டே போவான். வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைவது மாற்றம். மாற்றமில்லையெனில் வளர்ச்சியில்லை. மிகச்சிறிதாகப் பிறக்கின்ற சிசு தக்க வயதிலே பூரண வளர்ச்சியை அடைகின்றது. இந்த வளர்ச்சியின் போக்கில் சிசுவின் அமைப்பே மாற்றங்கள் பல தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. சிசுவாக இருக்கும் பொழுது பார்த்த ஒருவரை பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்க்கும்பொழுது, “அடையாளமே தெரிய வில்லையே. இவ்வளவு பெரியவனுக் கூட வளர்ந்துவிட்டாயே” என்று சொல்கிறோம். அடையாளம் தெரிந்து கொள்ளமுடியாத அளவுக்கு வளர்ந்துவிட்ட போதி ஆம் அடிப்படை அமைப்பில் மாற்றமில்லை. இரண்டு கூக்களோடும், இரண்டு கால்களோடும், ஒரு தலை யுடலும், அந்தத்தலையில் இரண்டு கண்கள், இரண்டு காதுகள், ஒரு முக்கு, வாய் ஆகியவற்றுடனும் தோன்றும் சிசு அதே அவயவங்களுடன்தான் வளர்கிறது. இது மனிதன் தோன்றிய காலந்தொட்டு நிகழ்வது.

மனிதனுடைய தேவைகள் பெருகிக்கொண்டே போகின்றன. அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் சாதனங்களும் வசதிகளும் புதிய புதிய தோற்றுத்தில் புத்தம் புது சக்திகளுடன் பெருகிக்கொண்டே போகின்றன. குழந்தைகளுக்கு ஆச்சரியத்தையும் நூதனத்தையும் உண்டாக்குவதற்காக நாம் காட்டி வந்த நிலா, இன்று மனிதன்போய் இருந்து பூமிக்குத் திரும்பிவரக்கூடிய சந்திரமண்டலமாக ஆகிவிட்டது. கற்பணியில்கூட எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அளவுக்குத் தன் அறிவைப் பெருகிக்கொண்ட மனிதன் அந்தச் சந்திரமண்டலத்துக்குச் சென்று திரும்பி வரக்கூடிய வழியையும் வசதியையும் இன்று செய்து கொண்டுவிட்டான். இவ்வளவு வளர்ச்சிகளுக்கும் மாற்றங்களுக்கும் இடையே மனிதனுடைய அங்க அமைப்புமட்டும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறது. வாழ்க்கை வசதியிலும் விஞ்ஞானத் துறையிலும் ஆராய்ச்சி அரங்கிலும் மனிதன் எவ்வளவுக்கு முன் ஓரளவிலும் இந்த அடிப்படையில் மாத்திரம் மாற்றம் உண்டாகப்போவதில்லை.

இதைப் போலவத்தான் மனிதனுடைய உணர்வுதைத்திலே மாருமல் இருக்கக்கூடிய ஒன்றும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதுதான் இறையுணர்வு அல்லது இறை நம்பிக்கை என்பது. மனிதன் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சிக்கும் மாற்றங்களுக்குமிடையே இந்த இறையுணர்வு மாருமல் நிரந்தரமாக இருந்து

கொண்டே வந்திருக்கிறது. இந்த இறையுணர்வை அனுகும் விதத்தில், பற்பல மக்களிடையே வெல் வேறுபட்ட காலத்தில் கருத்துவேறுபாடு உண்டாகி யிருக்கிறது. ஆனால், இறையுணர்வு என்ற அடிப்படை அசைந்துகொடுக்கவேயில்லை. இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும் தோன்றி இயங்குவதற்கும் அவற்றி விடையே காணப்படும் உயிர்களும் பொருட்களும் ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டு வாழ்ந்து, இருந்து, அந்தபோவதற்கும் அடிப்படைக் காரணமாக ஒரு சக்தி இருந்துதான் ஆகவேண்டும், என்பதை சிந்தனை சக்தி உடையவர்கள் யாரும் மறக்கமாட்டார்கள். ஆனால், அந்தச் சக்திக்குப் பெயரிடுவதிலும் குணங்களைக் கொடுப்பதிலும் அந்தச் சக்திக்கும் பிறவற்றுக்கும் ஊன் உறவின் தன்மையை நிர்ணயிப்பதிலும் கருத்துவேறுபாடுகள் நிரம்ப இந்தினர்ன. சிலர் அந்தச் சத்தியைக் கடவுள் என்கின்றார்கள். வேறு சிலர் அதை இயற்கை என்கின்றார்கள். பிரபஞ்சத் தின் அமைப்பு முறையை, அந்தச் சக்தியை கடவுள் என்பவர்கள் அந்தக் கடவுளின் விருப்பம் என்கின்றார்கள். அந்தச் சக்தியை இயற்கை என்பவர்கள் இயற்கை நியதி என்கின்றார்கள்.

மக்கள் தங்களுடைய முனைப்பக்குவதற்குக்கும் அறிவியல் துறையிலே அவர்கள் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் சிந்தனை உலகில் அவர்கள் சென்றிருக்கும் தாரத்திற்கும் ஏற்ப அந்தச் சக்திக்கு சிலர் உருவும் கற்பிக்கிறார்கள். குணங்களைக் கொடுக்கிறார்கள், செயல்களைச் சமுத்துகிறார்கள்: வேறு சிலர் அங்கு உருவுமற்றது, நிர்க்குணமானது, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது, என்று கொள்கிறார்கள்; வேறு சிலரோ, அந்த சக்தியையோ கடவுளையோ நம்மால் காணமுடியவில்லையே; அப்படி இருக்கும் பொழுது அத்தகையது ஒன்று உண்டு என்று எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்று கேட்கிறார்கள். இவர்களுடைய இந்த வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், இருப்பதெல்லாம் காணமுடிந்ததாக அமையவேண்டும். இவர்களோ, முடியாத பலவற்றை இருப்பதாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக மின்சாரத்தைக் கண்ணால் காணமுடிய மென்று யாராலும் சொல்லமுடியாது. அதன் காரணமாக மின்சாரம் என்ற ஒன்று இல்லையென்று இவர்களால் சொல்லமுடியாது. பூர்க்கப்போனால் மின்சாரம் இல்லாவிட்டால் இன்றைய வாழ்க்கையே இல்லையென்றுகூடச் சொல்லமுடியும். வாழ்க்கையின் வசதிகட்கு மாத்திரம் இந்த மின்சாரம் உதவுகிறது என்பது இல்லாமல் மனிதன் இறந்துபோனால் அவன் உடலை ஏறிப்பதற்குக்கூட இந்த மின்சாரத்தை நாடுகிற நிலைமைக்கு அது வந்துவிட்டது.

அதேபோலத்தான் காற்றையும் யாரும் கண்ணால் காணமுடியாது. அதன்காரணமாகக் காற்று என்ற ஒன்று இல்லையென்று யாரும் சொல்வதில்லை. அதற்கு மாருக, காற்று எங்கும் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அஃது இடம் நகருவதை உணர்கிறோம். உண்மையில், குறுவழி ஒன்று ஏற்படும்பொது அந்தக் காற்றி னுடைய சக்தியை மிக மிக நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறோம். எங்கும் நிலைந்திருக்கிற இதே காற்றையே பற்பல பொருட்களில் அடைக்க முயல்கிறோம். அப்பொழுது அந்தந்தப் பொருட்களின் அமைப்புக்கு ஏற்ப அந்தக் காற்று உருவெடுக்கிறது. பல்வேறு உருவங்களில் அமைந்திருக்கின்ற பல ஹன் களில் காற்றை அடைப்பது நாம் அன்றாடம் காணும் காட்சி. மோட்டார் கார், வாறி, சைக்கிள் ஆகிய வற்றின் சக்கரங்களில் பொருத்தப்படும் டயர்களை ஆள்ளிருக்கும் நப்பர் மூலாய்களில் காற்றை அடைத் தபயோகிக்கும்போது அந்தக் காற்றினுடைய சக்தி யை நாம் உணர்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். எனவே கண்ணால் காணத்தக்கவற்றையே இருப்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்ற வாதம் பொருத்தாக ஆகினிடுகிறது.

பார்வையாலும், நுகர்ச்சியினாலும், உணர்ச்சியினாலும், ஒனியினாலும், கவையினாலும், ஜம் பொறிகள் பல பொருட்கள் இருப்பதை அறிவிக்கின்றனன. ஆனால், இந்த ஜம்புள்களினால் இருப்பதாக ஏற்றுக்கொள்கின்ற எல்லாமே கண்ணால் காணக்கூடியவை என்று சொல்லிவிடமுடியாது. உதாரணமாக ஒரு மலர் இருப்பதை கண்ணால் காண-

முடியும். ஆனால் அதற்கு மணமுண்டு என்பதை முக்கினால் நுகர முடியுமென்றிக் கண்ணால் காணமுடியாது. என்றால் அந்த மலருக்கு மணமுண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் செய்கிறோம். அது போலத்தான், இந்த ஜம்புள்களுக்கும் அப்பாற பட்ட உள்ளுணர்விலே உணர்ந்துகொள்ளக்கூடிய சக்தி ஒன்று உண்டு என்பதைத் தரக்காரீதியில் பார்த்தால்கூட ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். உண்மையில் பார்க்கப்போனால், விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் எந்த அளவுக்கு முன்னேறுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு கடவுள் ஒன்று உண்டு என்ற நம்பிக்கை யும் உணர்வும் ஆழமும் அழுத்தமும் பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. இதனை விஞ்ஞானத் துறையில் மேதைகள் என்று உலகம் முழுவதிலும் அங்கீரிக்கப்பட்டவர்களே தெளிவாக, தங்களுடைய அனுபவத்தின் அடிப்படையில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள்.

உண்மையில் பார்க்கப்போனால், ஒரு மரம் எனவளவுக்கெவவளவு பெரிதாக வளருகிறதோ அவ்வளவுக்களுக்கெவவு அதனுடைய ஆணிவேர் ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் அமையவேண்டும். இல்லாவிட்டால், மரம் வளர்வதற்கு வழியின்றி நல்ந்து நசிந்து விடும். அதுபோலவே, மனிதன் தவதுவசதிக்கணியும் வாய்ப்புக்கணியும் அறிவுவையும் பெருக்கிக்கொள்கின்ற அளவுக்கு இறைநம்பிக்கையை ஆழமானதாகவும் அழுத்தமானதாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வேறுபட்ட மரத்தின் நிலைதான் அவர் நிலையுமாகும்.

ஏகமாய் இருக்கும் என்தாய் பராசக்தி பல்வேறு தோற்றுத்துடன் விளங்குகிறார்கள். அாவில்லாத சக்தியுடைய அவள் ஜீவனுக்கும் ஜகத்தாகவும் பேதப்பட்டு, சரிரம் புத்தி சன்மார்க்கம் ஆத்மார்த்தம் முதலிய வேறுபட்ட சக்திகளையுடையவளாகக் காணப்படுகிறார்கள். சக்தி வேதாந்தத்தில் கூறப்படும் பிரம்மமே தவிர வேறல்ல. கட்டுவலுகாத பிரம்மத்தின் பிரத்தியட்ச ஸ்வரூபமே அவள்.

★

★

★

கிரந்தங்களைப் படித்துவிட்டு மட்டும் ஈஸ்வரனை விவரிக்க முயலுவது தேசப்படத்தில் மட்டும் காசியைப்பார்த்துவிட்டு, அந்தக்கரப்பற்றி இன்னேருவருக்கு விவரிக்க முயல்வதை ஒக்கும்.

— மூ' இராமகிருஷ்ணர் உபதேசம்

கல்வி

வித்துவாள்

திரு. தி. சா. தியாகராஜ டேசிகர், அவர்ஸன்
கடலூர்

மனத்தைக் தீயவழியிலே புகவிடாது நல் வழியில் செலுத்தி மாட்டிபெறுவிப்பது கல்வி. மனி தரிடத்துள்ள மிருகத் தன்மையை மாற்றி அவர்களுக்கு மனிதத்தன்மையை கொடுக்கவல்லது. உடலோடு அழியும் குச்சிறப்பினும் மிகச் சிறப் புடையது. மற்று எப்பொருளிலும் அழியாப் பொருள் கல்விப் பொருளே. “கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி” என்றார் தெய்வப்புலவர் திருவன்ஞாவர். “ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு, எழு மையும் ஏமாப் புடைத்து” என்றவாறு ஒரு பிறப்பின் கண் பயின்ற கல்வியானது அப்பிறவி ஒழியினும் தான் ஒழியாது உயிருடன் எழுமையும் தொடர்ந்து சென்று உதவும் தன்மையது.

பஞ்சேந்திரியங்களால் அறியப்படுகின்ற பொருள்கள் பற்றிய சமிக்றபவணர்க்கிக்கும் கல்வி வேண்டப்படுவதாயின், எங்கும் நிறைந்தும் யாவர்க்கும் தோன்றுது என்னிலும் என்னெப்போன்று நிற்கும் இறைவனைப் பற்றி அறிய வேண்டின், கலைஞர்களும் இன்றியமையாதென்பது கூறுமலே அமையும். மாயவலையில் சிக்கி உழுன்று என்னிலாப் பிறவிகளை எடுத்தெடுத்து உழுவும் ஆன்மா, இறைவனை அறிந்து பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தி அழியாப்பேறு பெற்றுயிதற்கு முக்கிய துணையாடுதவது கல்வியேயாம். “உவமையிலாக் கலைஞர்கள்” எனக் சிறப்புற ஒதும் ஸ்ரீ சேக்கியார் பெருமான் திருவாக்கும் ஈணாருச்சிந்திக்கற்பாலதாம்.

ஞானம் என்பது, உண்மை இன்பத்திற்கு ஏது வாரும். தண்ணேரே தாகத்தைப் பற்றி தணிக்கும்; பிற பானங்கள் அங்கனம் தணிக்கமாட்டா. அப்படித் தான் முத்திக்கு ஞானம் சேவப்படுகின்றது. ஞானம் என்ற மாத்திரத்தில் சாதாரண அறி விடமையை நாம் நினைத்துவிடக்கூடாது. இத்தயைக் அறிவுடைமை உண்மைஞானம் ஆகாது. ஆகவே ஞானம் எனப்படுவது, “எதை அறிவதால் ஒரு வனுஸ்தை அறிவு பூர்த்தியாகிவிடுகிறதோ அதை அறிவதுதான்” என்று நாம் உணரத்தக்கது.

சிவான்தப்பேறே நமது முடிந்த குறிக்கோளாயினும் அதனை அடையச் செய்கின்ற இன்றியமையாத இலட்சியம் ஞானப்பேறுதான் என்று நாம் துணியலாம். இதனால் நாம் இந்தப் பிறப்பின் பயனாக ஞானத்தை அடைதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்பது தெரியலாம். ஞானம் இவ்வளவு முக்கிய

மானது என்பதை “ஞானம் ஞானவதாம் கஷ்டம்” என்னும் கீதை வாசகத்தாலும் உணரலாம். ஞானமே, வாழ்வில் குறிக்கோளை விளங்கவேக்கின்றது. பிறவேற்ற விழுத்த வல்லது ஞானமே யாம்.

மாந்தர்கள், அறிவு விரிவதற்காகவும், அனுஷ்டான அறிவினை விரைவில் அடைவதற்காகவும் நூல்களை ஒதுவர். நூல்கள் யாவும் உலக நூல், கடவுள் நூல் என்ற இந்த இரண்டு பிரிவினுள்ளே அடங்கும். பொதுப்படக்கறின், உலக நூல்கள் யாவும் மனிதனுடைய உள்ளத்தை வெளிப்பொருளிலே செலுத்தி, மேன்மேலும் ஆசையைப் பெருக்கும் உணர்ச்சி அறிவை வளர்க்கும். அடுத்து கடவுள் நூல்கள் எனப்படுவதை, மனிதனுடைய உள்ளத்தை அகழுகமாகத் திருப்பி எல்லாப் பொருட்களும், எல்லாச் செயற்கும் மூலகம் எதுவென அறிவித்து அந்தப் பொருளோடு ஒன்றூய் பிரேரணைகொண்ட ஞானத்தை விளைக்கும். இதனால்தான் உலகநூல்களை எல்லாம் ஒதுவதிலேயே காலங்கடத்தி விடாமல், ஞானநூல்களையே ஒதுயாறு நீதி நால்களும் அறிவுறுத்துகின்றன.

“ஞானமாவது வீடுபயக்கும் உணர்வு” ஆதலால், மெய்ப்பொருள் காண்பது இன்றியமையாத தாயிற்று. இந்த மெய்ப்பொருள் கானு கின்ற முறையையினையே சாத்திரம் (வெதாகமங்கள்) சார்த்துவதாகும். சமயநூல்கள் இங்களும் பெறப்படும் ஞானத்தினை அபரஞ்சானம் எனவும், பரஞ்சானம் எனவும், பாகுபடுத்தி உரைக்கும். இரண்டையுமே பொதுப்படச் சிவஞானம் என்றும் செப்புவதுண்டு. இந்த இரண்டு ஞானங்களும் சிவத்தைபேய் உணர்த்துவது பற்றி இங்களும் அழைப்பார். அபரஞ்சானம் என்பது வேத-ஆகம-சாத்திரங்களால் உண்டாவதாகும். இந்த அறிவு - ஞானம் பரஞ்சானம் எனப்படும் அலுடுதி ஞானத்தைப் பயக்கடத்தவுவதாகும். அலுடுதிஞானம் எனப்படும் பரஞ்சானம் குரு திருவருளால் விளைவதாகும். ஆகவே ஞானமானது உலகநூல்களால் அமைவதன்று எனவும், வேதப்பநிடத் தூகமங்களால் உரைப்பட வேண்டுவது எனவும். அங்கனம் உரைப்புகுமித்தும் சற்குருணின் திருவருளாலே உணரப்படவேண்டுமென்பதும், இன்றேல் யாவும் நீர்மேல் எழுத்துக்கு நிகராகுமெனவும் நாம் தெரிதல் நன்று.

இந்தக் கருத்தினை நமக்கு உணர்ந்தும் பொருப்பே திருமந்திரத்தில் மெங்ஞானக் கல்வி பற்றிக் கூறும் கல்வி என்ற அதிகாரம் அமையலாமிற்று. இத்தகைய மெய்யனார்வுக் கல்வி - கல்வானம், இறைவனிடத்தே இடைவிடா அன்பு பூண்டார்க்கு அவனருளால்எய்தப்பெறும் என்பதற்கு இக் கல்வியதிகாரம் அன்புபற்றிய அதிகாரங்களின் பின் அமையவாயிற்று என்ற ஒரு குறிப்பும் உணரத் தக்கது. இவி, திருமந்திர நூலில் கல்வி என்னும் தலைப்பில் காணப்படும் செய்திகளைக் காணபோம்.

குறிப்பறிந் தேனுடல்; உயிரது கூடிச
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிராண
மறிப்பற யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்;
தறிப்பற யாமிகுங் கல்விகற் றேனே.

சிவபெருமான் யான் செய்த விணக்கிடாக எனக்கு உடலைத் தந்ததன் குறிப்பை அதாவது எடுத்த இந்த உடல் இருக்கும்போதே, ஆணவத்தின் நின்கி அருட்டுலைகொண்டு நீ சிவானந்தப்பேறு எய்துக என்னும் குறிப்பை அறிந்தேன். இறைவன் உயிர்க்கு உயிராக இருக்கும் நன்மையை உணர்ந்தேன். அப்னே என் உயிர்க்கு உயிர் என்று அறிந்ததும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுகிய மகாதேவன் தடையின்றித் தானே வந்து உள்ளத் தில் எழுந்தருளினன். பிறகே நான் உயர்ந்த அருள்ஞானக் கல்வி கற்றேன், என்று இம்முதல் பாடவில் கூறியருளுகின்றூர்.

மற்றெரு பாடவில், உடலில் உயிர் நிற்கின்ற போதே அநாதிநித்தியனுகிய சிவபெருமான் திருவடியைப்பற்றி அறிவிக்கும் மெங்ஞானக் கல்வியைப் பயிறுங்கள்! பாவங்கள் ஒழியும்; என்றும் சொற் குற்றம் இல்லாமல் இறைவனைத் தொழுங்கள்; தொழுதபின், இறைவனே எல்லாமாய், தானன்றி வேறில்லாத் தன்மையனும், நமது அறிவைத் துலக்கும் மனிவிளக்காய் நம் உள்ளத்தில் விளக்குவானென்று கூறுகிறோர்.

அடுத்து, மெய்யனார்வுக் கல்வி கற்றவர் கல்வி யின் பயனுகிய இறைவன் பலரடியைக் கருதவர்; அக்காலத்தில் அத்திருவடியைக் காண அவர் கருத்தில் ஒரு கண் மன்றாம். அதுவே அக்கண்ண ஏன்றும் ஞானவிழி என்றும் மெய்யறிவாளர் ஆய்ந்து புகுந்து உரைக்கப்படுவது. ஆகவே, சிவஞானக் கல்வி பயின்றதன் பயனுக் ஞானக்கண் காட்ட நமது உள்ளத்தடத்திலே கயல்போலத் துள்ளும் திருவடிக் காட்சி எய்தும். ஆகவே, ஆனந்தக் காட்சிக்கு இந்த அக்கண்ணே வேண்டும் என்பதை, “அக்ததுக் கண் கொண்டு பார்ப்பதே ஆனந்தம்”, என்று மற்றொரிடத்தில் குறிப்பிடுகின்றூர். புறக் கண்ணால் திருவடிக்காட்சி எய்தாது என்றும் சிவஞானக் கல்வியின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகிறோர். திருமூலர்.

‘கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக் கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு
கற்றறி வாளர் கருதி உரைசெய்யும்
கற்றறி காட்டக் கயலுள் வாக்குமே.

இத்தகைய அருட்கல்வி உடையவர் இருவிளைத் தொடர்பினின்றும் கழிந்து விரைந்து செல்கதி சேர்ந்திடுவர். டட்டமின் கண் பற்றுடையார் பதிஞான விருப்பிவராய், யோகநெறி நின்று குண்டவிசக்தியை வருத்தி எழுப்பி அழுதயருந்தி வாழ்ந்து இருப்பர். இத்தகைய துண்பம் வேண்டாம் உங்களுக்கு, இரவும் பகலும் இறைவனைத் துதியுள்கள். குளிகையால் செம்பு பொன்னுற்போவத் திருவருட்சக்தியால் உங்கள் உடல் ஆழியா உடல் ஆம், ஆகவே, யோக நிலையிருந்து வருந்தவேண்டாம் என்று அறிவிக் கிணரூர்.

சண்டேகர பதவிபெற்ற விசாரசருமர் திருவருட் பொளிவால் தெய்வ உடல்பெற்றமை உரைத் தக்கது.

‘கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றூர்;
பல்வி யுடையார் பாம்பரிந் துண்கின்றூர்;
எல்வியும் காலையும் ஏத்தும் இறைவனை
வல்வியுள் வாதித்த காலமுமாமே’

பல்வி - பல்கு தலையுடையதாகிய உடல்; தொடர்பாக ஓன்றன்பின் ஒன்றுக்கப் பல்குவதற்கு இடனாக இருப்பதால், உடலுக்குப் பல்வி என்று பெயர். பாம்பு - குண்டவி, வல்வி - திருவருள். வாதித்த - இரசவாதம் செய்த, அறிந்து - வருத்தி.

இதனால் ஞானநூற் கல்வியொழுக்கம் உடையார் சிவானந்தப்பேறு பெறுவார் என்று உரைவாம்.

சிவானந்தப்பேற்றிற்குச் சிவஞானக் கல்வியே துணை என மற்றெரு செய்யுளில் அறிவிக்கின்றூர். மேலும் அச்செய்யுளில் ஆன்மாக்களின் பரிபாக நிலைகளுக்கு ஏற்பத் தூய - பேரொழிப்பிழம்பான இறைவன் ஞானஞாயிருக்கத் தொன்றித் துணைநிற்பான் என்றும், ஆசாரியனிடமிருந்துவரும் மாயா திதமான சொல்லாகிய திருவைந்தெழுத்து நல்ல துணையாம் என்றும், அதுதான் ஆன்மாக்கணை வாச மூலம் நாக்காதவாறு துணையாய் பாதுகாத்து வரும் என்றும், அதனால் தூய சிவமணை கமலமும் என்றும் கூறி, இத்துணையும் நிகழ்வதற்கு வாயிலாக துணையாக நிற்பது சிவஞானக் கல்வியாகிய தூய கல்வியேயாகும் என்கிறோர். ‘சிவனடியே சிந்திக் கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்’ என்பது சன்னடி நினைக்கத்தக்கது.

அடுத்து ஞானதூற் பயிற்சியை மேற்கொண்டு மெங்ஞானம் துவங்கப் பெறுதாரைக் குறித்துத் திருவுள்ளம் இரங்குதலை அறியவாம்.

அப்பாடல்-

நூலொன்று பற்றி நனியேற மாட்டாதார் பாலோன்று பற்றினால் பண்பின் பயன்கெடும் கோலோன்று பற்றினால் கூடா பறவைகள் மாலோன்று பற்றி மயங்குபின் ரூர்களே.

மிகவும் உயர்த்தில் ஏறவேண்டுமானால் கயிற் வைக் கட்டித் தொற்றி மேலே செல்கின்றனர். அதுபோல ஞானநூலீஸ் - அருள்நூலீஸ் கற்று நின்று நுட்பமான (ருவி) சிவ ஞானம் மேலோங்கிக் கெல்லவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாதவர், உலகிலே புற்சமயங்களுள் ஒன்றைப் பற்றினால், உயிர்ப் பண்பின் பயன் கெட்டொழியும்.

புனத்தில் ஒரு கோலீப் பற்றிநின்றால், பறவைகள் குடிக் கதிரைஷன்னூ; அதுபோலவே திருவைந்தெழுத்தாகிய மந்திரக்கோலீப் பற்றிநின்றால் புவன்களாகிய பறவைகள் அல்லது தீவின்கள் கூடாமலோழியும்; அங்கணமின்றித் திருவருள் துணைவில்லாமையால் மாண்யில் அழுந்தி மயங்குபின் ரூர்களே எனக் கூறுகின்றார்.

குரியன் முன்னிசீயில் தூய்மையான சூரியகாந்தக் கல்லிலிருந்து நெருப்பு வெளிப்படுதல்போல, அருட்கல்வி முற்றப்பெற்றேர்க்கு (ஆண்மாவுக்கு) திருவருளால் சிவம் வெளிப்பட்டருள்வான். சஹஸ்ராரத்திலுள்ள இளம் தி மண்டலத்தை நாடி, தாரணையால் எட்ட வல்லார்க்கு மனம் உறுதியாக நின்று நிலைக்கும். அவ்வாறு நிலைத்த மனம் மேலே ஈச் செல்வதற்கு நூலேவிபோல உதவுந்தனமை உடையது அருட்கல்வியாகும், என்று அது பயன் படும் வகையையும் குறிக்கின்றார்.

சிவஞானக்கல்வியைப் பயின்றவர்கள், நன்னெறிக்கண்ணே உய்க்கும் வழித்துணையாவார். மேலும் பிறவிப்பினீக்கு மருந்தும் ஆவார்களென்றாம், அதுதயை திரு வருட் கல்லியுடையார்முன்பு அந்த அருட்கல்வி இல்லாதவர் ஒனுக்குந்தனமையலாதவர் என்றாம். அந்த அருட்கல்வியாளர்க்குப் பெருந்தனமைவல்லானுகிய பரமன் மனம் அடங்குதற் சூரிய துணைவனுவான்: மேலான ஏழு உலகங்களையும் கடந்து பேரின்பறிலை பெற வழித்துணையாகிறுப்பதனும் இறைவனே என்றாம் அறிவிக்கிறூர்.

‘நீங்கள் பற்றுக்கோடாக ஒரு பொருளைப் பற்ற வேண்டுமாயின் சிவபரம்பொருளையே’ பற்றுங்கள்;

முழுமுதற்கடவுளாகிய இறைவன் திரு வருளைப் பெற்றுல் எல்லாம் மிக எளிதாய் முடியும்; உபாயத்தில் வல்ல (அறிவு) ஓவி விளங்கும் தேவராஜி னும் ஞானரூல்களைக் கற்றவர்தாம் பெரின் பம் ஆடைந்து சிவதுரிய நிலையில் நின்றவர் ஆவார் என்கிறூர் திருமுலர். எனவே சிவஞானக்கல்வி பயின்ற வரே பேரின்பழற்று நின்றார் என்று நாம் உணர்வாம்.

திருமந்திரத்தில் கல்வி என்றும் இந்தத் தலைப்பில் இறுதியாகக் காணப்படுகின்ற பாடலில், திருமுலதேவர் சிவபெறுமானைக் கடலுடையான்; மீண்டான் என்றும், உலகமே உருவமாக உடைய இறைவன் பஞ்சஷூதங்களையும் தனது திருமேனியில் ஒரு கூருக உடையவன் என்றும், பல்லூழி காலமாரகப் புண்ணிய வண்ணமாம் வலிமை மிக்க இடபத்தை ஊர்தியாகச் செலுத்தும் அமர்கள் தலைவன் என்றும். இந்தயை இறைவன், திருவடிஞானமுடைய வரின் புனித உள்ளத்தில் உறைவான் என்றும் கூற கின்றார்.

அப்பாடல்;

கடலுடையான் மீண்டான் ஐந்த பூதத்து உடலுடை யான்பல ஊழிதொ றாறி
அடல்விடை ஏறும் அமர்கள் நாதன்
இடமுடை யார்நெஞ்சுத் தில்லிருந்தானே,

கல்வி என்ற தலைப்பில் காணப்படும் பாடல்களால் அடியேன் மிகச்கருக்கமாக உணர்ந்துகொண்ட செய்திகள்; ஞானக்கல்வியே மிக மிக இன்றியமையாதது; இதனால் அக்கண்ண எனப்படும் பதிஞானம் உண்டாகும்; ஞானம் பெறுதலின் பயன் இறைவனது திருவடி தொழுதலேயாம். ஞானக்கல்வியால் உடலும் பொன்னாகும்; தூயஞானக் கல்வியே நல்ல ஆணையாவது; அநாகநமவரையில் மனம் உய்தற்சுரிய நூலேவினி போன்றது திருவருட்கல்வியே. திருவருட்கல்வியுடையாரே நன்னெறியில் உய்க்கும் வழித்துணையாவார்; மேலும் பிறவிப்பினிக்கு மருந்தும் ஆவார்; அருட்கல்வி கற்றவரே பேரின்பழ் உற்று நின்றவர்; கற்றவர் நெஞ்சிவேதான் வென் இருப்பான் என்பனவாம்.

‘தென்னுடைய சிவனே போற்றி
எந்தாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி’.

தமிழ்நாடு எத்தனையோ பல வகையில், தனிப் பெருஞ்சிறப்புக்களையுடையது. அவற்றுள், சிறந்த தொரு பெருங்காரணமாகத் திகழ்வன “செவ்விய மதுரம் சேர்ந்த, நற்பொருளிர் சீரிய கூரிய திஞ்சோல்” அமைந்த அழிய இனிய அரிய கவிதை களேயாகும். செவ்விய இனிய தெய்வீக்க் கவிதை களுக்குத் தமிழுக்கம்போற் சிறந்ததொரு நாடு வேறு பிறிது எதுவும் இல்லை எனத் துணிந்து சொல்லவாம். “இங்கிலாந்து கேசம் வேறு பிறிது எதனாலுமன்றித் தனது கவிதைகளினாலேயே, இத்தனைச் சிறந்த புச்சு வாய்ந்ததாக விளங்குகின்றது.” (“By nothing is England so glorious as by her Poetry”) என மத்திய ஆர்னாஸ்ட் என்னும் ஆங்கில அறிஞர் ஒரு வர் மொழிந்தமை, நம் அருமைத் தமிழ் நாடு டிற்கே மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. தமிழ் மொழியிற் போல, மிகமிகச் சிறந்த பக்திப் பாடல்கள், பல்லாயிரக்கணக்கில், வேறு எம்மொழி இலும் இல்லையெனத் துணிந்து கூறவாம்,

தமிழ்மக்களின் நயக்கத்தக்கதவி நாகரிகம், தமிழ் கவிதைகளின் வாயிலாகத்தான், உலக அரசுகில் இன்று ஓரளவேனும் மதிக்கப்பெற்று விளங்கிவருகிறது. தமிழ்நாட்டிற்கு இற்றை ஞானருள்ள பெருமைகளெல்லாம், பெரும்பாலும் அதன் அழிய இனிய செஞ்சோற் கவிதைகளால் எஞ்சி நின்றன வேயாகும்.

சைவத் திருமுறைகள்

தமிழ்க் கவிதைகள், பலப்பல திறத்தன, அவைகளுள்ளே, சைவத் திருமுறைகள் தனிச் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தொளிர்வனவாகும். மொழி, சமயம், தத்துவம், இலக்கியம், வரலாறு, பஸ்பாடு, மனபதை, வாழ்வியல், நுணகலைகள் என்னும் பலப்பல துறைகளிலும், சைவத்திருமுறைகள், தமிழ்மக்களின் தனிநாகரிக மேம்பாட்டின் நவங்களத் திறம்பட விளக்கித் தெளிவாக்கும் சிறந்த பெரும் கருவிகளாகத் திகழ்கின்றன எனலாம்.

கவிதை நவத்திற்கு வரம்பாக கலைஞர்களாற் கொள்ளப்படும் சங்ககாலப் பாடல்களில், “பாவிற் படு நெய்போல்” மறைய நின்றுள்ள தெய்வீகச் சிறப்புநவம், திருமுறைப் பாடல்களில் “தயிரின் நெய்போல்” தெளிவாக விளங்கிச் சிறந்தினிது காணப்படுதல், அவற்றின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பிற்குக் காரணமாகும்.

கல்வியறிவு உணர்வால் மட்டுமே பாடப்பெற்ற ஏனைய பிற சில உலகியற் கவிதைகளைக் காட்டிலும் இறையருஞர்வாற் பாடப்பெற்ற நிறைமொழிப் பாடல்களாகிய திருமுறைகள், எல்லாவகையாலும் ஏற்றம் மிக்குடையன என்பதில் ஜயமில்லை, திருமுறை நால் கூட ஆசிரியர்கள், நம்மைப்

போன்று மனித நிலையிலிருந்து முக்குணவுகளின் வயப்பட்டு, ஐயந்திரிபு அறியாமைகளில் அழுந்தி, பலதிறக் குறைபாடுகளும் செறிந்து நிரம்பி நிற்ப அவற்றைப் பாடினர்கள். “எனதுவர தனசுகர யாகு” எனத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் குறிப் பிடுவதற்கேற்ப, இவ்வல்லியல் வாழ்விலேபெசுரைங்கள் பதிகரணங்களாக மாறி அமையச் சிவமாம் தண்மைப் பெருவாழ்வுபெற்றுச் சென்றுக்கர்களாக விளக்கி, அந்திலையில் அவர்களால் திருமுறை நூல்கள் அருளிச் செய்யப்பெற்றன. ஆதனின், திருமுறைகளின் சிறப்புக்கும் தெய்வீக நலங்களுக்கும் அளவேயில்லை.

இதுபற்றியே, திருமுறைப் பாடல்கள் பெற்ற திருக்கோயில்களும், தலங்களுமே மிக்க சிறப்பும் முதன்மையும் உடையவாகத் தொன்றுதொட்டுப் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றன. திருமுறை ஆசிரியர்கள் தோன்றித் தம் “கால் தணரதோயு” நடந்து உலகிய வாழ்ந்ததன் பயனுக்கே, நம் தென்றமிழ்த் திருநாடான து “சித்திக்கு வித்தாகிய தென்னாடு” என அறிவுறிந்து மேலோர்களால் சாலவும் போற்றிச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

திருமுறைகளின் பயனுக்கேவ, உவகில் வேறு எங்கணும் காண்டற்கிய நிலையில் எண்ணில்லாத பல பெருங் கோயில்கள்: கலைநலம் சிறந்த குண்ணிய பலவேலைப்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டு, நம் தமிழ் நாடானது “மன்னைக்குத்தில் விண்ணைகம்” என்று விளங்கும்படி மாட்சிமையுற்று வயங்குகின்றது.

இம்மட்டோ! தாம் தோன்றிய காலம்முதல் இதுகாறும் எத்தனையோ பவ பல நாற்றுங்குகளாக எண்ணிறந்த பலகோடிக் கணக்கான தமிழ்மக்களின் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தித் தூய்மை செய்து, அவர்தம் வாழ்க்கையினை வளமுறுத்திப் புனிதமாக்கி உயர்வித்து, உய்வித்து வந்துள்ளவை, திருமுறை நூல்களேயெனின். அத்திருமுறைகளின் பெருமையினை அளவிட்டுரத்தல் நம்மனோர்க்கு இயலுமோ?

சைவத் திருமுறைகளைக் கொண்டு, தாய்மொழியின் வாயிலாகவே இறைவழிபாடு நிகழ்த்துதல் வேண்டுமென நாம் விரும்புவது, இயற்கை நெறிக்கு இயைந்த செயலேயாகும். சமயச் சான்றேரு அனைவரும், தத்தம் சமயங்களைத் தமது தாய்மொழியின் வாயிலாகவே முதன்முதலில் பரப்பிவந்தனர். புதுதர்மிரான் பாளி மொழியிலும், மகாவீரவர்த்தமானர், அர்த்தமாகதி மொழியிலும், சாரதுஷ்டரர் பாரசீக மொழியிலும், இயேகநாதர் ஈபுரு மொழியின் ஒரு கிளையாகிய அரமைக் மொழியிலும், நபிகள் நாயகம் அராபிய மொழியிலும், பசுவதேவர் கண்ணட மொழியிலும், குருநாணக் பஞ்சாப மொழியிலுமாகத் தத்தம் தாய்மொழியின் வாயிலாகவே தமக்குரிய சமயங்களைப் பரப்பியுள்ளனர்.

இவ்வியல்பு காரணமாகவே, டல்கிள் பலபகுதி களிலும், பல சமயத்தவர்களிடையிலும், “தாய் மோழி வாயிலாகவே இறைவழிபாடு நிகழ்த்துதல் முறைமை” என்னும் கருத்தும் கிளர்ச்சியும், நமது கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமியப் பெருமக்களிடமும் ஆங்காங்கே இந்றாள்ள பேரோங்கி, ஆங்கமும் ஊக்க மூம் பேர்ருத் திகழ்ந்துவருகின்றன.

தேய்வத் திருவருளாற் பாடப்பெற்ற திருமுறை கலைஷச் சிறந்த நூல்கள், வேறு எதுவும் இல்லை; திருமுறைவிலும் மேலான மந்திரங்கள் இல்லை; திருமுறைகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தெய்வத்திரு

வருடப்பனுவல்கள் இல்லை? திருமுறைகளே நமக்கு வாழ்வும். வைப்பும் வாழ்முதற் பொருளுமாகத் திகழ்வன. ஆதலின், நாம் நம் திருமுறைகளுக்குச் சிறப்பும் முதன்மையும் அளித்து, நம் தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களில் திருமுறைப் பாடல்களைக் கொண்டு பக்தியுடன் வழிபாடு நிகழ்வித்து, எல்லாம்வெள்ள சிவபிரானின் திருவருள் பெற்று உய்ய முயல்வோமாக.

வாழ்க திருமுறை. வளர்க திருமுறை வழிபாடு. ‘திருமுறைகள் பாடுத் தெய்வத்தமிழ் வளர்ப்போம்’

“வத்ஸகோத்திரனே, தருமம் அளப்பரியது. நுருவி ஆராய முடியாதது கிரகிக்க முடியாதது. சாந்தமானது. உத்தமமானது. தர்க்கவாதத்துக்கும் எட்டாதது. நுண்ணியது. அனுபவித்து உணரத்தக்கது. ஞானிகளுக்குப் புலனுவது. வேறொரு குருவின் சிட்டை, வேறொரு கொள்கையைப் பின்பற்று பவனுய, பிற மதத்தனுய, வேறொரு மார்க்க ஒழுக்கத்தில் வந்தவனுகிய உன்னால் எனது இந்தத் தருமத்தை உணர்ந்துகொள்ள முடியாது.

“தருமத்தைப் பயிலுங்கள். அது நற்கதியைத் தரும். இந்தத் தருமத் தில் என்ன அடங்கியுள்ளதென்றால், பாவச் செயல்களை நீக்க வேண்டும். உத்தமமான செயல்களையே பெருக்கவேண்டும். ஈகை, தடை, தூய சிந்தனை, வாய்மை, ஆகிய குணங்களை வளர்க்கவேண்டும். இதுவே தருமத் தில் பொருள்.”

— போதிமாதவன் புத்தர்பெருமான்

அருவமணங் கமழுந் துமிழுக்கலை யளித்தான்;
அன்பினில் அரும்பிய வெமாம்
பொருண்மணங் கமழும் திருவடி யாரின்
புனிததல் வாழ்வினைப் புகன்றுன்
இருண்மயக் கொழியப் பதியறி வென்னும்
இரவியாய் வலகினில் எழுந்தான்
தெருண்மனி, சுசுவத் திருமனி யான
சேக்கிழார் வாக்கினைச் செயிப்போம்.

சேக்கிழார் மரபு

தமிழ்நாட்டில் புகழ்பெற்ற வகுப்பினர்-நற்குடி வேளாளர்; இவர்களே இன்றும் தமிழரிற் பெரும் பகுதியினர். இவர்கள் கல்வி கேள்விகளிற் சிராந்தனர் வீரத்தில் பேர்பெற்றனர்; அறத்தை நிலை நாட்டச் செங்கோல் பிடித்தனர்; கலை வளர்த்தனர் அன்பினால் அருட்பணி செய்தனர். மன்னனின் மனிமுடியை விட இவர்கள் வளர்க்கும் கதிர்முடி முதன்மையானது! சுத்தியையிடக் கலப்பை திறந்தது; செங்கோலிலிட ஏரடிக்கும் சிறுகோல் பெரிது. அரசனுக்கும் ஆண்டிக்கும் பசிப்பினி ஒன்றுதான், அதைத் தீர்ப்பொர் ஏர்பிடிக்கும் காராளர். அவர் நெற்போர் குவிக்காலிட்டால், புலவர் சொற்போர் நடக்காது; வணிகர் பொற்போர் நடக்காத்; வீரர் விற்போர் செல்லாது; வயிறு கிண்டும்போது, வாயும் வானும் நீளாவாம். உலகின் பசிதீர்க்கும் நல் லோர் வேளாளர். இந்த மரபில் மன்னர், அமைச்சர், வீரர், புலவர் பலர் எழுந்தனர். திருநாவுக்கரசர், வாயிலார், சாக்கியர், ஏயர்கோன், இளையான்குடிமார், விறல்மிண்டர், சுத்தியார், கோட்புலியார், செருத்துணையார் முதலிய நாயன்மார்கள் வேளாளராவார்கள்.

சேக்கிழார் பெருமை

“கவியோகி”
சுத்தானந்த பாரதியார்

சைவ வேளாளர் என்றால் நமது நாட்டில் பெருமதிப்புண்டு. பாலாறு பாயும் தொண்டை நாட்டில் புலியூர் கோட்டத்தில் குன்றத்தூரில் “சேக்கிழார்” என்னும் வேளாள் மரபு வளர்ந்துவந்தது. அது புகழ்பெற்றது. அறிவாளரும், திருவாளரும், அது ளாளரும், கலைவாணரும் அந்த மரபில் தோன்றினர். அவர்களுக்கெல்லாம் மாணிக்கம்போல் தோன்றினர் அருண்மொழிப் புலவரான சேக்கிழார். இரவிந்திரநாதரால் தாகூர் மரபே புகழ்பெற்றது போல, அருண்மொழிப் புலவரால் சேக்கிழார் மரபே மலைவினக்குப்போல் நிலவிற்கு. மலைவிற்கும் மாண்பு; கடவிலூம் நன்மை; காரினும் கருணை, கதிரினும் பொலிவு, வானினும் அறிவின் விரிவு கொண்ட, திருவருட்செல்வர் சேக்கிழார்.

அக்காலம்

சேக்கிழார் கல்வி கேள்விகளிலூம் சிவநேசத்திலூம் அடியார் அன்பிறும், சிறந்து விளங்கினார். அதபாய் சோழன் சேக்கிழார் பெருமையறிந்து அவரைத்தன் முதலமைச்சராக்கி, உத்தமசோழப் பல்லவன் என்ற உயர்ந்த பட்டமுமளித்தான். சேக்கிழார் அரசனுக்கு அறிவென விளங்கினார். நாட்டிற்குக் கையென உதவினார். உள்ளத்தில் சிவனை வைத்தார். தாம் பிறந்த குன்றத்தூரில் திருமடமும், திருக்கோயிலூம் கட்டினார்- அவருக்குத் திருநாகேசவரத்தில் அன்பு மிகுதி; தாம் எழுப்பை கோயிலுக்கும் திருநாகேசவரம் எனப் பெயரளித்தார். இமயம் முதல் சேது மட்டும் செந்தமிழ்ச் சோழன் புகழும் செல்வாக்கும் நட்கும்படி செய்தார். அதற்படன் நாடெங்கும் கைவொளி பரப்பமுயன்றார். எல்லாம் சரிதான்; ஆனால் அவர் மனதில் ஒரு வருத்தம் புகுந்தது; அக்காலத்தவர் சிவன் பெருமையைச் சொல்வி, மெய்வழி காட்டும் பதிநாள்களைப் படிக்காமல், கட்டுக் கடைகளையும், கற்பணை நூல்களையுமே படித்துப் பொழுது போக்கினர். காமக் களியாட்ட நிகழ்ச்சி களில் களிப்புற்றனர். படித்தும் படிப்பின் பயனை இழுந்தனர்; நெல்லைக் குற்றியுண்ணாது, உமியைக் கற்றினர்; பாற்பக்கவை விட்டு மலட்டுப்பக்கவைக் கற்றனர்; சோலையுழியை விட்டுக் குறியில் தடு மாறி விழுந்தனர்; கரும்பை விட்டுக் கொழுந்தாடையை மென்றனர்; சுடரை விட்டு மின்மினி யில் தீக்காய்ந்தனர்.

குவோத்துங்க சோழன், இத்தகைய பயனில் பொழுதுபோக்கு நூல்களையே கற்றுச் சிவனருள் கட்டும் நூல்களையும், அடியார் வரலாறுகளையும் புரக்கணித்திருந்தான், சேக்கிழார் அந்த மயக்கத் திருந்து அவனை எழுப்பினார்.

சேக்கிழார்; அரசே, சிவகளை இம்மை மறு மூப்பயனளிக்கும். அதைத் தாங்கள் கற்கவேண்டும்.

சோழன்: அல்லதென்ன கூதர் சோன்னவர் யார்? அது இடையில் வந்ததா? முன்னே இருந்ததா? அது தவஞ்செய்த அருட்கவிகள் வாக்கா? பாடினால், படித்தால் இனிக்குமா?

சேக்கிழார்: அரசே, சைவத் திருவடியார் அறு பத்துமூவர்; அவர்கள் அஸைவரும் சித்தத்தைச் சிவத்திலும், உடலை அவன் தொண்டிலும், உரையை அவன் புழிலும் வைத்த பேரங்கர். அந்த “அடியார்க்கு அடியேல்” என்று சுந்தரமூர்த்தி தாயனார் திருத்தொண்டத் தொகை பாடினார். ஆண்முகன் அருள்பெற்ற நம்பியாண்டார நமயி, கலித்துறையந்தாதியால் திருத்தொண்டர் அருட் பெருமைகளையும் அற்புதச் செயல்களையும் சுருக்க மாக விளக்கினார். இராசராசதேவ, சிவாலயத் தேவர் முதலிய மன்னர், சிவநடியார் பெருமையைப் பாராட்டினர்.

சோழன்: அப்படியானால் அறுபத்து மூன்று திருத்தொண்டர் வரலாறுகளையும் தாங்களே விரிவாகச் சொல்லவேண்டும். கேட்க ஆவலாயிருக்கிறேன்.

சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடினார். அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு மன்னாலுக்குச் சிவநடியார் பெருமையை விரிவாகச் சொன்னார், பிரமசாரியாயிருந்தும், இல்லறத்தி விருந்தும், இல்லறத் துறவிகளையிருந்தும், துறவறந்தாங்கியும், சிவனாடி பரவி வீடுபெற்ற அடியார் கதை கணக் கேட்டு மன்னாலும் தேவருணவு உண்பது போல் உளமிகிஞ்தான். “சிவநடியார் கதை மாந்தரைப் புனிதமாக்கும் அருட்கதை; அடியார் செயல்களையும். சிவனருட் பெருமையையும் விரித்து, ஒரு பெரியபூராணமாகச் செய்தருளவேண்டும்” என அநபாயன் அருள்மொழிப் புலவரைக் கேட்டான். அதற்கு வேண்டிய பொருளுமிந்தான்.

பெரியபூராணம்

அருள்மொழிச் சேக்கிழார் திருத்தில்லை சென்றார். தீவிரியின் எல்லையை மிதித்ததுமே அவர் உடல் சிவிர்த்தது; உளம் சிவிர்த்தது; உயிரில் சிவக்காந்தம் பாய்ந்தது; சிவகங்கை என்னும் திருக்குளத் தில் மூழ்கி, திருநீரு அணிந்து, சேக்கிழார் அம்பலவாணர் திருமுன்பு விழுந்து விழுந்து கும்பிட்டு, அன்புக்கண்ணீர் பெருக்கி நின்றார். “முப்புர மெரியத் திருநகை புரிந்த முதல்வா, அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஆகிய மூன்று திருவடியார்களுக்கு வாக்கும் நோக்கும் அருளி ஆட்கொண்ட அருட்கட்டரே, உன்

திருவடியார் பெருமையை நான் பாடவந்திருக்கிறேன்; அதற்கு நீயே அடியெடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும்’ என்று இறைஞ்சி நின்றார். பிறைகுடிப் பெருமான், கங்கைமுடிச் சடையன், மங்கைபாகன், பொன்னம்பலக்கூந்தலன், அடியார்க்கு அடியன், அம்மையப்பன் அருள்பூத்தான், “உலகெலாம்” என்று விண்ணலைவி பரந்தது. நிறைந்தது, பாமழை சுரந்தது. சேக்கிழார் உள்ளத்தில் கழன்று புகுந்தது

இந்த வாக்கைக் கேட்டுத் தில்லை மூவாயிரவரும் தவராசர்களும், அஸ்பர்களும், அருளாளர்களும், அடியவர் பெருமக்களும் பெருமகிழவெய்தி, உச்சி மேற் கைவைத்து, இறைவன் அருளை விபந்து போற்றினார். சேக்கிழாருக்குக் கூத்தப்பெருமானுடைய திருமாலையும், திருநீரும், பரிவட்டமும் அளித்துச் சிறப்புச் செய்தவர். இறைவன் அருள் பெற்ற சேக்கிழார் விரதம்பூண்டு திருத்தொண்டர்பூராணம் பாட முனைந்தார்.

ஒரு பெருநூல், தவத்தினுலேதான் நிறைவேறும் சேக்கிழார் தமது நூல் நிறைவேறவேண்டித் தவம் புரியலானுர்; அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஒதுய தேவாரப் பாசுரங்களை ஆழ்ந்து ஆழ்ந்தார். திருத் தொண்டரைப் போற்றினார். தொண்டர் பிரானுன் சிவபெருமானைத் தலையாரக் கும்பிட்டார்; சிவக்கோலம் பூண்டார், கவிதை உதித்தது; நூற்றுக்கால் மண்டபத்திலிருந்து, திருவருளால் வந்த வாக்குகளை எழுதிப் பெரியபூராணத்தை விரைவாக முடித்தருளினார்.

பெரியபூராணம் 4286 திரு விருத்தங்களால் முடிந்தது. அதற்குச் சிவத்தொண்டர் வரலாறு என்று பெயரிடலாம்; அது புண்ணியப்பயன் அளிப் பதிலே பெரியது. ஆதலால் அதைப் பெரியபூராணம் என்றனர் புலவர். பெரியபூராணம் அறுபத்து மூன்று அடியாரின் அருட்பெருமையைச் சொல்லும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருத்தொண்டத்தொகை வரிசைப்படியே அடியார்களைப் பாடினார் சேக்கிழார்; ஆதலால் அதுவே நூறுக்கு அட்டவணைபோலாகும்.

ஒற்றுமையே பேராற்றல், ஒற்றுமையே ஊற்றுக்கள், ஊற்றுமையே வாழ்வின்பம், அன்றும் இன்றும் என்றும் ஒரு நாட்டுக்கு ஒற்றுமையே வெற்றிக்குயிர் அடியார்கள் பலபான்மையராவர், பல வகுப்பினர், பல தொழிலினர், ஆயினும் அண்வரும் சித்தத்தில் சிவனை வைத்து, ஒரே அருட்குலமாக விளக்கினர். உலகம் “சமத்துவம், சுகோகரத்துவம், ஆன்ம நேயம்” என்று தீண்டகாலமாக முறையிடுகிறது. ஆலூல் தனிச்செருக்கும் மனவேறுபாடுமே இன்னும் மனிதரைப் பிடித்து ஆட்டுகின்றன; ஒற்றுமை உதட்டில்தான் இருக்கிறது. பல மாநாடுகள் கூடிக் காகி தாந் தீர்மானம் செய்தால்மட்டும் ஒற்றுமை வந்து விடாது; உடலுணவு, கலப்பு மணம் இவற்றூறும் ஒற்றுமை நிறைவருது; உள்ளத்தில் ஒருமை வளரவேண்டும்.

உள்ளொன்றினுடே
உலகோன்றும் ஆதவினால்
உள்ளத்தில் ஒற்றுமையை கண்று.

ஒற்றுமை உள்ளத்திலிருந்து மலரவேண்டும்; அணைவருக்கும் உள்ளே பரம்பொருள். அணைத்துயிர்க்கும் உயிரானது ஒன்று; அதையணர்ந்து அந்த உள்ளரில் வாழ்வதே ஒற்றுமையாகும்; அதுவே சிவநேசசப் பெருமையாகும். ஒங்கே குழஞ்சும் ஒருவனே தேவனும் என்று திருத்தொண்டர் சிவ நேர சத்தில் கருத்தை வைத்து உலகில் அன்புநெறி பரவினர். சிவநேசத்தால் வரும் அருட்செல்லத்தையும், இம்மை மறுமைப் பயண்களையும் பெரியபுராணம் அளவியள்ளித் தருகிறது. மனிதவாழ்வைப் புனிதமாக்கும் அருள் இலக்கியங்களில் பெரியபுராணம் தலைசிறந்தது. நந்தண்ணயும், சுந்தரண்ணயும், அப்பரையும், அப்புதியையும், அடியார் வரிசையில் வைத்து மதிக்கும் அரும்பெரும் அகலக் காவியம், பெரியபுராணமோயாம்.

அருக்கேற்று

அநபாய்சோழனுக்கு அதே நினைப்பு; அவன் தூதரை அனுப்பி புராணம் எந்தமட்டில் உள்ளது என்று நாடோறும் உசாவிவரச்சொன்னான்; பாதி என்ற ஒரு தூதர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார், இன்று நாளை முடிந்துபோகும் என்றார் மற்றெருங்கள். இன்னெனுரு தூதர் வந்து :“முடிந்தது சிவக்கதை” என்றார். சோழனான் தூணியெழுந்தான். செய்தி சொன்னவர்க்குப் பொன்றும் மனியும் வழங்கினான். “அந்திலண்ணனே அடியெடுத்துக் கொடுத்துப் பாடிய தொண்டர் புராணக்கதை. இதோ விழாவண்ணெய்து கேட்பேன் என்றேமுந்தான். நல்ல வேண்டியில் சிவ வேதியர் வாழ்த்த, நால்வகைப் படையுடன், தமிழுக்கு வெற்றி முரசோவித்துப் புறப்பட்டான் பொன்னிவளநாடன். தேர்க்கூட்டம், யரண்க்கூட்டம், குதிரைக்கூட்டம், காவாட்கூட்டங்கள் நெருங்கி வெற்றி முழங்கின. சோழமன்னான் வரவையறிந்த தில்லவாழந்தணரும், திருமடத்தலீவர்களும், பெரியாரும், மாதரும், புராணம் செய்த சேக்கிமாரும், அரசை எதிர்கொண்டமூழ்த்துப் பாராட்டுக் கறினர். சேக்கிமாரின் சிவக்கோலத்தை தொட்டு காலத்தைக் கண்டதும், அரசனின்கைகள் தலைமேற் குவிந்தன. அருட்கவியை அரசன் அடிபணிந்தான். பிறகு தில்லையந்தணருடன் அன்பரும் தொடரத் தில்லையம்பலவாணரைப் போற்றினான். தாரை தாரையாகக் கண்ணருவி பாய்த்தது. மெய் சிவிரத்து: உள்ளத்தில் இனபம் பெருக்கெடுத்தது. மொழி குழந்தை. அருளாவேச உயிர்ப்பு விம்மியது; அநபாய்ச்சோழன் கைக்குப்பி நடராசப் பெருமாணத் தெண்டனிட்டுப் பணிந்தான். அச்சமயம் அசரீரி வாக்கெழுந்தது.

“சேக்கிமான் நமது தொண்டர் சீர்ப்பரவ நாம் மகிழ்ந்துலகம் என்றுநம் வாக்கினால் அடியெடுத் துரைத்திட வரைந்து நால் செய்து முடித்தனவே

காக்கும் வேவ்வளவு, நீ யினைக் கடிது கேள்” எனக் கண வெளியிலே ஜூக்கமான திருவாக் கெழுந்தது திருச்சிலம் பொலியும் உடன்மூ.

கூத்தப்பிரானின் சிலம்பொலியும் திருவாக்கும் கேட்ட மன்னலும் மக்களும் உளம் பூரித்தனர். சிவ சிற்றையும், சிவப்பற்றும், சிவங்குபும் நிறைந்த சிவ நேயரெல்லாம் சேக்கிமார் வாக்கைப் பருக எட்டுத் திக்கினிருந்தும் திரளாக வந்து கூடினர். மறையவர் மறை ஒதினர்; மறையையே தமிழில் ஒதிய மூவர் திருப்பதிகங்கள் ஒலித்தன. அங்பார் “சிவ சிவ” என்று திருதாம மோதினர்; எல்லாம் மழையொளி போல் இசைத்தன. சிவர் இறைவனை மலரால் பூசித்தனர்; சிவர் அன்புடன் அவன் திருவடியை நேசித்தனர்; சிவர் பிறவா வரமே யாசித்தனர், சிவர் திருமுறைகளை ஏழுதி வாசித்தனர். சிலிகள்கூட சிவபுராணம் உரைத்தன; பூவைகள் கேட்டன. “தமிழ் நாடு ஒரு பெரும் அருட்செல்லவும் பெற்றது” என்று முவலரும் மன்னரும் அமைச்சரும் மகிழ்ந்த போற்றினர். தும்புரு நாரதர் பாடினர், அரம்பயன் ஆடினர்; மடந்தையர் மங்கல யாழிசைத்தனர். சாதி வேற்றுமை மறைந்துபோனது. சிற்சபையிலே எல்லோரும் சிவசிந்தணையிற் கூடிச் சிவமயம் கண்டனர்.

“எல்லாவுயிர்க்கும் இறைவன் ஒருவனே எல்லாவுடலும் இறைவன் ஆலயமே”

என்று முழங்கினர். சிவபாதம் குடினர். தில்லைத் திருநடவக் காட்சியை எல்லாரும் கண்குவிரிக்கண்டு ஆனந்த பரவசமடைந்தனர். எங்கும் சங்கு, பேரிலை, வீணை, தாளம், காகளம், இடக்கை, சிளவரி, பம்பை, வலம்புரிச்சங்கு, முதலிய மங்கல ஓவிக்கருவிகள் முழங்கின. வேள்விப்புகை, குங்கிலியப்புகை, கரும்பாலிப்புகை, மாதர் வீதிகளில் போடும் அகிற்புககள் எங்கும் பரவின. பாடசாலை, ஆடகசாலை, நாடகசாலை, அத்தாணி மண்டபம், கழகங்கள், மாடமாளிகைகள், குளிகைகள் எங்கும் மாலைகளும் தோரணங்களும் விளங்கின. வீதிகளையெல்லாம் நீர்தெளித்துத் துப்புரவாக்கிக் கோலம் போட்டுத் தோரணம் கட்டி, கொடிகள் கட்டி, மாந்தர் அழகு செய்தனர். புதிய காவியத்தைத் தமிழர் இவ்வளவு புனிதச் சிறப்புடன் வரவேற்றனர். திருநெறித் தமிழ்வல்லவர், சிவகாமப்புலவர், ஞானநால் வல்லவர், வேதப்புலவர், திருநெறிக்குரிய இலக்கண இலக்கியங்களைக் குறித்தனர், மகாகாவியங்களைப் பேசவல்ல புலவர்கள் எல்லாரும் திருத்தொண்டர் வரலாறு கேட்க ஆர்வமுடன் கூடினர்.

இன்பக் காட்சி

அருள்வள்ளலான இறைவன் திருக்காத்து நடத்தும் சிற்சபை முன்றிலை, மெழுகிக் கோலமிட்டு, ஆறுகால் பீடம்வைத்து, அதன்மேல் பசும்பட்டு விரித்தனர்; அதன்மேல் தூய வெள்ளையாடை மடித்

திட்டனர். தேங்மலர் நூலி நறும்புகை காட்டி, இருக்கை அமைத்து, அதன்மேல் சேக்கிழார் செய்த திருமுறை ரூபீ வணக்கமுடன் வைத்தனர்,

“திருத்தொண்டப் புராணத்தை நிரே வாசிந் அப் பொருள் அருளிச் செய்விராக” என்று சோழ மன்னன் வேண்டினான். சேக்கிழார் தபது அருள் வாக்கைப் படித்துப் பொருள் சொன்னார். “இதுவே மறைமொழி” என்று சிவனடியார்கள் போற்றினார். அன்றமுதல் சோழராசன் நடராசப் பெரு மானுக்குப் பெரிய பூசை வழிபாடுகள் ஆகிய நடத்தி னன். தில்லையந்தனருக்கு உணவளித்தான்; அடியார்கள் கூட்டத்திற்கு உணவளித்தான். திருமடங்களில் அடியார்களுக்கு விருந்துகள் நடைபெற்றன. ஆடைகள், போர்வைகள், நெல், கன்னல், கனிகள், சுவையான காய்கறி, நெய், தயிர், பால், தேன், அடைக்காய், பானகம், நீர், மோர், எல்லாம் அரசன் வன்மையால் உணவிடும் இடங்களுக்கு ஏராளமாகக் கிடைத்தன. தில்லைப்பதி சிவலோகம்போல விளங்கியது.

சிவனடியார் ஓலைவாரிப் பெரிய புராணத்தை ஏழுதிப் படித்தனர்; வழிபட்டனர், உரைவாம் பின்பற்றி நடந்தனர், சிவப்பயன் துய்த்தனர். வரிக்குவரி பால் ஒழுகும் சொற்சலவணைப் பருவனர். அநபாய சோழன் பெரியபுராணத்தையும் சேக்கிழாரையும் யாலையேற்றிப் பவளிவிழா நடாத்தி மகிழ்ந்தான். வாழை, கழுகு, தோரணம், கொடி கள் அணிசெய்யும் தெருக்களோடு பவளி நடந்தது. மக்கள் நிறைகுடம் வைத்து, ஆரத்தியெடுத்து, கற்பூரம் காட்டி, மலர்தூளி, ‘அரஹர மகாதேவா’ என்று ஆரவாரம் செய்தனர். திருவூலா முடிந்து திருச்சிற்றம்பலத்தில் நடராசப்பெருமான் திருவடியிலே அருட்சுவடியை வைத்து சேக்கிழார், தொண்டர்சீர் பரவத்தொடங்கி, உலகெவாம் என்று பாடவே ஆயிரம் குரல்கள் உடனிசைந்தன.

நான் பல நாடுகளிலும் இசைக்கருவிகளுடன் அப்பர், மனிவாசகர், வள்ளலார் கதை நடத்துவ துண்டு. அப்போது சேக்கிழாரின் முதற்பாட்டையும்

இறுதிப்பாட்டையும் தமிழிலும் ஆக்லெத்திலும் பாடிக் கற்பூரம் காட்டுவதுண்டு. பல இசைக்கருவிகள் உடனிசைக்கும்; சிலர் நடனமும் ஆடுவர் உலகமே ஆடுகின்றது. பலப் பல இயக்கங்களும் ஆட்டத்தில் கடுபாடுகொண்டு இயங்கி ஆடிக்கொண்டு கிருக்கின்றது. நமது இலங்கை - திருக்கோணமலை யிலும் இளைஞர் அருள்நெறி மன்றம் இயங்கிப் பணியாற்றி வருகின்ற நற்செய்தி மனதுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. மன்றத்தின் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவு விழா, சிறப்பாடன் களங்கமற்ற நற்பணிகளின் வெள்ளிவிழாவாக மன்றத்தினர் கண்டுள்ளவை பெருஞ்சாதனைக்கும் பெருமைக்கும் உரியதாக விளங்குகின்றது, வெள்ளிவிழா மலருக்கு இச் சிறு கட்டுரையை வழங்கி வாழ்த்துத் தூத் தெளி வித்துக் கொள்வது கடமையும் - பெருமையும் - மகிழ்ச்சியுமாக அமைகின்றது.

உலகோல முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிவங்கலாவிய நீர்மயி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

All the world adores and feels
The endless splendour that plays
In the cosmic open space
With moon - lite waters shine his locks
Those jingling dancing lotus feet
Let us fervently salute.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்வினுல்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ஸாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி யுலகெலாம்.

Their joys enhance with sublime heart
Who love and serve the Lord in fact
Their fame shall rise and last for ever
Shining with glory everywhere.

★ நமது குலதெய்வம் ★

பொன்தயங்கிலங்கொளிர் நவங்குவரிர்ந்து புங்சனை
 பின்தயங்க ஆடுவாய்! பிஞ்ஞகா! பிறப்பில்!
 கொன்றையம் முடியினேய்! கூடலால் வாயிலாய்!
 நின்றயங்கி யாடலே நினைப்பதே நியமமே.

— திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி கவாயிகள்

குழப்பமும் தெளிவும்:

செந்தெறி, சிவநெறி, நன்னெறி என்றெல்லாம் உலகத்தவர்களால் பாராட்டப்பெறும் பெருஞ் சிறப்பு, தொன்மையிக்க நம் சைவசமயத்திற்கே உரியது. சைவசமயத்தின் முழுமுறை கடவுளாகத் திகழ்ம் சிவப்பரம்பொருளின் அளப்பகுஞ்கருணையினை நம்மவர்களுக்கு வாழ்வாலும் வாக்காலும் விளக் கியருளிய பேரருளாளர்களே ஆசாரியர்களாகக் கொள்ளத்தக்க நால்வர் பெருமக்கள். ஆராய்ச்சி என்ற பெயரால், சைவ சமயத்தின் தோற்றத்தைக் காண முயன்றும், சைவத்தைத் தோற்றுவித்தவர் இன்னூர் எனப் பொருத்தமற்ற முடிவுகாட்டியும், சைவத்தின் உயிர்நாடிக் கொள்கை இன்னது எனபதனை சாத்திர தோத்திரங்கள் தெளிவாகக் காட்டியிருக்க, அதனை உணர்ந்தும் உணராதார் போலத் தமக்குத் தோன்றியவாறு பலபடக் கூறியும் சைவசமயம் பற்றித் தாழும் குழம்பி, மற்றவர்களையும் குழம்பியவர்கள் பண்டும் உண்டு, இன்றும் உண்டு. இவர்களால் தோற்றிய குழப்பங்களை கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டில் தெளிவித்தவர்கள் ஞானசம்பந்தரும், அப்பராடிகளும் ஆவர். 13-ஆம் நூற்றுண்டில் மெய்கண்டாரும், அருணத்திவழும் ஆவர். இக்காலத்தில் தோன்றியள்ள குழப்பங்களை நீக்கித் தெளிவுகாணவேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் சைவர் அணவர்க்கும் உண்டு.

சில ஜைப்பாடுகள்:

உலகத்தோற்றத்தோடு, வேதமும் வேதவழிப்பட்ட சிவநெறியும் தோன்றின என்பதையும், வேதம்பற்றிய குழப்பங்களை நீக்கித் தெளிவாகச் சிவநெறியினை உலகுக்கு உணர்ந்திய முதலாசிரியர் திருஞானசம்பந்தர் என்பதையும் சைவங்களும் நன்கூறியும். வேதத்தை எளிமைப்படுத்தி விளக்கிய ஆகமம்போல, ஞானசம்பந்தர் அருளிய சமய வழிபாட்டு முறைகளுக்கு விளக்கங்களைத் தெளிவுபெற விரித்துக்கூறிய பேரருளாளர் திருநாவுக்ராசு கவாயிகள். எனவே, திருஞானசம்பந்தர்களையும், திருநாவுக்ராசரையும் சைவசமயத்தின் முதலிரு ஆசாரியர்களாகப் போற்றுதல் மரபாக இருந்துவருகிறது. அங்கு

ஙனமாயின் இல்லிருவருமே போதுமானவர்களாக இருக்க மூன்றாவதாகச் சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகளையும் இணைத்துக்கொள்வது ஏன்? அவர்களையும் முதலிரு ஆசாரியர்களோடு ஒப்பவெத்துப் போற்றுவது எதனால்? அங்கு அவர்களை ஆசாரியராகக் கொள்வதா? அன்றிப் பிறவாறு கொள்வதா? என்றெல்லாம் எழும் பலவாய ஜைப்பாடுகளை ஆராய்ந்து முடிவுகாண்போம்.

சேக்கிழார் திருவுள்ளளம்:

சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகளின் திருவவதாரத்திற்குக் காரணம், கயிலாயத்தில் கமலினி, அநிந்தையாரிடம் அவர் கொண்ட காதல் விருப்பமேயாகும். அக்காதல் விருப்பத்திற்குக் காரணம் கூறுகின்றார் சேக்கிழார் கவாயிகள்.

“மாதவம் செய்த தெண்டிசை வாழ்ந்திடத் தீதிலாத் திருத் தொண்டத் தொகைதாரப் போதுவார் அவர்மேல் மனம் போக்கிடக் காதல் மாதரும் காட்சியில் கண்ணினார்”.

நீண்டபெரும் தவம் செய்த தெண்டு வாழ்வு பெறவே, சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகளின் திருவவதாரம் நிகழ்ந்தது என்கிறுர். சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகளின் வருகைக்கு முன்னரே, தெண்டுடுத் திருமண்ணில் அவதரித்து, புறச்சமயங்களைக் கடிந்து சைவப்பயிர் வளர்த்த பெருமை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி கவாயிகளுக்கும், திருநாவுக்ராசு கவாயிகளுக்கும் உரியது, என்பதனை நன்கு உணர்ந்திருந்தும் சேக்கிழார் கவாயிகள் இவ்வாறு அருளியது எதனால் என ஜைப் எழுவது இயல்லே. முதல் இரு ஆசாரியர்கள் வரவால் தெண்டிசை வாழ்வு பெற ததுபோவலும், சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகள் வருகையால் மட்டுமே அது அதனைப் பெற்றது போவலும் அருளிய சேக்கிழார் கவாயிகளின் திருவுள்ளளம் எனவாக இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறோம்.

நமது குலதெய்வம்:

சேக்கிழார் கவாயிகளே பெரியபூராணத்தில் வேலேரூர் இடத்தில் இக்கருத்தை மீண்டும் வளியுறுத்தியருணகின்றார்.

வெள்ளிவிழா மஸர்,

‘‘நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால்
நீலம் நிறைந்த மணிகண்டத்து
சகன் அடியார் பெருமையினை
எல்லா மயிரும் தொழிடுத்துத்
தேசம்யைத் திருத்தொண்டத்
தொகைமுன்பணிந்த நிருவாளன்
வாசமலர்மென் கழல்வனங்க
வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்’’

சிவனாடியார்களுக்குச் சிவனங்றிப் பிறதெய்வம்
தூம் இல்லை. அங்கனமிருந்தும், கி. பி. 18ஆம்
தூற்றுண்டில் வாழ்ந்திருந்த மாதவச்சிவஞான சவா
மிகள் காஞ்சிபுராணத்தில்,

‘‘ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்வழக்கிட்டு
ஆட்கொண்ட உவணக்கொண்டே
இருமணத்தைக் கொண்டருளிப் பணிகொண்ட
வல்லாளன் எல்லாம் உய்யப்
பெருமண்சீர்த் திருத்தொண்டத் தொகைவிரித்
பேரருளின் பெருமாளென்றும் [துப்
திருமணக்கோ லப்பெருமா மறைப்பெருமாள்
எமதுகுல தெய்வமாமால்’’

எனக் கந்தரமூர்த்தி சவாமிகளைத் தமது ‘‘குல
தெய்வம்’’ என்றும் குறித்தருளுகின்றார். இவ்வா
றெல்லாம் கந்தரமூர்த்தி சவாமிகளுக்குச் சைவ
சமயத்தில் உரிய இடம் யாது என்பதைச் சிந்திப்
பது பெரிதும் வேண்டத்தக்கது.

சைவத்தின் வழிகாட்டி:

சமயம் என்பது வெறும் புறவழிபாட்டுடன்
மட்டும் நிறைவெறும் ஒன்றான்று. சமயவாழ்வு
வாழ்வார்க்குச் சமுகத்தில் சில இன்றியமயாத
கடமைகளும் பொறுப்புகளும் உண்டு. பிறந்த குடி
வரவும், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் எப்படி இருந்தாலும் தத்தம் நிலைக்குத் தக வீல்லும் வகை
யால் அறவினை’’ செய்து வாழ்ந்த பெரியோர்கள்
வரலாறு நமக்குப் படிப்பினை தரவல்லது. சமயத்
துறையில் இருப்பவர்கள் எப்படி வாழவேண்டு
மென்று வாழ்ந்துகாட்டிய அருளாளர்கள் அறுபத்து
மூவராகிய சீரடியார்கள். அவர்களையும், அவர்கள்
செய்த செயற்கூருஞ் செயல்களையும் முதன்முதல்
தாமருளிய திருத்தொண்டத்தொகை என்ற பதிகத்
தில் நமக்கெல்லாம் அறிவுறுத்திய பெருமைக்குரிய
வர்கள் கந்தரமூர்த்தி சவாமிகளே. காட்டின் நடு
விடத்தில் தாகத்தால் நாவரண்டுறிந்தும் ஒருவனை
இவ்வழியே இவ்வளவு தூரம் நடந்தால் இனிய
நிரோடை ஒன்று உண்டு என்று கூறி, அங்கு
விரைந்து சென்றால் உன் தாகம் தனியும் என்று
வழிப்படுத்திய கருணையாளன் ஒருவளைப்போல், திரு
ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் போன்ற சீரடியார்
களை நாம் அறிந்து உய்யவழிகாட்டிய பெருமையால்
கந்தரமூர்த்தி சவாமிகள் நம் சைவசமயத்தின்
வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றார்கள். அதனால்
நாமும் நமது குலதெய்வமாகப் போற்றுகின்றோம்.

வெள்ளிவிழா மஹர்

அக்சன்றுகள்:

தாம் அருளிய திருத்தொண்டத்தொகையில்,

‘‘வம்பரூ வரிவண்டு மணதாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற்பேணை
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்’’
எனத் திருஞானசம்பந்தரையும்,

‘‘திருநின்ற செம்மையே பெம்மையாகக் கொண்ட
திருநாவுக்கரையன்று அடியார்க்கும் அடியேன்’’

என திருநாவுக்கரையும், தாழும் வணங்கி,
நாழும் வணங்கவேண்டுமென அறி வருத் திய
பெருமை கருதியே சேக்கிழார் சவாமிகள்,

‘‘தீதில்லாத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன்
பணித்த திருவாளன்’’

எனவும், தம் வணக்கத்திற்கும், வழிபாட்டிற்கும்
காரணம் இது என விளக்கியருளுகின்றார்.

நடந்துகாட்டிய பண்பு:

அறுபத்துமூவரை நமக்கு அறிவுறுத்தி, இவர்களை
வணங்குகின்றன; இவர்களே எல்லாம் என்று
நமக்கு அறிவுறுத்த சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகள், தாம்
அறிவித்ததோடு அமையாது தாமே வாழ்ந்துகாட்டி
நம்மை உணரவைத்த திறம் நினைந்து போற்றத்
தக்க சிறப்புடையது. ஆசாரியர்கள் இவர்களே என
அறிவித்த சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகள் அவர்கள்
வாழ்க்கை வழி நின்ற பேறு பேறுவது மட்டுமன்றி
அவர்கள் வாக்கின் வழி நின்றும் உய்தி பெறலாம்
எனக் காட்டியருளுகின்றார்.

‘‘நல்லிசை ஞானசம்பந்தனும் நாவினுக்கு
அரையனும் பாடிய நற்றமிழ்மாலை
சொல்லியவே சொல்லி ஏத்துக்ப்பாளை’’

என்ற திருப்பாடல் வரிகள் நினைந்து மகிழ்த்
தக்கன. தாம் ஆசாரியப் பெருமக்களாகக் கருதிப்
போற்றிய திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்து அருள்
பெற்ற சீர்காழித் திருத்தலத்தைக் காலால் மிதிப்
பதும் பிழை என்று கருதி நகரையே வலம் வந்த
தும். திருநாவுக்கரசு சவாமிகள் திருவருள் பெற்ற
திருவதிகை வீரட்டானத்தலத்தினும் அவ்வாறு
அஞ்சி ஊரின் புறத்தே சித்த வடமடத்தில் தங்கியதும் சுத்தரமூர்த்தி சவாமிகளின் ஆசாரிய பக்கிக்
குச் சான்றுகளாகின்றன. ஆசாரியமூர்த்திகள்பால்
காட்டும் அளவற்ற மரியாதை கண்டு ஜீயனே
மனம் மகிழ்வான் என்பதையும் இவ்வரலாறுகள்
விளக்குகின்றன. சீர்காழியை மிதிக்க அஞ்சிய பண்
பாடு கண்டு இறைவன் சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகளுக்கு
காதில் வெண்குழையுக்க காட்சி கொடுத்
தருகின்றன. திருவதிகையில் உட்புக அஞ்சித்
சித்தவடமடத்தில் தங்கியபோது திருவடி திட்சை
செய்வித்தருளுகின்றன.

வழிவழி மறு:

வாழையடி வாழையென வரும் இவ்வழிய பண்
பினை சைவசமய வரலாற்றில் கண்டு மகிழ்முடிகிறது.

தமக்குமுன்னே வாழ்ந்திருந்து, சிவபெருமானுக்குப் பதிகப்பாமாலோ குட்டிய காரர்க்கால் அம்மையார் பேறுபெற்ற வடதிருவாலங்காட்டிலே மிதிக்க அஞ்சிய திருஞானசம்பந்தர் பெருமிதமும், அவர் போற்றிய காரர்க்கால் அம்மையார் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கியிலையைக் காலால் மிதிக்க அஞ்சித் தலையால் நடந்து சென்ற பண்பாடும், சான்ஸ்ரேஸ்களிடத்தும், நமக்கு நல்வழி காட்டியருளிய பெரியோர்களிடத்தும் நாம் காட்ட வேண்டிய அடக்கத்தையும், மரியாதையையும் விளக்குகின்றன. இவற்றையெல்லாம் அறிவித்தருவிய வழிகாட்டியாகச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் குலதெய்வமாக நினைந்து போற்றுவது மிகவும் பொருத்தமானதல்லவா?

வினையும் விளக்கமும்:

இது கொள்ளத்தக்கது; இது தள்ளத்தக்கது; இப்படித்தான் வாழவேண்டும்; தவறினால் இன்னது தண்டனை என்றெல்லாம் நம் பொருட்டு வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்க்கை சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் அருள் வாழ்க்கை. தம்மையே தோழனுக்குத் தருகிறோன் இறைவன். எல்லாப்பேறுகளும் முற்ற நல்குகின்றார்கள். என்றாலும் பிழை கண்டபோது உரிய தண்டனை தருகின்றார்கள். சங்கிலியார்க்குத் தந்த வாக்கினை மீறியவுடன் திருவொற்றியுமில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் கண்ணுளியினை மறைக்கிறார்கள். பெருந்துயரத்தோடு சுந்தரர் வாடுகிறார். உயிர்கள் இயற்றிய வினைக்கீடான் அனுபவத்தைக் குறைவறக் கூட்டுபவன் இறைவன். நல்வினையாயினும், தீவினையாயினும் அனுபவித்தே நீர்க்கவேண்டும், என்பது சைவசித்தாந்த உண்மை. தருமையாதீனைக் குருமுதல்வரும் இதனை,

‘அவரவர் வினைவழி அவரவர் வந்தனர் அவரவர் வினைவழி அவரவர் அனுபவம் எவரெவர்க் குதலினர் எவரெவர்க் குதலிலர் தவரவர் நினைவது தமையுணர்வதுவே’’

என இதனை நன்கு விளக்கியருளுகின்றார்கள். வினைகளை யாராக இருந்தாலும் அனுபவித்தே தீர்வேண்டும். வினைவிலை குறையும்போது இறைவன் வந்து ஆட்கொள்வான், என்பதே நியதி. இவ்வாறு வினைத்துயர் உற்றபோதும், இவையெல்லாம் தம் அறியாமையால் வந்தன என்று தம்மையே நொந்து கொண்டு, தலைவிளைப் பழிக்காது பெருந்தன்மையைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாற்றில் காண்கின்றோம்.

வழிபட்டு உய்வோம்:

எனவே, சைவம் ஆய்ந்து காணமுடியாத தொன்மையை என்பதையும், வேதவழிப்பட்டநமது வைத்திக் சமயத்தில் நிவலிய குழப்பம் நீங்கித் தெவிவான வரையறை காட்டிய முகலாசிரியர் திருஞானசம்பந்தர் என்பதையும், அவர் குறித்த சைவதெற்றி முறைகளை வினாக்கியருளிய ஆசாரியர் திருநாவுக்கரசர் என்பதையும், இவ்விரு ஆசாரியப் பெருமக்களையும் மற்ற நாயன்மார்களாகிய அடியவர் பெருமக்களையும் நமக்கு அறிவித்த சைவசமய வழிகாட்டியாக விளங்குபவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் என்பதையும் இவற்றால் அறிவிக்கிறோம். ஆசாரியர்களை அறிவித்ததோடு அமையாது, ஆசாரியர்களை எவ்வாறு போற்றவேண்டுமென்று வாழ்வாலும் வாக்காலும் அறிவுறுத்தியுள்ள சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவடிகளை நெஞ்சில் நினைந்து போற்றி வழிபட்டு உய்வோமாக.

வாழ்க குலதெய்வம் வளர்க் கிவதெறி.
வாழ்க உலகெலாம்.

‘‘நீங்கள் பணிவுடன் நடக்கவேண்டும், என்று இறைவன் என்பால் அருளியுள்ளான். ஆதலால், நீங்கள் ஒருவர் மற்றவரவிட மேலானவர் என்று இறுமாப்புக் கொள்ளவோ அநீதி இழைக்கவோ கூடாது.’’

‘‘மனிதர்களுடன் கலந்துறவாடி, அவர்களினும்க்கும் துண்பங்களைச் சுகித்துக்கொள்ளும் மனிதர், மனிதர்களுடன் கலந்துறவாடாமலும், அவர்களினும்க்கும் துண்பங்களைச் சுகிக்காமலுமிருக்கும், மனிதரவிட மேலானவர்.’’

‘‘அநீதி இழைக்கப்பட்டவர், இறைவனுக்காக குற்றவாளியை மன்னித்து விடுவாராகில், நீச்சயமாகவே இறைவன் அம் மனிதனின் அந்தஸ்தை உயர்த்துவதோடு அவருக்கு நல்லுதவியும் செய்வான்.’’

— முகம்மது நபிகள்பெருமான் (லல்)

அறிவொடு வழிபடுகே

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் அனுளியது

சமய வாழ்க்கையென்பது எனியதோன்றன்று. கடவுளை நம்புதலும், அவளை வழிபடுதலும் இன்று ஒரு சடங்காகவே, மாறிலிட்டது. வழிபாட்டுக்கும் அறிவுக்கும் இன்றைக்குப் போதிய தொடர்பில்லை. ஏதோ, அது உயிர்ப்பற்ற சடங்காக இருக்கிறதே தவிர அறிவும் இல்லை; அனுபவமும் இல்லை. விஞ்ஞானியாக இருந்து விஞ்ஞான சோதனைகள் செய்வதை இன்று அருமையானதென்று பலர் கருதுகிறார்கள். அறிவின்பாற்பட்டதாகவும் நம்புகிறார்கள். ஆனால், சமயத்தை - கடவுள் வழிபாட்டை அங்கணம் கருதுவதில்லை - கடவுள் வழிபாட்டுக்குச் சார்பாக நிற்பவர்களும்கூட பெரும்பாலோர் பொய்யமையே செய்கிறார்கள்.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி என்பது பெரும்பாலும் அறிவின் மையத்திலேயே செய்யப்படுவதால் அது உடனடியாகப் பயனியும் தருகிறது. கடவுள் வழிபாடு அங்கஙம் செய்யப்பெறுமையால் பலருக்கு அந்த அறிவில் ஜயம் ஏற்படுகிறது. நமது முன்னேர், கடவுளை வழிபடுவதற்குக்கூடப் பேரறிவு வேண்டுமென்று நம்பினார், என? நமது முன்னேர்கள் கடவுள் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு வழிகாட்டியவர்கள், சிந்தனையில் வல்வர்களாக இருந்து “சித்தர்கள்” என்று பெயர்பெற்றிருந்தனர். அறிவில் மேம்பட்டது பேரறிவு. பேரறிவைச் சமய மரபு “ஞானம்” என்று குறிப்பிடும். ஞானம் என்றால் குறைவற்ற பேரறிவு என்பதும், துண்பத்தினைத் தாராது இன்பத்தினை வழங்கும் நல்லறிவு என்பதும் சமயநூற்கருத்து. கடவுள் வழிபாட்டில் ஈடுபடுகிறவர்கள், கற்றல் கேட்டலுடைய பெரியோராகத்திகழ்ந்தார்கள், என்று ஆளுங்டைய பிள்ளை பேசும். என? மாணிக்கவாசகப் பெருமான் சமய வாழ்க்கையின் ஆய்வினை, நானார்? என் உள்ளம் ஆர்? ஞானங்கள் ஆர்? என்று முறைப்படுத்தி ஆராயத் துண்டுகிறார் - இங்குணம் அறிவாராய்ந்த ஞானிகளே கடவுளைத் தொழுதனர். ஞானத்தால் தொழுவார் என்று அருள் நூல் பேசும்.

கடவுளைத் தொழுதல் என்பது இன்று வழக்கத்தின் பாற்பட்டதாகிவிட்டது. வெற்றுச் சடங்காகவே உலவுகிறது. ஆனால், உண்மையில் கடவுளைத் தொழுது பயன் பெறவேண்டுமானால் நுண்ணறிவு வேண்டுமென்று திருஞான சம்பந்தர் எடுத்தொதுகின்றார். நுண்ணறிவு கொண்டால்தான் சிவஞானம் பெருகும். அப்போதுதான் இறைவனின் திருவருட்காட்சி விடைக்கும். அதுவரையில் உருவ வழிபாடுதான் நிகழும். கடவுள் வழிபாடு நிகழாது. சட்டியே கூடும்; கறி வேகாது. இதனைத் திருஞானசம்பந்தர்,

தோலுடை யான்வள்ளப் போர்வையினுன்
கண்ண வெண்ணீரு துதைந்திலங்கு
நூலுடை யானிமை யோர்பெருமான்
நுண்ணறி வால்வழி பாடுசெய்யும்
காலுடை யான்கரி தாயகண்டன்
காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்ளி
மேலுடை யானிமை யாதமுக்கண்
மின்னிடை யாளொடும் வேண்டினுனே.
என்னும் திருப்பாடலினால் உணர்த்தியருள்கின்றார்.

சைவசித்தாந்தமும் தமிழர் பண்பாடும்

தருமையாதீனப் புலவர் திரு. ந. ரா. முருகவேர் அவர்கள் எம். ஏ., எம். ஓ. எல்.,

முன்னுரை

சிவபிராணை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம், சைவம் எனப்படும். அச்சைவத் தின் சித்தாந்தம் அல்லது கொள்கையே, பொதுவாகச் சைவசித்தாந்தம் எனவரங்கப்படும். எனினும் சைவம் எனப்பதும், சைவசித்தாந்தம் எனப்பதும், தனித் தனிப் பொருட் குறிப்புடையவாகும். சைவம் எனப்பது இமயம் முதல் குமரிவரயில் இந்திய நாடு முழுவதிலும் பரவியுள்ளது. ஆயினும், காகமீரச் சைவம் என்றும், கண்ணட நாட்டு வீரசைவமென்றும் பெயர்கள் வழங்கக் காண்கிறோம். அதுபோல, நம் தமிழ்நாட்டுக்கே தனிச்சிறப்பாக வள்ள சைவக் கொள்கையே, சைவசித்தாந்தம் எனவழங்கிவருகிறது. வசகுப்தர், கல்லடர், சோமாஷந்தர், அபிநவகுப்தர் முதலிய சாண்டிரேர்களால், காகமீரநாட்டில் பரப்பப்பெற்றது. காகமீரச்சைவம் பசவேசவரர், சென்னை பசவேசவரர், சித்தாராமையர், அல்லமாப்பிரபு முதலிய அரளாளர்களால் வளர்க்கப்பெற்றது. கண்ணட நாட்டு வீரசைவம், அங்குலமே அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் என்னும் சமயாசிரியர்கள் நால்வராலும் பெய்கண்டார், அருள்நந்திசிவம், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதிசிவம், என்னும் சந்தான ஆசிரியர்களாலும், அவர்தம் வழிவந்த மற்றும்பஸ அநுட்பெரும் சாண்டிரேர்களாலும், பரப்பி வளர்க்கப்பெற்றதே “சைவசித்தாந்தம்” எனப்படும்.

சைவசித்தாந்தந்தின் சிறப்பு

இத்தகைய சைவசித்தாந்தச் செந்தெந்தியின் சிறப்பினையும், அருமை பெருமைகளையும் நம்முன் நேர் தம் நூல்களில் பல வகைகளில் வியந்து குறிப்பிட்டுள்ளனர். “சித்தாந்தத்தே சீவன் முத்தி சித்திக்கும்” தற்சிவம் கண்டுளோர் சைவசித்தாந்தரே, “சித்தாந்த வேதாந்தம் காட்டும் சிவனையே” என்பன போலவரும் கிருமுவர் திருமந்திரத் தொடர்கள் சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டு உள்ளர்த்துதல் காணலாம்.

சிவப்பிரகாசம் என்னும் நூலில், ஆசிரியர் உமாபதி சிவம், சைவசித்தாந்தமானது, புறக்கமயத்தவர்களுக்கு இருளாய், அச்சமயத்தவர்க்கு ஒளியாய் விளங்கும்; அளவை நெறிக்கு அளவையாகத் திகழும்; இறைவணையும் உயிர்களையும், பொன்னும் மணியும்போல் அபேதம், இருள் ஒளிபோல் பேதம் சொற்பொருள்போல் பேதாபேதம் என்று கறும் பிற சமயங்கள் போலல்லாமல், இறைவன் உயிர்க

ஞடன் உடலும் உயிரும்போல் ஒன்றுக்கும் கண்ணும் குரியனும்போல் வேறுக்கும், கண்ணென்றியும் உயிரறியும்போல் உடனுவும் இயைந்து நிற்றலை இவிது உணர்த்தும்; வேதாந்த நூல்களின் பிறவாக்கும் தெளிவாக்கும் திகழும் என்கின்றார்.

“புறக்கமயத்தவர்க்கு இருளாய், அச்சமயத்து ஒளியாய்ப், புகல் அளவைக்கு அளவாகிப் பொற்பணி போல் அபேதப் பிறப்பிலதாய், இருள்வெளிபோற் பேதமும், சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமும் இன்றிப் பெருநாஸ் சொன்ன அறக்கிற ஞால் விளாவதாய், உடலுயிர் - கண்ணாருக்கண் - அறி வொளிபோல் பீறிவரும் அந்துயிதமாகும் சிறப்பினதாய், வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தத் திறன் இங்குத் தெரிக்கலுற்றுப்” என்பது சிவப்பிரகாசம் (7).

மற்றும் இச் சைவசித்தாந்தமானது “உவகாயம் தம் முதலாகச் சிவாத்துவதம் ஈருங் உள்ள பஸ் வேறு மதங்கள் கூறும் கொள்கைகளை எல்லாம் கடந்தது. வேதத்தகலை தருபொருளாய் விளங்குவது, ஆயுந்தோறும் அறிநுர்களுக்கு ஆரா இங்பம் அயிப்பது. உள்ளதே தொழிற்படும் என்னும் கொள்கை (சற்காரியவாத) நெறி யினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தது” என்றும் சைவசித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கையின் சிறப்புக்களை, ஆசிரியர் உமாபதி சிவம் தொகுத்துக் கூறியருளுகின்றார்.

“நிலவுல் காய தாதி
நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துக்
குலவினர் அளவ ஓளவாக
கொள்கைய தாகி, வேதத்
தலைதரு பொருளாய், இன்பாய்த்
தாவில்சற் காரி யத்தாய்,
மலைவறும் உணர்வாற் பெத்த
முத்திகள் மதித்தாம் அன்றே”

—சிவப்பிரகாசம், 100

தமிழ்ப்பள்பாடு:

சைவசித்தாந்தக் கொள்கை நெறி யினைச் “சித்தாந்தசைவம்” என்றும் பெரியோர்கள் வழங்குவர். இது நம் தமிழகத்திற்கும், தமிழ்மொழிக்கும், தமிழ்மக்களுக்குமே உரிய, பழமையும் பெருமையும் மிகக் கிருப்புதெறியாகும். “சைவசித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கையானது, தெண்ணித்து யத் தமிழர் (திராவிடர்) களின் பேரரியின் பெரு

வெளிவிழா மலர்

விளைவாகும். அது மிகப் பெரிய மாட்சிமை வாய்ந்ததுமாகும். இதனைத் தென்னிந்தியாவிற்கே, குறிப் பாகத் தமிழர்க்கேயுரிய சமயம் 'எனலாம்' என்னில், இதனுடைய முதன்மை அடிப்படை மேற்கோட்ட பெருநூல்கள் அணைத்தும், தமிழ்வேலேயே தமி முகத்துச் சான்றேர் பெருமக்களால், ஒழுங்காக வகுத்து வரையறைசெய்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. "சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் மெய்கண்ட நூல்கள் பதினாற்கும், அவற்றிற்கு மாறுபடாமல் அவற்றைத் தழுவிச்செல்லும் ஏனைய பிற நூல்களுமே, சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படை முதன்மை நூல்களாக விளங்குகின்றன" என்பது பேரறிஞர்களின் துணிபு.

திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் என்னும் தமிழ் வேறுமே பச்சாகவும், திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் என்னும் தமிழாகமமே அப்பசுவின் பாலாகவும், அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் என்னும் நால்வர் பாடிய திருமுறைகளே அப்பாவின் நெய்யாகவும், மெய்கண்டார் அருள்நந்திசிவம், உமாபதிசிவம் என்னும் சுந்தரானுசரியர்கள் இயற்றிய நூல்களே அந்தெந்தின் சுவையாகவும் அமையச் சிறந்து விளங்குவது, சைவசித்தாந்தம் என்னும் தத்துவக் கொள்கை.

வேதம் பசு; அதன்பால் மெய்யாகமம் நால்வர் ஒதும் தமிழதனின் உள்ளுறும்நெய்; போதமிகு நெய்மின் உறுசவையாம் நீள்வெண்ணை மெய்கண் செய்ததமிழ் நூலின் திறம்." [டான்]

— தனிப்பாடல்

இவ்வாற்றால் சைவசித்தாந்தம் நம் தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும், உரிய தமிழ்நெறி யேயாகல் தெளியற்பாலது.

தருக்க இயல்:

சைவசித்தாந்த தத்துவ ஆராய்ச்சி, காரணகாரிய அடிப்படையில் (Logical), அறிவு நெறிக்கு ஏற்ப (Rational) அமைந்தது; சிந்திப்பரியதாய்ச் சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன் முந்திப் பொழி வதாய்த் திகழ்வது. பலவகை ஜூய் விளக்கஞ்சுக்கும் நலமுற விடையளிப்பது. துணிபொருள், ஏது, காட்டு, இணைத்தல், முடித்தல், (பிரதிஞ்ஞா) ஏது-திருட்டாந்தம் - உபநயம் - நியமனம் என்னும் ஜூவகை உறுப்புகள் அமையச் சான்றுகள் காட்டி, மெய்ப்பிக்கப்பட்ட கொள்கையே சித்தாந்தம் எவ்படும் முறையைக்கு ஏற்பத் தருக்கெந்தி முறைகள் பிறழாது ஆராய்ந்து காட்டி விளக்கிச்செல்வது. இதற்குப்பின் வரும் சிவஞானபோதப் பேருரைப் பகுதி, சிறந்த இனிய எடுத்துக்காட்டாகும்,

'முதல்வன் ஜூந்தொழில் செய்தல் தன்பொருட்டோ? பிறர்பொருட்டோ? வீணே? தன்பொருட்டெனின், வரம்பிலின்பழுடைய முதல்வனுக்கு இச்செய்கையான் வரக்கடவதோர் பயனில்லை. உயிர்களின் பொருட்டெனின், உயிர்களும் அவனும் அபேதமோ? பேதமோ? பேதாபேதமோ? பொன்

வெள்ளிவிழா மஸர்

ஞும் மணியும்போல் அபேதமாயின், அது தன் பொருட்டேயாம். இருஞும் ஒளியும்போல் பேத மாயின், அவ்வயிர்கள்பொருட்டு ஜந்தொழில் செய்தற்கு ஒருவாற்றிறும் இயைபில்லை. சொல்லும் பொருஞும்போற் பேதாபேதமெனின், அபேதமும் பேதமுமாமென்றால் சமணர் கூறும் அநேகாந்தவாதமாம். சொல்லும் பொருஞும் வேறேயாயினுஞ் செல்வந்தெழலும் பொருள் தோன்றுதல் பற்றி அபேதமென்பார், மதத்தை ஒருவாற்றிற்குப்பட்டுப் பேதாபேதமென்னும் துணையேயன்றி, ஒரு பொருட்டு இரண்டு தன்மைகோட்டுப் பொருந்தாமையின், அது போவியேயாம். இங்கு மாகவின், பிறர் பொருட்டென்பது பொருந்தாது.

"இனி இவ்வாறன்றி விளைவின், பித்தர் செய்யுந் தொழிலோடொக்கும், பித்தரேயன்றி. அஹிவான் முதிர்ந்த அரையர் முதலியோரும், வேட்டையாடுதல், சூதாடுதல், உயிர்த்தல், இமைத்தல், ஆவித்தல், தும்முதல் முதலிய விண்தொழில் செய்யக்காண்டில்லை, முதல்வனும் அவ்வாறு கொன்னே செய்தல் அமையுமெனின், வேட்டையாடுதல், புவி முதலிய விலங்குகள் மிக்கு நாடு நலியாமைப் பொருட்டாதல், தமக்கு மடிமை வாராமை முதலிய வற்றின் பொருட்டாதல், உணவின் பொருட்டாதல் யாதானுமாரு பயன்கருதியன்றிச் செய்யாகமையானும், உயிர்த்தல் உயிர்நிலையின் பொருட்டாகலானும் இமைத்தல் விழியைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டாகலானும், ஆவித்தல் தும்முதல் முதலாயின் தக்குறிப்பின்றிக் காரணத்தான் நிகழ்தலாலும், இனாஞ்சிருர் செய்யுஞ்சிறு தேருருட்டல் சிற்றினிழுத்தல் முதலிய விளையாடற்றெழில் வன்மை முதலியன் சோபான் முறையிற் பயிறுதற் பொருட்டு இருமுதுகுவர் முதலியோராற் செலுத்தப்பட்டு நிகழ்தலின் அவை அப்பெரும் பயனுடையவாய், அவ்விளைமைப் பருவமாத்திரையின் மகிழ்ச்சிமீதூர்தலாகிய அற்ப பயனும் உடையவாகலானும், அவையெல்லாம் வண்டொழில்மையின், வீண்டொழிலிலெல்லாம் பித்தர் முதலியோர் செய்யுந் தொழிலேயாம். இங்கு மாகவின், ஜந்தொழில் செய்வோன் முதல்வலையன்றல் இலக்கண வழுவாமென்று ஆசங்கை நிகழ்ந்த வழி, அதனை நீக்கி வேறுயினும் கலப்பினால் அவையேயாம் இயைபுடைமையின், உயிர்களின் பொருட்டே முதல்வன் ஜந்தொழில் செய்வன் என்க"

எனவரும் சிவஞானபோதப் பேருரைப் பகுதியால், சைவ சித்தாத்தம் தருக்க நெறிமுறை பாராது செல்லும் தன்மையினை இனிது உணரவாம்.

அறிவியல்:

இனி, சைவசித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கை வெறும் நம்பிக்கையைமட்டும் தழுவி, குருடியற-

போக்கில் அமைந்ததன்று. அதீத இக்கால அறி வியல் அப்பு நெறிகளுக்கிணைய, அமைந்து விளங்கு வது. சிவஞானபோதத்தின் இரண்டாஞ் சூத்திரப் பேருரையின்கள், விரிவாக விளக்கப்படும் கருத்துக்கள் அனைத்தும், இந்நாளைய அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் யாளர்கள் பெரிதம் போற்றித்தக்கணவாகத் திகழ்கின்றன. நிலமுதல் நாதம் சருக 36 நத்துவங்களைப்பற்றிய சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சிக் கருத்துகள் வெறும் எண்ணங்கள் அவ்லாமல், காரண காரியத் தொடர்புடன் அறிவியல் நெறிக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ள (3) என்று, அறிஞர்கள் வியந்து புகழ்ந்துள்ளனர்.

1. உள்ளது அழியாது, இல்லது தோன்றுக.
2. செய்வோலை இன்றிக் செய்வினை இல்லை;
3. சடத்தில் சித்தும், வித்தில் சடமும் தோன்று.
4. செய்பொருள் வேறு, செயப்படு பொருள் வேறு, இரண்டும் ஒன்றுகமாட்டா.
5. சூனியத்திலிருந்து ஒன்றுந் தோன்ற இயலாது,
6. சுட்டினரப்பெறும் பொருள்கள் அனைத்தும் அழியும்.
7. நித்சப்பொருள் சுட்டியுணரப்படாது.
8. சடப்பொருள்கள் உருவம் மாறும் தன்மையன.
9. உருமாறுதலால் ஒருபொருளும் அழிவதில்லை,
10. நுண்வயில் உள்ளதாய், பருவடினில் இல்லாத ஒன்றே தோன்றும்.
11. காரணப் பொருளின் தன்மையே காரியத்தில் உள்காரும்.
12. தனிப்பொருள் கூட்டுப்பொருள் அகாது,
13. பொருள்களின் ஆற்றல் அழிவதில்லை.
14. உற்பத்தியாதற்கு முன்னும் காரியம் உள்ளது.
15. மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒரு பொருட்கு இயற்கையன்று.
16. அவயவப் பகுப்புடைமை காரியப் பாட்டிற்கு ஏதுவாகும்.
17. அரவமும் உருவமும் தம்முள்மாறுகோள்அன்று
18. பலவாய் ஏகதேசமாய் அநித்தமாய் உள்ள காலம்.
19. துயமாம் உருவினுக்குச் சூக்குமம் முதல்.
20. சடமாய்ப் பலவுமாய் உரைக்கப்படுவன எல்லாம் தொன்றி நின்று அழியும்.
21. ஒவிக்கும் ஒளிக்கும் உருவம் உண்டு.
22. இயற்கைத் தன்மை என்றும் மாறுது.
23. இயற்கையின் விதிகள் எங்கும் ஒரே வகையாக இயங்கும்.
24. பருப்பொருளாக இருப்பன நுண்பொருள்களாக மாறும்.
25. பருப்பொருளிலும் நுண்பொருளுக்கு ஆற்றல் மிகுதி.
26. எண்ணங்களுக்கு ஆற்றலும் பயனும் உண்டு.
27. எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப பயன் நிகழும்.

28. இடம் எல்லையற்றது.
29. காலம் முடிவில்லாதது.
30. மனம் என்பது ஒரு சடப் பொருளே.
31. ஒருபொருளின் தொற்றுத்திற்கு முதல்-துணை-நியித்தம் என மூன்று காரணங்கள் உண்டு.
32. உன்பொருள் காணப்பட வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை.
33. காணப்படாத அருவப் பொருளுக்கும் உருவம் உண்டு என்பன போன்ற, எத்தனையோ பலஅரிவியல் உண்மைகளைச் சைவசித்தாந்தம் தகவுற விளக்கிச் செல்கின்றது..

சைவசித்தாந்தம் கூறும், “சார்ந்ததன் வண்ணமாம் தன்மை” பற்றிப் பேராசிரியர் ஹென்றி டிரம்மாண்ட் Prof. Henry Drummond “அன்மீக உலகில் இயற்கையின் சட்டம்” Natural law in the Spiritual world) என்றும் நம் முடிடய நூலில் விளக்கியுள்ளார். இங்களுமே,

“ஆட்டுக் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால் ஜயனே யென்றுன் அருள்வழி இருப்பேன் நாட்டுக் தேவரும் நாடரும் பொருளே நாதனே உணைப் பிரிவூ அருளைக் காட்டித் தேவறின் சமவினைக் காட்டிக் காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாச் சேட்டைக் தேவர்தந் தேவர் பிரானே திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே”

எனத் திருவாசகத்தில் மாண்ணிக்கவாசகப் பெருமான் பாடுவதற்கேற்ப, மக்களில் தலைவர்கள் போலத் தேவர்களிலும் தலைவர்கள் உள்ளனர் என்றும், அவர்கள் இறையருள் ஆற்றலால் உலகங்களை முத் தொழிற்படுத்துவர் என்றும், சர் ஓவிவர் லாட்ஜ் என்றும் போற்றுர், “மனிதனும் பேருவகும்” (Man and the Universe) என்றும் நூலில் விளக்குகின்றார்.

“எருவிடும் வாசற் கிருவிரல் மேலே கருவிடும் வாசற் கிருவிரல் கிழே உருவிடும் சோதியை உள்கவல் லார்க்குக் கருவிடும் சோதி கலந்துறின் ரூனே.”

என்று, சைவசித்தாந்தப் பெருஞ் சாங்கேராகிய திருமூலர் முதலிய அருளாளர்கள் கூறுவதுபோலவே, வில்லியம் ஜேம்ஸ் என்னும் அமெரிக்கநாட்டுத் தத்துவ மளதூற் பேரறிஞர், சுதிரோளி முடிச்சு (Solar Plexus) என்னும் மூல அடி முளையை இயக்கிப் பயன்படுத்தும் முறை பற்றி விவரிக்கின்றார். எட்மன்ட் கர்ணியர்ஸ், பாட்மோர், எட்வட்கேயர்ட் முதலிய அறிவியற் பேரறிஞர்கள், பாவலீன் யின் பயன்களையும், உருவ வறிபாட்டின் இன்றிய மையாமையையும் பெரிதும் வலியுறுத்தி உள்ளனர். சார்லஸ் ஜான்ஸ்டன், தியோஃபைபல் பாஸ்கல் முதலிய எந்தனையோ பல அறிவியல் அறிஞர்கள் முற்பிறவி பிற்பிறவிகள் உண்டு என்பதனைக் கண்டறிந்து மெய்ப்பிக்கின்றனர்.

உலகம் முழுவதும் ஆடல்வல்லானுகிய நடராச வடிவத்தின் நவீன வியந்து, இந்தாளில் எல்லா நாட்டினரும் புக்கிந்து போற்றுகின்றனர். இங்குமே பெண்களும் ஆண்களுமாக ஒருசேரப் பிரிவின்றி இயைந்து நிற்கும் அம்மையப்பர் (அர்த்தநாரீஸ்வரர்) பற்றிய தத்துவ நுட்பம், அணைவராலும் ஏற்றுப் போற்றப்படுகின்றது. நமது சோமாஸ்கந்த வடிவம், தந்தை - மைந்தன் - தூய ஆவி என்னும் கிறிஸ்து சமயத் திரித்துவக் கொள்கைக்கு (Trinity) ஏற்ற தாகத் திகழ்கின்றது. ஆவமர் செல்வர் ஆசிய தப்தினோர்த்தியின் திருவகுவும், பிரமாநான் சபையினரால் (Theosophists) ஏற்றுத் தழுவிக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இன்னேரக்கை செய்திகள் பலவும், நம் முடைய சைவ சித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கையானது, அறிவியல் நெறியோடு முரண்படாமல் இணைந்து பிணைந்து செல்லும் இயல்பினைத் தெளிவுறுத்துவனவாகும். (4)

உலகளாவிய உயர்நெறி

நம்முடைய தமிழ்நெறி விளக்கமாகிய சைவசித்தாந்தக் கொள்கையானது, குறுகிய நொக்கு ம் போக்கும் கொண்டதாகாமல், விரிந்து பரந்த பெருநோக்கு உடையதாய், உலகளாவிய (Universal Religion) சமயமாகும். “ஞாவாம் நின்புகழே மிக வேண்டும் தென் ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே” எனத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும், “ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு” எனத் திருவள்ளுவரும் “உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரித்து பலர்புகழ் ஞாயிறு” என நக்கீரரும், “உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன்” “மன்று ஊர் அடியார் அவர் வான் புகழ் நின்றதெங்கும் நிலவி உலகெலாம்” எனச் சேக்கிமார் பெருமானும், பிறகும் அருளிச்செய்திருத்தல், அவர்தம் விரிந்து பரந்த உலகப் பெருநோக்கினை வெளிப்படுத்தும். சைவசித்தாந்த சமயமானது, எந்த ஒரு சமயத்தையும் இகழ்ந்து ஒதுக்காமல், எத்தகைய பிணக்கும் பூசனும் இன்றி, எல்லாச் சமயங்களையும் ஏற்ற பெற்றி தழுவிப் போற்றிக் கொள்ளும் மாட்சிமை மிக்கதாகும்.

“இது சமயங்கள், பொருள் உணரும் நூல்கள், ஒன்றேடொன்று ஒவ்வாமல் உள் பலவும்; இவற்றுள் யாது சமயம்? பொருள் நூல் யாது? இங்கு என்னில், இது ஆகும் அது அல்லது என்னும் பிணக்கது இன்றி, நீதியினுல் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாது ஒரு சமயம்? அது சமயம், பொருள் நூல்; ஆதலின் இவையெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும்; அவையிரன்டும் அரன் அடிக்கீழ் அடங்கும்”

எனவரும் சிவஞானசித்தியார் (8: 13) செய்யளால், இவ்வண்மை செவ்விதில் தெளியப்படும்.

சைவசித்தாந்த சமயமானது, எந்தச் சமயத் திணையும் இகழாமல், ஏற்ற பெற்றி சோபான முறையில் எல்லாவற்றையும் தழுவிப் போற்றி நிற-

கும் தன்மையினை, “முத்தியை முற்றவைத்தார் முறை முறை நெறிகள் வைத்தார்” என வரும் திருநாவுக்கரசுப்பெருமான் திருமொழியாலும் உணரவாம். மற்றும் நம் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், “அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார் க்கு ம் அடியேன்” என்று அருளிச் சேச ம் ததும்; அதன் நுண்பொருட் கருத்தினை ஆசிரியர் சேக்கி மார் பெருமான், “மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டிற்கு அப்பால், முதல்வனுர் அடிச்சார்ந்த முறையையொரும், நாவேயந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறும் நற்றெண்டர் காலத்து முன்னும், பின்னும், சேவேந்து வெல்கொடியான் அடிச்சார்ந்தோரும், செப்பிய அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் தாமே”, என்று விளக்கியிருப்பதும், இங்கு நாம் கருதியணர்ந்து இன்புறந்பாலனவாகும்.

“ஒன்றது பேருர் வழியா நதற்குள் என்றது போல இருமுச் சமயமும் நன்றிது திதிது என்று ரையாளர்கள் குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே”
— திருமூரி

“வேறுபடு சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின் விளங்கு பரம்பொருளே! நின் விளையாட்டல்லால், மாறுபடும் கருத்தில்லை; முடிவில் மோன வாரிதியில் நதித்திரள்போல், வயங்கிறது அம்மா”
— தாயுமானவர்

நடமுறைக்கு இயைந்தது:

உலகிற் பல தத்துவக் கொள்கைகள் மக்கடசமுதாய வாழ்வின் நடைமுறைக்கு ஏற்ப அமையாமல் இருப்பதுண்டு. சமயங்கள் பெரும்பாலும் இம்மை வாழ்வியலைத் தழுவாமல், மறுமைப் பயனியலையே எதிர்நோக்கி மருள் நோக்கு உடையனவாக (Unworldly & Other Worldly, Pessimistic) அமைந்துள்ளன என்று, அறிஞர்கள் பலர் குறைகூறுவதுண்டு. சைவசித்தாந்தம் அத்தகைய குறையுடையது அன்று. “மன்னீல் நல்லவன்னைம் வாழலாம் வைக்கும் எண்ணில் நல்ல குதிக்கு யாது மோர் குறைவிலை” என வரும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் தேவாரம், இங்கு நாம் எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்து பெருமிதம் கொள்ளுவதற்குரிய சிறப்புடையதாகும். ஆத வின் சைவசித்தாந்தம் எனும் நமது தமிழ் நாட்டுத் தமிழ் நெறிப் பண்பாட்டுக் கொள்கையானது, இம்மை வாழ்க்கை நெறிக்குப் பெரிதும் இயைந்து நிற்பதோன்றேயாகும். நமது முன்னைத் தமிழ்ப் பெருஞ் சான்றூர்களின் பண்பாட்டு, வாழ்க்கை நெறியே, சைவ சித்தாந்தம் என்னும் தத்துவக் கொள்கை கயாக முகிழ்து அரும்பி மலர்ந்து மணங்கமழ்ந்து பூத்துக் காய்த்துக் கணிந்து விளங்குகின்றது.

உலகியலாடு தழுவியது:

சைவ சித்தாந்தப் பெருஞ் சான்றூராகிய அருள் நந்தி சிவம், சமயத் தத்துவக் கொள்கை மக்களின் “நடைமுறை வாழ்வில் பிரிவற ஒன்

இச் செயற்படுத்தப் பெறுதல் வேண்டும் என்றும் கோட்பாடு உடையவர். சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு என்று இல்லாமல் “சமயமே வாழ்க்கை, வாழ்க்கையே சமயம்” என்றும் நினைவில் அமைதல் வேண்டும் என்பது, அவர்தம் அருள் உள்ளது! ஆதலின் சமய வாழ்வில் தலைப்பை விரும்பும் நக்கோர் அனைவரும், பின்வரும் பதினாறு இயல்புகளை இயல்பாக உடையவராகல் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு அருளுகின்றார்.

1. உயர்ந்தாரோடு பொகுந்த நடத்தல்.
2. யாவரிடத்தும் அன்பாகப் பழகுதல்.
3. எவ்யாரிடத்தும் சிற்றுயிர்கள் மாட்டும் இரக்கம் கொள்ளுதல்.
4. உலக இயற்கை அறிந்து அதற்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ளும் திறம்.
5. யாவர் இடத்தும் இன்முகம் காட்டி இன்சொற் கூறி நலம் புரியும் தன்மை.
6. எல்லோரையும் அன்பினால் இனி ய தொடர புடையவர்களாகச் செய்து கொள்ளும் உயரிய பண்பு.
7. நல்ல பண்புகள் பலவும் அமைந்து விளங்குதல்.
8. ஜம்பொறியடக்கல், நல்லன கடைப்பிடித் தொழுகுதல்.
9. கங்கோர்க்குத் தக்கபடி இயன்றன கொடுத்து உதவி புரியும் இயல்பு.
10. அறிவும் அகவையும் அனுபவமும் முதலியவற்று முதலவர்களிடம் பணிவு தோன்ற ஒழுகுதல்.
11. எவர்மாட்டும் செருவின்ற நயமாகக் கலந்து பழகி இனிது அனவளாவுதல்.
12. பிறங்மீன் விழுய்யாறும், பிறன் பொருள் வெல்காமை முதலிய நற்பண்புகளைப் பெற்றுத் திகழும் பற்றற்ற உணர்வு.
13. உண்மை கடைப்பிடித்து வாழ்தல்,
14. மறந்தும் தெநறிய்ப்படராது அறடைறி யே போற்றி அடங்கி வாழ்தல்.
15. தக்கதுஇது தகாதுஇது என்று, பகுத்தறிந்து வாழவல்ல திறமுடைமை.
16. சான்றேர்களையும், சான்றேர்களின் கொள்கைகளையும் போற்றித் தழுவி, மன்னுயிர் நலங்களுதிப் பணியாற்றுதல்.

இவைகளும், இவைகளைப் போன்ற பிற பண பொழுக்க நலங்களும் எல்லாம், நம் தமிழ் நாகரிகப் பண்பாடுகளையாம், என்பது கொல்லாமலே பெறப்படும். இத்தகைய தமிழ் நாகரிகப் பண்பாடுகளின் பயனும் சாராமுமே, சைவ சித்தாந்தத் தக்கதுவக் கொள்கையாக உருப்பெற்று வடிவெடுத்து அமைந்தன எவ்வாம். பின்வரும் பாடலில் இவைகள் குட்டப் பெற்றிருத்தல் அறிந்து மகிழுத் தக்கது.

‘ஓழுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம் பொசாரம் உறவு சீலம் வழக்கிலாத் தவம் தானங்கள் வர்த்திதல் வணங்கல் வாய்மை அழுக்கிலாத் துறவு அடக்கம் அறிவொடு அரச்சித்தல் ஆதி இழுக்கிலா அறவகள் ஆனால் இரங்குவான் பணி அறங்கள்’

— சித்தியார் 2;23

மரந்த நோக்கம்:

சமயங்கள் முற்போக்குணர்வுக்குத் தடை செய்வன என்றும், சீர்திருத்தச் செயல்களை எதிர்ப்பன என்றும், மக்கள் வாழ்வியலிப் பலவகைக் கட்டுப்பாடுகளால் முடக்கிடுவன என்றும், ஒரு சிலர் குறை கூறுவதுண்டு. சைவ சிந்தாந்தம் அத்தகைய குறைபாடுகளை உடையதன்று.

‘தொன்மையலாம் எனும் எவையும் நன்றாக, இன்று

தோன்றுவன் எனும் எவையும் தீதாகா’

என உமாபதி சிவம், நமது விவப்பிரகாசம் என்னும் நூலில் முழுங்கியிருத்தல், சைவ சித்தாந்த சமயம் முற்போக்குணர்வுக்குத் தடை செய்வதோ, சீர்திருத்தச் செயல்களை எதிர்ப்பதோ அன்று என்பதனைத் தெளிவருத்தும்.

‘எந்திலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும் மன்னியசீர்ச் சங்கரன்தாள் மறவாயை பொருள்’ எனச் சேக்கிழார் பெறுமான், பெரியபூராணத்தில் அருளிச் செய்திருத்தல் ஒன்றே, சைவ சித்தாந்தம் எத்தகைய விரிவான சிறந்த தலை பெறுதோக்கு கடைய சமயம் என்பதற்குச் சான்று பகரும்.

‘சாத்திரம் பல பேசும் சழக்கர்காள் கோத்தி ரமுக்குல மும்கொண்டென் செய்விர்? பாத்திரம் சிவம் என்று பணிதிரேல் மாத்திரைக் குள் அருளும் மாற்பேற்றே’

‘யாவர்க்குமாம் இறைவற் கொரு பச்சிலையர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுதையாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே’

என்பன போல வரும் அருளுரைகள், சைவ சித்தாந்தம் எத்தகைய இனிய எவிய நன்னெறி என்பதனை நன்கினிது புலப்படுத்தும். ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’, ‘எவ்வழிரும் நீங்காது உறையும் இறைசிவம் என்று எவ்வயிர்க்கும் அன்பாய் இரு’, ‘அன்பேசிவம்’ என்பன போல வரும் திருமொழிகள் பலவும், இங்கு நாம் சிந்தித்து மகிழுத் தக்கது.

எல்லோர்க்கும் ஏற்றுது:

‘சைவ சித்தாந்தம் எல்லாச் சமயங்களையும் ஏற்ற பெற்றி இசைந்து ஏற்பது: எதனையும்

இகழ்ந்து ஒதுக்காமல், இனிது அணைத்துத் தன் அட்பொதிந்து கொள்வது; உலகம் முழுவதற்கும் ஏற்புடைய மனித குலச் சமயமாகத் திகழ்வது; வேறு பிற எந்தச் சமயத்தின் வளர்ச்சியையும் அங்கு எதிர்க்கக் கருதுவதில்லை, ஏன் எனில், பிற எல்லாச் சமயங்களையும் தன்னேடு அணைத்துத் தழுவிப் போற்றிக் கொள்வதில் அதற்கு இடர்பாடு ஏற்படுமில்லை. ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திற்கும் நிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையில், அது சால்புமிக்கு விளங்குகின்றது. பல்வேறு மனித இயல்பிற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் ஏற்புடையதாகச் சூவ சித்தாந்தம் தன்னை ஆக்கிக் கொள்ளவல்லதாக உள்ளது, நூன் பொருள் தத்துவ அறிஞர்களுக்குரிய ஆன்மீக அருவக் கூறும், கவிதையுணர்வும் குற்பிடேத் திற ஒழும் மிக்கவர்களுக்குரிய நடைமுறைப் பருவதிலக் கூறும், அமைதியை நாடும் தனிமை விரும்பிக்குக் குரிய சாந்தி நலம் மிகக் கிந்தனைக் கூறும், ஒரு சேர வாய்ந்ததாகத் தலைசிறந்து விளங்குகிறது' எனப் பொது வகையில் இந்து மதம் பற்றிக் கர்மானியர் வில்லியம்ஸ் என்னும் பேரறிஞர் கூறுவது நம்முடைய சூவ சித்தாந்தத்திற்கும் சாலப் பொருந்தும் எனவாம்.

முடிவுரை:

இந்தகைய பல பெருஞ் சிறப்புகளையுடைய நம் முடைய சூவ சித்தாந்தத் தத்தவக் கொள்கையானது, ஆயுந்தோறும் அறிஞர்களுக்கு ஆராப் பெருவிருந்தாக அமைந்து விளங்குகின்றது. "ஆர் அறிவார் இந்த அகலமும் நீளமும்" எனத் திரு மூலர் பாடுவதுபோல, அமிழ்தினும் இனிய நமது அருமைத் தமிழ் மொறியின் அகலமும் நீளமும் ஆழமும் ஆய்ந்து இன்புற விழைவோர் அனைவரும், சூவத் திருமுறைகளையும், சூவ சித்தாந்த சாத சிரங்களையும் புறக்கணித்து ஒதுக்காமல். விரும்பிக்

கற்று மகிழும் கடப்பாடு உடையவராவர். இம்மை வாழ்வில் இதனின் மிக்க இன்பப் பேறு பிறிது ஒன்றில்லை. எனத் துணிந்து கூறலாம். ஜான் மில்டன் என்னும் ஆங்கிலப் பெருங் கணிஞர் பாடுவது போல,

"எத்தகைய இன்ப ஊற்றும்
இறையருள் நூல்கள் உள்ள,
அத்தகை யவற்றை அந்தோ,
அறிவிலார் சடினம் என்பர்,
வித்தகக் கண்ணன் ஊதும்
வேய்ச் சூழல் இசைபோல் இன்பம்
மிக்கொளி ர்ந்து, அறிஞர்க்கு ஆரா
விருந்தென் மினிரும் நன்றே'

என்று, நாமும் சூவவித்தாந்தம் பற்றிப் பாடி மகிழ்வாம். கிரேக்க நாட்டு தத்துவ ஞானியாகிய தேவ்ஸ் என்பார், தாம் ஒரு விவங்காக அல்லாமல் மனிதனாகவும், பெண்ணாக அல்லாமல் ஆணைகவும், கானகானாக அல்லாமல் கிரேக்கானாகவும் பிறந்ததிற்குப் பெருமிதம் கொண்டு மகிழ்வின்றார். அது போல, நாமும் "நரர் பயில் தேயம் தன்னில் நான் மறை பயிலா நாட்டில் விரவுதல் ஒழிந்து" தமிழராகவும், சூவராகவும், சூவ சித்தாந்தச் செந்தெறியாளராகவும் பிறக்கப் பெற்றுமை குறித்துப் பெருமிதம் கொண்டு மகிழலாம்.

"மனிதனும், ஆனாய்க், கிரேக்கனும்ப் பிறந்த மாட்சிமைக்கு, அறிஞர்தாம் ஒருவர் நன் மிக மகிழ்ந்தார்; நலம்மிகு தமிழன்; நற்சௌவன், சூவ சித்தாந்தி என இவன் பிறந்த இனிய நற் பேற்றை என்னி நாம் இறையருள் வழுத்தித் தனியறு சூவச் செந்தமிழ் வளர்க்கும் தொண்டுள்ள புரிந்துநன் ரூபவாய்"

சூவசித்தாந்தம்

மனிதனும் ஓன்றுபல நாற்றுண்டு கழித்தே
வாழ்வியலும் வரலாறும் வாய்க்கும்; அதற்கும்பின
நனிபவநாற் குண்டகன்றே நாகரிகம் எழுதும்;
நாகரிகம் பெற்றுமின்பே நல்லலிவக் கியங்கள்
இனியக்கை எழிற்பண்பாடு எலாந்தொன்றும்; ஒவ்வோர்
இனத்தினநத் துவமும், அவற் றிருந்துதிக்கும்; என்றால்
உவிநலஞ்சார் தமிழ்நாக ரிக்மபண்பாடு இவற்றின்
சாரம்னனத் திகழ்வதுதான், தமிழ்ச்சூவசித் தாந்தம்!

மறக்

உலகில் உள்ள சமயங்கள் பலவும், இறைவன் பாவிகளைச் சபிக்கிறுன்; தீயவர்களைத் தண்டிக்கிறுன் எனப் பல செய்திகளைக் கூறக் கேட்கின்றோம், இறைவன் கோபங்கொள்கின்றான், கோபங்கொண்டால் தண்டிக்கின்றான், அழிக்கின்றான் என்றே பலசமயங்கள் கருதுகின்றன, ஆனால் சைவசித்தாந்தமோ, கடவுள் ஒரோவழி தண்டிக்கநேரிலும் அத்தண்டனையும்கூட, அவர்தம் அளவற்ற பெருங்கருணைத் திரத்தினுலேயே, தாம் பெற்றெடுத்த மைந்தர்கள் தம்முடைய சொற்படி நடவாமல் தவறுகள் செய்வார்களாயின், ஒரோவழி அவர்களை அடித்தும் தண்டிப்பதுண்டு, அஃது, அவர்கள் தமது மைந்தர்களைப் பொறுத்துள்ள அளவற்ற அன்பின் காரணமாகவே அன்றிப் பிறிதொன்று பற்றியதன்று.

“தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம்
புதல்வர்கள், தம்சொல் ஆற்றின்
வந்திடா விடின் உறுக்கி
வளாரினால் அடித்துத் தீய
பந்தமும் இடுவர்; எல்லாம்
பார்த்திடின் பரிவே யாகும்
இந்தநீர் முறைமை யன்றே?
சகஞர் முனிவும் என்றும்”.

—சித்தியார் 105

சிறந்த மருத்துவ அறிஞர் ஒருவர், ஒருநோயாளருக்கு மிகவும் கசப்பான மருந்தையளித்துக் கடும் பத்தியங்களை விதிக்கின்றார்; மற்றெலூரு நோயாளருக்கு மிகவும் கவையான மருந்தைக் கொடுத்து பாலும் பழமும் உண்ணச் சொல்கின்றார். வேபெருரு நோயாளருக்கு மிகவும் துயரம் தருகின்ற அறுவைச் சிகிச்சைபுரிகின்றார். இஃது அம்மருத்துவரின் விருப்பு, வெறுப்பு அல்லது சினம் என்பனபற்றி நிகழ்வதன்று! அவ்வார்கள் நோயின் இயங்புக்கேற்ப அமைவது.

அம்முறையிலேயே, இறைவனும் உயிர்களுக்கு ஏற்றபெற்றி அருப்புறிந்து அவைகளை ஆட்கொள்கின்றான். ஆதலின், ஒரோவழி இறைவன் தண்டனைகள் அளிப்பதும் அவன் நம்மீது கொண்டுள்ள அளவற்ற பேரருட்டீபெற்றியினுலேயே ஆகும். “நிக்கிரகங்தானும் நேசத்தால் சசன் செய்வது” என்பது சைவசித்தாந்தக் கொள்கை. இதனை “மறக்கருணை” எனச் சைவசித்தாந்த நூல்கள் கூறும்.

“ஏற்று வந்தெதிர்தாமரைத் தாள்ள-றும்
கூற்றம் அன்னதோர் கொள்கையென் கொள்கையே”
“உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளாது
ஒறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே”
“நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றே வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ”
“காமனுடல் உயிர்காலன் பல்காய் கதிரோன்...
தூய்மைகள் செய்தவா தோன்னோக்கம் ஆடாமோ”

என்பனபோல்வரும் திருவாசகப் பகுதிகளே, இறைவனின் மறக்கருணை பற்றிய விளக்கத்திற்கு ஏதுவாகும் எனலாம்.

கரு சினா

சமய உணர்வு

மாட்சிமிகு நீதிபதி
உயர்திரு. ஆர். சதாசிவம் B. A., M. L.

இரு மனிதனின் சமயம் என்பது, அவனைப் பொறுத்து அமையும் அடிப்படைப் பண்பாகும். அவன் சமயம் என்று எதைக் கூறுகின்றார்களே, எதைப் பாவிக்கின்றார்களே, அதுவன்று அவனது சமயம். அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட இப் பிரபஞ்சத்திற்கும் அவனுக்கும் உற்ற உறவு பற்றியும், அது குறித்துத் தன் கடமை - குறிக்கோள் - இவை பற்றியும், அவன் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் எதை நம்புகின்றார்களே அதுவே அவனது சமயம் ஆகின்றது.

ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் ஆண்டவனைத் தேடி நாடுவேதே சமயம் என்பது. இறைவனை நோக்கி ஏங்கும் உள்ளப் பண்பு, ஏங்கி நீர்கும் உள்ளத்திற்கு இறைவன் காட்டும் பாலிப்பு இவையே எல்லாச் சமயங்களின் காரமாகும். ஆண்டவனை அடையலேன்டும் என்ற தாபம், மக்களின் மனத் திலே அகலாத வகையில் அமைந்ததோரு குணமாகும். போர், வெள்ளம் போன்ற பெரிய தன்பங்கள் நெரும்பொழுதுதான் இறைவன் மீதுள்ள நாட்டம் அதிகமாகிறது. “செல்வம் மிகச் சேர்ந்தால் மனிதன் சீரமிந்து போகிறோன்” என்று கவிஞர் Goldsmith கூறுவது இந்த உண்மையைத்தான்.

நாட்டிலே அமைதி நிலவும் காலத்தில், இடர் பாடு எதுவுமின்றிப் பொதுவாழ்வு நடக்கும் காலத்தில், மக்களுக்குப் பெரிய கவலை இல்லாத சோம்பியுள்ள காலத்தில், நாத்திகம் பரவுகிறது என்று பேரறிஞர் ஒருவர் கூறியுள்ளார்: நாத்திகம் பரவிய பின் நாட்டின் குலை தோன்றுகிறது. இன்னல்களும், இடாப்பாடுகளும் நிறைந்த காலத்திலே தான் தன் நல மறுப்பும் தியாகமும் மக்களின்டையே தோன்றுகின்றன. இக்காலத்தில்தான் ஐம்புல இன்பத்திற்கு அப்பாற்பட்டு உயர்ந்து ஒன்று உன்னெடன்ற உணர்வைப் பெறுகிறோன் மனிதன். கைபோக்கினாத் துறக்கின்றார்கள்; விலங்கினத்தினின்றும், தான் வெறுபட்டவன் என்பதை உணர்ந்து உயருகின்றார். எனவேதான், மனிதனின் இறை நாட்டமும் இறையின் கருணையும் எல்லாச் சமயங்களின் அடிப்படையாக அமைகின்றன.

மனிதனின் முழு வாழ்வையும் அளவில் நிற்பதே உண்மையான சமய நெறியாகும். சமய உணர்வும், சமயக் கொள்கைகளும், சமயச் செயல்களும், ஒரு நாட்டு மக்களிடம் காணப்பட்டால்தான், அந்நாட்டைச் சமய உணர்வுள்ள நாடு என்று நாம் கூற முடியும். புல்லடக்கம், பகட்டு இன்பத்தை விழையாமை போன்ற ஒழுக்க நெறியை மனித குலத்தின் மாண்புமிக்க சமயத் தலைவர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளனர். ஒருவன் கடற்றுக்கு அடிமையாகிவிடக்கூடாது.

மனத்தையும் ஆன்மாவையும் டூல் அடக்கிவிடக் கூடாது என்பதையும் போதித்துள்ளனர். முற்காலத்தில் ஒரு நாட்டின் வாழ்வு சமயதெறியால் வளர்க்கப்பட்டது. கோட்பாடுகளை மட்டுமின்றி அன்றூட நடத்தைக்குரிய நெறிமுறைகளையும் ஒன்றொரு மதமும் போதித்தது. மனுதனுடைய அன்றூட வாழ்வும் சமயமும் ஒன்றிறின்றன. மோசஸ் எழுதிய பழைய விதிமுறைகளும் இதைப் புலப் படுத்தியது. ஒழுக்க விதிகளுக்கும் மற்ற வாழ்க்கை விதிகளுக்கும் அன்று வேறுபாடுகளே.

சென்ற நூற்றுண்டில் விஞ்ஞான அறிவு முன் வேற்றம் அடைந்தது. அந்த விஞ்ஞானம் புலன் வழி இன்பத்திற்கு வழிசெய்தது. ஒவ்வொரு மதத் திலூள்ள அறிவியல் கருத்துக்களை மனிதன் தனது விஞ்ஞான அறிவுகளை ஆராய்ந்தான். எனவே நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மதம் வளருவதற்கு வழியில்லை, பேராசிரியர் ஒருக்ளில் போன்ற விஞ்ஞானிகள் சமயத்தைச் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்த்தனர், அவர்கள் உலோகாயதவாதிகள் என அழக்கப்பட்டனர், ஆங்கிலத்தில் (Agrosties) என்றால் ஞானமில்லாதவர்கள் என்று பொருள். குறிப்பிட்ட பொருள்பற்றி ஞானமில்லாதவர்கள் என்பது சரியான பொருளாகும். ஆனால் சமயத்தைப்பற்றிச் சந்தேகம் தெரிவிப்பவர்கள் ஞானமில்லாதவர்களைன்று கூறுவது பொருந்தாது. மனிதன் இருவழிகளில் ஞானம் பெறுகிறான். என்று பேராசிரியர் ஒருக்ளில் கூறுகிறார். புலனுக்குத் தெரியும் வெளித்தோற்றங்களிலிருந்து புவனவழி அறிவுபெறுதல் ஒருவகை. அத்தோற்றங்களைக் காரணகாரியத் துடன் ஆராய்ந்து முடிவுகாணுதல் வேறொரு வகை. புலன்களால் கண்டு உணருதல். ஆராய்ந்து முடிவுகாணுதல் என்ற இருவழிகளில் ஞானத்தை மனிதன் பெறுவதாக அவர் கூறியுள்ளார். புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டதை வெறும் அறிவால்மட்டும் தெரிந்தல் இயலாது. ஆன்மீக ஞானத்தை ஆண்மீகவழி யிலேயே உணரவேன்றும். அறிவுக்கும் புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது ஆண்மீக ஞானம் என்றும் அது என்கும் என்றும் உள்ளது என்றும், எல்லாச் சமயங்களும் ஒருமித்துக் கூறுகின்றன.

மனிதனின் மனச்சான்றிலே மாருது பரவிற்கும் பண்பு சமய உணர்வுதான் என்பதை வரலாறும் ஞானிகளின் வாழ்க்கைகளும் நமக்குப் போதிக்கின்றனமலச்சான்றின் அடிப்படையிலேயெதுமது ஞானம் அமைகின்றது. மனச்சான்று வழிவரும் ஞானமே ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் இருப்பதாகும். நம் புலன்கள் நம்மை ஏமாற்றிவிடலாம், ஆதான் கிழக்கில் தோன்றி மேற்கில் மனதைகாக நம் புலன்களுக்கு

குத் தோன்றுகிறது. ஆனால் உண்மையில் அஃது அவ்வாறு இல்லை. நாம் நம் முடிவுகளை எடுக்கி ஒழும். எனினும் அம்முடிவுகள் தவறுதலாகப் போவதுமுண்டு. ஆனால் உவகத்திலுள்ள பெரிய ஞானிகளின் வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது, சமய உணர்வு உலகெங்கிலும் பரவி விருந்தது. இன்றும் இருக்கின்றது என்பதுதான்.

நமது நாட்டின் தந்தையான காந்தியடிகளின் புனித உரையொன்று, இசைத்தட்டில் பதிவாகியுள்ளது, எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்து நிற்கும் வர்ணிக்க முடியாத அற்புத ஆற்றல் ஒன்றை உணருவதாகவும், அவ்வாற்றலை அவர் கண்ணால் காணமுடியாவிட்டாலும், அஃது உண்மையானது என்றும், அவ்வரையிலே காந்தியடிகள் கூறியுள்ளார். அவருடைய சம மனச்சான்றுதான் இந்த உண்மையை அவருக்கு உணர்த்தியது. கண்ணுக்குப் புலனுகாத இந்த ஆற்றலை நாம் உணரலாம் ஆனால் மெய்ப்பிக்கமுடியாது. ஏனெனில், புலன் கஞ்சுகுத் தெரியும் மற்றப் பொருள்களினின்றும் இந்த ஆற்றல் மாறுபட்டது. அது புலன்களுக்கு, அப்பாறப்பட்டது. தம்மைச் சுற்றியுள்ள எல்லாப் பொருட்களும் மாறுகின்றன - மடிகின்றன, என்பதைக் காந்தியடிகள் கண்டார்கள். ஆனால், இந்த மாற்றங்களின் அடிப்படையிலே மாற்றமில்லாத ஓர் ஆற்றல், படைத்துக் காத்துதிற்கும் ஆற்றல் அமைந்திருப்பதை அவர் உணர்ந்தார். இந்த அறிவு உணர்த்தும் ஆற்றலைக் கடவுள் என அவர் கூறினார். அதை நன்மையின் வடிவாகக் கண்டார். மரணத்தின் மத்தியில் வாழ்வும், பொய்யின் நடுவில் மெய்யும், இருவின் இடையில் ஓளியும் தொடர்ந்து நிற்பதைக் காந்தியடிகள் கண்டார்கள். எனவே கடவுளையிராக, உண்மையாக, ஓளியாக அவர் கொண்டார். அன்பே கடவுள் என்று அவர் அறிவித்தார்.

நம்பிக்கையை வைத்துத்தான் நாம் பெரும்பாலும் உண்மையை உணரமுடியும். சமயத்தினமீது

ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டோர்கள் உண்மையிலேயே புண்ணியும் செய்தவர்கள். மெய்யனர்த் தாத வெறும் கல்வி, சமய நம்பிக்கைக்கும் ஞானத் திற்கும் தடையாகவே உள்ளது. அதனால்தான் ஞானி தாயுமானவர் “கல்வாதவரே நல்லவர்கள்” என்று பாடியுள்ளார். “கல்வியால் எவ்வரையும் வெல்லவாம், ஆனால் இன்பமான மேறுவகம் கிடைக்குமா?” என்றும் அவர் வினவுகின்றார்.

இன்று நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் நடைமுறைக்கு உகந்த சமயமாகும். அத்தகைய சமயத் தால் இந்த உலகு நல்லுவகு ஆகவேண்டும். இந்த எண்ணத்தைக்கொண்டுதான், “பள்ளிகளிலும், கலைாரிகளிலும், உற்பத்திசாலைகளிலும் நான் கோயில்களையே காண்கின்றேன்” என்று ஜவஹர்லால் நேரு கூறினார். கோயில்களிலே கூட்டங்கள் குறையாதுள்ளன, ஆனாலும், கூரியஅறிவு படைத்த பலரும் மனித இனத்தின் நன்மைக்காக அரிய தியாகங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். ஆனாலும் ஆற்றல் தங்களிடம் உள்ளதாக அவர்கள் கூறுவதிலீல அவர்கள் எடுத்த கடமையைத் திறம்படச் செய்வதே அவர்களது ஆனாலிகமாகிறது. வழிபாடும் சடங்குகளும் ஓரளவுதான் அவர்களுக்குப் பயனுள்ளனவாகின்றது. உழைக்கும் பேற்றினையே அவர்கள் வாழ்விலே பெரிதாகக் கருதுகின்றனர். அவர்களைக் கர்மயோகிகள் என்று நாம் கூறலாம். பள்ளிகளிலும், சேரிகளிலும் வைத்தியசாலைகளிலும், கைத் தொழிற்சாலைகளிலும் அவர்கள் அயராதும் வழக்கின்றனர்.

லாங்பெல்லோ (H. W. Longfellow) என்ற ஆங்கிலக் கவியின் கவிதையோடு நான் இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன்.
“உடலிலே ஒன்றுமின்றி உலகிற்கு வந்தோம் உழைப்பும் உளைச்சலுமே வாழ்விலே கண்டோம் உவகையிட்டுச் செல்வதெங்கு என்பதைநாமறியோம் உயர்ந்த வாழ்வு இங்கெனில், உயர்ந்த வாழ்வு அங்குண்டு என்பதை நாமறிவோம்”.

அடிகளாரின் சமரச நெறி

ந. மகேந்திரன், திருக்கோணமலை (இலங்கை).

1958-ஆம் ஆண்டு நான் சிறு பயணத்திலே இருந்த பொழுது, இதுவரை கண்ட துறவிகளைக் காட்டி அம், மாறுபாடான ஒரு துறவியைக் கண்டேன். ஏனைய துறவிகளிடம் இல்லாத தனித்தன்மையும், கருணையுள்ளமும், தெய்வீகமான வசீகரமும் இவர்டம் இருங்கின்றனமையை நான் மட்டுமல்ல அனைவரும் காணக்கூடிவதாக அமைந்துள்ளது. இவர்களை என் வாழ்நாளில் நான் கண்ட முதலாவது புரட்சிசரமான துறவி என்றால் மிகையாகாது.

உடலில் போர்த்த காலித் துணி, தலையில் ஒரு தலைப்பாகை, நீண்டு வளர்ந்த தாடி, நெற்றியிலே பளிச்செனத் துலங்கும் திருநீரு. இந்தனைக்கும் ஏழ்மையான உடை அனிந்திருக்கும் அவர்கள் எனக்குக் கவர்ச்சியாக தெய்வீக தோற்றுமென காணப்பட்டார்கள். அவர்கள்தான் தவத்திருகுன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள். அன்று திருக்கோணமலை இளைஞர் அருள்நெறி மற்றத்தால் சிறப்பாக வரவேற்கப்பட்டார்கள். அன்று நடைபெற்ற மாபெரும் வரவேற்புக்குத் தலைமை தாங்கிக் சிறப்பித்த பெருமையையும் பேற்றியும் பெற்றார். அன்றிருந்த ஊராட்சிக் கழகத் தலைவர் திரு. த. ஏகாம்பரம் அவர்கள் என்பதை என்னால் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளமுடியும். அன்று திகழ்ந்த மாபெரும் வரவேற்பு விழாவில் சாதி, சமய வேறுபாடின்றியும் அரசியல் கட்சி வேறுபாடின்றியும் சகலரும் தவத்திரு அடிகளார் அவர்களின் அருளுறையைக் கேட்டின்புற வெள்ளம்போல் திரண்டிருந்தனர். இதே ஆண்டில் திருஞானசம்பந்தர் வீதி யில் அமைந்து விளங்கும் கற்பகப் பிள்ளையார் ஆலயத்திலும், ஏனைய பல கல்லூரிகளிலும் அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகள் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டதுடன், திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் மலையில் அருள்நெறிக் கொடி ஏற்றப்பட்டு சகல சிறப்புகளுடனும் அடிகளார் அவர்கள் வரவேற்கப்பட்டார்கள். இச் சம்பவங்கள் நான் பள்ளிச் சிறுவனுக் கீருக்கபொழுது கண்ட காட்சிகளாகும்.

இந்து என்று சொல்லிப் புரியாத வடமொழியும், தமிழும் கலந்து பேசும் சுவாமிஜிகளைப் போலவுள்ளது சாதாரண பாமர மக்கள்கூட விளங்கிக் கொள்ளும் இலகுவான தமிழ்நடையில் சௌவத்தின் பெருமையை, சமக்குவை, சுகோதரத்துவ கருத்துக்களுடன் வேற்றுச் சமயத்தவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் தலைசிறந்த சொற்பொழிவாளராகவும், சிந்தனையாளராகவும் விளங்குபவர் என்கள் அடிகளார். தன் பேச்சால் மட்டுமல்ல, தமது

எழுத்தால், நற்பணியால்கூட பல்வேறு இன், மதமக்களின் நல்லாதரவைப் பெற்றவர்கள் நமது அடிகளார்.

“என் கடன் பணிசெய்து சிடப்பதே” என்ற அப்பரடிகளின் திருவாக்குக்கமைய தன் வாழ்வையே சொலமும், தமிழும் தழைத்தோங்கவும், உலக அரக்கில் தமிழினம் தலைசிறந்த நிலைபெறவும் வேண்டும் என்ற உயர்ச்சுருத்துடன் - என்னத்துடன் தமிழ்நாடு தெய்விக்கப்போனை அமைத்து, உலகெலாம் இறை பணியின் மூலம் அருள்நெறியைப் பறப்பி வரும் சமரச ஞானி. அவரது ஆழ்ந்த பரந்த சமத்துவ தோக்கினுலேயேதான் சோஷலிச நாடான ரஷ்யா அழைத்தது. அவர்கள் அரசு அழைப்பினை அன்புள்ளங்கொண்டு ஏற்ற அடிகளார் “வெனினிலைமும் தமிழ்நெறியும்” என்ற தலைப்பில் பல சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி அளவுள்ள பாராட்டுக்களையும் பெற்ற தமிழினத்தின் முதல் துறவி தவத்திருகுன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களே. அடிகளார் வருகையென்றால், இலங்கை நாட்டில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி அப்பொழுது அலைபோன்று எழுந்து அளவுரையும் விழிக்கச்செய்தமையை நாம் நன்கு தெரிந்துகொண்டோம். தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் இலங்கைக்கு வருகைத்தந்து சில வாரங்கள் கற்றுப்பயணத்திலேயே இங்குள்ள ஆத்மிகவாநிகள், பள்ளிக்கூட மாணவ மாணவிகள், ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவிகள், விரிவுரையாளர். பேராசிரியர்கள், சகல அரசியல்வாதிகள், திருக்கோயில் குருக்கள், அருச்சகர்கள் ஆகியோர்கள், பொதுமக்கள் அளவுள்ளிடையேயும் அடிகளார் அவர்களின் கருத்துரைகள் ஒரு வித விழிப்புணர்வையும், ஒருவித உற்சாக்த்தையை உண்டாக்கின்டும். அடிகளார் அவர்களின் கருத்துரைகளில், சமத்துவம், சுகோதரத்துவம், ஆன்மதேய ஒருமைப்பாடு, மனிதகுலப் பிறப்பின் மகத்தான கடமைகள் என்ன? என்பஸ்வெல்லாம் நமக்கு நல்விருந்தாக அமைந்து விளங்கும். அத்துடன், 1969-ஆம் ஆண்டில் திருக்கோணமலைக்கு வருகை தந்த அடிகளார் அவர்களுக்கு அன்புவல்லிபுரம் வாழ்மக்களிடையே உரைநிகழ்த்தும்போது “நமது இனத்தின் பிள்ளைகள் முறையாக வளர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் வளர்கின்றது” என்று அடிகளார் அவர்கள் மொழிந்த உரையை பல இளைஞர்கள், பெரியவர்கள், தாய்மார்கள் அளவுள்கூட்கும் கணக்கைச் செய்தது. அதுமட்டுமல்ல, அடிகளார் அவர்களே கண் கலங்கினார்கள். இத் நிகழ்ச்சியை நாம் மறக்கழுதியாது. ஆண்டவன் ரந்திதானத்

தில் மனம் கருகுவதிலும் பார்க்க, மக்கள் மத்தி யில் அவர்கள் வாழ்க்கையின் துயரங்களைக் கண்டு இரக்கங்கொள்வது விவிஷைச் வழிபாட்டின் பயனை நாம் பெறலாம் என்ற பேருண்மையை அந்தேரத் தில் அடிகளார் அவர்கள் செயலால்லினக்கிளுர்கள். இந்திலையில், எங்கள் வாழ்நாளில் இன்றுவரை ஒரு திருமத்தில் அதிபர் - துறவி மனித வாழ்வின் துயர் குறித்துக் கண்களங்கி ஆறுதல்கூறியது தவத் திகு குன்றக்குடி அடிகளார் தவிர வேறு யாருமே இதுவரையும் இல்லவேயில்லை என்னாம்.

இவ்வளவு சிறப்புகளைப் பெற்று விளக்கும் நமது அடிகளார் அவர்களை இந்துக்கல்லூரிக்கு வருகைத்தொழும் மாணவர்கள் மத்தியில் நானும் ஒரு மாணவனுக்கிருந்து கண்டேன், அப்பொழுது அடிகளார் அவர்களின் சொற்பொழிவு நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது கல்லூரி மாணவன் எழுந்து, அடிகளார் அவர்களிடம் கேள்வி கேட்டான். உயிர்களைக் கொன்று மாமிசம் உண்பது தவறு என்றால், காய், கறிகளும் உயிர்தானே என்று. அதற்கு அடிகளார் அளித்த பதிலில், காய் கறி களும் உயிர்தான். ஆனால் அவற்றை மரத்திலிருந்து பறிக்கும்போது, அவ்வது செடி கொடிகளிலிருந்து கொய்யும்போது அவை அம்மா என்று துடிக்கப்பதைக்கக் கதறுவதில்லையே, மிருகங்களும், நீர்வாழ்வனவும். பறவைகளும், பிராணிகளும், உயிர்பிரிகின்ற நேரத்தில் அலுபவிக்கின்ற துண்பம் தாவர உணவு வகைகளில் நாம் காண்பதில்லையே. எனவே, தாவர உணவு வகைகளை உண்பது அவ்வளவு உயிர்வேத கீலையத் தருவதில்லை என்று பதில் கூறினார்கள்.

திருக்கொண்மலை இளைஞர் அருள்நெறி மன்றத்திலூல் நடாத்தப்பெற்ற சைவத்திருமுறை விழா யில் அடிகளார் அவர்களின் பேருரைகள் மூன்று தினங்களும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வெள்ளத்தில் நடைபெற்றது. அவ்வமயம் நானும் ஒரு வகுக்கிருந்து பேருரையைக் கேட்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. விழாவின் இறுதி நாளன்று ‘‘புரட்சிபூத்தது’’ என்ற தலைப்பில் அடிகளார் அவர்கள் கமார் மூன்றரை மனித்தியாலம் ஆற்றிய உரையை மக்கள் கூட்டம் ஆடாமல் அசையாமல் இருந்து கேட்ட அமைதியும் சிறப்பும் போற்றத்தக்கதாகும். அதற்குக் காரணம் அடிகளார் அவர்களின் பேருரை விளக்கங்களில் அவ்வளவு நூரம் மக்கள் நெஞ்சங்கள் ஒன்றித்திருந்தமையே. தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, இல்லாமிய மக்கள், சிங்கள மக்கள், பொதுவடமை வாதிகள் ஆகிய எல்லாருமே பேருரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர் - சிந்தித்தனர் - மனதிறைவுற்றனர். அடிகளார் தமது உரையில், அப்பர் பெருமாளின் “நாமார்க்கும் குடியலோம்...” என்ற தேவாரத்திற்குத்தான் முன்றரை மனி நேரம் விளக்கம் அளித்தார்கள். அவர்கள் விளக்கத்தில், சகோதரத்துவம், ஒருமைப்பாடு, மத்துவம், பொதுவடமை, ஏழையின் கண்ணீர் துடைக்க வழி, அர

சின் கடமை, உலகில் இறைவனுல் அங்கிகரிக்கப்பட்ட அறப்பணிகள், சிவனடியார்களின் பண்பு, உயிர்த்தொண்டு, பொதுத்தொண்டு இன்னேரன்ன பிறவுக்கெல்லாம் தமது பேருரையில் விளக்கம் தந்தார்கள். இன்றில்லாவிட்டால் நானோ, அல்லது நானோ மறுநாள், என்றைக்காவது ஒருநாள் அரசு அமைத்து நல்வறப்பணிகள் நடைபெறசெய்யப்படும் என்ற பேருள்ளங்கொண்டு அவ்வழியில் யாருமே எண்ணிப்பார்க்கமுடியாத வகையில் அரசு அமைக்கச்செய்து, இறைபணிக்கு விரோதமானவர்கள் மூலம் திருக்கோயிற்றிருப்பணிகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் செய்வித்தும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருமடங்களின் தலைவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்ந்து “தமிழ்நாடு கெய்விக்கப்பேரவை” என்ற சமய நிறுவனத்தையும் அமைத்துத் தமிழ்நாட்டென் பாரத நாடே யீயக்கும் வகையில்-பெருமை கொள்ளும் வகையில் காவியடையின் கருணையிதுகடைமையைச் சமுதாயத்தின் வாழ்வுக்கு வளமாக்கும் நற்பணியில் சிறப்புமிகு வெற்றிகண்ட எங்கள் அடிகளார் அவர்கள் என்று இங்கு குறிப்பிடுவதில் நான் பெருமையும் மதிழ்ச்சியும் அடைவின்றேன்.

புரட்சியாளர் பெரியார் ச. வே. ரா. போன்ற வர்கள் மத்தியில் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்கள் நமது அடிகளார். காரணம் அடிகளார் அவர்களின் உண்மைச் சமயத்தின் உயிப்பட்ட நற்பணிகளே. இப்பணிகள் அனைத்தும் பொல்லாதவர்களின் வாழ்வை வளப்படுத்தியது. அங்கு பரிசு அடிகளாரை அனைவரும் என்னித வேறுபாடுமின்றி ஆதரித்தனர்-கொரவித்தனர். ஒரு முறை அப்பரடிகளின் தேவாரம் ஒன்றுக்கு அதாவது ‘‘நாமார்க்கும் குடியலோம்...’’ என்ற தேவாரத்துக்கு விளக்கம் தந்தார்கள் அடிகளார். அப்பொழுது இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பெரியார் ச. வே. ரா. அவர்கள் ‘‘நம் சுட்சிக்காரன் அங்கே இருக்கி ருனு’’ என்று கேட்டார்கள். அன்று நாயன்மார்கள் சென்று பணிபாற்றி மனிதவாழ்வைச் சிறக்கவைத்த அதை பாதையித்தான் நமது அடிகளார் அவர்களும் சென்றுகொண்டிருக்கின்றார்கள். மனிதசமுதாயத்துக்குப் பயன்படவேண்டிய சமயம். இன்று, வியாபாரச் சந்தையாக விளக்குவதும், செயல்படுவதும் ஆகாது. இறைவன் பணி கள் அனைத்தும் பொதுதலத்தொண்டாக மலரவேண்டும் என்பதே அடிகளாரின் கருத்தும் என்னழும். இவர்கள் காட்டும் அகுள்நெறி உலக வாழ்வுக்கு அமைதியை அளிக்கும். மனித வாழ்வுக்கு மதிழ்ச்சியையும் இப்பத்தையும் அளிக்கும். இப்பீநாம் அசைக்கமுடியாத நமபிக்கை கொண்டுள்ளோம். நமபிக்கை வீண்பொன்னது. வெற்றியளிக்கும். செய்யாற்றுவோமாக.

வாழ்க அடிகளார்!

வளர்க அருள்நெறி!!

செவசமய நூலகப் பணி

புலஸர் பெ. பொ. சிவசேகரன் (திருக்கோணமலை, இலங்கை.)

தமிழ்மொழி நூல் வளம் உடைய மொழி யாகும். தமிழ்மொழியிலே சுக்கு இலக்கியங்கள், நிருக்குறள் முதலிய நீதிநூல்கள், இராமாயணம் பாரதம் ஆகிய இதிகாசங்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாபணி ஆகிய காப்பியங்கள், தேவார திருவாசகம் முதலிய திருமூறைப் பாடல்கள், ஆழ்வார்கள் அருளிய திருவாம்பொழிகள், நிருப்புகழ், கந்தரவங்காரம், முதலிய முருகன் அடியார் பாடல்கள், தாயுமானவரின் தத்துவப் பாடல்கள், கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய காவியங்கள், பிரபந்தங்கள், சிறுகதைகள், பெருநாவல்கள், சிந்தனைக் கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சி நூல்கள், மேற்கூட்டு விஞ்ஞானக் கலையை விளக்கும் நூல்கள், வரவாற்று நூல்கள், பிரயாண நூல்கள், வாடக நூல்கள், சோதிட நூல்கள், இன்னும் பற்பல துறையில் ஏழுதப்பட்ட நூல்களின் வளம் தமிழ்மொழியை அணிசெய்து விளக்குகின்றது.

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றையும் எல்லோரும் படிப்பது எளிதன்று. படிப்பவரின் ஆழ்ந்த நுண்புல மையை வேண்டி நிற்கும் நூல்களைப் படிப்பவர் ஒரு சிவரே. பெரும்பாலோர் பொழுது போக்கு வதற்கும் உள்ள மகிழ்விற்குமாகவே நூல்களைப் படிக்கின்றனர். சிறுகதைகள், பெருநாவல்கள் இத் தகேயோர் உள்ளங்களைக் கவர்ந்திமுக்கும் நூல்க யாகும்.

பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் செய்யுள் வடினி தூம் குத்திர வடிவிலும் இருப்பதால் இந்நூல்களை எல்லாருங் கற்பதில்லை. அறி வும் ஆராய்ச்சியும் உடையாரே இந்நூல்களை ஆழ்ந்து கற்கின்றார்கள். மற்றவர்கள் இந்நூல்களின் விமர்சனங்களையும் விளக்கக்கூடியும் படித்து மகிழ்கிறார்கள்.

விஞ்ஞானக் கல்வி பெருவிவரும் இந்நாளில் விஞ்ஞானத்தைப் பாடநால்கள் வாயிலாகவே படித்துப் பட்டமும் பெறுகின்றனர். விஞ்ஞானத்துறையில் எழுதப்பட்ட சில பொது நூல்களைச் சாதாரண மக்களும் படித்துப் பயனுறுதிகளின்றனர்.

பரந்து கிடங்கும் நூறுவகில் எத்தனையோ நூல்கள் படிக்கப்படாமல் காகித மட்டைக்குள் சிறைவாசங்கு செய்கின்றன.

இன்றுள்ள தமிழ் மக்களிற் பெரும்பாலோர் பந்திரிகைகளைப் படிப்பதோடு மட்டுமே நின்றுவிடு

வெள்ளிலிழா மலர்

கிறார்கள். பலர்வார, மாத, சஞ்சிகைகளையும் படித்து மகிழ்கிறார்கள். நூல் களைப் படிப்பவர் இன்று அருகியே காணப்படுகின்றனர்.

தமிழ் நூல்களில் சிறப்பாக உள்ள சமய நூல்களைப் படிப்போர் தொகை குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. சமய நூல்களிற் பல ஏட்டோடும் புத்தகங்களோடும் மட்டுமே கிடக்கின்றன. செய்யுள் வடிவிலுள்ள சமய நூல்களைச் சாதாரண மக்கள் தெர்டுமே பார்ப்பதில்லை. விளக்கடியில் வைத்து வணங்குவார்கள். ஆனால் படிக்க மாட்டார்கள். இதை உணர்ந்தே பல சமய நூல்கள் இன்று வசன வடிவில் ஆக்கப்பட்டு வருகின்றன, சைவசமய சாத்திர நூல்களைப் படித்துக் கிரவிப்பார் சிலரே தொத்திர நூல்களிற்கூட ஒரு சில பாட்டுக்கள் மட்டுமே மக்களால் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பெரும்பாலான பாடல்கள் படிக்கப்படாமல் ஏட்டு வேயே கிடந்து தாங்குகின்றன.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களைப் படிப்ப போர் அருகிவருவதைப் போலவே சமயநூல்களைப் படிப்பாரும் அருசிவருகின்றனர். சிறுகதை, பெருநாவல்கள் மக்களின் உள்ளதைக் கவர்ந்து வரும் இந்நாளில் சமயநூல்களைக் கற்கும் ஆர்வம் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. சமய நூல்களைப் படிப்பதே தீன் அவசியத்தைப் பாடசாலை நிர்வாகிகளோ, பெற்றுரோ, ஆசிரியர்களோ, சமுதாய அறிஞர்களோ, உணர்ந்து செயல்படுவர்களாகக் காணப்படவில்லை. சமயநூற்கல்வி பாடசாலைகளில் இடம் பெற்றிருந்தபோதும் அதில் அக்கறை கொள்வார் அருகியே காணப்படுகின்றனர். இக்கால வாழ்க்கையின் போக்கும் சமுதாய நோக்கும் வளர்ந்து வரும் இளைஞர் உள்ளங்களைச் சமயநூல்விலும் பெருத வழி யில் திசைதிருப்பினிடுகின்றன. இதனால் இவ்வுள்ள தமிழர் சமுதாயத்தின் சமய உணர்வு குற்றியை வருகின்றது, சிறப்பாகத் தமிழ் மக்களிடத்தில் சைவசமய உணர்வு அநுகி வருவதைக் காணலாம்.

இந்த நிலையில் மக்களுக்குச் சைவசமய உணர்வை வைத்திவரும் சமுதாய அமைப்புகளில் ஆலயங்கள், ஆதீனங்கள், ஆச்சிரமங்கள், சைவசமயச் சங்கங்கள், அருள்நெறி மன்றங்கள் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றன.

ஆலயங்கள் வழிபாட்டு இடங்களாகும். ஆலயங்களில் நலடபேறும் கிரியைகள், பூசைகள், தஞ

விழாக்கள் மூலம் சமய உணர்வும், இறையனர்வும் மக்களிடையே பரவி வருகின்றன. இறைவழிபாட்டையும் சமய உணர்வையும் தடைசெய்யும் நிகழ்ச்சிகள் ஆலயத்தில் இடம்பெறுது பார்த்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் இன்று வெறுங் கலியாட்ட விழாக்களாக மாறி வருவதினால் சமய உணர்வும்¹ இறையனர்வும் பெற்றுமிடயாத ஒர் சூழ்நிலை ஆலயங்களின் புனிதத்தன்மையைக் கெடுத்து வருகின்றது. சமுதாய அமைப்பில் ஆலயங்கள் எதற்காக அமைந்திருக்கின்றன என்னும் நோக்கத்தை அறியாதவர்கள் ஆலய நிர்வாகத்தில் ஆதிக்கஞ் செலுத்துவதினால் சமுதாயத்திற்குப் பெருந்தின்கு விளைந்து வருகின்றது. ஆலயங்கள் சைவசமய உணர்வை ஊட்டும் நிலையங்களாகவும், இறையனர்வை ஊட்டும் நிலையங்களாகவும் விளங்க ஆலய நடைமுறையின் நோக்கும் போக்கும் திருத்தி அமைக்கப்படாவிடின் ஆலயங்கள் வெறுங் கலியாட்ட நிலையங்களாக மாறிவிடும் அபாயமும் உண்டு. ஆலயங்கள் காம உணர்ச்சிகளை வளர்க்கும் நிலையங்களாக மாறிவிடக்கூடாது.

சைவசமய ஆதினங்களும், மடங்களும், ஆச்சிரமங்களும், எசுவசமய உணர்வையும், சைவசமய நூலறிவையும் வளர்க்கும் நிலையங்களாகப் பணி புரிந்து வருவதாற்றுன் ஓரளவு சமுதாயம் காக்கப் பட்டு வருகின்றது. ரமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆதினங்களின் இவ்வரிய பணி இல்லையேல் இன்றுள்ள சமய நூலறிவும் வருங்காலத்தில் இல்லாமல் போய்விடும் சைவசமய நூலறிவு சமுதாயத்தில் பரவுவதற்கு நிலைகளங்களாய் இருப்பவை ஆதினங்களே, ஆலயங்கள் நெறி தவறிப் போகாமல் நடப்பதற்கும் ஆதினங்களே காரணமாய் விளங்குகின்றன.

சைவசமய மன்றங்களும் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் அருள்நெறி இயக்கங்களும் இன்றுள்ள சமுதாயப் போக்கை அறிந்து பணிசெய்து வருவதால் சமய உணர்வ மட்டுமல்ல சமுதாயத்தில் சைவசமய வாழ்வு மலர்ந்து வருவதையும் காணலாம். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் திருத்தொண்டில் சைவசமயத்தில் மறு மலர்ச்சி தோன்றி வருவதையும் காணலாம். தவத்திரு அடிகளாரின் வருகையால் இலங்கையிலும் சைவசமய எழுச்சி ஏற்பட்டிருப்பதை எல்லோரும் அறிவர்.

மன்றங்களின் பணிகளோடு சைவசமய நூல்கள் மக்கள் வாழ்வில் இடம்பெறச் செய்தலும் சமுதாயப் பணிகளுள் ஒன்றாகும்.

சைவசமய நூல்கள் அச்சேறி இருக்கலாம். அவைகளை மக்கள் விரும்பி வாங்கிப் படிக்கக்கூடிய குழநிலையையும் வருவாக்க வேண்டும். சைவசமய நூல்கள் மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றவான்று பார்த்தலும் அவசியம். மக்கள் சைவசமய நூல்களைப் படித்துப் பயன் பெறச் செய்வதின் சைவசமய ஸ்தாபனங்கள் ஒன்று கூடி ஒத்துழைத்தல் வேண்டும். சைவசமய மக்களின் உள்ளத்தில் சைவசமயக் கருத்துக்கள் ஆட்சி புரிய வேண்டும்.

இம்மக்கத்தான் பணி நூல்கள்களாலும் வாசிக்காரிக்களாலுமே நிறைவெறும். மேடைப் பேச்சுக்கள் ஒரளவு இப்பணியைச் செய்யலாம். எனினும் நூல்கங்கள் வாசிக்காலைகளின் பணியே மக்கள் சமுதாயம் சைவசமய நூலறிவு பெறுவதற்குத் தகுந்த சாதனமாகும். சைவசமய நூல் களைக் கொண்ட நூல்கங்களும் வாசிக்காலைகளும் ஊர்கள் தோறும் அமைக்கப்படல் வேண்டும். அந் நூலகள், களில் இரைஞர்கள் சைவசமய நூலறிவைப் பெற்றதக்க நூல்களும், பத்திரிகைகளும், சுஞ்சிலைகளும் இடம்பெறல் வேண்டும். இந் நூலகம் செய்யும் பணிகளுக்குக் குந்தகஞ் செய்யும் வேறு நூல்களோ பத்திரிகைகளோ சைவசமய நூல்களில் இடம்பெறுதல் கூடாது. இந்நூலகப் பணி ஒழுங்காக நடைபெற ஆதினங்கள், ஆச்சிரமங்கள், மன்றங்கள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் ஒத்துழைப்பை நல்கவேண்டும். இந்நூல்கங்கள் சைவசமய நூலறிவைப் பெறும் எழுச்சி நிலையங்களாக இயங்க வேண்டும். சைவசமய நூற் கண்காட்சி ஒன்றை ஆண்டு தோறும் நடத்துவது நூல்கங்களின் சிறப்பான பணிகளில் ஒன்றாகும்.

பொது நூல்கங்கள் நாட்டில் இருப்பினும் அதில் சைவசமய நூல்கள் இடம் பெற்றிருப்பினும் சைவசமய நூலறிவைப் பெறுவதற்கெனதனித்தியங்கும் சைவசமய நூல்கங்கள் சைவசமய நூலறிவு சமுதாயத்தில் ஊன்றி வளர்வதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதும் காலத்தின் தேவையாகும்,

சைவசமய நூலகப் பணி ஒங்குகி

பக்தியின் விளைநிலம் பைந்தமிழ் நாடு. மனத்தைப் பண்படுத்தி உணர்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தி, உள்ளத்தை ஏறுதிப்படுத்தி, மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழவிகாட்ட வந்தருளியவர்கள்தான் அறுபத்தழுவர்களாகிய நாயன்மார்கள். இவர்களின் வரலாறுதான் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணம்.

முத்தி என்பது விடுதலை (Liberation). மக்கள் அயலார் ஆட்சியின்றும் பெறும் விடுதலையை அரசியல் விடுதலை (Political Freedom) என்பர். சமுதாய சுற்றுத் தாழ்வின்றும் நீங்கீச் சரிநிகர் சமாஸ்மாக வாழும் சமத்துவ நலையைச் சமுதாய விடுதலை (Social Freedom) என்பர். ஏழை பணக்காரர் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லாரும் எல்லாச் செல்லும் எய்தும் வாய்ப்பு நலையைப் பொருளாதார விடுதலை (Economic Freedom) என்பர். இத்தகைய விடுதலைக்கு எல்லாம் உயர்ந்த தாய், இவையைன்ததையும், இவற்றிற்கு மேம்பட்டதையும் தரவுவதாய், உள்ள ஆன் மீ க விடுதலையைத்தான் (Spiritual Freedom) முத்தி என்ற சொல் கட்டுகின்றது. அடிமைத்தலைகளினின்றும் விடுபடுவதுதான் விடுதலை.

இந்த ஆன்மா யார் யாருக்கு அடிமையால் அல்லற் படுகிறது என்பதை என்னிப் பார்த்தல் வேண்டும். ஆசாபாசங்களாகிய முதலாவிகளால் ஆட்டிப் படைக்கப்படுகின்ற ஆன்மா, இந்த விலங்குகளை உடைத்தெறிந்து, தனக்கு உரிய தலைவனின் தன்னருள் நிழலில் நிலைபெற்றுத் தங்கி இன்புறுதலே விடுதலையாகும். இந்த இலக்கிணை எய்துவதற்குரிய எளிய பாதையினைத்தான் பத்திரெந்தி என்று பகர்ந்துள்ளார். இந்தெந்தில் நின்றமையால் தியாரிணக்கம் நீங்கி, பழவினைகளாகிய சஞ்சிதம், பராரத்தம் ஆகிய வல்லினைகளும் வலியவந்து சிந்தத்தைக் கலக்கும் அநாகி மலமாகிய ஆணவத்தின் வன்மையும் அவிந்து, ஒவ்வொரு அணுவும் சத்துவ குணத்தினால் சிவத்தன்மை எய்தி தாம் இறைவனால் அடைந்த அருளின்பத்தினை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் வியந்து போற்றுகின்றார்.

தாவீதின் நன்றியுணர்ச்சி

தேவலுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டியைக் கொண்டு வரும்பொழுது, மந்திரிகளும், படைவீரர்களும், பெண்களும் கூடி நிற்கும் அத்தருணத்தில், தான் ஒரு அரசன் என்பதை மறந்து பரவசமாகித் தன் முழுப்பலத்தோடும் தாவீது நடனம் செய்தான். அதாவது குழந்தைகள், பைத்தியக்காரர்கள் போலக் குதித்துக் கொண்கி ஆடின அந்த நிலையைக்கண்டு அவனுடைய மனவியே வெட்கப்பட்டாள். தன்னுடைய அரச மகிமையை மறந்து இத்தகைய பரவசம் எய்துவதற்குத் தாவீதுக்கு உண்டான காரணமென்ன.

ஓரிடையனுக்க் காட்டிலே தங்கி, கல்லிலே படுத்து, கஷ்டமுற்ற தனக்கு இந்தப்பதவியும், சொகுசும், பட்டுப்பீதாம்பரமும் கிடைத்தமையைத் தேவனுடைய பெட்டிக்கு முன்னால் அவன் சில நிமிடம் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். உடனே நன்றியுணர்ச்சி பெருகத் தன்கை இப்படி உயர்த்திய ஆண்டவனுக்கு என்ன செய்யலாமென்று சிந்திக்க, நன்றியும், மகிழ்ச்சியும் பொங்க இல்லாறு நடனமாடினான். நமது பழைய நிலைகளையும், பாவக் குழிகளையும், அசத்தத் தல்மைகளையும், கடவுள் எம்மை வைத்திருக்கும் இன்றைய நிலை வரங்களையும் இரண்டு நிமிடம் சிந்தித்தால் - உள்ளத்தில் நன்றி பெருகினால் தாவீது போல நாம் மாற மாட்டோமா? மாணிடனே நீ சிந்திப்பாயகா!

மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா மலர் வெளியிட்டுக்குப்
பொருளுதவியளித்து ஆதரித்தருளிய அன்பர்கள்

திருக்கோணமலை அன்பர்கள்

திருவாளர்கள்:

க. சிவலிங்கம்
ச. கணக்ராசா
ந. மகேந்திரஜூதி
திருமதி. ச. பரமசாமி
ப. பாலச்சந்திரன்
கு. சிவமூர்த்தி
கோ. க. வெற்றிவேல்
இரா. மகேந்திரன்
நா. சண்முகசிகாமணி
கா. நடராசா
ச. சிவப்பிரகாசம்
கு. கா. சிவசுப்பிரமணியம்
ச. சரவணபவாணித்தன்
க. மகாலிங்கம்
து. தவசிலிங்கம்
ம. உருக்திரழூர்த்தி
ஐ. துரைசிங்கம்
இ. இரத்தினசிங்கம்
அ. ச. யேம்ஸ் சமத்தர்
அ. பாலசுப்பிரமணியம்
ப. இரகுநாதன்
க. கந்தராசா
செ. நவரெட்டணராஜா
வே. கருணானந்தசிவம்
செ. பாஸ்கரன்
பொ. ஜெகதீஸ்வரன்
ச. சித்திரவேலு
பொ. சிக்கிரமநாயகம்
சே. மகாலிங்கம்
செ. சிவபாதவிருதயர்
தெ. மகேந்திரன்
து. பொன்னுத்துரை
சி. வே. க. தேவசகாயம்
ச. சிவபாலன்

திருவாளர்கள்.

க. செல்வரெத்தினம்
வ. இ. யோகாணந்தன்
வ. இராசக்கோன்
ச. செல்வரெத்தினம்
வ. இ. சுசிதாணந்தம்
செ. ச. இராசவிங்கம்
நா. இராஜசிங்கம்
ச. செ. கருணானந்தசாமி
கா. இராமநாதன்
சி. சிவகுருநாதன்
ந. சிவகுமாரன்
கா. ஓல்வப்பிள்ளை
மு. கணேசனிங்கம்
திருமதி. சி. கிருஷ்ணசாமி
வி. தவாகாசலம்
சி. சுசிதாணந்தம்
ஆ. சிதம்பரமூர்த்தி
ஆதித்தன் ஸ்ரோர்ஸ்
க. குதூஸ்
இரா. விங்கேஸ்பரன்
வங்கா மோட்டார் ஸ்ரோர்ஸ்
து. சுப்பிரமணியம்
எஸ். இ. மகேஸ்வரன்
கணகம் மில்ஸ்

விக்னேஸ்வரராசா துண்ணேஸ் தெ. ராவெட்டி
செ. கதிர்காமத்தம்பி முதூர்
செ. சிவஞாஸம் யாழ்ப்பாணம்
ச. சிவதாசன் யாழ்ப்பாணம்
ஆ. கந்தசாமி முதூர்
ஆ. க. நடராசா யாழ்ப்பாணம்
ம. வே. செல்வத்துரை யாழ்ப்பாணம்
க. வி. குலரெத்தினம் யாழ்ப்பாணம்
வே. நவரெட்டனம் மட்டக்களப்பு

மேற்படி அன்பர்களின் பொருளுதவியால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இவ் வெள்ளிவிழா மலர் விற்பனையால் வரும் பொருளை, மன்றத்தின் எதிர்காலப் பணிக்கென வெள்ளிவிழா நினைவு நிதியாகச் சேமிப்பில் வைக்கப்படும்.

ஐகையிலே வாய்மொழி

“சென்றகா வத்தின் பழுதலாத் திற்மும்
இனி யெதிர்காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனல்
எற்றைக்குந் திருவரு ஞஷடயேம்;
நன்றியில் நெறியில் அழுந்தை நாடும்
நற்றுமிழ் வெந்தனும் உய்ந்து,
வென்றிகோள் திருநீற் ரேளியினில்
விளங்கும் மேன்மையும் படைத்தனம்”

ஐகையிலே வாய்மொழி

• ରାଷ୍ଟ୍ରପତିମନ୍ଦିର
‘କୁଳ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଚାରି ଶତାବ୍ଦୀ
ରାଜକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର’

ରାଷ୍ଟ୍ରପତିମନ୍ଦିର
‘କୁଳ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଚାରି ଶତାବ୍ଦୀ
ରାଜକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର’